ISSN 1977-0952

Eiropas Savienības

Oficiālais Vēstnesis

C 308 E

Izdevums latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

54. sējums

2011. gada 20. oktobris

Paziņojums Nr. Saturs Lappuse

I *Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi*

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

2010.–2011. GADA SESIJA

2010. gada 7.–9. septembris plenārsēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 314 E, 18.11.2010.

PIEŅEMTIE TEKSTI

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

2011/C 308 E/01 Uzņēmējdarbības reģistru sadarbība

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par uzņēmējdarbības reģistru sadarbību (2010/2055(INI)) 1

2011/C 308 E/02 Nodarbinātības potenciāla veidošana jaunas, ilgtspējīgas ekonomikas apstākļos

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par darbavietu potenciāla attīstīšanu jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai (2010/2010(INI)) 6

2011/C 308 E/03 EEZ un Šveice — šķēršļi pilnīgai iekšējā tirgus izveidei

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par EEZ un Šveici — šķēršļi pilnīgai iekšējā tirgus izveidei (2009/2176(INI)) 18

2011/C 308 E/04 Taisnīgi ienākumi lauksaimniekiem: labāka pārtikas apgādes ķēdes darbība Eiropā

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par taisnīgiem ienākumiem lauksaimniekiem: labāku pārtikas apgādes ķēdes darbību Eiropā (2009/2237(INI)) 22

2011/C 308 E/05 Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda finansēšana un darbība

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda finansēšanu un darbību (2010/2072(INI)) 30

LV

(Turpinājums nākamajā lappusē)

Paziņojums Nr.	Saturs *(turpinājums)*	Lappuse
2011/C 308 E/06	Jurisdikcija un spriedumu atzīšana un izpilde civillietās un komerclietās	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās īstenošanu un pārskatīšanu (2009/2140(INI))	36
2011/C 308 E/07	Mazākumtautību sieviešu sociālā integrācija	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par mazākumtautību sieviešu sociālo integrāciju (2010/2041(INI))	44
2011/C 308 E/08	Sieviešu loma novecojošā sabiedrībā	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par sieviešu lomu novecojošā sabiedrībā (2009/2205(INI))	49
2011/C 308 E/09	Žurnālistika un jaunie plašsaziņas līdzekļi — publiskās sfēras veidošana Eiropā	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par žurnālistiku un jaunajiem plašsaziņas līdzekļiem — sabiedriskās sfēras izveide Eiropā (2010/2015(INI))	55
	Trešdiena, 2010. gada 8. septembris	
2011/C 308 E/10	Cilvēktiesības Irānā, jo īpaši saistībā ar Sakineh Mohammadi-Ashtiani un Zahra Bahrami lietām	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. septembra rezolūcija Eiropas Parlamenta rezolūcija par cilvēktiesību stāvokli Irānā, jo īpaši saistībā ar Sakineh Mohammadi Ashtiani un Zahra Bahrami lietu	62
	Ceturtdiena, 2010. gada 9. septembris	
2011/C 308 E/11	Tiesību aktu labāka izstrāde	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. septembra rezolūcija par tiesību aktu labāku izstrādi — Komisijas 15. ikgadējais ziņojums saskaņā ar Protokola par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu 9. pantu (2009/2142(INI))	66
2011/C 308 E/12	Romu stāvoklis Eiropā	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. septembra rezolūcija par romu stāvokli un pārvietošanās brīvību Eiropas Savienībā	73
2011/C 308 E/13	Ilgtermiņa aprūpe vecāka gadagājuma cilvēkiem	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. septembra rezolūcija par vecāka gadagājuma cilvēku ilgtermiņa aprūpi	79
2011/C 308 E/14	Situācija saistībā ar Jordānas upi un jo īpaši saistībā ar teritoriju tās lejtecē	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. septembra rezolūcija par situāciju saistībā ar Jordānas upi un jo īpaši saistībā ar teritoriju tās lejtecē	81
2011/C 308 E/15	Kenijas atturēšanās arestēt Sudānas prezidentu *Omar al-Bashir*	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. septembra rezolūcija par Keniju: neizmantotā iespēja arestēt prezidentu *Omar al-Bashir*	83
2011/C 308 E/16	Cilvēktiesības Sīrijā, īpaši Haythan Al-Maleh lieta	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. septembra rezolūcija par stāvokli cilvēktiesību jomā Sīrijā, it īpaši par *Haythan Al-Maleh* lietu	86
2011/C 308 E/17	Pārredzama procesa trūkums un iespējami apstrīdams saturs saistībā ar Tirdzniecības nolīgumu viltojumu novēršanas jomā (ACTA)	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. septembra deklarācija par pārredzama procesa trūkumu un iespējami apstrīdamu saturu saistībā ar Tirdzniecības nolīgumu viltojumu novēršanas jomā (ACTA)	88

(Turpinājums 139. lpp.)

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Uzņēmējdarbības reģistru sadarbība

P7_TA(2010)0298

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par uzņēmējdarbības reģistru sadarbību (2010/2055(INI))

(2011/C 308 E/01)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas 2009. gada 4. novembra Zaļo grāmatu par uzņēmējdarbības reģistru sadarbību (COM(2009)0614) un tam pievienoto progresa ziņojumu,

— ņemot vērā Padomes 1968. gada 9. marta Pirmo Direktīvu 68/151/EEK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 58. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses ([1]), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 15. jūlija Direktīvu 2003/58/EK ([2]),

— ņemot vērā Padomes 1989. gada 21. decembra Vienpadsmito Direktīvu 89/666/EEK par informācijas sniegšanas prasībām attiecībā uz filiālēm, ko kādā dalībvalstī atvērušas noteiktu veidu sabiedrības, uz kurām attiecas citas valsts tiesību akti ([3]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 15. decembra Direktīvu 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par Direktīvas 2001/34/EK grozījumiem ([4]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvu 2005/56/EK par kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanos ([5]),

— ņemot vērā Padomes 2001. gada 8. oktobra Regulu (EK) Nr. 2157/2001 par Eiropas uzņēmējsabiedrības (*SE*) statūtiem ([6]),

— ņemot vērā Padomes 2003. gada 22. jūlija Regulu (EK) Nr. 1435/2003 par Eiropas Kooperatīvās sabiedrības (*SCE*) statūtiem ([7]),

([1]) OV L 65, 14.3.1968., 8. lpp.
([2]) OV L 221, 4.9.2003., 13. lpp.
([3]) OV L 395, 30.12.1989., 36. lpp.
([4]) OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.
([5]) OV L 310, 25.11.2005., 1. lpp.
([6]) OV L 294, 10.11.2001., 1. lpp.
([7]) OV L 207, 18.8.2003., 1. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

— ņemot vērā 2008. gada 18. decembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par e-tiesiskumu [1],

— ņemot vērā 2009. gada 22. aprīļa rezolūciju par nolēmumu efektīvu izpildi Eiropas Savienībā – parādnieku īpašumu pārredzamība [2],

— ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

— ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumus (A7–0218/2010),

A. tā kā uzņēmumu reģistri pārbauda, reģistrē un uzglabā tādus uzņēmumu datus kā uzņēmuma juridiskā forma, atrašanās vieta un kapitāls, stāšanās amatā, aiziešana no amata, pilnvaras un dati attiecībā uz tā juridiskajiem pārstāvjiem, grāmatvedības dokumenti par katru finanšu gadu un, attiecīgā gadījumā, uzņēmuma darbības izbeigšana un dara šo informāciju publiski pieejamu;

B. tā kā uzņēmumu reģistri Eiropas Savienībā darbojas valsts ietvaros vai reģionāli un uzglabā informāciju tikai par tiem uzņēmumiem, kas reģistrēti to pārziņā esošajā teritorijā;

C. tā kā arvien pieaug pieprasījums pēc piekļuves informācijai par uzņēmumiem citās valstīs vai nu komerciāliem mērķiem, vai arī lai atvieglotu iespēju vērsties tiesu iestādēs; tā kā kreditoriem un izpildes iestādēm ir svarīgi, lai to rīcībā būtu ticama un aktuāla informācija par parādniekiem un to aktīviem; tā kā ir jāatklāj konkrēta informācija, lai nodrošinātu, ka tiek ievērotas darbinieku tiesības, ko paredz Eiropas uzņēmējdarbības tiesību akti;

D. tā kā tas, ka uzņēmumu reģistri vēl nav savstarpēji savienoti, rada ekonomiskus zaudējumus un sagādā problēmas visām ieinteresētajām personām (ne vien uzņēmumiem, bet arī to darbiniekiem, patērētājiem un sabiedrībai), jo īpaši attiecībā uz pārredzamību, efektivitāti un juridisko noteiktību; tā kā atvieglota pārrobežu piekļuve ticamai un atjauninātai informācijai par uzņēmumiem no visām dalībvalstīm uzlabo iekšējā tirgus pārredzamību un juridisko noteiktību un var atjaunot ticību tirgiem apstākļos, ko radījusi finanšu un ekonomikas krīze;

E. tā kā no 2007. gada 1. janvāra informācija, ko satur uzņēmumu reģistri, tiek uzglabāta elektroniski un ir pieejama tiešsaistē visās dalībvalstīs; tā kā, lai gan attiecīgā uzņēmējdarbības informācija ir pieejama tiešsaistē, reģistru standarti atšķiras un ieinteresētajām personām jāizmanto atšķirīgas valodas, meklēšanas nosacījumi un struktūras;

F. tā kā reģistri savstarpēji atšķiras pēc satura, pilnīguma un juridiskās nozīmes un tas varētu novest pie juridiskām sekām, kas varētu atšķirties dalībvalstu starpā;

G. tā kā vienots piekļuves punkts komerciālai informācijai par visiem Eiropas uzņēmumiem aiztaupītu uzņēmumiem laiku un izmaksas; tā kā šā mērķa sasniegšanai ir nepieciešams, lai piedalīšanās šajā piekļuves punktā būtu obligāta visām dalībvalstīm;

H. tā kā šim vienotajam piekļuves punktam būtu jāsniedz augsti kvalitatīva informācija no visām dalībvalstīm; tā kā šai informācijai jābūt uzticamai, regulāri atjauninātai un sniegtai standarta formātā un visās ES valodās; tā kā Komisijai būtu aktīvi jāseko līdzi šā vienotā piekļuves punkta darbībai;

[1] Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0637.
[2] Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0238.

I. tā kā Komisija ar vadiniciatīvu "Rūpniecības politika globalizācijas laikmetā", kas iekļauta tās paziņojumā "Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei", apņemas "uzlabot uzņēmējdarbības vidi, īpaši MVU, tostarp samazinot uzņēmējdarbības darījumu izmaksas Eiropā";

J. tā kā Padome 2010. gada 25. un 26. maijā pieņēma secinājumus, pamatoti norādot uz datu kvalitātes nozīmīgumu un nepieciešamību vienkāršot pieeju informācijai, lai palielinātu ieinteresēto pušu uzticēšanos un darbību sekmīgas īstenošanas iespējas iekšējā tirgū, kā arī uz nepieciešamību iesaistīties visām dalībvalstīm, nodrošinot centralizētu pieeju informācijai;

K. tā kā uzņēmējdarbības reģistru savstarpējai sadarbībai ir būtiska nozīme pārrobežu uzņēmumu apvienošanās, juridiskās adreses maiņas vai maksātnespējas procedūras gadījumā; tā kā šādu sadarbību skaidri pieprasa vairāki uzņēmējdarbības tiesību akti, kā Direktīva 2005/56/EK, Regula (EK) Nr. 2157/2001 un Regula (EK) Nr. 1435/2003;

L. tā kā informācijas atklāšanas prasības ārvalstu filiālēm, ko paredz Vienpadsmitā uzņēmējdarbības tiesību Direktīva 89/666/EEK, nozīmē to, ka praksē uzņēmējdarbības reģistru sadarbība ir būtiska; tā kā šī sadarbība nedrīkstētu aprobežoties vienīgi ar brīdi, kad tiek atvērta filiāle, bet gan tai būtu jānodrošina arī, ka attiecīgā informācija ir pareiza un aktuāla, lai novērstu neatbilstību starp reģistra saturu attiecībā uz filiāles datiem un datiem par mātessabiedrību;

M. tā kā to lietu skaits, kurās vajadzīga pārrobežu sadarbība, var būtiski pieaugt, tiklīdz būs pieņemti Eiropas privātā uzņēmuma statūti (COM(2008)0396);

N. tā kā jau pastāv vairāki mehānismi uzņēmējdarbības reģistru sadarbībai, kā Eiropas Biznesa reģistrs (EBR), projekts "Eiropas uzņēmējdarbības reģistru savstarpējā sadarbspēja" (*BRITE*) un Iekšējā tirgus informācijas sistēma (*IMI*); tā kā EBR un *BRITE* ir brīvprātīgi un tāpēc ne visas dalībvalstis tajos piedalās; tā kā *BRITE* ir tikai pētniecības projekts;

O. tā kā Parlaments savā 2008. gada 18. decembra rezolūcijā atzinīgi novērtēja ideju izveidot e-tiesiskuma portālu; tā kā E–tiesiskuma rīcības plānā 2009.–2013. gadam ir paredzēts iekļaut EBR Eiropas e–tiesiskuma portālā,

1. uzskata, ka tikai tad var sasniegt projekta lietderību attiecībā uz tālāku Eiropas ekonomikas telpas integrāciju, ja tajā piedalās visas dalībvalstis, un tādēļ uzskata, ka būtu jādomā par visu dalībvalstu obligātu piedalīšanos;

2. uzskata, ka vispirms jāveicina EBR iniciatīvas un *BRITE* projekts, un apsver domu par to, lai noteiktu dalību par obligātu; stingri norāda, ka, uzlabojot iekšējā tirgus tiesību aktu ieviešanu, liela nozīme ir Iekšējā tirgus informācijas sistēmai (*IMI*), kas sevi jau ir apliecinājusi kā sekmīgu instrumentu, īstenojot Profesionālo kvalifikāciju direktīvu ([1]) un Pakalpojumu direktīvu ([2]); atgādina, ka *IMI* jau tiek izmantota visās dalībvalstīs un to bez ievērojamiem dalībvalstu ieguldījumiem varētu lietot vēl plašākam procedūru spektram;

3. norāda, ka reģistra dati nav salīdzināmi ar tīri ekonomiska rakstura datiem; tādēļ uzskata, ka publiska piekļuve atjauninātai informācijai būtu jānodrošina ar oficiālu vienotu piekļuves punktu; norāda, ka tas uzlabos pārredzamību, efektivitāti un juridisko noteiktību, no kā ieguvēji būs uzņēmumi, to darbinieki, patērētāji un visa sistēma;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīva 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.).

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

4. aicina Komisiju rīkoties, lai šajā topošajā vienotajā informācijas piekļuves vietā integrētu visas dalībvalstis, nodrošinot specializētas zināšanas un papildresursus; prasa Komisijai izvērtēt priekšrocības un trūkumus, kas rastos dalībvalstīm saistībā ar obligātu dalību šajā jaunajā vienotajā informācijas piekļuves vietā;

5. norāda, ka komercreģistru datiem ir atšķirīga nozīme un ka tas savukārt var tikt saistīts ar tiesiskām sekām — ne vien uzņēmumiem, bet arī to darbiniekiem un patērētājiem —, kuras dalībvalstīs var atšķirties;

6. uzskata, ka informācija par uzņēmuma reģistrāciju ir svarīga arī darbiniekiem, jo īpaši tādos uzņēmumos, uz kuriem attiecas Eiropas uzņēmējdarbības tiesību akti, t.i., Regula (EK) Nr. 2157/2001, Regula (EK) Nr. 1435/2003 un Direktīva 2005/56/EK; uzskata, ka šī informācija ir svarīga arī Direktīvas 2003/72/EK ([1]) un Direktīvas 2001/86/EK ([2]) perspektīvā, kas paredz garantēt viņu pastāvējušās līdzdalības tiesības radušajos uzņēmumos;

7. tāpēc uzsver, cik svarīgi ir informēt lietotājus, kuri piekļūst reģistra datiem, ka nozīme un saistības attiecībā uz datiem var dažādās dalībvalstīs atšķirties;

8. norāda, ka uzlabota automatizēta sasaiste atvieglotu apmaiņu ar ierakstiem starp galvenajiem uzņēmumiem un filiālēm;

9. apzinās, ka ierakstu saturs ne vienmēr ir pietiekami konsekvents;

10. uzskata, ka, lai varētu pareizi darboties iekšējais tirgus, ir būtiski oficiālu un drošu informāciju par uzņēmumiem, kas veic komercdarbību ES, darīt publiski pieejamu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas Zaļo grāmatu par uzņēmējdarbības reģistru sadarbību;

11. norāda, ka, pateicoties labākai pārredzamībai iekšējā tirgū, varētu palielināties pārrobežu ieguldījumi;

12. pauž pārliecību, ka uzlabotas un vienkāršotas iespējas piekļūt informācijai ir nepieciešamas, lai atbalstītu mazos un vidējos uzņēmumus, kas ir viens no Eiropas ekonomikas svarīgākajiem pamata elementiem un nozīmīgākais virzītājspēks attiecībā uz darba vietu radīšanu, ekonomisko izaugsmi un sociālo kohēziju Eiropā, jo tās palīdz samazināt administratīvo slogu šiem uzņēmumiem;

13. uzsver, ka iespēja bez grūtībām piekļūt ticamiem datiem par uzņēmumu apvienošanos, juridiskās adreses maiņu vai citām pārrobežu procedūrām Eiropas uzņēmumiem ir ļoti nepieciešama un, pateicoties tai, iekšējā tirgū tiks vēl vairāk veicināta konkurētspēja un nevainojama tirgus darbība, nostiprinot tā galvenās brīvības, proti, resursu un pakalpojumu brīvu apriti un personu brīvu pārvietošanos;

14. uzskata, ka jebkurā stratēģijā, kas paredzēta izkļūšanai no krīzes un vienotā tirgus darbības uzlabošanai, ir jāietver lielāka pārredzamība un sadarbība pārrobežu mehānismos, tādējādi palielinot 500 miljonu Eiropas patērētāju uzticību;

15. novērtē pūles, kas ieguldītas dažādajos sadarbības mehānismos un iniciatīvās;

([1]) Padomes 2003. gada 22. jūlija Direktīva 2003/72/EK, ar ko papildina Eiropas Kooperatīvās sabiedrības statūtus darbinieku iesaistīšanas jomā (OV L 207, 18.8.2003., 25. lpp.).

([2]) Padomes 2001. gada 8. oktobra Direktīva 2001/86/EK, ar ko papildina Eiropas uzņēmējsabiedrības statūtus darbinieku iesaistīšanas jomā (OV L 294, 10.11.2001., 22. lpp.).

16. tomēr uzsver, ka jāveic tālāki soļi un ka tirgus pārskatāmība pieprasa, no vienas puses, lai datiem, ko satur 27 dalībvalstu uzņēmumu reģistri, būtu viegli piekļūt vienotā piekļuves punktā un, no otras puses, lai tie būtu ticami, regulāri atjaunināti un sniegti standarta formātā un visās ES oficiālajās valodās; uzskata, ka vispirms būtu jāizvērtē, ciktāl tas radītu papildu tulkošanas izmaksas, un ka šajā nolūkā būtu jādomā par visu dalībvalstu obligātu piedalīšanos;

17. aicina nodrošināt efektīvus veidus, lai publiski darītu zināmu šīs vienotās informācijas piekļuves vietas pastāvēšanu un visas ieinteresētās puses varētu to izmantot skaidras un ticamas informācijas iegūšanai par Eiropas uzņēmumiem;

18. norāda uz *E. Stoiber* vadītās grupas (Neatkarīgo ieinteresēto personu augsta līmeņa grupa administratīva sloga mazināšanas jautājumos — *Stoiber Group*) konstatējumu, ka, vienkāršojot iespējas ar elektroniskiem līdzekļiem piekļūt komerciālai informācijai citās valstīs, gadā būtu iespējams ietaupīt vairāk nekā EUR 160 miljonus;

19. uzsver, ka ir būtiski nodrošināt piekļuvi informācijai par Eiropas uzņēmumiem, jo īpaši saistībā ar Pakalpojumu direktīvu un topošajiem Eiropas privātā uzņēmuma statūtiem;

20. tomēr norāda, ka veiktie soļi nedrīkstētu uzlikt papildu administratīvo slogu uzņēmumiem, jo īpaši MVU;

21. sagaida e-tiesiskuma portāla ieviešanu, kam jābūt pieejamam personām, uzņēmumiem, juristiem un tiesu iestādēm un jābūt lietotājam draudzīgam; atbalsta domu par EBR iekļaušanu šajā portālā;

22. uzsver, ka ir svarīgi turpināt *BRITE*, *IMI* un EBR datu un sistēmu apvienošanu, lai izveidotu tādu vienotu informācijas piekļuves vietu iekšējā tirgus ieinteresēto pušu un patērētāju vajadzībām, kura, koncentrējot informāciju, samazina darījumu izmaksas ražotājiem un patērētājiem, un tādējādi uzlabotu pārrobežu komerciju, jo īpaši pārrobežu elektronisko komerciju, un ekonomisko izaugsmi Eiropas Savienībā;

23. piekrīt, ka tikmēr ir jāizveido obligātie mehānismi reģistru savstarpējai sadarbībai, jo īpaši saistībā ar regulāru datu atjaunināšanu, kurus nepieciešams atklāt attiecībā uz ārzemju filiālēm; iesaka — dalībvalstu un/vai to uzņēmējdarbības reģistru administratīvā nolīgumā vajadzētu precizēt praktiskus jautājumus par sadarbību;

24. uzskata, ka uzņēmumu reģistru tīkla piesaistīšana elektroniskajam tīklam, ko izveido saskaņā ar Direktīvu par atklātības prasībām, nodrošinās vienkāršu piekļuvi juridiskajiem un finanšu datiem par sarakstā iekļautajiem uzņēmumiem, kā arī sniegs pievienoto vērtību ieguldītājiem;

25. stingri norāda, ka minētais Eiropas mēroga risinājums jāveido tā, lai garantētu iedzīvotājiem un uzņēmumiem pietiekamu personas datu un ar uzņēmējdarbību saistītu konfidenciālu datu aizsardzību, tādējādi nepieļaujot to ļaunprātīgu izmantošanu; kā arī nodrošinot juridisko noteiktību attiecībā uz jutīgiem datiem;

26. uzsver, ka, veidojot integrētu Eiropas mēroga risinājumu, īpaša uzmanība jāpievērš tam, cik lielā mērā būtu iespējams pielāgot vai apvienot dalībvalstu reģistrus un atsevišķās jomās pastāvošos Eiropas reģistrus, vai pārtraukt šo reģistru darbību, lai, sekojot mērķim mazināt birokrātiju un nodrošināt skaidrību un vienkāršību, nepieļautu darba dublēšanos;

27. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

Nodarbinātības potenciāla veidošana jaunas, ilgtspējīgas ekonomikas apstākļos

P7_TA(2010)0299

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par darbavietu potenciāla attīstīšanu jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai (2010/2010(INI))

(2011/C 308 E/02)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei" (COM(2010)2020);

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Ilgtspējīgas attīstības integrēšana ES politikas jomās – Eiropas Savienības ilgtspējīgas attīstības stratēģijas pārskatīšana 2009. gadā" (COM(2009)0400),

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnēm — stratēģijas "Eiropa 2020" integrēto pamatnostādņu II daļa (COM(2010)0193),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Regulu (EK) Nr. 106/2008 par biroja iekārtu energoefektivitātes marķēšanas programmu ([1]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti ([2]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK ([3]),

— ņemot vērā Komisijas Balto grāmatu "Adaptācija klimata pārmaiņām — iedibinot Eiropas rīcības pamatprincipus" (COM(2009)0147) un Eiropas Parlamenta attiecīgo 2010. gada 6. maija rezolūciju ([4]),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Zaļāks transports" (COM(2008)0433),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Ārējo izmaksu internalizācijas ieviešanas stratēģija" (COM(2008)0435),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Enerģētikas politika Eiropai" (COM(2007)0001),

— ņemot vērā 2009. gada 10.-11. decembra Eiropadomes secinājumus un jo īpaši 21.–24. punktu,

— ņemot vērā Padomes prezidentūras ziņojumu par Eiropas Savienības ilgtspējīgas attīstības stratēģijas pārskatīšanu 2009. gadā ([5]),

([1]) OV L 39, 13.2.2008., 1. lpp.
([2]) OV L 153, 18.6.2010., 13. lpp.
([3]) OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.
([4]) Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0154.
([5]) Padomes dokuments 16818/09, 1.12.2009.

— ņemot vērā ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (UNFCCC) un UNFCCC Kioto protokolu,

— ņemot vērā 2007. gada Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) dokumentu "Klimata pārmaiņas 2007: kopīgais ziņojums, darba grupu I, II un III ziņojumi Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes ceturtajam novērtējuma ziņojumam",

— ņemot vērā 2006. gada N.Sterna pārskata ziņojumu par klimata pārmaiņu ekonomiku,

— ņemot vērā ANO Vides programmas (UNEP), Starptautiskās Darba organizācijas (ILO), Starptautiskās Darba devēju organizācijas (IOE) un Starptautiskās Arodbiedrību konfederācijas (ITUC) 2008. gada iniciatīvu "Zaļās darba vietas: pienācīgs darbs ilgtspējīgā, zemas oglekļa emisijas pasaulē",

— ņemot vērā ILO 2008. gada 11.-13. maijā Nīgatā, Japānā, notikušajā G8 darba un nodarbinātības ministru konferencē iesniegto informatīvo paziņojumu "Ilgtspējīgas attīstības globālie izaicinājumi: zaļo darbavietu stratēģijas",

— ņemot vērā Eiropas Sadarbības un attīstības organizācijas Deklarāciju par zaļo izaugsmi, kas tika pieņemta 2009. gada 25. jūnijā notikušajā Padomes ministru līmeņa sanāksmē, un tās pašreizējo Zaļās izaugsmes stratēģiju,

— ņemot vērā organizācijas *Greenpeace* un Eiropas Atjaunojamās enerģijas padomes (EREC) 2009. gada ziņojumu "Darbs klimata labā: atjaunojamā enerģija un zaļo darbavietu revolūcija",

— ņemot vērā Eiropas Arodbiedrību konfederācijas (ETUC) un Sociālās attīstības aģentūras (SDA) 2007. gada ziņojumu "Klimata pārmaiņas un nodarbinātība: klimata pārmaiņu un CO_2 emisiju samazināšanas pasākumu ietekme uz nodarbinātību līdz 2030. gadam",

— ņemot vērā "*Ruhr Economic Papers*" 156. izdevumā publicēto dokumentu "*Economic Impacts from the Promotion of Renewable Energy Technologies: The German Experience*" (par atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju veicināšanas ietekmi uz ekonomiku, analizējot Vācijas pieredzi),

— ņemot vērā CEPOS (Dānijas Politisko pētījumu centra) publicēto dokumentu "*Wind Energy: The Case of Denmark*" (par Dānijas pieredzi vēja enerģijas jomā),

— ņemot vērā *Rey Juan Carlos* Universitātes publicēto dokumentu "*Study of the effects on employment of public aid to renewable energy sources*" (pētījums par atjaunojamiem enerģijas avotiem sniegta valsts atbalsta ietekmi uz nodarbinātību),

— ņemot vērā Komisijas 2007. gada 14. decembra paziņojumu par publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā (COM(2007)0799),

— ņemot vērā Komisijas ziņojumu "Nodarbinātība Eiropā 2009", un jo īpaši 3. nodaļu "Klimata pārmaiņas un to ietekme uz darba tirgu",

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns" (COM(2008)0800) un Eiropas Parlamenta attiecīgo 2009. gada 11. marta rezolūciju ([1]),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Impulsi Eiropas atveseļošanai" (COM(2009)0114),

— ņemot vērā Eiropas sociālo partneru 2007. gada 18. oktobra kopīgo analīzi "Galvenās problēmas Eiropas darba tirgos",

([1]) Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0123.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

— ņemot vērā Eiropas sociālo partneru 2002. gada "Kopējo rīcības plānu pamatprasmju un kvalifikāciju mūžizglītības attīstīšanai",

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Jaunas prasmes jaunām darba vietām — saskaņotu darba tirgus vajadzību un prasmju plānošana" (COM(2008)0868) un ekspertu grupas 2010. gada februāra ziņojumu "Jaunas prasmes jaunām darba vietām — tūlīt darāmais",

— ņemot vērā Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centra (CEDEFOP) 2009. gada pētījumu "Zaļajai ekonomikai nākotnē nepieciešamās prasmes",

— ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

— ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0234/2010),

A. tā kā ilgtspējīgu attīstību Eiropas Padome 2009. gadā ir atzinusi par Lisabonas līguma galveno mērķi; tā kā ES ilgtspējīgas attīstības stratēģijas pamatprincipi ir ekonomisko, sociālo un vides interešu integrēts pārskats, intensīvāks sociālais dialogs, uzņēmumu sociālās atbildības palielināšana, kā arī piesardzības princips un princips, ka piesārņotājs maksā;

B. tā kā viena no stratēģijas "Eiropa 2020" prioritātēm ir sociālas, resursu ziņā efektīvas, videi nekaitīgas un konkurētspējīgas ekonomikas veicināšana;

C. tā kā rūpnieciski attīstītajām valstīm saskaņā ar Kopenhāgenas vienošanos līdz 2050. gadam būtu jāsamazina CO_2 emisijas par 80-90 %, salīdzinot ar 1990. gadu;

D. tā kā klimata pārmaiņu ietekme uz dažādiem Eiropas reģioniem ir atšķirīga; tā kā saskaņā ar Komisijas pētījumu [1] Eiropas dienvidi un austrumi, kur dzīvo vairāk nekā viena trešdaļa eiropiešu, ir īpaši pakļauti klimata pārmaiņu negatīvajai ietekmei, tā kā visvairāk tiek ietekmētas tieši visneaizsargātākās sabiedrības grupas, un tā kā šī iemesla dēļ var palielināties reģionālās un sociālās atšķirības;

E. tā kā pārejai uz ilgtspējīgāku ekonomiku ir dažāda pozitīva ietekme uz atšķirīgām nozarēm, proti, tā kā tiek izveidotas, aizstātas vai daļēji likvidētas darbavietas; tā kā visas darbavietas jāpielāgo ilgtspējīgam, resursu ziņā efektīvam ražošanas un darba režīmam un līdz ar to visvairāk jāpielāgo esošās darba attiecības, turklāt ir vēlamas elastīgas darba attiecības;

F. tā kā Zaļajā grāmatā par demogrāfiskām izmaiņām (COM(2005)0094) ir norādīts, ka laikposmā no 2005. gada līdz 2030. gadam darbspējas vecuma iedzīvotāju skaits ES samazināsies par 20,8 miljoniem (6,8 %), un tā kā, salīdzinot ar laikposmu līdz 2007. gadam, to iedzīvotāju skaita pieauguma temps, kuri ir vecāki par 60 gadiem, tagad ir divkāršojies — aptuveni par diviem miljoniem iedzīvotāju gadā salīdzinājumā ar iepriekšējo rādītāju viena miljona apmērā;

G. tā kā šī pāreja var stabilizēt nodarbinātību un palielināt darbavietu skaitu ar būtisku papildu ietekmi, tā kā vietās, kur radīti uzticami pamatnosacījumi, var novērot nepārtrauktu nodarbinātības pieaugumu, ko stabilizē pieaugošais eksports;

[1] Komisijas dienestu darba dokuments "Reģioni 2020. gadā — ES reģionu nākotnes problēmu novērtējums", 2008. gada novembris, pieejams tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/working/regions2020/pdf/regions2020_en.pdf.

H. tā kā vajadzīgo ekonomikas izaugsmi un no tās izrietošos ieguvumus nodarbinātības jomā uz jauninājumiem balstītā ekonomikā var panākt tikai tad, ja Eiropas pētniecības nozares un uzņēmumu pētījumu rezultātus ir iespējams izmantot komerciālos produktos; tā kā Komisijas Inovācijas progresa ziņojumā norādīts uz atšķirībām inovāciju jomā 30 % apmērā, salīdzinot ar ASV, un 40 % apmērā, salīdzinot ar Japānu;

I. tā kā dažās jaunajās nozarēs pagaidām vēl nav sociālā dialoga struktūru; tā kā jaunajās nozarēs ir gadījumi, kad koplīgumu nav vai netiek piemēroti esošie koplīgumi, un nav arī konkrētu nozaru vajadzībām izstrādātu kodeksu; tā kā visas nozares ir pakļautas lielam spiedienam ražot un palielināt savu konkurētspēju; tā kā reģionos ar augstu bezdarba līmeni ir liels risks, ka darba ņēmēji piekrīt sliktiem darba apstākļiem;

J. tā kā ES darba tirgū pēdējo divdesmit gadu laikā ir izveidojusies darba ņēmēju ilgstoša nedrošība, kad it īpaši jaunieši arvien biežāk spiesti slēgt īstermiņa līgumus un strādāt sliktākos darba apstākļos, tā kā jaunās darba vietas, kas izveidotas šajos apstākļos nav uzskatāmas par ilgtspējīgām, tā kā ir jāpievēršas šiem strukturālajiem trūkumiem, paturot prātā mērķi veicināt nodarbinātības potenciālu jaunas, ilgtspējīgas ekonomikas apstākļos;

K. tā kā pāreju uz jaunu, ilgtspējīgu ekonomiku nevajadzētu izmantot kā ieganstu visneaizsargātāko un vismazāk kvalificēto darba ņēmēju izstumšanai no darba tirgus, tā kā tādējādi ir jācenšas novērst "nokrejošanas" efektu, kas vispirms skartu vismazāk kvalificētos darba ņēmējus;

L. tā kā dzimumu līdztiesība ir viens no Lisabonas līguma mērķiem un Tūkstošgades attīstības mērķiem; tā kā sieviešu īpatsvars dažādās nozarēs nav pietiekams un līdz ar to sievietes nevar gūt vienādu labumu no nodarbinātības pieauguma jaunā ilgtspējīgā ekonomikā;

M. tā kā jaunā ekonomika veidosies novecojošas sabiedrības apstākļos, kam raksturīga darbaspēka apjoma samazināšanās, vairāk sieviešu ir jāpiesaista apmaksāta darba veikšanai, pielāgojot darba organizāciju un sagatavojot visu nozaru darba devējus daudzveidīgākam darba spēkam;

N. tā kā, pamatojoties uz nesen veiktiem pētījumiem, sieviešu līdzdalība visos atbildības līmeņos nodrošina uzņēmumiem pievienoto vērtību, jo īpaši šo uzņēmumu saimnieciskās darbības attīstības ziņā;

O. tā kā vairums augstskolu diplomu ieguvēju ES un lielākā daļa uzņēmējdarbības, pārvaldības un tiesību zinātņu studiju programmu apguvēju ir sievietes, tomēr sievietes, kas uzņēmumos un valsts iestādēs ieņem atbildīgus amatus, joprojām ir mazākumā;

P. tā kā galvenokārt ar dzimumu saistītu aizspriedumu dēļ, kuri iesakņojušies izglītības jomā un sabiedrībā, sievietes ir nepietiekami pārstāvētas jomās, kuras maldīgi uzskata par "vīriešu" jomām, piemēram, informācijas tehnoloģiju, inženierijas, fizikas jomā un tādās tehniskajās profesijās kā mehānika un būvniecība;

Q. tā kā pieaug bezdarbs gados vecāku darba ņēmēju vidū, kuri pēc 55 gadu vecuma īpaši asi izjūt sociālo atstumtību, un, lai arī pēdējos desmit gados ir panākts zināms progress, 2008. gadā darbs bija tikai nedaudz vairāk kā trešdaļai sieviešu vecumā no 55 līdz 64 gadiem, turpretim nodarbinātu vīriešu šajā vecuma grupā bija 55 %,

Darba vietu stratēģija jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai

1. uzskata, ka ilgtspējīga attīstība ir balstīta uz ilgtermiņa redzējumu, kurā ekonomiskā izaugsme, sociālā kohēzija un vides aizsardzība ir cieši saistītas un savstarpēji veicinošas; vērš uzmanību uz iespējām, ko ilgtspējīgai ekonomikai sniedz videi draudzīgu darba vietu izveide;

2. uzskata, ka pēc krīzes perioda ekonomika sniedz lielisku iespēju ilgtspējīgai izaugsmei, kas balstīta uz sociālo taisnīgumu un ekoefektivitāti; norāda, ka pārejas īstenošana Eiropā no piesārņojumu radošas tautsaimniecības uz ekoefektīvu tautsaimniecību radīs fundamentālas izmaiņas ražošanā, izplatīšanā un patēriņā un šīs izmaiņas vajadzētu izmantot kā iespēju virzībai uz īstenu ilgtspējību, neapdraudot labklājību vai nodarbinātību; uzskata, ka pāreja uz ekonomiku, kas balstīta uz nepiesārņojošiem enerģijas avotiem, ir jāuzskata par iespēju ieguldīt ilgtspējīgā attīstībā un nevis tikai par slogu valsts un privātajiem budžetiem;

3. uzsver, ka ir svarīgi īstenot pasākumus izaugsmes un nodarbinātības veicināšanai lauku reģionos, lai apturētu iedzīvotāju aizplūšanu no laukiem;

4. atzīmē, ka nepieciešams palielināt ilgtspēju ražošanas un pakalpojumu sniegšanas jomās; atzīmē, ka ieguldījumi jaunā ilgtspējīgā ekonomikā nozīmē izaugsmes potenciālu darba tirgū un jaunas ienākumu gūšanas iespējas; uzskata, ka pozitīva bilance slēpj dažās nozarēs ciestus zaudējumus, tāpēc jāstimulē jaunu iemaņu apgūšana un pārkvalificēšanās;

5. uzskata, ka pašreizējā vispārējā ekonomikas un sociālā krīze, kura ir palēninājusi pārmaiņu gaitu enerģijas patēriņa jomā un oglekļa emisijas samazināšanu, nedrīkstētu kavēt dalībvalstu pāreju uz konkurētspējīgu un ilgtspējīgāku zemas oglekļa emisijas ekonomiku, ko raksturo efektīva resursu izmantošana, jo tas ļautu šīm valstīm vieglāk pielāgoties, mazinātu to atkarību no arvien dārgākām importa precēm un padarītu tās konkurētspējīgākas;

6. uzskata, ka būtu jāpieliek lielākas pūles, lai internalizētu ārējās izmaksas; aicina Komisiju izmantot pašreizējos politikas instrumentus vai vajadzības gadījumā izstrādāt jaunus instrumentus, lai noteiktu izmaksas un nodrošinātu, ka tās secinājumi tiek atspoguļoti turpmākajos politikas priekšlikumos;

7. uzskata, ka jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai ES ir jānodrošina līdzsvarota ekonomiskā un sociālā attīstība; aicina īstenot mērķtiecīgu un ilgtspējīgu rūpniecības politiku, veltot īpašu uzmanību resursu efektīvai izmantošanai; uzsver, ka videi draudzīgai ekonomikai ir jānodrošina iespējas pienācīgu un labi apmaksātu darba vietu radīšanai, koncentrējoties uz vides aizsardzību;

8. ir stingri pārliecināts, ka uz tirgus ekonomikas pamata īstenota vides politika var kļūt par izaugsmes un nodarbinātības dzinējspēku visās ekonomikas nozarēs, un uzsver, ka prognozējami, investīcijas veicinoši pamatnosacījumi ir tas, kas ļaus novatoriskiem uzņēmumiem iespējami veiksmīgāk izmantot šīs iespējas vides un darba ņēmēju labā;

9. aicina iesaistīt ražotājus ekoinovāciju radīšanā, jo uzņēmējiem ir ļoti svarīga nozīme ekoinovāciju plašākā izplatībā; šajā sakarībā atzīmē, ka uzņēmēju informēšanai, demonstrējot viņiem jaunas uzņēmējdarbības iespējas, būs izšķirīga nozīme, lai gūtu panākumus stratēģijā, kuras mērķis ir efektīva resursu izmantošana ekonomikā un ilgtspējīgu nozaru izveide;

10. atbalsta stratēģijā "Eiropa 2020" iekļauto Komisijas pamatiniciatīvu nekavējoties īstenot pāreju uz ilgtspējīgu ekonomiku, mazināt ekonomiskās izaugsmes atkarību no resursu un enerģijas izmantošanas, samazināt klimatam kaitīgas emisijas un šādi cīnīties pret globālo sasilšanu; atzinīgi vērtē ieceri pielāgot šim mērķim tiesisko regulējumu, tirgus ekonomikas stimulēšanas instrumentus, subsīdijas un publiskos iepirkumus; tomēr izsaka nožēlu, ka "ES 2020" stratēģijā Komisija nepievērš uzmanību iespējai izmantot ilgtspējīgas ekonomikas darba tirgus potenciālu;

11. atzīmē — lai sasniegtu stratēģijā "ES 2020" noteiktos nodarbinātības mērķus un izmantotu jaunās ilgtspējīgās ekonomikas nodarbinātības potenciālu, kā arī uzlabotu preču ražošanas un pakalpojumu sniegšanas ilgtspējību, ir jāpalielina mājokļu energoefektivitāte, vairāk jāizmanto atjaunojamie enerģijas avoti, videi saudzīgas tehnoloģijas, jāveicina transporta un mobilitātes ilgtspēja, lauksaimniecības, mežsaimniecības un zvejniecības ilgtspēja, vides dienestu konsultatīvā darbība, kā arī otrreizēja pārstrāde, zema resursu patēriņa ražošanas procesi un materiālu slēgta cikla pārstrāde; atzīmē, ka arī pakalpojumu nozarei un sociālekonomikas nozarei ir liels "zaļā" darba potenciāls;

12. uzsver, ka publiskajam sektoram, kas, sniedzot piemēru, nosaka progresīvu iepirkuma standartu pieņemšanu, sniedz stimulus un informāciju, ir nozīmīga loma uz tiesībām balstītu darba vietu radīšanā, jo īpaši tādās jomās kā enerģētika, infrastruktūras un aprīkojuma būvniecība, transports un komunikācijas; aicina Komisiju un dalībvalstis, jo īpaši publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā, veicināt vides un sociālo standartu iekļaušanu, kā arī vietējiem apstākļiem pielāgotu noteikumu ieviešanu un to uzņēmumu, jo īpaši MVU, atbalstīšanu, kas darbojas ilgtspējīgā un solidārā ekonomikā;

13. mudina dalībvalstis, risinot jautājumus par klimata pārmaiņu ietekmi uz ekonomiku, sociālo jomu un vidi, īstenot pieredzes un paraugprakses apmaiņu nodarbinātības iespēju jomā;

14. ir pārliecināts, ka "zaļās" ilgtspējīgās darba vietas nedrīkst būt tikai piedeva — uzņēmējdarbībai un sabiedrībai kopumā ir jābūt ilgtspējīgi organizētai; apzinās, ka nav tādas ekonomikas nozares, ko var nošķirt un dēvēt par "vides aizsardzību" vai "vides rūpniecību", jo vides aizsardzības darbība ir saistīta ar daudzām tradicionālajām nozarēm, piemēram, rūpniecības, būvniecības un pakalpojumu nozarēm; tādēļ prasa kā darba definīciju pārņemt ILO definīciju, saskaņā ar kuru visas darba vietas, kas veicina ilgtspējīgu attīstību, ir "zaļās" ilgtspējīgās darba vietas; norāda, ka definīcija attiecas, pirmkārt, uz visām darba vietām, kas tieši samazina enerģijas un izejvielu izmantošanu, aizsargā ekosistēmas un bioloģisko daudzveidību un mazina atkritumu rašanos un gaisa piesārņojumu, un, otrkārt, uz visām darba vietām, kas samazina ekoloģisko ietekmi; atzīst, ka darba potenciālu pilnībā nevar noteikt definīcijas *relativitātes* dēļ;

15. uzskata, ka ir jāveic ievērojami vairāk pētījumu, lai noteiktu, cik lielā mērā darba vietu kopējo izveidi ietekmē vides un klimata pārmaiņu politika; aicina Komisiju noteikt šo jomu par vienu no 8. pamatprogrammas prioritātēm;

16. uzsver, ka visu darba vietu mērķis ir veicināt ilgtspējīgu attīstību un ka jāveido resursu, materiālu un enerģijas izmantošanas ziņā iespējami efektīvākas ražošanas un darba metodes; uzsver, ka šai pieejai jāattiecas uz visu piegādes ķēdi un ka nav jēgas nodalīt labas un sliktas nozares, jo visas nozares var padarīt ilgtspējīgākas;

17. uzskata, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt jaunajai Kopienas sistēmai pietiekamu budžetu, lai varētu atbalstīt publiskā sektora veiktus pētījumus un lai pētījumu rezultāti būtu pieejami vienkārši, bez birokrātijas, tā nodrošinot, ka visi uzņēmumi, tostarp mikrouzņēmumi un MVU, var veikt izmaiņas attiecībā uz energoefektivitāti, jaunu enerģijas avotu, jaunu ražošanas procesu un otrreizējās pārstrādes izmantošanu un resursu labāku izmantošanu, kā arī radīt darba vietas ar darba ņēmējiem garantētām tiesībām;

Nodarbinātības potenciāla optimizēšana

18. prasa, kā daļu no ES 2020 stratēģijas, izstrādāt Eiropas darba vietu stratēģiju ilgtspējīgai ekonomikai, lai optimizētu darba vietu potenciālu, tajā pašā laikā īpašu uzmanību veltot pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai, darba ņēmēju veselībai un drošībai, nepieciešamajām prasmēm un sociāli taisnīgai pārejai; uzsver, ka ilgtspējīgai ekonomikai ir jāapvieno sociālā, tehnoloģiskā, ekonomikas un vides ilgtspējība; uzsver, ka tādai ilgtspējīgas nodarbinātības stratēģijai, kāda ir šī, jābūt vienam no nodarbinātības politikas pamatnostādņu centrālajiem elementiem;

19. iesaka — lai radītu jaunas darbavietas ilgtspējīgas ekonomikas apstākļos, reģionālajām varas iestādēm būtu jāpieņem attīstības stratēģijas saskaņā ar stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem;

20. aicina Komisiju līdz 2011. gadam ierosināt stratēģiju, tostarp gan tiesību aktus, gan ar likumdošanu nesaistītus pasākumus, lai veicinātu videi draudzīgas darba vietas, kas ir viens no vispārējās izaugsmes un labklājības avotiem;

21. uzsver, ka, pateicoties savām novatorisma spējām, Eiropas uzņēmumi ir kļuvuši par pasaules mēroga līderiem vides aizsardzības jomā; tomēr ir noraizējies, ka ražotnes joprojām masveidā tiek pārvietotas no ES uz trešām valstīm, kurās ir krietni zemāki vides standarti; aicina Komisiju un dalībvalstis strauji un enerģiski cīnīties pret šo parādību, šai nolūkā izstrādājot pasaules mēroga daudzpusēju pieeju, kas nodrošina, ka globālās konkurences pamatā ir salīdzināmas prasības;

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

22. uzsver, ka stabils, vērienīgs ilgtermiņa tiesiskais regulējums ir priekšnosacījums videi draudzīgas nodarbinātības sniegto iespēju maksimālam izmantojumam; aicina Komisiju un dalībvalstis noteikt vides standartus un finansiālus stimulus, kas rada uzticamus pamatnosacījumus vismaz uz 10 gadiem un šādi nodrošina juridisko un plānošanas noteiktību; prasa izmantot esošos finanšu instrumentus, lai veicinātu ilgtspējību un iekļaut ekonomiskās darbības un ražošanas ilgtspējības palielināšanu, kā veicināmu mērķi dažādu fondu finanšu plānos, tostarp struktūrfondu un Kohēzijas fonda finanšu plānā;

23. šai sakarībā uzsver integrētas pilsētu attīstības koncepcijas nozīmību un to, ka paraugs varētu būt pilsētu nelabvēlīgo rajonu pārveide; uzskata, ka priekšnoteikums šī mērķa sasniegšanai ir skaidrs politikas pamats, kas ietver arī struktūrfondu atbalstu pilsētvides uzturēšanai;

24. norāda, ka pašreizējo programmu ietvaros ir nepieciešams papildu finansējums mērķtiecīgu pētījumu veikšanai vismazāk attīstītajos ES reģionos, lai noteiktu stratēģiskus mērķus un pasākumus, kas vajadzīgi ilgtspējīgas vietējās ekonomikas attīstībai labvēlīgu apstākļu izveidošanai, par konkrētiem mērķiem nosakot jaunu "zaļo" darba vietu izveidi un integrētus pasākumus jaunu "zaļo" uzņēmumu piesaistīšanai, un jau esošo šādu uzņēmumu atbalstam;

25. uzsver, ka mērķtiecīgs ieguldījums mazāk attīstīto ES reģionu ekoloģiskas pārveidošanas procesā ir viens no visnoderīgākajiem instrumentiem, lai sasniegtu reģionālās konverģences un teritoriālās kohēzijas stratēģiskos mērķus;

26. uzsver Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) nozīmi reģionālo centru veidošanā, lokāli apvienojot pētījumus, inovācijas un infrastruktūru un ieviešot jaunās tehnoloģijas tādās jomās kā atjaunojamie energoresursi un energoefektivitāte; turklāt uzsver, ka reģionālajām un vietējām varas iestādēm, jo īpaši pilsētu teritorijās, ir vislabākā situācija un iespējas radīt nepieciešamos apstākļus novatoriskas uzņēmējdarbības centru izaugsmei; norāda, ka šādi reģionālie centri var būt būtisks pamudinājums vietējās ekonomikas attīstībai un var reģionos radīt jaunas darbavietas;

27. apzinās, ka ES, valsts un reģionālās finansējuma shēmas joprojām ir ļoti nesaskaņotas, tādēļ uzsver nepieciešamību uzlabot daudzpakāpju koordināciju starp programmām un atbalstīt lielāku sinerģiju starp dažādām kopējām politikām, izmantojot struktūrfondus, lauksaimniecības un lauku attīstības fondus, pētījumu pamatprogrammu un Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (KIP), kas jāizstrādā tā, lai nodrošinātu ilgtspējīgu un resurstaupīgu ekonomiku; attiecībā uz kopējās lauksaimniecības politikas finansējumu uzskata, ka lielāka uzmanība būtu jāpievērš tam, lai pāreja no tiešā atbalsta mehānismiem uz lauku attīstību un vides ziņā ilgtspējīgu lauksaimniecību būtu izteiktāka;

28. atkārtoti aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot Rekonstrukcijas fonda sekmīgo pieredzi un izveidot jaunu Kopienas iniciatīvu, kas ietver izmēģinājuma projektus, lai īstenotu pārmaiņas jaunas un ilgtspējīgas ekonomikas izveidei;

29. norāda, ka Padome 2009. gada 21. oktobra secinājumu 8. punktā aicināja Komisiju steidzami pa nozarēm pārskatīt subsīdijas, kas negatīvi ietekmē vidi un neatbilst ilgstpējīgas attīstības mērķiem; aicina Komisiju nekavējoties rīkoties, ievērojot minētos secinājumus, un izpētīt iespējas pārvietot šīs subsīdijas budžetā tā, lai atbalstītu jaunās darbības, kas saistītas ar ilgtspējīgu ekonomiku;

30. aicina nodrošināt efektīvas finansēšanas sistēmas un fiskālus stimulus, lai palīdzētu MVU savu darbību orientēt uz videi draudzīgu nodarbinātības politiku un nodrošināt videi draudzīgus jauninājumus un ražošanu;

31. uzskata, ka pašreizējie un ierosinātie ES tiesību akti vides jomā sniedz ievērojamas iespējas radīt jaunas darba vietas tādās jomās kā gaiss, augsne, ūdens, enerģētika, sabiedriskie pakalpojumi, lauksaimniecība, transports, mežsaimniecība un vides pārvaldība; aicina dalībvalstis īstenot ES tiesību aktus, kas varētu radīt jaunus ieguldījumus videi draudzīgās tehnoloģijās un darba vietu izveidē;

32. atgādina, ka publiskais iepirkums veido lielu tirgus daļu un varētu sniegt ievērojamus stimulus, lai ekonomika kļūtu videi draudzīgāka; tādēļ aicina pieprasīt augstu vides standartu ievērošanu visu publisko iepirkumu jomā;

33. aicina ES un dalībvalstis plānot pārmaiņas, t.i., novērst informācijas trūkumu un neskaidrības un veicināt izpratni, sabiedrības izglītošanās procesus un izmaiņas patēriņa modeļos; konstatē, ka vajadzīgi stimuli, lai uzņēmumi ieguldītu tīrās tehnoloģijās un lai darba ņēmēji būtu gatavi pārmaiņām, ja tās nodrošina lielākas darba iespējas un drošības tīklu darba ņēmējiem;

34. uzsver — lai radītu vajadzīgās kvalitatīvu darba vietu iespējas, ko sniedz jauna ilgtspējīga ekonomika, jauninājumi ir jāorientē uz to, lai rastu risinājumus lielākajām sabiedrības problēmām, tostarp bezdarbam un nabadzībai, klimata pārmaiņām, sabiedrības novecošanai un resursu nepietiekamībai; vērš uzmanību uz tādas rūpniecības un pētniecības politikas nozīmīgumu, kuras pamatā ir atvērta jauninājumu vide un uzņēmumu apvienības, lai sekmētu dažādu publisko un privāto uzņēmēju zināšanu apkopošanu un stimulētu jauninājumus; tādēļ aicina Komisiju izstrādāt Eiropas Tehnoloģiju platformu resurstaupīgām nozarēm;

35. iesaka — ja dalībvalsts nolemj ar subsīdiju palīdzību veicināt, piemēram, vēja, no biomasas iegūtas vai saules enerģijas ražošanu, subsīdiju apjoms ir pamatojams ar empīrisku datu zinātnisku novērtējumu un subsīdijām ir jānodrošina pienācīgas investīciju perspektīvas un drošība potenciālajiem investoriem, un aicina rūpīgi apsvērt tādus faktorus kā ar subsīdiju palīdzību izveidoto darba vietu skaita neto palielinājums, enerģijas cena, tīrā ietekme uz siltumnīcefekta gāzu un citu piesārņotāju emisijas apjomu, un tā censties optimizēt ilgtspējas palielināšanu;

36. atzīmē, ka nav vienotas izpratnes par to, kuru tehnoloģiju izvēle globālās konkurences apstākļos ir vides, ekonomikas un sociālajā ziņā ilgtspējīgākā izvēle; norāda, ka ir jāņem vērā daudzi mainīgie lielumi, salīdzinot, piemēram, to, cik ilgtspējīga ir enerģijas ražošana ar vēja ģeneratoriem, saules bateriju paneļiem, ogļu dedzināšanu, nodrošinot oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu, kodolreaktoriem vai ar dažu citu tehnoloģiju palīdzību; tādēļ pieprasa vairāk zinātnisku pētījumu par šo tematu, kuros salīdzināti ražošanas pilnas aprites cikli, un aicina visus ražošanas procesus padarīt resursu ziņā efektīvākus;

Nodarbinātības perspektīvas vīriešiem un sievietēm jaunā ilgtspējīgā ekonomikā

37. uzsver — ņemot vērā, ka, nodarbinātības līmeņa atšķirības samazināšana starp vīriešiem un sievietēm nodrošināja pusi no Eiropas nodarbinātības līmeņa vispārējā pieauguma un ceturtdaļu no gada ekonomiskās izaugsmes līmeņa pieauguma kopš 1995. gada, izaugsmes un nodarbinātības potenciāla pilnīga izmantošana jaunajā ekonomikā ir iespējama, tikai palielinot sieviešu līdzdalību Eiropas darba tirgū, jo tas ir priekšnoteikums ilgtspējīgas izaugsmes un to vajadzību nodrošināšanai, kas saistītas ar ekoloģiskās pārveidošanas procesu novecojošas sabiedrības apstākļos;

38. aicina izstrādāt ES iniciatīvu, lai darba devēji, jo īpaši nozarēs, kurās parasti galvenokārt ir nodarbināti vīrieši, labāk izprastu nepieciešamību pēc daudzveidīgāka darbaspēka un šāda darbaspēka priekšrocībām sabiedrības novecošanas apstākļos, un lai nodrošinātu viņiem iespējas sagatavoties lielākai daudzveidībai;

39. aicina ES, dalībvalstis un sociālos partnerus apkarot diskrimināciju un veicināt dzimumu līdztiesību ilgtspējīgā ekonomikā, radīt darba vidi, kas piesaista un notur sievietes šajās nozarēs, veicināt darba un personīgas dzīves līdzsvaru, nodrošinot atbilstošu, augstas kvalitātes aprūpi bērniem un ģimenei draudzīgu darbavietas vidi, radīt iespējas un nosacījumus, kas nodrošina, ka vīrieši un sievietes darba tirgū piedalās ar vienādiem noteikumiem, veicinātu sieviešu īpatsvara pieaugumu pārstāvības struktūrās, kurās dominē vīrieši, samazināt uz dzimumu balstītu darba vietu segmentāciju un algu atšķirības;

40. norāda, ka ieguldījumi sociālajā infrastruktūrā ir iespēja modernizēt Eiropu un veicināt līdztiesību un ka tos var uzskatīt par stratēģiju, kas papildina fiziskās infrastruktūras modernizēšanu, izmantojot ieguldījumus videi draudzīgās tehnoloģijās; uzskata, ka tāpēc dzimumu līdztiesības nodrošināšana būtu jānosaka par politisku prioritāti un nozīmīgu līdzekli;

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

41. uzsver — lai novērstu dzimumu segregāciju darba tirgū, ir būtiski īstenot mērķtiecīgu darbu, kas ļauj nodrošināt sievietēm visu līmeņu izglītības pieejamību, cīnoties pret aizspriedumiem, kas saistīti ar dzimumu, un mūžizglītības iespējas; aicina nodrošināt atbilstošas mācības, lai novērstu sieviešu dzimuma darba ņēmēju nepietiekamu pārstāvību videi draudzīgās darba vietās, jo, ja sievietes masveidā pamestu zinātnes un tehnoloģijas jomu, Eiropas izaugsme un ilgtspējība tiktu kavēta un daudzām talantīgām un kvalificētām jaunām sievietēm netiktu nodrošināts darbs un ekonomiskā drošība;

42. aicina izveidot īpašu ES iniciatīvu, lai piesaistītu meitenes tā dēvētajām MIDT profesijām (matemātikas, informātikas, dabas zinātņu un tehnoloģiju jomā) un cīnītos pret stereotipiem, kas joprojām ir plaši izplatīti attiecībā uz šīm profesijām; uzsver, ka plašsaziņas līdzekļi un izglītība ir nozīmīgi instrumenti cīņā pret minētajiem stereotipiem;

43. uzsver, ka jaunas sievietes, kuras no izglītības posma pāriet uz darba tirgu, māceklības posmā būtu jāvirza uz jomām, kurās tās ir nepietiekami pārstāvētas, un minētais ir jāveicina, skolām, augstskolām, mācību aģentūrām un/vai uzņēmumiem veicot kopīgu plānošanu, lai minētās sievietes stabila, nevis nepastāvīga darba pieredzē iegūtu īpašas — tostarp augstākā un speciālista līmeņa — prasmes un spējas, kā arī iespējas tās īstenot;

44. aicina ES un dalībvalstis saistībā ar Eiropas Sociālā fonda (ESF) programmām veltīt lielāku vērību sievietēm paredzētu videi draudzīgu darba vietu izveidei, ņemot vērā to, ka ESF finansē mācību projektus tādās jomās kā atjaunīgā enerģija un ekotūrisms; uzsver, ka ir jāiegulda lielākas pūles, lai palielinātu sieviešu līdzdalības īpatsvaru ESF finansētajos projektos, kuros pašlaik šis īpatsvars nepārsniedz 10 %; aicina Eiropas Sociālajā fondā, kā arī atjaunošanas plānos un strukturālo pielāgojumu programmās budžeta plānošanā ievērot dzimumu līdztiesības principu, lai nodrošinātu, ka šādas programmas vienlīdz piesaista un integrē sievietes;

45. uzsver, ka pāreju uz jaunu ekonomikas modeli vajadzētu nevis izmantot kā ieganstu dažādu līdztiesības jomas pasākumu skaita samazināšanai, bet gan uzskatīt to par unikālu iespēju palielināt sieviešu līdzdalību ES darba tirgū, jo tas ir priekšnoteikums ilgtspējīgas izaugsmes nodrošināšanai, darbaspēka potenciāla optimālai attīstībai un konkurētspējas nostiprināšanai;

Pienācīgs darbs

46. aicina Komisiju, pievēršoties augsti kvalificētu darba ņēmēju nodarbinātības potenciālam, pirmkārt un galvenokārt pievērst uzmanību darba vietām ilgtspējīgā ekonomikā vidējas un zemākas kvalifikācijas grupās, kā arī nekvalificētiem, bet specializētiem darbiniekiem; aicina Komisiju un dalībvalstis šo faktu jo īpaši ņemt vērā nodarbinātības politikas pamatnostādnēs; aicina dalībvalstis veicināt darba vietu statusu vidējās un zemākas izglītības grupās un nodrošināt šādās darba vietās pienācīgas kvalitātes nodarbinātību;

47. uzsver, ka īpaša uzmanība ir jāpievērš pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai, nepieciešamajām prasmēm un sociāli taisnīgai pārejai; aicina Komisiju, dalībvalstis un sociālos partnerus panākt, lai nodarbinātības stratēģija ilgtspējīgai ekonomikai būtu izdevīga visiem ES iedzīvotājiem; uzsver nepieciešamību šo stratēģiju piemērot visiem nodarbinātības veidiem — gan augsti kvalificētām, gan vidēji kvalificētām, gan mazkvalificētām darba vietām; aicina palielināt izglītības, kā arī pētniecības un izstrādes iespējas; turklāt prasa nodarbinātības politikas pamatnostādnēs un Komisijas programmā "Jaunas prasmes jaunām darba vietām" jo īpaši pievērst uzmanību vistālāk no darba tirgus esošajiem cilvēkiem, visneaizsargātākajiem darba ņēmējiem, jo īpaši invalīdiem un zemas kvalifikācijas darba ņēmējiem, kā arī pievērst uzmanību šo cilvēki aizsardzībai;

48. uzskata, ka nodarbinātības politikai ir izšķirīga nozīme cīņā pret nabadzību un sociālo atstumtību, un tādēļ aicina saskaņā ar Starptautiskās Darba organizācijas programmu "Pienācīgs darbs" radīt labas kvalitātes darba apstākļus un tādu atalgojumu, kas nodrošina ne tikai iztiku, bet arī pienācīgu līdzdalību IKP izmantošanā;

49. atzīmē, ka darbinieku un darba devēju bieži vien zemās organizētības dēļ dažās jaunajās nozarēs ir nestabilu darba tiesisko attiecību un sliktu darba apstākļu risks; aicina ES un dalībvalstis izstrādāt pamatnoteikumus pārstāvības struktūru izveidošanai jaunajās nozarēs; aicina darba tirgus partnerus organizēties un aicina Komisiju veicināt visā ES apmaiņu ar paraugprakses piemēriem, jo īpaši jautājumos par darba ņēmēju informēšanas un konsultēšanas veicināšanu, kā arī Eiropas uzņēmumu padomju izveidi;

50. norāda, ka jāveic papildu pasākumi, lai ES efektīvi saskaņotu darba laika organizācijas prasību minimumu saistībā ar darbinieku veselību un drošību;

51. aicina dalībvalstis sadarbībā ar sociālajiem partneriem sagatavot integrētus plānus ekoloģiskas pārveidošanas darbību novērtēšanai gan vietējā, gan valsts līmenī; aicina sociālos partnerus uzraudzīt darba ņēmēju līdzdalību ilgtspējīgas attīstības stratēģijā, šai nolūkā vispirms ierosinot un tikai tad pieņemot politikas virzienus efektīvas līdzdalības veicināšanai attiecībā uz darba ņēmēju pastāvīgām pārvietošanās iespējām un ilgtspējīgu "zaļo" izaugsmi;

52. aicina sociālos partnerus pievērsties jaunajām nozarēm un izstrādāt stratēģijas, lai sociālajā partnerībā iesaistītu nozaru asociācijas;

53. aicina ES un dalībvalstis valsts subsīdijas un publisko iepirkumu ciešāk saistīt ar sociālo standartu obligāto minimumu dalībvalstu līmenī, un veicināt sociālo partneru pārstāvības struktūru izveidošanu;

54. norāda, ka jaunas darba vietas tiek radītas, arī nodrošinot apmācību un mūžizglītību darbiniekiem, kurus skārušas pārmaiņas uzņēmuma vai nozares ražošanas procesos; aicina ES izstrādāt sistēmu pārmaiņu un jo īpaši ražošanas pārstrukturēšanas plānošanai, sniedzot visiem pārmaiņu skartajiem darba ņēmējiem tiesības piedalīties apmācības un mūžizglītības shēmās; aicina dalībvalstis, darba devējus un darba ņēmējus atzīt prasmju pārvaldību, apmācību un mūžizglītību par kopīgu pienākumu, kā tas ir atzīts sociālo partneru 2002. gada vispārējās vienošanās dokumentā par mūžizglītību; aicina Komisiju mūžizglītības ietvarstruktūrā iekļaut devīto pamatkompetenci, kas būtu saistīta ar vidi, klimata pārmaiņām un ilgtspējīgu attīstību un kura ir nepieciešama zināšanu sabiedrībā; aicina dalībvalstis ilgtspējības jēdzienu iekļaut pamatapmācības, izglītības un mūžizglītības programmās;

55. aicina Komisiju, dalībvalstis un sociālos partnerus enerģiskāk rast efektīvus risinājumus, kas ļautu novērst pārstrukturēšanas nelabvēlīgo ietekmi gan uz vietējo ekonomiku, gan uz nodarbinātību; uzsver, ka vadlīnijām attiecībā uz pārmaiņu un to sociālo seku pārvaldību ir jābūt plaši pieejamām;

Nepieciešamo prasmju nodrošināšana

56. norāda, ka dalībvalstīm jāpielāgo savas apmācības un izglītības sistēmas, kā arī jāizstrādā un jāīsteno mērķtiecīgi rīcības plāni darba ņēmēju pārkvalificēšanai nozarēs, kuras skars vietējās ekonomikas pārtapšana par jaunu ilgtspējīgu ekonomiku, un lai nodrošinātu, ka viņiem ir pieejamas jaunās "zaļās" ilgtspējīgās darba vietas, lai nodrošinātu, ka darbaspēks varētu pielāgot savas prasmes darba tirgus vajadzībām ilgtspējīgā ekonomikā, kuras pamatā ir uz kompetenci balstītas apmācības pieeja; šai sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu "Jaunas prasmes jaunām darba vietām" un atzīst, ka sadarbība ar ES dalībvalstīm ir solis pareizajā virzienā; tomēr norāda, ka šī iniciatīva ir ciešāk jāsaista ar mērķiem, kas noteikti Padomes lēmumā par ilgtspējīgu attīstību, un tā ir jāīsteno ar reāliem pasākumiem gan ES līmenī, gan ES dalībvalstīs;

57. uzsver nepieciešamību stiprināt atklāto koordinācijas un paraugprakses apmaiņas metodi attiecībā uz ilgtspējīgu attīstību, "zaļajām" darba vietām un mūžizglītību, tā cenšoties veiksmīgi un efektīvi pārvaldīt ekonomikas pārveides procesu un vienlaikus arī jaunās vajadzības apmācības jomā un nelabvēlīgas sociālās sekas, ko rada šāds pārveides process;

58. aicina dalībvalstis apkarot diskrimināciju vecuma dēļ un mācību piedāvājumus un mūžizglītības stratēģijas pielāgot vecāka gadagājuma darba ņēmēju vajadzībām, lai nodrošinātu 55 un vairāk gadus sasniegušu darbinieku, tostarp šīs vecuma grupas sieviešu, plašu iesaistīšanos;

59. aicina ES un dalībvalstis sīki izstrādātu novatorisma un jaunrades politiku, jo īpaši izglītības un apmācības, tostarp profesionālās izglītības un apmācības, politiku, pieņemt par "zaļās" ekonomikas, konkurētspējas un labklājības pamatu;

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

60. norāda — krīzes laikos ir svarīgi piesaistīt jauniešus jaunajām "zaļajām" darba vietām un nodrošināt, lai kvalifikācijas programmas veicinātu darba pieejamību jauniešiem un viņi varētu veiksmīgi izmantot nodarbinātības potenciālu, jo tā varētu gan cīnīties pret augstu bezdarba līmeni to pilsoņu vidū, kas jaunāki par 25 gadiem, gan izmantot jaunās paaudzes ar jauno tehnoloģiju lietošanu saistītās prasmes; pauž nožēlu, ka stratēģijas "Eiropa 2020" pamatiniciatīva "Jaunatne kustībā" neattiecas uz jauniešiem, kuri nav iesaistīti augstākās izglītības sistēmā; uzsver — lai kaut ko patiešām mainītu, šī iniciatīva ir īstenojama, pievēršoties tieši tiem jauniešiem, kuriem pašlaik iespēju ir vismazāk un kurus apdraud nabadzība;

61. aicina dalībvalstis sadarbībā ar darba tirgus partneriem izstrādāt un īstenot jauniešiem paredzētas profesionālās orientācijas programmas zinātnes un tehnoloģijas disciplīnās, tā cenšoties veicināt noturīgas un ilgtspējīgas ekonomikas attīstību, kā arī ar ekoloģijas un vides tematiku saistītus informatīvos un izpratnes veidošanas pasākumus gan formālās izglītības sistēmā, gan vietējo un reģionālo pašvaldību pasākumu struktūrā;

62. aicina Komisiju ciešāk sadarboties ar dalībvalstīm, lai izstrādātu vidēja termiņa un ilgtermiņa prognozes par darba tirgū pieprasītajām prasmēm, un veicināt augstskolu un uzņēmējdarbības nozares partnerību, lai sekmētu jauniešu iekļaušanos darba tirgū, vienlaicīgi veicinot uz zināšanām balstītu sabiedrību, lietišķo pētījumu attīstību un radot labākas izglītības iestāžu absolventu izredzes darba tirgū;

63. aicina dalībvalstis un darba tirgus partnerus noteikt mērķi nodrošināt vīriešu un sieviešu vienlīdzīgu līdzdalību, sniegt vienlīdzīgas iespējas attiecībā uz izglītību, apmācību, mērķtiecīgām darbā pieņemšanas shēmām, specializētas prakses iespējām un apmācību iniciatīvām sievietēm, migrantiem, ilgstošiem bezdarbniekiem un citām darba tirgu attiecībās diskriminētām grupām;

64. mudina dalībvalstis izmantot Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu, lai īstenotu Eiropas mērķus — veicināt jaunu iemaņu apguvi, tostarp to iemaņu, kas nepieciešamas jaunām ilgtspējīgām "zaļām" augsti kvalificētām darba vietām;

65. aicina atbildīgās iesaistītās puses uzraudzīt nodarbinātības attīstību, lai padarītu atbilstīgāku profesionālo pamatizglītību un mūžizglītību; šajā sakarā aicina dalībvalstis izvērtēt iespējas izmantot pārejas fondus jaunu iemaņu nodrošināšanai;

66. aicina ES un dalībvalstis noteikt, ka viens no Eiropas Sociālā fonda mērķiem ir veicināt spēju pielāgoties ilgtspējīgai ekonomikai, lai atbalstītu ekonomisko darbību un infrastruktūras attīstības ilgtspējības veicināšanu;

67. atgādina, ka ilgtspējības dimensijai nevajadzētu aprobežoties ar apmācībām tikai ar vidi saistītajās darba vietās, to nepieciešams integrēt visās izglītības un apmācību programmās, lai veicinātu ilgtspējīgas attīstības un vides izpratnes kultūru;

68. uzsver mūžizglītības idejas pievienoto vērtību un aicina dalībvalstis rūpīgi izzināt vietējās iespējas, lai, saskaņojot pieejamos resursus ar faktiskajām vajadzībām, varētu organizēt uz pieprasījumu balstītu apmācību un lai, nodrošinot augstus mācību standartus, atjaunotu vidējās profesionālās izglītības prestižu, jo īpaši reģionos, kur vietējais potenciāls un tradicionālās nodarbinātības jomas nosaka vajadzību pēc pilnīgi apgūtām īpašām prasmēm un zināšanām; aicina Komisiju sniegt dalībvalstīm pietiekamu tehnisko atbalstu vietējo vajadzību izzināšanā un norāda, ka vidējās profesionālās izglītības iestādes ar augstiem mācību standartiem var veicināt bezdarba mazināšanu skolu beidzēju vidū un ilgtspējīgas nodarbinātības sasniegšanu;

69. uzsver, cik nozīmīgi ir tas, ka dalībvalstis izmanto Eiropas Sociālo fondu, lai investētu prasmju uzlabošanas, nodarbinātības, apmācības un pārkvalificēšanās pasākumos ar mērķi radīt vairāk labu darbavietu, īstenojot valsts, reģionāla un vietēja līmeņa projektus; uzskata, ka šajās iniciatīvās var noderēt arī vecāka gadagājuma cilvēku darba pieredze, ņemot vērā to, ka ES iedzīvotāju vidū pieaug vecāka gadagājuma cilvēku īpatsvars; iesaka reģionālajām un vietējām varas iestādēm veidot piemērotus, pastāvīgus kontaktus ar uzņēmējiem, darba devēju organizācijām, arodbiedrībām un NVO tā, lai plānotu darba tirgus vajadzības vidējā termiņā un ilglaicīgi;

70. atzīst būtisko lomu, kāda ir vietējām un reģionālajām varas iestādēm izglītībā, kas ir pamats turpmāko zināšanu un nākotnē nepieciešamo prasmju apguvei, tostarp sniedzot mūžizglītības un pārkvalificēšanās iespējas; norāda, ka daudzās valstīs jauniešu, tostarp skolu pametušo nekvalificēto jauniešu, izglītības un turpmākās apmācības vispārējie nosacījumi ir reģionālo un vietējo varas iestāžu ziņā; tādēļ mudina reģionus izmantot struktūrfondus izglītības infrastruktūras izveidei, jo īpaši nelabvēlīgos pilsētu rajonos un reģionos, kā arī lai ar šo atbalstu nodrošinātu, ka skolu izglītība ir vispārēja un iekļaujoša; norāda uz būtiskajām iespējām (izglītības un apmācības jomā), ko rada sadarbība starp vietējām un reģionālajām varas iestādēm un uzņēmumiem un asociācijām, īstenojot mērķi radīt ilgtspējīgas darbavietas vietējā transporta, pilsētu mobilitātes, izglītības, kā arī pētniecības un izstrādes jomā un pievēršot īpašu uzmanību vienlīdzīgu iespēju nodrošināšanai;

71. norāda, ka dalībvalstīm, sociālajiem partneriem un augstākās izglītības iestādēm ir jāsadarbojas, lai izstrādātu pirmsdiploma un pēcdiploma studiju kursus un izveidotu uz ekonomikas ekoloģisku pārveidošanu orientētas tematiskās studiju programmas;

72. uzskata, ka demogrāfisko problēmu risināšanai ir vajadzīga plašāka stratēģija, kas ietver gan darba vietu radīšanu, gan jaunu turpmāko vajadzību nodrošināšanu Eiropas darba tirgū; uzskata, ka šajā sakarībā ir jāturpina centieni ES darba ņēmēju, tostarp pētnieku un citu speciālistu, mobilitātes uzlabošanā, lai izveidotu tādu Eiropu, kuras ES iekšējā tirgū nav šķēršļu;

Sociāli taisnīgas pārmaiņas

73. atzīmē, ka ekonomisko darbību ilgtspējības palielināšana var būt saistīta ar izmaiņām visā rūpniecības nozarē; aicina ES un dalībvalstis rīkoties piesardzīgi, lai nepieļautu, ka pāreja uz ilgtspējīgu ekonomiku notiek uz sociālās jomas rēķina, un izstrādāt pamatnosacījumus sociāli taisnīgai pārveidošanai, kas mazina pārmaiņu riskus un optimizē ieguvumus visiem darba ņēmējiem; uzsver, ka sociāli taisnīga pārveidošana ir ilgtspējīgas attīstības pamatelements un būtisks priekšnoteikums tam, lai Eiropas iedzīvotāji atbalstītu pārveidošanas procesu;

74. uzsver, ka pārveidošanas procesa pārvaldības trūkuma dēļ radušās izmaksas var būt daudzkārt lielākas nekā paredzamie ieguldījumi; aicina Komisiju, dalībvalstis un darba tirgus partnerus kopīgi uzņemties atbildību par preventīvu transformācijas pārvaldību;

75. uzsver, ka ilgtspējīgai ekonomikai jāiekļūst par daļu no korporatīvās un sociālās atbildības vides jomā, un ka ilgtspējīgas attīstības kultūru un ilgtspējīgu ekonomiku var veicināt ar mācību programmām uzņēmumu sociālās atbildības kontekstā;

76. atgādina, ka nepieciešamo apstākļu radīšana, kas ļauj darba ņēmējiem piedalīties tālākapmācībā un pielāgoties jaunām tehnoloģijām, lai nepieļautu darba vietu skaita samazināšanos, un koplīgumu veicināšana un to atbalsts, lai plānotu pārmaiņas un novērstu bezdarbu, kā arī sociālās drošības veicināšana, ienākumu atbalsta sistēmu un aktīvāku konkrētām nozarēm paredzētu mācību iniciatīvu izveide ir izšķirošas nozīmes preventīvi pasākumi;

77. aicina Komisiju ES līmenī sniegt atbalstu nākotnes profesiju pētniecībai, lai nepieļautu darbinieku skaita samazināšanu un Eiropas Savienībā saglabātu darba vietas;

78. uzsver, ka ir vajadzīga starptautisko organizāciju cieša un efektīva sadarbība un savstarpēja papildināmība, un aicina Pasaules Tirdzniecības organizāciju rīkoties attiecībā uz tiem sociālajiem un vides jautājumiem, kas skar investīcijas un tirdzniecību;

79. atzīst, ka videi draudzīgu darba vietu sniegto iespēju attīstībā NVO un arodbiedrībām kā darba devējiem un sabiedrības informētības veicinātājiem ir svarīga loma attiecībā uz atbalsta sniegšanu lēmumu pieņemšanas procesā.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

80. norāda, ka organizācijas, kas iegulda ekoefektīvās darbībās, palīdzēs radīt labāku darba vidi personālam un darba ņēmējiem un tādējādi, iespējams, uzlabosies to darba ražīgums; aicina dalībvalstis veicināt Eiropas vides vadības un audita sistēmu (EMAS) un mudināt visas ekonomikas nozares censties nodrošināt EMAS reģistrāciju; aicina Komisiju, dalībvalstis un sociālos partnerus būtiski svarīgus vides jautājumus iekļaut sociālajā dialogā visos apspriešanās līmeņos, jo īpaši starpnozaru sarunu procesos; uzsver — lai pāreja būtu sociāli taisnīga, darba ņēmējiem šajā procesā būtu jāpiedalās kā partneriem; prasa iesaistīt darbinieku pārstāvjus, kuri būtu atbildīgi par darba vietu padarīšanu par videi saudzīgākām, kā to noteikusi ILO, un saskaņā ar valstu praksēm viņi aktīvi palīdzētu savas darbavietas, uzņēmumus un nozares veidot ilgtspējīgākas; aicina dalībvalstis un darba tirgus partnerus sistemātiski sadarboties ar iesaistītajām pusēm un ekspertiem vides jomā, un izmantot viņu padomus šīs pārejas pārvaldībā;

81. aicina ES ar sociālo partneru palīdzību sākt sistemātisku dialogu ES ārējo sakaru jomā, lai pieeju ilgtspējīgai attīstībai veidotu līdzīgi arī citās pasaules valstīs, tā cenšoties izveidot vienādus nosacījumus attīstībai un nodrošināt, ka rūpnieciskā konkurētspēja nekļūst par risku; uzskata — ja ilgtspējīgas ražošanas nozarēs tiks nodrošināta godīga konkurence, tas labvēlīgi ietekmēs šajās darba vietās strādājošos, jo uzlabosies viņu aizsardzība un darba apstākļi;

82. aicina Komisiju un dalībvalstis sākt informācijas un sabiedrību izglītojošas kampaņas par videi draudzīgu darba vietu radīšanu ilgtspējīgā ekonomikā;

*

* *

83. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

EEZ un Šveice — šķēršļi pilnīgai iekšējā tirgus izveidei

P7_TA(2010)0300

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par EEZ un Šveici — šķēršļi pilnīgai iekšējā tirgus izveidei (2009/2176(INI))

(2011/C 308 E/03)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā 1972. gada 22. jūlija brīvās tirdzniecības nolīgumu starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Šveices Konfederāciju,

— ņemot vērā 1999. gada 21. jūnija nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos un jo īpaši tā I pielikumu par personu brīvu pārvietošanos un III pielikumu par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu,

— ņemot vērā 2009. gada 25. jūnija nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par pārbaužu un formalitāšu vienkāršošanu attiecībā uz preču pārvadājumiem un muitas drošības pasākumiem,

— ņemot vērā 1999. gada 21. jūnija nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par atbilstības novērtējumu savstarpēju atzīšanu,

— ņemot vērā 1999. gada 21. jūnija nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par atsevišķiem publiskā iepirkuma aspektiem,

— ņemot vērā 2008. gada 27. maija protokolu, kas pievienots nolīgumam starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos attiecībā uz Bulgārijas Republikas un Rumānijas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm pēc to pievienošanās Eiropas Savienībai,

— ņemot vērā 2004. gada 26. oktobra protokolu nolīgumam starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos attiecībā uz Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas piedalīšanos kā Līgumslēdzējām pusēm pēc to pievienošanās Eiropas Savienībai,

— ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (Pakalpojumu direktīva) ([1]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvu 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu ([2]),

— ņemot vērā EEZ Apvienotās parlamentārās komitejas 33. sanāksmē pieņemto rezolūciju,

— ņemot vērā EEZ Apvienotās parlamentārās komitejas gada ziņojumu par Līguma par EEZ īstenošanu 2008. gadā,

— ņemot vērā Šveices 2009. gada 2. septembra ziņojumu par ārpolitiku,

— ņemot vērā EEZ un Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) valstu iekšējā tirgus 25. rezultātu apkopojumu,

— ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 217. pantu, kas nodrošina Savienībai tiesības slēgt starptautiskus nolīgumus,

— ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

— ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu (A7-0216/2010),

A. tā kā četras EBTA dalībvalstis (Islande, Lihtenšteina, Norvēģija un Šveice) ir nozīmīgas Eiropas Savienības (ES) tirdzniecības partnervalstis un tā kā Šveice un Norvēģija ir attiecīgi ceturtā un piektā ES partnervalsts tirdzniecības apjoma ziņā;

B. tā kā attiecību starp ES un trijām EFTA dalībvalstīm (Islande, Lihtenšteina un Norvēģija) pamatā ir EEZ, kas paredz pilnīgu līdzdalību iekšējā tirgū, pārvaldot un uzraugot Līgumu par EEZ augsta līmeņa iestāžu sistēmā;

([1]) OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.
([2]) OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

C. tā kā Šveices līdzdalība Līgumā par EEZ tika apstrīdēta 1992. gada tautas balsojumā un tādēļ attiecības starp Šveici un ES pašlaik balstās uz vairāk nekā 120 divpusējiem un nozaru nolīgumiem, kas nodrošina tālejošu integrāciju, taču ne pilnīgu līdzdalību iekšējā tirgū;

Ievads

1. uzskata, ka Līgums par EEZ ir īpaši nozīmīgs ekonomiskās izaugsmes virzītājs; atzinīgi vērtē EEZ un EBTA valstu kopumā labos rezultātus attiecībā uz tiesību aktu iekšējā tirgus jomā īstenošanu, kā tas norādīts EEZ un EBTA valstu iekšējā tirgus rezultātu apkopojumā; norāda, ka attiecībās starp ES un Šveici daudz vairāk risināmu jautājumu ir saistībā ar Nolīguma par personu brīvu pārvietošanos īstenošanu;

2. norāda, ka ar divpusējiem nolīgumiem netiek ieviests automātisks mehānisms to satura pielāgošanai jaunākajiem tiesību aktiem šajā jomā; atzīst, ka individuāli īstenota valsts tiesību aktu pielāgošana ES tiesību aktiem jomās, uz kurām attiecas divpusējie nolīgumi, izriet no Šveices tautas neatkarīgā lēmuma nepievienoties EEZ, kas ir pilnībā jāievēro;

Iekšējā tirgus noteikumu īstenošana: EEZ un EBTA valstis

3. atzinīgi vērtē uzlaboto datu par EEZ un EBTA valstīm iekļaušanu ikgadējā patēriņa tirgus rezultātu apkopojumā; mudina EBTA Uzraudzības iestādi ar Komisijas atbalstu un sadarbībā ar to turpmāk attīstīt tiesību aktu iekšējā tirgus jomā īstenošanas regulāru uzraudzību;

4. norāda, ka Lisabonas līguma stāšanās spēkā rada nenoteiktību par to, kuri ES tiesību akti attiecas uz EEZ; uzskata, ka tas varētu palēnināt tiesību aktu iekšēja tirgus jomā īstenošanu EEZ un EBTA valstīs; prasa Komisijai novērtēt šo situāciju;

5. norāda, ka ar Lisabonas līgumu tiek pastiprināta valstu parlamentu nozīme ES lēmumu pieņemšanā; uzskata, ka EEZ un EBTA valstu parlamenti tāpat būtu ciešāk jāiesaista ES likumdošanas procesā attiecībā uz priekšlikumiem, kas saistīti ar EEZ; aicina Komisiju nodrošināt, ka EEZ un EBTA valstu parlamenti saņem tiesību aktu priekšlikumus, kas ir nosūtīti ES dalībvalstu parlamentiem apspriešanai;

6. aicina Komisiju formalizēt tās informācijas paziņošanas procesu, kura saistīta ar Līguma par EEZ jomu, lai uzlabotu EEZ un EBTA valstu informētību un lai tās potenciāli varētu šos ES noteikumus tiesību aktus pārņemt;

7. mudina EEZ un EBTA valstis piešķirt pietiekamus līdzekļus iekšējā tirgus tiesību aktu īstenošanai; šajā sakarā ļoti svarīgi ir īstenot Pakalpojumu direktīvu un jo īpaši noteikumu par vienotu kontaktpunktu izveidi;

8. atzīst, ka tiesību aktu iekšējā tirgus jomā īstenošana EEZ un EBTA valstīs institucionālu iemeslu dēļ neizbēgami notiek lēnāk nekā ES; norāda uz to, ka, lai gan pastāv šādi atšķirīgi apstākļi un kopumā rādītāji ir pozitīvi, arī EEZ un EBTA valstīs īstenošanu ir iespējams uzlabot vēl vairāk;

9. norāda, ka pašlaik tiek apspriesti citi būtiski tiesību aktu priekšlikumi iekšējā tirgus jomā, tostarp Komisijas priekšlikums direktīvai par patērētāju tiesībām; aicina Komisiju palielināt EEZ un EBTA valstu līdzdalību šajās diskusijās;

Iekšējā tirgus noteikumu īstenošana: Šveice

10. atzinīgi vērtē gūtos panākumos pārrobežu pakalpojumu sniegšanas liberalizācijas jomā starp ES un Šveici un jo īpaši Nolīguma par personu brīvu pārvietošanos pozitīvo ietekmi, par ko liecina no 2005. līdz 2009. gadam pastāvīgi pieaugošais norīkoto darbinieku un pašnodarbināto pakalpojumu sniedzēju skaits no ES, kuri darbojas Šveicē; norāda, ka šī tendence ir abpusēji izdevīga;

11. norāda, ka Šveice ir pieņēmusi vairākus atbalsta pasākumus, kas papildina Nolīgumu par personu brīvu pārvietošanos un aizsargā strādājošos pret algu un sociālo dempingu, nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret Šveices un ES pakalpojumu sniedzējiem un saglabā sabiedrības atbalstu šim līgumam; konstatē, ka šie pasākumi var kavēt ES uzņēmumu, jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu, pakalpojumu sniegšanu Šveicē; norāda, ka saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas judikatūru vairāki no šiem atbalsta pasākumiem būs pieņemami vienīgi tad, ja tie samērīgi aizsargās vispārējās intereses, kas vēl nav aizsargātas pakalpojumu sniedzēju izcelsmes valstī;

12. norāda uz to, ka atbalsta pasākumi, kas jo īpaši ir neproporcionāli attiecībā uz personu brīvu pārvietošanos un apgrūtina MVU pakalpojumu sniegšanu Šveicē, ir šādi: prasība sniegt iepriekšēju paziņojumu ar astoņu dienu atbildes termiņu, prasība piedalīties trīspusējo komisiju lēmumu īstenošanas izmaksu segšanā un pārmērīgi stingra īstenošanas prakse; šajā sakarībā arī prasa Šveices iestādēm atcelt noteikumus, kas paredz ārvalstu uzņēmumiem, kuri sniedz pārrobežu pakalpojumus, sniegt finanšu drošuma garantiju;

13. pauž bažas par nesenajiem notikumiem Cīrihes-Klotenas lidostā, kur Šveices iestādes neatļāva Vācijas un Austrijas taksometriem uzņemt pasažierus, un pauž nopietnas bažas, vai šāda rīcība atbilst Nolīgumam par personu brīvu pārvietošanos; prasa Komisijai rūpīgi izpētīt šo jautājumu;

14. aicina Komisiju pārbaudīt pasākumus, kas kavē iekšējā tirgus darbību ES un arī rada problēmas Šveices pakalpojumu sniedzējiem, un attiecīgā gadījumā veikt pasākumus;

15. mudina Šveices valdību un kantonus ņemt piemēru no ES un EEZ pakalpojumu nozares tirgus atvēršanas pieredzes, īstenojot Pakalpojumu direktīvu; uzsver, ka ekonomiski Pakalpojumu direktīva rada liberalizācijas efektu ne tikai starp dalībvalstīm, bet arī dalībvalstu teritorijās, jo tiek pārskatīti dalībvalstu tiesību akti, lai atbrīvotos no nevajadzīgiem šķēršļiem uzņēmumu dibināšanai, un salīdzinoši vērtējumi, ar kuriem dalībvalstis pamatoja stingrāku ierobežojumu noteikšanu sabiedrības interesēs; tādēļ uzskata, ka līdzīga prakse var noderēt, attīstot pārrobežu pakalpojumu sniegšanu starp ES un Šveici;

16. atzinīgi vērtē Šveices valdības centienus uzlabot informācijas pieejamību ES uzņēmumiem;

17. atzinīgi vērtē Šveices Parlamenta lēmumu transponēt Direktīvu 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu un aicina Šveici un Komisiju panākt vienošanos par šīs direktīvas īstenošanu pēc iespējas drīzāk;

18. konstatē, ka Nolīgumā par personu brīvu pārvietošanos kopumā trūkst visaptverošas vienošanās par pakalpojumu brīvu apriti, uz ko tikai daļēji attiecas īpaši divpusēji nolīgumi; uzsver, ka visaptverošs nolīgums par pakalpojumu brīvu apriti abām pusēm radītu ievērojamas ekonomiskas priekšrocības; tādēļ aicina Komisiju un Šveici izpētīt iespējas uzsākt sarunas, lai noslēgtu visaptverošu nolīgumu par pakalpojumu brīvu apriti;

19. pilnībā ņemot vērā Šveices un ES attiecību īpašo raksturu, uzskata, ka jāpieliek visas iespējamās pūles, lai ES un Šveicē, tostarp pakalpojumu brīvas aprites jomā tiktu vienādi interpretēti identiski vai paralēli iekšējā tirgus noteikumi ar mērķi nodrošināt Šveices vienlīdzīgu līdzdalību iekšējā tirgū;

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

20. uzsver ES un Šveices abpusējo interesi pastiprināt Nolīguma par personu brīvu pārvietošanos vienotu piemērošanu un nodrošināt Šveices un ES tiesību aktu iekšējā tirgus jomā savlaicīgāku konverģenci, kas radītu abu pušu uzņēmējiem pārredzamāku un paredzamāku vidi;

21. atzinīgi vērtē Šveices iestāžu neatkarīgo tendenci ņemt vērā Eiropas Kopienu Tiesas judikatūru pēc Nolīguma par personu brīvu pārvietošanos parakstīšanas; atzinīgi vērtē Šveices nesen pieņemtos tiesību aktus, lai ņemtu vērā "Cassis de Dijon" principu;

22. mudina Komisiju un Šveici drīz panākt saprašanos pašreizējās sarunās par divpusējiem nolīgumiem, tostarp nolīgumu par produktu drošību; aicina Komisiju un Šveici formulēt šīs un turpmākās vienošanās pēc iespējas viennozīmīgi un pārskatāmi, lai maksimāli ierobežotu atšķirīgas piemērošanas iespēju;

23. aicina Komisiju un Šveici apsvērt iespēju izstrādāt mehānismu, lai ātrāk pielāgotu Nolīgumu par personu brīvu pārvietošanos šā nolīguma darbības jomai atbilstošā *acquis* attīstībai;

24. aicina Komisiju un Šveici īstermiņā izskatīt iespējas rast horizontālus risinājumus noteiktiem institucionāliem jautājumiem, lai samazinātu fragmentāciju un uzlabotu pārredzamību lēmumu pieņemšanas sistēmā, pastiprinātu saziņu starp apvienotajām komitejām un apsvērtu efektīva konfliktu risināšanas mehānisma ieviešanu;

25. aicina pastiprināt saziņu starp Eiropas Parlamentu un Šveici un iesaistīt Eiropas Parlamenta un tā struktūru darbā vairāk Šveices pārstāvju;

26. norāda, ka, ņemot vērā jaunos uzdevumus pašreizējās un plānotajās sarunās par vairākām politikas jomām, cita starpā, par patērētāju aizsardzību, ir jāaplūko iespēja pārkāpt institucionālas sadarbības robežas un noslēgt visaptverošu divpusēju nolīgumu, kas būtu izdevīgs gan Šveicei, gan ES;

*

* *

27. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Taisnīgi ienākumi lauksaimniekiem: labāka pārtikas apgādes ķēdes darbība Eiropā

P7_TA(2010)0302

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par taisnīgiem ienākumiem lauksaimniekiem: labāku pārtikas apgādes ķēdes darbību Eiropā (2009/2237(INI))

(2011/C 308 E/04)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Labāka pārtikas apgādes ķēdes darbība Eiropā" (COM(2009)0591) un paziņojumam pievienotos dažādos darba dokumentus,

— ņemot vērā Agrārās un pārtikas nozares konkurētspējas augsta līmeņa grupas 2009. gada 17. marta galīgos ieteikumus ([1]),

([1]) http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/food/files/high_level_group_2008/documents_hlg/final_recommendations_hlg_17_03_09_en.pdf

— ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūciju par pārtikas cenām Eiropā ([1]),

— ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 19. februāra deklarāciju par izpēti saistībā ar Eiropas Savienības tirgū darbojošos lielveikalu ļaunprātīgu varas izmantošanu un tās novēršanu ([2]),

— ņemot vērā Padomes 2010. gada 29. martā pieņemtos secinājumus par labāku pārtikas apgādes ķēdes darbību Eiropā ([3]),

— ņemot vērā ANO īpašā referenta par tiesībām uz pārtiku ziņojumu "Agrārā uzņēmējdarbība un tiesības uz pārtiku",

— ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

— ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu, kā arī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumus (A7-0225/2010),

A. tā kā nesenā pārtikas un preču cenu nepastāvība ir izraisījusi lielas bažas par Eiropas un pasaules pārtikas apgādes ķēdes darbību;

B. tā kā pārtikas apgādes ķēde nedarbojas, kā pienākas, ko pierāda tas, ka kopš 1996. gada pārtikas cenas ir cēlušās par 3,3 % gadā, taču lauksaimnieku saņemtās cenas ir kāpušas tikai par 2,1 %, savukārt darbības izmaksas ir palielinājušās par 3,6 %;

C. tā kā Komisijas paziņojumā atzīts, ka "šīs izmaiņas ir izraisījušas ievērojamas grūtības lauksaimniecības produktu ražotājiem un norāda uz to, ka patērētāji nesaņem produktus par taisnīgu cenu" ([4]);

D. tā kā galapatēriņa cenas vidēji saglabājās iepriekšējā līmenī vai pat palielinājās, lai gan 2008. gadā strauji kritās lauksaimniecības preču cenas;

E. tā kā līdzsvarotas komercattiecības ne tikai uzlabotu pārtikas apgādes ķēdes darbību, bet arī sniegtu priekšrocības lauksaimniekiem;

F. tā kā negodīgas komercprakses izplatīšanās pašlaik apdraud lauksaimnieku spējas ieguldīt un ieviest inovācijas (jo īpaši zaļajās tehnoloģijās, klimata pārmaiņu mazināšanā un atjaunīgās enerģijas avotos, turklāt lauksaimniekiem ir izvirzīti augsti vides standarti un šīs prasības tiks pastiprinātas kopējā lauksaimniecības politikā laikposmam pēc 2013. gada);

G. tā kā pārtikas apgādes ķēdes radītā lauksaimniecības pievienotās vērtības daļa no 31 % 1995. gadā samazinājās līdz 24 % 2005. gadā 25 dalībvalstu ES un tā kā nākamo gadu sākotnējie rādītāji liecina par turpmāku tās daļas samazinājumu, kas nonāk atpakaļ pie lauksaimniekiem, savukārt pārstrādātāju, vairumtirgotāju un/vai mazumtirgotāju un uzņēmēju, kuri darbojas ārpus pārtikas apgādes ķēdes, peļņa pastāvīgi pieaug;

H. tā kā 2009. gadā 27 dalībvalstu ES vidējie lauksaimnieka ienākumi samazinājās par vairāk nekā 12 %, kas nozīmē, ka lauksaimnieki vairs negūst taisnīgu samaksu par savu darbu, un tā kā, neraugoties uz šādu situāciju, lauksaimniekiem un lauksaimniecības pārtikas nozarei joprojām ir jāražo ārkārtīgi augstiem kvalitātes standartiem atbilstoši pārtikas produkti par patērētājiem pieejamām cenām un saskaņā ar KLP noteiktajiem mērķiem;

([1]) Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0191.
([2]) Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0054.
([3]) Padomes dokuments 8099/10.
([4]) COM (2009)0591, ievads.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

I. tā kā pārtikas apgādes ķēdē ir iesaistīti lauksaimnieki, "lauksaimnieku" kooperatīvi un ražotāju organizācijas, pārtikas pārstrādes nozare, vairumtirgotāji, mazumtirgotāji, lielveikalu ķēdes, ēdināšanas uzņēmumi, restorāni, tiešie piegādātāji no pašnodrošinājuma saimniecībām, privātie ražotāji un patērētāji, kā arī uzņēmēji, kuri darbojas ārpus pārtikas apgādes ķēdes, tādi kā sabiedrisko attiecību un reklāmas kompānijas, sagādnieki transporta un loģistikas, enerģētikas un iekārtu, pakošanas, tehnisko līdzekļu, palīgpakalpojumu un tehnoloģiju jomā un konsultāciju pakalpojumu sniedzēji; tā kā šī sazarotība un lielā daudzveidība jāņem vērā, lai uzlabotu visas ķēdes ilgtspējību;

J. tā kā Komisijas paziņojumā norādīts uz tādām smagām problēmām kā dominējošā pircēja varas ļaunprātīga izmantošana, negodīga līgumslēgšanas prakse (tostarp maksājumu kavēšana), vienpusīgas līguma noteikumu izmaiņas, avansa maksājumi par darījumu sarunu sākšanu, ierobežota piekļuve tirgum, informācijas trūkums par cenu veidošanu un peļņas daļas sadali visā pārtikas apgādes ķēdē un šīs problēmas ir cieši saistītas ar aizvien lielāko koncentrāciju ražošanas, vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības nozarē;

K. tā kā Komisijas 2009. gada 28. oktobra paziņojumā ieteikts sekmēt un atvieglināt lauksaimniecības nozares pārstrukturizāciju un konsolidāciju, mudinot veidot brīvprātīgas lauksaimniecības produktu ražotāju organizācijas;

L. tā kā globalizācija un koncentrācijas process, jo īpaši mazumtirdzniecības sektorā, ir radījis situāciju, kurā pastāv nelīdzsvarotas attiecības starp dažādiem pārtikas apgādes ķēdes dalībniekiem, un šodienas realitāte ir tāda, ka skaitliski niecīga ļoti ietekmīgu mazumtirgotāju daļa tieši vai netieši nosaka darījumu sarunas ar 13,4 miljoniem lauksaimnieku un 310 000 lauksaimniecības pārtikas uzņēmumu visā Savienībā;

M. tā kā pārmērīga koncentrācija samazina produktu daudzveidību, kultūras mantojumu, mazumtirdzniecības veikalu skaitu, darbvietas un iztikas līdzekļus;

N. tā kā Komisija norāda, ka nelīdzsvarotie līgumu noteikumi saistībā ar nevienlīdzīgām sarunu vešanas pozīcijām nelabvēlīgi ietekmē pārtikas apgādes ķēdes konkurētspēju, jo mazāki, taču efektīvāki tirgus dalībnieki var būt spiesti darboties ar zemākiem peļņas rādītājiem, kas ierobežo to iespējas un motivāciju ieguldīt labākā produktu kvalitātē un ražošanas procesu inovācijā;

O. tā kā pārtikas produktus brīvi tirgo iekšējā tirgū un ražotāju (organizāciju), pārstrādātāju, iepircēju un mazumtirgotāju sarunu par cenām rezultātu bieži vien nosaka cenu tendences pasaules tirgū;

P. tā kā milzīgās skaitliskā daudzuma un ekonomiskās ietekmes atšķirības starp lauksaimniekiem un mazumtirgotājiem skaidri liecina par nelīdzsvarotu pārtikas apgādes ķēdi; tā kā, lai līdzsvarotu skaitliskos rādītājus, ir jāveicina lauksaimnieku ekonomisko organizāciju attīstība; tā kā izšķiroša nozīme lauksaimnieku ietekmes un sarunu vešanas pozīciju nostiprināšanā ir kooperatīviem;

Q. tā kā Eiropas Savienība ir integrēta pasaules tirdzniecībā un ar līgumu ir saistīta ar to;

R. tā kā Eiropas Savienība ir pasaulē lielākā lauksaimniecības produktu importētāja un eksportētāja un ES lauksaimniecības produktu imports 2008. gadā palielinājās aptuveni par 10 %, sasniedzot 98 600 miljonus *euro*, savukārt lauksaimniecības produktu eksports pieauga gandrīz par 11 %, sasniedzot 75 200 miljonus *euro*;

S. tā kā Eiropas Savienība saskaņā ar tās attīstības palīdzības politiku piešķir ļoti daudz koncesiju un tā kā divpusējos nolīgumus nedrīkst padarīt par vienpusējiem, tādējādi kaitējot Eiropas lauksaimniecībai,

1. atzinīgi vērtē Komisijas 2009. gada 28. oktobra paziņojumu "Labāka pārtikas apgādes ķēdes darbība Eiropā (COM(2009)0591)", kurā atzīts, ka pastāv izteikti nevienlīdzīgs spēku samērs starp dažādiem iesaistītajiem uzņēmējiem, taču uzskata, ka minētajā paziņojumā ierosinātie pasākumi ir nepietiekami, lai šo problēmu atrisinātu;

2. aicina Komisiju un dalībvalstis nekavējoties risināt problēmu, ko rada netaisnīga peļņas sadale pārtikas apgādes ķēdē, īpašu uzmanību pievēršot lauksaimnieku pienācīgiem ienākumiem; atzīst, ka nolūkā stimulēt ilgtspējīgas un ētiskas ražošanas sistēmas, ir jākompensē lauksaimnieku ieguldījumi un saistības šajās jomās; uzsver, ka jāpārtrauc cīņa par ietekmi un jāveido uz sadarbību balstītas attiecības;

3 norāda, ka visi Romas līgumā minētie lauksaimniecības jomas mērķi (palielināta produktivitāte, pienācīga pārtikas apgāde, samērīgas patēriņa cenas, tirgus stabilizācija) ir sasniegti, izņemot vienu mērķi, proti, nodrošināt taisnīgus ienākumus lauksaimniekiem; tādēļ aicina Komisiju to pienācīgi ņemt vērā visos budžeta priekšlikumos;

4. atzīst, ka ir jāizveido stabila, droša un rentabla ražošanas nozare, kas būtu pārtikas apgādes ķēdes izšķirošais faktors; tomēr norāda arī, ka pārtikas apgādes ķēde sastāv no vairākiem dalībniekiem — no lauksaimniekiem, pārstrādātājiem, ražotājiem, piegādātājiem un mazumtirgotājiem —, kas visi kopā rada pievienoto vērtību, un katram no viņiem ir vajadzīga atbilstīga drošība;

Cenu pārredzamība

5. aicina Komisiju uzlabot Eiropas cenu uzraudzības mehānismu, lai padarītu to lietotājdraudzīgāku, iekļaujot daudzvalodu saskarni, kas ietver lielāku pārtikas produktu skaitu un nodrošina labāku pārtikas pamatproduktu cenu salīdzināmību ikvienā pārtikas apgādes ķēdes posmā gan attiecīgajā dalībvalstī, gan starp dažādām dalībvalstīm, lai apmierinātu patērētāju un lauksaimnieku vajadzības labāk pārredzēt pārtikas cenu veidošanu;

6. pauž nožēlu par Komisijas vilcināšanos veikt pētījumu par peļņas daļas sadali visā apgādes ķēdē, lai gan šāda pētījuma veikšana bija apstiprināta 2009. gada budžeta procedūrā;

7. norāda, ka nelīdzsvarotā darījumu pārredzamība starp lauksaimniecības uzņēmumiem un pārtikas apgādes ķēdes iepriekšējo un nākamo posmu dalībniekiem ir vājinājusi lauksaimnieku un ražotāju grupu sarunu vešanas pozīcijas;

8. aicina Komisiju steidzami īstenot izmēģinājuma projektu par Eiropas lauksaimniecības cenu un peļņas novērošanas centra izveidi (papildus iesniedzot datus par cenām, peļņas normām un apjomiem), kam Parlaments un Padome 2010. gada budžetā atvēlēja apropriācijas 1,5 miljonu *euro* apmērā;

9. mudina Komisiju saglabāt pārtikas apgādes ķēdes augsta līmeņa grupu kā pastāvīgu diskusiju forumu, jo ir pierādījies, ka tas ir nozīmīgs instruments, lai apzinātu problēmas, ierosinātu ieteikumus un pieņemtu stratēģijas nolūkā izlīdzināt pašreizējo nelīdzsvaroto situāciju;

10. aicina Komisiju ierosināt, lai Eiropas lielākajiem ražotājiem, pārstrādātājiem, vairumtirgotājiem un mazumtirgotājiem izvirza obligātu prasību ik gadu iesniegt ziņojumu par viņu tirgus daļu (iesniedzot datus par tirgotāju izveidotiem zīmoliem) attiecībā uz pārtikas pamatprecēm un ikmēneša pārdošanas apjomiem, lai visi tirgus dalībnieki varētu izvērtēt pieprasījuma, piegādes un cenu izmaiņu tendences pārtikas apgādes ķēdē;

11. norāda, ka dažās valstīs pārtikas pārstrādes nozare gūst lielāko peļņas normu pārtikas apgādes ķēdē, un šo faktu apstiprinājusi arī Komisija; tādēļ aicina jo īpaši uzraudzīt un apsekot pārstrādes nozari, lai garantētu cenu pārredzamību;

12. uzskata, ka ir jāpalielina tirgus pārredzamība un patērētājiem sniegtās informācijas apjoms, kas ir priekšnoteikums, lai noteiktu produktu identitāti un garantētu pārtikas, lauksaimniecības un agropārtikas produktu daudzveidību, kas ir daudzu valstu un reģionu vēstures un kultūras pašizpausme un atspoguļo katras dalībvalsts lauksaimniecības atšķirīgo raksturu;

13. aicina Komisiju veikt ietekmes novērtējumu par priekšrocībām, ko sniedz individuāli izveidotā kvalitātes marķējuma un izplatītāju zīmolu labāks tiesiskais regulējums, lai nepieļautu to skaita pieaugumu un sniegtu patērētājiem labāku pārredzamību un ražotājiem piekļuvi tirgum;

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

14. uzsver, ka ir jāpalielina Eiropas lauksaimniecības pārtikas ražošanas pievienotā vērtība un jāsāk patērētāju informēšanas kampaņa par lauksaimnieku un nozares centieniem saistībā ar vidi, pārtikas nekaitīgumu un dzīvnieku labturību;

Konkurence

15. aicina valstu un Eiropas konkurences uzraudzības iestādes un citas ražošanā un tirdzniecībā iesaistītās regulatīvās iestādes izskaust pārtikas apgādes ķēdē iesaistīto lauksaimniecības nozares ražotāju, izejvielu piegādes uzņēmumu, pārstrādātāju un mazumtirgotāju dominējošo stāvokli un samazināt viņu pārstāvēto ievērojamo tirgus daļu; mudina šīs iestādes vērsties pret visiem tirgus dalībniekiem, kuri piekopj ļaunprātīgu iepirkšanas praksi un kuri lauksaimniekus nostāda krasi nevienlīdzīgā darījumu slēgšanas situācijā;

16. aicina Komisiju izveidot jaunas attiecības starp konkurences noteikumiem un KLP, lai lauksaimniekiem un viņu starpnozaru organizācijām nodrošinātu instrumentu, ar kura palīdzību varēs uzlabot viņu sarunu vešanas pozīcijas;

17. mudina Komisiju analizēt sekas, kādas attiecīgajā dalībvalstī ir tam, ka tirgū būtiski izplešas viens mazumtirgotājs vai nedaudzi mazumtirgotāji; mudina Komisiju apsvērt iespēju ieviest ražotājiem un patērētājiem labvēlīgus koriģējošus pasākumus, ja tiek konstatēts, ka mazumtirgotāja praksei vai tirgus daļai ir pret konkurenci vērsta ietekme;

18. aicina Komisiju līdz 2010. gada beigām iesniegt Parlamentam ziņojumu, iekļaujot datus par pircēja varas ļaunprātīgu izmantošanu ES, konkurences noteikumiem neatbilstošu rīcību un negodīgu līgumisko praksi visā pārtikas apgādes ķēdē no izejvielu nozares līdz pat patērētājam, kā arī ierosinot piemērotus risinājumus;

19. aicina dalībvalstis vajadzības gadījumā piešķirt plašāku rīcības brīvību valsts konkurences uzraudzības iestādēm, ieviešot nepastarpinātus pierādījumu vākšanas mehānismus attiecībā uz konkurences noteikumu pārkāpumiem, ko rada negodīga līgumiskā prakse;

20. uzskata, ka lauksaimniecības produktu pārdošana zem iepirkuma cenas ir jāaizliedz Savienības mērogā;

21. mudina Komisiju sākt pilnīgu nozares apsekošanu visā pārtikas apgādes ķēdē, lai apzinātu pircēja varas ļaunprātīgas izmantošanas apmēru nozarē; norāda uz veiksmīgo konkurences apsekojumu farmācijas nozarē 2009. gadā;

22. mudina Komisiju pārskatīt kritērijus, kādus pašlaik izmanto, lai novērtētu pret konkurenci vērstu rīcību (Herfindāla indekss); šis indekss, kas ir noderīgs monopolstāvokļa riska novērtēšanai, neuzrāda faktisko pret konkurenci vērstas slēptas vai oligopolistiskas rīcības apmēru, kas acīmredzot vismaz daļēji pastāv lielapjoma mazumtirdzniecībā;

23. aicina Komisiju nodrošināt mērķtiecīgāku konkurences noteikumu piemērošanu pārtikas apgādes ķēdē un šajā ziņā apsvērt likumdošanas priekšlikumu iesniegšanu Parlamentam un Padomei, lai efektīvi ierobežotu dominējoša tirgus stāvokļa veidošanos izejvielu sektoros, pārtikas pārstrādes nozarē un mazumtirdzniecības sektorā, kā arī nostiprinātu lauksaimnieku sarunu vešanas pozīcijas, ļaujot viņiem ar ietekmīgu ražotājorganizāciju, nozaru organizāciju un MVU starpniecību koordinēti vērsties pret dominējošiem tirgus dalībniekiem;

24. uzskata, ka nekavējoties ir jāpārskata Regulas (EK) Nr. 1234/2007 par tirgus kopīgo organizāciju (TKO) regulējums, lai nostiprinātu šādas organizācijas, un ka minētās regulas darbības joma ir jāpaplašina, lai kā nosacījumu LESD 101. pantā minētā atbrīvojuma piešķiršanai iekļautu ilgtspējīgu ražošanas praksi;

25. uzskata, ka atsevišķu pret negodīgu komercpraksi vērstu valsts koordinēšanas un saskaņošanas pasākumu ieviešana būs vajadzīga ES mērogā;

26. mudina Komisiju nodrošināt normatīvo aktu dažādošanu attiecībā uz izteikti reģionāliem produktiem, kam salīdzinājumā ar tradicionālajiem produktiem piemīt īpašas, atšķirīgas, vietējas vai reģionālas iezīmes;

27. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus pasākumiem, lai saglabātu dažādas ar uzturu, vidi un veselību saistītas īpatnības un lai nodrošinātu šādai daudzveidībai atbilstīgas cenas; katrā ziņā ir jāattīsta konkurence, arī pamatojoties uz dažādiem kvalitātes raksturlielumiem, kam jābūt pienācīgi izmērāmiem;

Pircēja varas un līgumattiecību ļaunprātīga izmantošana

28. aicina Komisiju nodrošināt, lai ES konkurences tiesības nepieļautu pircēja varas ļaunprātīgu izmantošanu (izkropļošanu) pārtikas apgādes ķēdē, kas bieži izpaužas kā maksājumu kavēšana lauksaimniekiem vai mazajiem pārstrādātājiem, vēlākas līguma noteikumu izmaiņas, piespiedu atlaides, tālākpārdošana ar zaudējumiem, lielapjoma prasības un nepamatotas maksas par iekļaušanu piegādātāju sarakstā, kā arī aicina vajadzības gadījumā iesniegt atbilstīgus likumdošanas priekšlikumus;

29. jo īpaši prasa, lai saistībā ar pašreiz pārskatāmo Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/35/EK par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos visā pārtikas apgādes ķēdē attiecībā uz visiem pārtikas produktiem saīsina maksājumu termiņus, nepārsniedzot 30 dienas (izņēmumi pieļaujami attiecībā uz ražotāju organizācijām un kooperatīviem);

30. mudina Komisiju ierosināt Eiropas konkurences tiesību darbības jomas paplašināšanu, kas pašlaik ir visai šaura un ietver tikai patērētāju labklājību un ieinteresētību saglabāt zemas pārtikas cenas;

31. aicina Komisiju analizēt, vai saistībā ar dārzeņu un augļu audzēšanas praksi un pesticīdu atliekām atsevišķu izplatīšanas ķēžu noteiktās prasības, kas pārsniedz likumos ietvertās, ir tādas, kas apgrūtina brīvo tirdzniecību un ir netaisnīgas, lai nostiprinātu izplatītāju pozīcijas pārtikas apgādes ķēdē;

32. aicina apkopot informāciju par ļaunprātīgu komercpraksi, tādu kā pārdošana ar zaudējumiem vai komisijas maksa par pārdošanu, un noteikt šādas prakses nepārprotamu aizliegumu Eiropas Savienībā; aicina izveidot publisku sarakstu, kurā uzskaitīti uzņēmumi, kas pārkāpj noteikumus, un aicina ieviest sodu sistēmu;

33. aicina Komisiju izpētīt, vai un kādā mērā veikalu izveidoto zīmolu (zīmoloto produktu) ļaunprātīgā izmantošana un lielveikalu ķēžu pirkšanas apvienību piekoptā prakse rada negodīgu konkurenci, spiedienu uz lauksaimniekiem un ražotāju cenu sistemātisku pazemināšanu; uzsver, ka veikalu izveidoto zīmolu ļaunprātīga izmantošana nelabvēlīgi ietekmē ražotāju (jo īpaši mazo ražotāju) inovācijas spēju; mudina Komisiju īstenot pasākumus šajā jomā, lai cenu veidošanas procesā taisnīgi izturētos pret lauksaimniekiem un ražotāju grupām;

34. uzskata, ka Komisijas ieteikumi sekmēt pārtikas nozares vertikālo integrāciju ne vienmēr atspoguļo vajadzību atgūt sarunu vešanas pozīciju līdzsvaru starp lauksaimniekiem, izplatītājiem un pārtikas nozari un ka līdz ar to papildus šīm stratēģijām ir jāīsteno pasākumi ļaunprātīgas prakses izskaušanai;

35. brīdina, ka pircēju uzspiestā līgumsaimniekošana, vertikālā integrācija un standartizēti nākotnes līgumi, kas ieņem aizvien nozīmīgāku vietu, var vājināt konkurenci un lauksaimnieku sarunu vešanas pozīcijas; tādēļ aicina Komisiju analizēt sekas, ko rada šāda veida līgumslēgšanas kārtība, un īstenot vajadzīgos pasākumus;

36. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt godīgu līgumslēgšanu starp visiem pārtikas apgādes ķēdes dalībniekiem, pamatojoties uz lauksaimnieku un ražotāju organizāciju, tostarp nozaru un starpnozaru organizāciju apstiprinātiem noteikumiem, lai sekmētu ilgtspējīgu lauksaimniecības praksi un nodrošinātu produktu izcilu kvalitāti, samazinātu izejvielu iepirkuma cenas un garantētu taisnīgas cenas, kā arī ieviestu viegli pieejamu sistēmu, kas uzpircējiem liedz pārkāpt līgumu noteikumus; uzskata, ka tipveida līgumi var būt noderīgi instrumenti, kuru īstenošana atsevišķās nozarēs jānosaka par obligātu; atbalsta dalībvalstu apmaiņu ar labāko praksi par līgumiskās prakses paziņošanas kārtību, tostarp informācijas sniegšanu Komisijai;

37. atzinīgi vērtē pārtikas mazumtirdzniecības nozarē izveidoto ombuda biroju un citus strīdu izšķiršanas mehānismus, kuru mērķis ir garantēt līguma noteikumu ievērošanu, un mudina turpināt šādu praksi; aicina Komisiju analizēt pieredzi šajā jomā, lai pārtikas mazumtirdzniecības nozarē izveidotu ES mēroga ombuda biroju, kura uzdevumi būtu nodrošināt rīcības kodeksu, labākās prakses un līgumu izpildi darījumos starp dažādu dalībvalstu uzņēmējiem;

38. aicina Komisiju apzināt negodīgu praksi saistībā ar maksām par iekļaušanu piegādātāju sarakstā un citām tirgū iekļūšanas maksām un izanalizēt to atbilstību konkurences tiesībām; aicina Komisiju ierosināt vienotus noteikumus par piegādātāju sarakstā iekļaušanas un tirgū iekļūšanas maksu izmantošanu un jo īpaši aicina vērsties pret izplatītāju pieprasītajām pārmērīgajām maksām;

39. uzskata, ka Komisijai ir jārīko plaša informācijas kampaņa Eiropas mērogā, lai uzlabotu lauksaimnieku izpratni par viņu tiesībām un par ļaunprātīgu praksi, kas var būt vērsta pret viņiem, kā arī par pieejamiem līdzekļiem, lai viņi varētu ziņot par šādu praksi;

Spekulācija

40. aicina Eiropas Savienību panākt, lai izveidotu neatkarīgu vispārējo regulatīvo aģentūru, kas paredz noteikumus par standartizētiem preču nākotnes darījumiem un iespēju līgumu biržām un īsteno stingrus regulatīvos pasākumus pret vispārējo spekulāciju ar pārtikas precēm;

41. prasa, ņemot vērā tirgus paplašināšanās tendenci, veikt pasākumus, lai mazinātu cenu ārkārtīgo nestabilitāti, jo atsevišķi pārtikas apgādes ķēdes dalībnieki izmanto šo tendenci savā labā, savukārt citi acīmredzot cieš zaudējumus; tādēļ aicina Komisiju ierosināt tiesību aktus, ar kuriem ievieš instrumentus cenu nestabilitātes novēršanai, lai mazinātu ražotāju atkarību no šīs nedrošās situācijas;

42. aicina Komisiju nostiprināt Eiropas preču biržas struktūru pilnvaras, lai novērstu spekulāciju ar pārtikas precēm un censtos īstenot atbilstīgus ES pasākumus, kuru mērķis ir novērst spekulāciju ar nelauksaimnieciskām precēm nolūkā ietekmēt standartizētos nākotnes darījumus lauksaimniecības jomā;

43. aicina Komisiju uzlabot lauksaimniecības preču atvasināto tirgu pārraudzību un vispārējo pārredzamību, kā arī uzlabot ārpusbiržas darbību pārredzamību saistībā ar gaidāmo Finanšu instrumentu tirgu direktīvas (*MiFID*) un citu būtisku tiesību aktu pārskatīšanu;

Pašregulējums

44. mudina Padomi turpmāk atbalstīt pašregulējuma iniciatīvas un iespēju izveidot kopīgus fondus ekonomiskās krīzes risku novēršanai, lai nostiprinātu lauksaimnieku sarunu vešanas pozīcijas, jo īpaši sniedzot atbalstu uzņēmumu un ražotāju organizācijām, nozaru organizācijām un lauksaimnieku kooperatīviem;

45. mudina dalībvalstis izstrādāt labas komercprakses kodeksus ieviešanai pārtikas apgādes ķēdē, paredzot sūdzību mehānismus un sodus par negodīgu praksi; aicina Komisiju ierosināt kopīgu, visā ES piemērojamu kodeksu, lai atjaunotu attiecību līdzsvaru pārtikas apgādes ķēdē; turklāt mudina Komisiju ierosināt visā ES piemērot mehānismu, ar ko uzrauga attiecības starp dominējošiem mazumtirgotājiem un viņu piegādātājiem, izmantojot specializētas dalībvalstu struktūras;

46. uzskata, ka ir jāsekmē pārtikas apgādes ķēdes posmu lielāka integrācija, attīstot starpnozaru organizāciju sadarbību, kā arī jāizstrādā brīvprātīgi tipveida līgumi, paredzot dalībvalstīm iespēju atsevišķos gadījumos šo līgumu piemērošanu noteikt par obligātu, jo īpaši attiecībā uz ātrbojīgām precēm;

Ilgtspējīgas pārtikas apgādes sistēmas, pārtikas kvalitāte

47. pauž nožēlu, ka Komisija savā paziņojumā nav pievērsusi lielāku uzmanību tam, cik nozīmīga pārtikas apgādes un pārtikas nozares ekonomiskās vērtības ķēdē ir lauksaimniecība; uzsver saikni starp zemām saimniecības cenām un strukturālu pārprodukciju un tās ietekmi uz ilgtspējību, pārtikas kvalitāti, dzīvnieku labturību, lauksaimniecisko inovāciju un nodarbinātību mazāk attīstītos reģionos;

48. aicina Komisiju ierosināt tiesību aktu pieņemšanu, lai atbalstītu un veicinātu lauksaimnieku pārvaldītas pārtikas apgādes ķēdes, īsas apgādes ķēdes un lauksaimnieku tirgus nolūkā izveidot tiešas attiecības ar patērētājiem un ļaut lauksaimniekiem saņemt taisnīgāku vērtības daļu no galīgās pārdošanas cenas, samazinot procesā iesaistīto starpnieku un posmu skaitu;

49. mudina Komisiju savās darbībās īpašu uzmanību pievērst situācijai jaunattīstības valstīs un neapdraudēt šo trešo valstu pašapgādi ar pārtiku;

50. aicina Komisiju pārskatīt ES sanitāros standartus saistībā ar vietējo pārdošanu vai tālpārdošanu un produktu uzglabāšanas laiku, decentralizēt un vienkāršot sertifikācijas un kontroles sistēmas, kā arī veicināt tiešas ražotāju–patērētāju attiecības un īsas pārtikas apgādes ķēdes;

51. atzīmē, cik svarīgi un vajadzīgi ir stingri noteikumi par lauksaimniecības produktu kvalitāti; šajā ziņā atgādina par Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. marta rezolūciju par lauksaimniecības produktu kvalitātes politiku un apstiprina, ka importētajiem produktiem obligāti ir jāatbilst visiem kvalitātes un ražošanas standartiem, lai nepieļautu negodīgu konkurenci ar Eiropas produktiem;

52. atgādina, ka lauksaimnieku ienākumu stabilitāte nosaka viņu spēju ieguldīt videi draudzīgās tehnoloģijās, klimata pārmaiņu mazināšanā, atjaunīgos enerģijas avotos un vides aizsardzības pasākumos, kas sekmē igtspējīgu lauksaimniecību, kā arī lauksaimniekiem ir jāievēro augsti vides standarti;

53. uzskata, ka ir būtiski uzlabot pārtikas apgādes ķēdes organizāciju un turpināt tās racionalizāciju, lai samazinātu pārtikas transportēšanas ietekmi uz vidi (pārtikas jūdzes) un veicinātu vietējo pārtikas produktu tirdzniecību;

54. uzsver, ka ieguldījumi lauksaimniecības produktu saglabāšanas un pakošanas iekārtās būtiski palīdzētu nodrošināt šo produktu taisnīgas cenas;

55. uzsver, ka ir jānodrošina lauksaimniecības ilgtspējīga attīstība, mudinot lauksaimniecības produktus pārstrādāt saimniecībās, kā arī veikt ar lauksaimniecību nesaistītas darbības, lai palielinātu darbavietu skaitu un gūtu papildu ieņēmumus;

56. aicina Komisiju atbalstīt vietējās un reģionālās pārtikas tirdzniecības iniciatīvas un neradīt nevajadzīgu noteikumu un birokrātijas slogu, jo šādas iniciatīvas būtiski palielina lauksaimniecības uzņēmumu radīto pievienoto vērtību;

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

Pašapgāde, sabiedriskā ēdināšana, pārtikas atkritumi

57. aicina Komisiju, pārskatot ES standartus, pienācīgu uzmanību pievērst arī vietējiem pārtikas pārstrādātājiem, tādiem kā tie, kas nodarbināti pašnodrošinājuma saimniecībās;

58. aicina Komisiju izvērtēt iespēju grozīt noteikumus par publiskā iepirkuma praksi ēdināšanas pakalpojumu jomā, lai sekmētu ilgtspējīgu lauksamniecības praksi un dzīvnieku labturību, kā arī attīstītu sezonas un vietējās pārtikas ražošanu;

59. uzskata, ka ir jāgarantē mazo vietējo ražotāju un vietējo ražotāju grupu piekļuve publiskajam iepirkumam, piemēram, saistībā ar skolās īstenotām īpašām piena produktu, augļu un dārzeņu programmām;

60. uzskata, ka ir jāveic pasākumi, lai mudinātu lauksaimniekus tieši pārvaldīt lauksaimniecības tirgus, izveidotu ražotāju preču tirdzniecības vietas, kurās patērētājiem produktus pārdod bez starpniecības, un ieviestu programmas, lai veicinātu produktu pārdošanu vietējos tirgos;

61. aicina Komisiju Eiropas Parlamentam un Padomei iesniegtajā ziņojumā analizēt pārtikas apgādes ķēdes radīto atkritumu milzīgo apjomu, kas vairākumā dalībvalstu ir līdz 30 % no saražotās pārtikas, un veikt pasākumus, proti, izpratnes veidošanas kampaņas par pārtikas pamatvērtību;

62. apstiprina, ka ir jāizstrādā pārtikas programmas tiem ES iedzīvotājiem, kuriem tās ir vajadzīgas, tādiem kā mazāk aizsargātas personas, vecāka gadagājuma cilvēki un jaunieši;

*

* *

63. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda finansēšana un darbība

P7_TA(2010)0303

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda finansēšanu un darbību (2010/2072(INI))

(2011/C 308 E/05)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību [1] un it īpaši tā 28. punktu,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi [2] (*EGF* regulu),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija Regulu (EK) Nr. 546/2009, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi [3],

[1] OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.
[2] OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.
[3] OV L 167, 29.6.2009., 26. lpp.

— ņemot vērā kopš 2007. gada 23. oktobra pieņemtās rezolūcijas par priekšlikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumiem par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību 28. punktu ([1]),

— ņemot vērā Komisijas 2008. gada 2. jūlija un 2009. gada 28. jūlija paziņojumus (attiecīgi — COM(2008)0421 un COM(2009)0394) Eiropas Parlamentam un Padomei par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda darbību 2007. un 2008. gadā,

— ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

— ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu, kā arī Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumus (A7-0236/2010),

A. tā kā nolūkā ne tikai palielināt no kolektīvas atlaišanas cietušo darba ņēmēju jauna darba atrašanas iespējas, bet arī mazināt globalizācijas negatīvo ietekmi uz viņiem un demonstrētu solidaritāti, Eiropas Savienība izveidoja Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (turpmāk — *EGF*), lai finansiāli atbalstītu individualizētas profesionālās reintegrācijas programmas; tā kā *EGF* ik gadu tiek piešķirti EUR 500 miljoni, kuru avots ir vai nu rezerve, kas pieejama līdz iepriekšējā finanšu gada izdevumu maksimālajam apjomam, vai arī divos iepriekšējos finanšu gados atceltās saistību apropriācijas, izņemot tās, kuras saistītas ar finanšu shēmas 1.b izdevumu kategoriju; tā ka *EGF* tika izveidots kā elastīgs īpašam mērķim paredzēta vienreizēja atbalsta sniegšanas instruments, lai ātrāk un efektīvāk reaģētu uz nepieciešamību reintegrēt darba ņēmējus, kas atlaisti no darba saistībā ar izmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos;

B. tā kā, lai reaģētu uz ekonomikas un finanšu krīzes izraisīto bezdarba palielināšanos un ņemtu vērā 2007. un 2008. gadā gūto pieredzi, Eiropas Savienība 2009. gada jūnijā grozīja *EGF* izmantošanas noteikumus; tā kā minētā *EGF* izmantošanas noteikumu grozījumi attiecas uz visiem pieteikumiem, ko iesniegs līdz 2011. gada 31. decembrim, un tās rezultātā tika paplašināta *EGF* piemērošanas joma, atviegloti un precizēti intervences kritēriji, palielināts līdzfinansējuma īpatsvars un pagarināts laikposms, kurā dalībvalstis var izlietot piešķirto finansiālo atbalstu;

C. tā kā saistībā ar *EGF* pieprasīto un piešķirto līdzekļu apjoma analīze laikposmā no 2007. gada līdz 2009. gada pirmā pusgada beigām atklāj piešķirto līdzekļu vāju izlietojumu, jo no kopumā pieejamiem EUR 1,5 miljardiem tika izlietoti tikai EUR 80 miljoni, kurus saņēma 18 pieteikuma iesniedzēji no 8 dalībvalstīm 24 431 darba ņēmēja atbalstam ļoti nedaudzās nozarēs (pārsvarā tekstilrūpniecībā un automobiļu rūpniecībā); tā kā par šiem trūkumiem liecina arī atšķirības starp sākotnēji piešķirtajām un faktiski izlietotajām summām — pirmo 11 pieteikumu gadījumā vēlāk tika atmaksāti EUR 24,8 miljoni jeb 39,4 % no piešķirtajām apropriācijām;

D. tā kā — neraugoties uz to, ka vēl nav iespējams novērtēt *EGF* darbību pēc regulas pārskatīšanas, jo par pieteikumiem, kas iesniegti kopš 2009. gada maija, vēl nav pieņemts lēmums vai arī tie pašlaik tiek izpildīti, — jau var apgalvot, ka būtiski palielinājies *EGF* atbalsta saņemšanas pieteikumu skaits, kas apliecina veikto izmaiņu lietderību; tā kā laikposmā no 2009. gada maija līdz 2010. gada aprīlim iesniegto pieteikumu skaits ir palielinājies no 18 līdz 46, pieprasītā atbalsta apjoms — no EUR 80 miljoniem līdz 197 miljoniem, pieteikumus iesniegušo dalībvalstu skaits — no 8 līdz 18, atbalstāmo darba ņēmēju skaits ir gandrīz divkāršojies (palielinājies par 36 712 personām) un attiecīgo ekonomikas nozaru loks ir būtiski paplašinājies;

([1]) Pieņemtie teksti, 25.3.2010. (P7_TA(2010)0071 un P7_TA(2010)0070), 9.3.2010. (P7_TA(2010)0044, P7_TA(2010)0043 un P7_TA(2010)0042), 16.12.2009. (P7_TA(2009)0107), 25.11.2009. (P7_TA(2009)0087), 20.10.2009. (P7_TA(2009)0049), 15.9.2009. (OV C 224 E, 19.8.2010., 46. lpp.), 5.5.2009. (OV C 212 E, 5.8.2010., 165. lpp.), 18.11.2008. (OV C 16 E, 22.1.2010., 84. lpp.), 21.10.2008. (OV C 15 E, 21.1.2010., 117. lpp.), 10.4.2008. (OV C 247 E, 15.10.2009., 75. lpp.), 12.12.2007. (OV C 323 E, 18.12.2008., 260. lpp.)) un 23.10.2007. (OV C 263 E, 16.10.2008., 155. lpp.).

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

E. tā kā 9 dalībvalstis tomēr vēl aizvien nav prasījušas *EGF* atbalstu, piešķirtās summas vēl aizvien ir ievērojami mazākas nekā gadā pieejamā maksimālā summa — EUR 500 miljoni — un lielākā daļa pieteikumu attiecas uz reģioniem, kuros IKP uz vienu iedzīvotāju ir lielāks par Eiropas Savienības vidējo rādītāju un bezdarba līmenis ir salīdzinoši zems; tā kā no iepriekš minētā var izdarīt secinājumu, ka — lai gan sākotnējā regulā tika izdarīti būtiski uzlabojumi — tie ir nebūtiski salīdzinājumā ar pēdējos gados reģistrēto kolektīvo atlaišanu skaita palielināšanos;

F. tā kā līdzfinansējuma sliekšņa palielināšana no 50 % līdz 65 %, pārskatot *EGF* regulu 2009. gada jūnijā, varētu būt viens no faktoriem, ar ko izskaidrojams pieteikumu skaita pieaugums;

G. tā kā zemais *EGF* izmantošanas līmenis visnabadzīgākajos ES reģionos ir saistīts ar atšķirīgajām dalībvalstu stratēģijām un grūtībām konkretizēt potenciālo atbalsta saņēmēju statusu pirms lēmuma pieņemšanas Eiropas līmenī;

H. tā kā, neraugoties uz Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija kopīgo deklarāciju, kurā izteikts aicinājums *EGF* finansiālo atbalstu padarīt pēc iespējas efektīvāku un ātrāku, no kolektīvās atlaišanas brīža līdz brīdim, kad dalībvalsts saņem pieprasīto *EGF* atbalstu, vēl aizvien paiet apmēram 12–17 mēneši; tā kā tas ir viens no iemesliem atšķirībai starp to darba ņēmēju skaitu, kuru atbalstam tika pieprasīts *EGF* finansējums, un to darba ņēmēju skaitu, kuri šo atbalstu saņem;

I. tā kā projekts Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas iestāžu nolīgumam par sadarbību budžeta jautājumos ([1]) *EGF* izmantošanas procedūru groza tikai nedaudz, saskaņā ar pieņemto praksi trialoga procedūru padarot par neobligātu; tā kā ir maz ticams, ka šie grozījumi paātrinās un atvieglos attiecīgo procedūru;

J. tā kā saskaņā ar Komisijas termiņa vidusposma novērtēšanas ziņojumu par Iestāžu nolīguma darbību ([2]) attiecīgo procedūru palēnina arī nepieciešamība abām budžeta lēmējiestādēm pieņemt īpašu lēmumu par *EGF* izmantošanu; tā kā tam nevajadzētu kavēt *EGF* izmantošanas lēmumu pieņemšanas paātrināšanu un vienkāršošanu;

K. tā kā vēl nav pieejami uzticami un konsekventi dati par *EGF* līdzekļu izlietojumu kopš tā izveides regulas grozīšanas 2009. gadā un piekrītot tam, ka ir jāievieš pārredzamības un regulāras pārskatu sniegšanas pienākums;

L. tā kā visi 27 laikposmā no 2007. gada līdz 2010. gada aprīlim pieņemtie lēmumi bija pozitīvi un apstiprinātās summas ziņā atbilda Komisijas ierosinātajām summām;

M. tā kā globalizācija un ekonomiskās krīzes ietekme uz nodarbinātību saglabāsies arī pēc 2013. gada un tādēļ ir ļoti iespējams, ka atbalsta pieteikumu skaits nākamajos gados palielināsies; tā kā šī fonda mērķis tomēr nav aizstāt inovāciju trūkumu,

1. uzskata, ka *EGF* kā Eiropas Savienības sociālās politikas instrumenta pievienotā vērtība ir tā, ka tas nodrošina skaidri redzamu īpašu konkrētam mērķim paredzētu pagaidu finansiālu atbalstu individualizētām to darba ņēmēju pārkvalificēšanas un profesionālās reintegrācijas programmām, kuri kolektīvi atlaisti no darba nozarēs un reģionos, kas cieš no būtiskiem ekonomiskiem un sociāliem satricinājumiem;

([1]) COM(2010)0073, 2010. gada 3. marts.
([2]) COM(2010)0185, 2010. gada 27. aprīlis.

2. uzskata, ka *EGF* atbalsta pieteikumu skaita pieaugums un grūtības tā līdzekļu piešķiršanas un izlietošanas procedūras piemērošanā liecina par nepieciešamību ātri grozīt tā procesuālos un ar budžetu saistītos noteikumus; uzsver, ka Komisijai būtu jāuzlabo dalībvalstu un potenciālo *EGF* atbalsta saņēmēju informēšana par šo fondu, kā arī tā atpazīstamība; tādēļ aicina Komisiju paātrināt termiņa vidusposma novērtējuma sagatavošanu, iesniedzot to jau 2011. gada 30. jūnijā, un kopā ar to iesniegt *EGF* regulas pārskatīšanas priekšlikumu, lai novērstu visacīmredzamākos fonda trūkumus pirms pašreizējās daudzgadu finanšu shēmas (DFS) beigām;

3. aicina Komisiju termiņa vidusposma pārskatīšanā novērtēt piešķirtos līdzekļus saistībā ar šādiem kvalitatīviem aspektiem:

a) veiksmīgas reintegrācijas rādītājs un darba ņēmēju prasmju uzlabošanās novērtējums;

b) to pasākumu finansēšanas salīdzinoša analīze, kuri veikti, reaģējot uz katru *EGF* atbalsta pieteikumu, un šo pasākumu īstenošanas rezultāti, pamatojoties uz reintegrāciju;

c) nediskriminācijas prasības ievērošana atkarībā no atlaistā darba ņēmēja statusa saskaņā ar līgumu un attiecībā uz darba ņēmējiem, kas izmanto savas tiesības brīvi pārvietoties ES;

d) procedūras, kas pieteikuma sagatavošanā ir vai nav izmantotas, lai apspriestos ar sociālajiem partneriem, un to piemērošanas kontrole;

e) *EGF* ietekme uz tā atbalsta saņēmēju tīklu un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kurus var skart darbinieku skaita samazināšanas plāns un kuru darbinieki varētu saņemt fonda atbalstu;

f) dažādo *EGF* atbalsta saņemšanas pieteikumu izvērtēšanas rezultāti atkarībā no dalībvalsts institūcijas, kas atbildīga par šo pieteikumu pārvaldību;

g) *EGF* atbalsta ietekme pēc vecuma grupas atbalstu saņemošajās dalībvalstīs un nozarēs;

4. aicina Komisiju termiņa vidusposma pārskatīšanā novērtēt piešķirtos līdzekļus no budžeta viedokļa un novērtējuma rezultātus atspoguļot, īpašu uzmanību pievēršot:

a) iemesliem, kāpēc tik ļoti atšķiras no *EGF* pieprasītā atbalsta apjoms un saņēmēju dalībvalstu atmaksātās summas, kad atbalsta sniegšana jau ir pabeigta;

b) finansētajām, bet neizpildītajām programmām un pasākumiem gadījumos, kad dalībvalstis ir atmaksājušas piešķirto atbalstu;

c) iemesliem, kāpēc dažādajos *EGF* atbalsta pieteikumos tik ļoti atšķiras dalībvalstīm sniegtais finansējums uz vienu darba ņēmēju;

d) to dažādo Eiropas finansēto programmu (tostarp ESF atbalsta) koordinācijas analīzei, kuru finansējums tika piešķirts tam pašam reģionam, no kura saņemtie *EGF* atbalsta pieteikumi tiek izskatīti un/vai to izskatīšana ir pabeigta;

e) tā finansējuma īpatsvaru, par kuru atbild Komisija, salīdzinājumā ar citiem valsts mēroga un konkrētajam uzņēmumam paredzētajiem atbalsta pasākumiem;

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

5. uzskata, ka regulas pārskatīšanā jāņem vērā *EGF* darbības novērtējuma rezultāti un iegūtā pieredze un tajā jāparedz pasākumi, kas būtiski samazinātu fonda izmantošanas procedūras ilgumu;

6. aicina Komisiju ierosināt *EGF* regulā iekļaut arī papildu pienākumu dalībvalstīm atbalstīt darba ņēmēju apvienības līdzdalību īstenošanas posmā; aicina Komisiju organizēt pieredzes un labas prakses apmaiņu attiecībā uz darba ņēmēju līdzdalību *EGF* īstenošanā, lai viņi pašreizējos un turpmākajos gadījumos var lietderīgi izmantot iepriekšējos gadījumos gūtās speciālās zināšanas;

7. uzsver, ka *EGF* izmantošanai nepieciešamo laiku varētu samazināt divas reizes, ja būtu formulēti un pieņemti šādi pasākumi:

a) dalībvalstis *EGF* izmantošanas pieteikumus sāk gatavot no brīža, kad tiek paziņots nodoms par kolektīvo atlaišanu, un nevis pēc šī nodoma īstenošanas;

b) Komisija informē dalībvalstis, ka pieteikumus var iesniegt, sākot no pirmās dienas pēc tam, kad ir apstiprinājusies atbilstība intervences kritērijiem;

c) tiek darīti pieejami visi iespējamie līdzekļi, lai nodrošinātu ātru un uzlabotu komunikāciju ar šajā procesā iesaistītajām dalībvalstīm;

d) dalībvalstis pieteikumus iesniedz gan savā oficiālajā valodā, gan vienā no Eiropas iestāžu darba valodām, lai par pieteikumu izvērtēšanu atbildīgais Komisijas dienests var nekavējoties sākt darbu;

e) Komisijas rīcībā ir visi nepieciešamie cilvēkresursi un tehniskās jaudas, lai efektīvi un ātri apstrādātu dalībvalstu iesniegtos pieteikumus, ievērojot budžeta neitralitātes principus;

f) Komisija lēmumus par *EGF* izmantošanu pieņem 3–4 mēnešu laikā pēc tam, kad tā no dalībvalsts ir saņēmusi pieteikumu, tostarp visu nepieciešamo informāciju; ja pieteikuma izvērtēšanai nepieciešami vairāk nekā 4 mēneši, Komisija par to pēc iespējas drīz informē EP un min šādas kavēšanās iemeslus;

8. prasa Komisijai sniegt dalībvalstīm pamatnostādņu kopumu *EGF* finansējuma pieteikumu sagatavošanai un īstenošanai, lai nodrošinātu ātru pieteikumu iesniegšanas procedūru un plaša iesaistīto personu loka vienprātību par piemērojamo stratēģiju un īstenojamiem pasākumiem, lai darba ņēmējus efektīvi reintegrētu darba tirgū; aicina dalībvalstis paātrināt šo procedūru, nodrošinot priekšfinansējumu pasākumiem, kuri būtu jāsāk īstenot pieteikuma iesniegšanas dienā, lai maksimāli izmantotu *EGF* izmantošanas laikposmu attiecīgo darba ņēmēju labā;

9. atgādina dalībvalstīm, ka tām, no vienas puses, jāiesaista sociālie partneri jau pieteikumu sagatavošanas sākumposmā saskaņā ar *EGF* regulas 5. pantu, un, no otras puses, jāievēro minētās regulas 9. pants, kurā dalībvalstīm paredzēts pienākums sniegt informāciju par finansētajām darbībām un publiskot tās un sniegt šo informāciju arī attiecīgajiem darba ņēmējiem, vietējām un reģionālajām iestādēm un sociālajiem partneriem, kā arī standartizēt procedūras; aicina dalībvalstis pirms jebkuras programmas īstenošanas sākšanas nodrošināt uzņēmumu padomju iesaisti, lai garantētu sociālo partneru patiesu palīdzību tādu pārveides plānu sagatavošanā, kas apmierina darba ņēmēju, nevis uzņēmumu, prasības;

10. aicina dalībvalstis, apspriežoties ar visām ieinteresētajām personām, it īpaši ar sociālajiem partneriem, izveidot *EGF* vajadzīgo valsts līmeņa komunikācijas un pārvaldības struktūru un Eiropas līmenī apmainīties ar labāko praksi, jo tas ļaus ātri un efektīvi izmantot *EGF* līdzekļus plaša mēroga atlaišanu gadījumā;

11. atgādina, ka Regulā (EK) Nr. 1927/2006 valstīm tiek atļauts iesniegt kopīgus pieteikumus atbalsta saņemšanai no *EGF* gadījumos, kad kādā ģeogrāfiskā apgabalā vai ekonomikas nozarē atlaišanas skartie darba ņēmēji nav koncentrēti tikai vienā dalībvalstī;

12. uzskata, ka nolūkā paātrināt un vienkāršot procedūras ir jānodrošina efektīvāka Komisijas un Eiropas Parlamenta darbības koordinācija, lai varētu saīsināt lēmumu pieņemšanas termiņu, nekaitējot pieteikumu izvērtēšanai, ko veic attiecīgās EP komitejas, un tādēļ:

a) lai paātrinātu lēmumu pieņemšanu, aicina Komisiju, iesniedzot priekšlikumus, pienācīgi ņemt vērā EP darba grafiku gan attiecībā uz tā komiteju sanāksmēm, gan sesijām;

b) Komisijai savlaicīgi jāinformē EP par grūtībām un/vai šķēršļiem, ar ko tai nākas saskarties dalībvalstu pieteikumu izvērtēšanā;

c) no otras puses, Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja un Budžeta komiteja darīs visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka lēmumi tiek pieņemti nākamajā sesijā pēc to apstiprināšanas komitejā;

13. uzskata, ka šos tūlītējos *EGF* izmantošanas procedūras vienkāršošanas un elastības palielināšanas pasākumus varētu iekļaut regulā, kad tā tiks pārskatīta, ja līdz tam laikam būs iegūts pietiekams uz pieredzi balstīts pamatojums; uzskata, ka neviens no šiem pasākumiem nekādā veidā nedrīkst ierobežot vai mazināt Parlamenta kā vienas no budžeta lēmējiestādēm pilnvaras lēmumu pieņemšanā par fonda izmantošanu;

14. uzskata, ka papildus procedūras uzlabošanai līdz pašreizējās DFS beigām ir jāpagarina tās atkāpes piemērošanas laiks, kura tika ieviesta 2009. gada jūnijā, lai palīdzētu ekonomikas un finanšu krīzes dēļ darbu zaudējušiem darba ņēmējiem, un ka tādēļ līdzfinansējuma likme ir jāsaglabā 65 % līmenī, jo nav novērsti iemesli, kuru dēļ to apstiprināja;

15. norāda, ka Komisijas 2011. gada budžeta projektā pirmoreiz ir iekļautas *EGF* paredzētas maksājumu apropriācijas, un uzskata to par būtisku elementu diskusijā par šī fonda pārvaldību un atpazīstamību; tomēr uzskata, ka šīs maksājumu apropriācijas var būt nepietiekamas, lai apmierinātu pieteikumus atbalsta saņemšanai no *EGF* 2011. gadā; tādēļ atkārtoti pieprasa, lai pieteikumi *EGF* atbalsta saņemšanai netiktu finansēti, tikai veicot pārvietojumus no ESF budžeta pozīcijām, un aicina Komisiju šim nolūkam nekavējoties noteikt un izmantot citas budžeta pozīcijas;

16. uzsver, ka *EGF* nākotni noteiks sarunās par nākamo DFS; uzskata, ka šajā nolūkā varētu izskatīt vairākas izvēles iespējas; uzskata, ka īpaša uzmanība būtu jāvelta tās izvēles iespējas izskatīšanai, kas paredz izveidot neatkarīgu fondu ar savām saistību un maksājumu apropriācijām, un aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumiem šāda fonda finansēšanai; uzskata, ka, veicot jebkādas turpmākas *EGF* reformas, būtu jāsaglabā tā elastība, kas pašlaik ir šī fonda priekšrocība salīdzinājumā ar ES struktūrfondiem;

17. uzsver, ka pašreizējo *EGF* pasākumu pārveide par pastāvīgu instrumentu aktīvu darba meklēšanas pasākumu atbalstam apliecinātu politisko gribu izveidot Eiropas sociālo pīlāru, kas papildinātu dalībvalstu sociālo politiku un spētu atjaunināt Eiropas pieeju profesionālās izglītības jomā; paturot prātā iepriekš minēto, norāda, ka *EGF* mērķi arī turpmāk ir jānošķir no ESF un Eiropas mūžizglītības programmu mērķiem, jo *EGF* koncentrējas uz katra atbalstu saņēmušā darba ņēmēja spēju stiprināšanu, nevis uz reaģēšanu uz uzņēmumu problēmām vai pārrobežu pakalpojumu sniegšanu mācību iestādēm;

18. aicina dalībvalstis, kas izmanto *EGF*, radīt sinerģiju starp *EGF*, ESF un mikrofinansējumu, lai noteiktu katram gadījumam vispiemērotāko pasākumu;

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

19. mudina dalībvalstis izmantot *EGF* līdzekļus nolūkā īstenot Eiropas mērķus, veicināt jaunu prasmju attīstību jaunām, ilgtspējīgām, "zaļām" augstas kvalitātes darbvietām attiecīgajā reģionā un sekmēt uzņēmējdarbību un mūžizglītību, lai darba ņēmēji varētu veidot savu profesionālo karjeru un sniegt ieguldījumu ES konkurētspējas uzlabošanā globalizācijas apstākļos;

20. prasa Komisijai uzlabot ziņojumu sniegšanu par *EGF* līdzekļu izlietojumu, būtiski paplašinot savus ikgadējos ziņojumus un regulāri sniedzot Parlamentam informāciju par finansiālā atbalsta izlietojumu dalībvalstīs;

21. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Jurisdikcija un spriedumu atzīšana un izpilde civillietās un komerclietās

P7_TA(2010)0304

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās īstenošanu un pārskatīšanu (2009/2140(INI))

(2011/C 308 E/06)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. pantu,

— ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās [1] (turpmāk "Briseles I regula" vai "Regula"),

— ņemot vērā Komisijas ziņojumu par šīs Regulas piemērošanu (COM(2009)0174),

— ņemot vērā Komisijas 2009. gada 21. aprīļa Zaļo grāmatu par Briseles I regulas pārskatīšanu COM(2009)0175),

— ņemot vērā Haidelbergas ziņojumu (JLS/2004/C4/03) par Briseles I regulas piemērošanu dalībvalstīs un atsauksmēm uz Komisijas Zaļo grāmatu,

— Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. novembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa pilsoņu interesēs — Stokholmas programma [2], jo īpaši iedaļas "Pilsoņiem un uzņēmumiem — plašāku pieeju civiltiesībām" un "Eiropas tiesu kultūras izveide",

— ņemot vērā, ka Savienība 2007. gada 3. aprīlī kļuva par dalībnieci Hāgas starptautisko privāttiesību konferencē,

— ņemot vērā, ka 2009. gada 1. aprīlī Savienības vārdā parakstīja Hāgas 2005. gada 30. jūnija konvenciju par tiesas izvēles nolīgumiem,

---

[1] OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.
[2] Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0090.

— ņemot vērā Tiesas judikatūru, jo īpaši lietā *Gambazzi/DaimlerChrysler Canada* [1], atzinumu par Lugāno konvenciju [2], lietas *West Tankers* [3], *Gasser/MISAT* [4], *Owusu/Jacksohn* [5], *Shevill* [6], *Owens Bank/Bracco* [7], *Denilauer* [8], *St Paul Dairy Industries* [9] un *Van Uden* [10],

— ņemot vērā 1968. gada 27. septembra Briseles konvenciju par jurisdikciju un spriedumu izpildi [11], Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Regulu (EK) Nr. 805/2004, ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdamiem prasījumiem [12], Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Regulu (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru [13], Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām [14], Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās [15] un Padomes 2003. gada 27. novembra Regulu (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu [16],

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 864/2007 par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II) [17],

— ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2009. gada 16. decembra atzinumu,

— ņemot vērā Reglamenta 48. pantu un 119. panta 2. punktu,

— ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0219/2010),

A. tā kā Regula (EK) Nr. 44/2001, pirms kuras spēkā bija Briseles konvencija, ir viens no visveiksmīgākajiem ES tiesību aktiem; tā kā ar šo aktu tika likti Eiropas tiesību telpas pamati, tā kā tas ir bijis lietderīgs akts no pilsoņu un uzņēmumu viedokļa, jo, piemērojot vienotus Eiropas noteikumus un papildus tiem ievērojot arī nozīmīgo judikatūras klāstu, tika veicināta tiesiskā noteiktība un lēmumu konsekvence, novērsta paralēlā tiesvedība, un to izmanto kā paraugu un palīglīdzekli saistībā ar citiem tiesību aktiem;

B. tā kā, neskatoties uz to, šo Regulu kritizēja vairāku Eiropas Kopienu Tiesas pieņemto spriedumu dēļ un tā kā šī Regula ir jāatjaunina;

C. tā kā ekzekvatūras atcelšana, kas ir Komisijas galvenais mērķis, veicinātu tiesu nolēmumu brīvu kustību un būtu uzskatāma par vienu no nozīmīgākajiem pasākumiem Eiropas tiesiskās telpas izveidē;

---

[1] Lieta C-394/07 *Gambazzi v. DaimlerChrysler Canada*, [2009] ECR I-2563.
[2] Atzinums 1/03, [2006] ECR I-1145.
[3] Lieta C-185/07 *Allianz SpA/West Tankers Inc.*, [2009] ECR I-663.
[4] Lieta C-116/02 *Gasser GmbH/MISAT Srl*, [2003] ECR I-14693.
[5] Lieta C-281/02 *Owusu/Jackson*, [2005] ECR I-1383.
[6] Lieta C-68/93 *Shevill and Others/Presse Alliance*, [1995] ECR I-415.
[7] Lieta C-129/92 *Owens Bank Ltd/Fulvio and Bracco Industria Chimica SpA*, [1994] ECR I-117.
[8] Lieta 125/79 *Denilauer/Couchet Frères*, [1980] ECR 1553.
[9] Lieta C-104/03 *St Paul Dairy Industries/Unibel*, [2005] ECR I-3481.
[10] Lieta C-391/95 *Van Uden/Deco-Line*, [1998] ECR I-7091.
[11] Konsolidētā versija OV C 27, 26.1.1998., 1. lpp.
[12] OV L 143, 30.4.2004., 15. lpp.
[13] OV L 399, 30.12.2006., 1. lpp.
[14] OV L 199, 31.7.2007., 1. lpp.
[15] OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.
[16] OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp.
[17] OV L 199, 31.7.2007., 40. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

D. tā kā ekzekvatūru noraida reti — tikai 1 – 5 % pieteikumu tiek pārsūdzēti un pārsūdzības prasījumus reti kad apmierina; tā kā laika zudumu un izmaksas, kas prasītājiem rodas, lai ārzemju spriedumu atzītu, vienotajā tirgū tomēr ir grūti pamatot, un tas var būt īpaši apgrūtinoši gadījumos, kad prasītājs vēlas, lai izpildi vērstu pret parādnieka īpašumiem vairākās jurisdikcijās;

E. tā kā vairākos ES tiesību aktos — regulās par Eiropas izpildes rīkojumu, Eiropas maksājuma rīkojumu, Eiropas procedūra maza apmēra prasībām un uzturēšanas saistībām, — nav paredzēta obligāta ekzekvatūra ([1]);

F. tā kā ekzekvatūra ir jāatceļ, nosakot — ja tiesas nolēmumu, ko saskaņā ar akta izdošanas dalībvalstī piemērojamo Regulu var atzīt un izpildīt, tad tas ir jāizpilda visā ES; tā kā šādai izpildei ir jābūt saistītai ar ārkārtēju procedūru, kuru var izmantot puse, pret kuru ir vērsta sprieduma izpilde, lai nodrošinātu atbilstošas tiesības pārsūdzēt izpildes nolēmumu izpildes valsts tiesā, ja attiecīgā puse vēlas pārsūdzēt izpildes lēmumu, pamatojoties uz Regulā minētajiem iemesliem; tā kā būs jānodrošina, ka pasākumi, kurus veic, lai izpildītu spriedumu, pirms apstrīdēšanas termiņa beigām nerada neatgriezeniskas sekas;

G. tā kā ir jāsaglabā Regulā (EK) Nr. 44/2001 noteiktās obligātās tiesību aizsardzības garantijas;

H. tā kā lūgumu par sprieduma izpildi saņēmējas valsts amatpersonām un tiesu izpildītājiem ir jāspēj noteikt, ka dokuments, kurā ir lūgts izpildīt tiesas spriedumu, ir autentisks, galīgs valsts tiesas spriedums;

I. tā kā šķīrējtiesu piekritība ir pietiekami labi regulēta Ņujorkas 1985. gada konvencijā un 1961. gada Ženēvas konvencijā par starptautisko komercšķīrējtiesu, ko ir parakstījušas visas dalībvalstis, un tā kā arī turpmāk Regulas piemērošanas jomu nedrīkst attiecināt uz šķīrējtiesām;

J. tā kā Ņujorkas konvencijas noteikumi ir obligātie noteikumi un tā kā konvencijas dalībvalstu tiesības var būt labvēlīgākas attiecībā uz šķīrējtiesas piekritību un šķīrējtiesas nolēmumiem;

K. turklāt, tā kā norma, ar kuru ir noteikts, ka lieta ir piekritīga tikai tās dalībvalsts tiesām, kurā atrodas šķīrējtiesas mītne, varētu radīt ievērojamus traucējumus;

L. tā kā no aktīvajām diskusijām, kas radās saistībā ar priekšlikumu noteikt dalībvalstu civillietu tiesas par ekskluzīvajām kompetentajām tiesām tiesvedībai, ar kuru papildina šķīrējtiesas procesu, izriet, ka dalībvalstis nav vienojušās par kopēju nostāju šajā jautājumā un ka, ņemot vērā šajā jomā pastāvošo globālo konkurenci, vēlmei likt dalībvalstīm ātri panākt šādu vienošanos varētu būt pretējs efekts;

M. tā kā dalībvalstu dažādajiem procesuālajiem mehānismiem, kas ir izstrādāti, lai aizsargātu šķīrējtiesas jurisdikciju (paralēlās tiesvedības aizliegumi, ja vien tie nav pretrunā ar personu brīvu kustību un pamattiesībām, šķīrējtiesas piekritības klauzulas atzīšana par piemērojamu, atlīdzības par šķīrējtiesas klauzulas pārkāpumu noteikšana, *Kompetenz-Kompetenz* principa negatīvā iedarbība u. tml.), arī turpmāk ir jābūt spēkā un tā kā šādu procedūru iedarbība un turpmākie citās dalībvalstu tiesās pieņemtie nolēmumi ir jāreglamentē šo dalībvalstu tiesībās, kā tas bija pirms sprieduma *West Tankers* lietā;

N. tā kā pušu autonomijai ir galvenā nozīme un, tā kā, piemērojot *lis pendens* principu, kā to ir apstiprinājusi Eiropas Kopienu Tiesa (piemēram, *Gasser* lietā), kolīzijas normas var ļaunprātīgi apiet, uzsākot "torpēdu" tiesvedību;

([1]) Sk. preambulas 9. apsvērumu.

O. tā kā trešās puses var saistīt vienošanās par tiesas izvēli (piemēram, kravas zīmē), kurai tās nav konkrēti piekritušas, un tā kā tā var negatīvi ietekmēt pušu iespējas vērsties tiesā un būt klaji netaisna, un tā kā šā iemesla dēļ vienošanās par tiesas izvēli iedarbība uz trešajām pusēm ir jāreglamentē atsevišķā Regulas normā;

P. tā kā Zaļajā grāmatā ir ieteikts, ka daudzas Regulas īstenošanas rezultātā radušās grūtības varētu novērst, uzlabojot komunikāciju starp tiesām; tā kā likumdošanas līmenī reglamentēt labāku tiesnešu saziņu starptautiskās privātās tiesības regulējošā aktā ir praktiski neiespējami, taču, tā kā šādu saziņu var veicināt saistībā ar Eiropas tiesu kultūras veidošanu, veicot apmācību un izmantojot tīklus (Eiropas Tiesnešu apmācības tīkls, Eiropas Tiesu iestāžu padomju tīkls, Eiropas Savienības Augstāko tiesu priekšsēdētāju tīkls, Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls civillietās un komerclietās);

Q. tā kā, runājot par personas tiesībām, ir jāierobežo izdevīgākās jurisdikcijas izvēles iespējas, uzsverot, ka pārsvarā tiesām būtu jāatzīst jurisdikcija tikai tad, ja pastāv pietiekama, būtiska vai nozīmīga piesaiste valstij, kuras tiesā ir iesniegts prasības pieteikums, jo tas varētu palīdzēt labāk līdzsvarot iesaistīto personu intereses, jo īpaši vārda brīvību un tiesības uz privāto dzīvi un personas goda un cieņas neaizskaramību; tā kā piemērojamo tiesību aktu jautājumu aplūkos atsevišķi likumdošanas priekšlikumā par Romas II regulu; tā kā grozītajā Regulā tomēr vajadzētu noteikt norādes dalībvalstu tiesām;

R. tā kā attiecībā uz pagaidu pasākumiem ir jāprecizē *Denilauer* judikatūra, skaidri nosakot, ka *ex parte* pasākumus var atzīt un izpildīt saskaņā ar Regulu, ja atbildētājam ir bijusi iespēja tos pārsūdzēt;

S. tā kā nav skaidrs, kādā mērā aizsardzības rīkojumi, kurus izdod, lai iegūtu informāciju un pierādījumus, attiecas uz Regulas 31. panta piemērošanas jomu,

Visaptverošs privāto starptautisko tiesību jēdziens

1. mudina Komisiju pārskatīt dažādo regulu savstarpējo saistību, kurās ir reglamentēts jurisdikcijas, izpildes un piemērojamo tiesību jautājums; uzskata, ka vispārējam mērķim ir jābūt tāda tiesiska regulējuma pieņemšanai, kas būtu saskanīgi strukturēts un viegli saprotams; uzskata, ka tāpēc terminiem visās jomās, visiem jēdzieniem un visām prasībām līdzīgos visus jautājumus reglamentējošos noteikumos ir jābūt vienādiem un saskaņotiem (piemēram, lis pendens, jurisdikcijas klauzulas utt.), un galīgais mērķis varētu būt visaptveroša privāto starptautisko tiesību kodifikācija;

Ekzekvatūras atcelšana

2. aicina atcelt ekzekvatūras prasību, bet uzskata, ka šāda iniciatīva ir jālīdzsvaro, saglabājot garantijas, ar kurām atbilstīgi aizsargā tās puses tiesības, pret kuru vērš sprieduma izpildi; tādēļ uzskata, ka ir jāparedz ārkārtēja procedūra, kas ir piemērojama dalībvalstī, kurā spriedumu lūdz izpildīt; uzskata, ka šai procedūrai vajadzētu būt piemērojamai pēc tās puses lūguma, pret kuru vērš sprieduma izpildi un kura iesniedz pieteikumu Regulas III pielikumā minētajā tiesā; uzskata, ka pieteikumā piemērot šo ārkārtējo procedūru būtu jānorāda šādi iemesli: a) šāda atzīšana ir klaji pretrunā tās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, kurā atzīšana prasīta; b) aizmuguriska sprieduma gadījumā — ja atbildētājam netika laikus izsniegts dokuments, ar ko ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, izņemot gadījumu, ja atbildētājs nav sācis sprieduma pārsūdzēšanas procedūru, kad viņam bija iespējams to darīt; c) minētais spriedums ir pretējs spriedumam, kas pieņemts strīdā starp tām pašām pusēm dalībvalstī, kurā atzīšana ir prasīta, un d) spriedums ir pretējs agrākam spriedumam, kas pieņemts citā dalībvalstī vai trešā valstī ar tādu pašu prasības pamatu un starp tām pašām pusēm, ja agrākais spriedums atbilst nosacījumiem, kas nepieciešami tā atzīšanai dalībvalstī, uz kuru tas attiecas; vēl uzskata, ka pusēm ir jābūt tiesībām tiesnesim iesniegt pieteikumu pat pirms izpildes uzsākšanas un ka, ja tiesnesis nolemj, ka pieteikuma pamatā ir nopietni iemesli, viņš vai viņa nosūta lietu III pielikumā minētajai tiesai, kurā to pārbauda, ņemot vērā iepriekš minētos iemeslus; atbalsta preambulas apsvēruma papildināšanu, saskaņā ar ko valsts tiesa var uzlikt sodu par apgrūtinošu un nepamatotu pieteikumu, tostarp lemjot par izdevumu segšanu;

3. mudina Komisiju ierosināt publiskas diskusijas par sabiedrisko kārtību saistībā ar tiesību aktiem starptautisko privāto tiesību jomā;

4. uzskata, ka ir jāsaskaņo 2. punktā minētās ārkārtējās procedūras procesuālais termiņš, lai nodrošinātu, ka to veic pēc iespējas ātrāk un ka izpildes pasākumi, kurus īsteno līdz pieteikuma par ārkārtējo procedūru iesniegšanas termiņa beigām vai līdz šīs procedūras noslēgumam, nerada neatgriezeniskas sekas; īpaši iestājas par to, ka ārvalstu tiesu spriedums nebūtu jāizpilda, ja nav pienācīgi ievērotas parādnieka tiesības;

5. aizstāv ne tikai viedokli, ka regulējumā arī turpmāk ir jābūt noteiktam pienākumam pierādīt dokumenta autentiskumu, ar kuru nodrošina spriedumu atzīšanu, bet arī, ka šāds īstuma apliecinājums jāveic standartizētā veidā; šajā sakarībā uzskata, ka V pielikumā paredzētais īstuma apliecinājums būtu jāuzlabo, vienlaikus, cik vien iespējams, izvairoties no vajadzības pēc tulkojuma;

6. uzskata, ka līdzekļu taupības nolūkā varētu tulkot tikai izpildāmā lēmuma pasludināmo daļu (rezolutīvo daļu un motīvu daļas kopsavilkumu), taču pilno sprieduma tulkojumu veic gadījumā, ja nolēmums par izpildi tiek pārsūdzēts;

Autentiski akti

7. uzskata, ka autentiskus aktus nedrīkstētu izpildīt bez iespējas tos izskatīt to valstu tiesās, kurās spriedumu lūdz izpildīt; tādēļ uzskata, ka ārkārtējo procedūru, kas ir jāievieš, nedrīkstētu attiecināt tikai uz gadījumiem, kad akta izpilde ir acīmredzami pretēja tās valsts sabiedriskajai kārtībai, kurā aktu vēlas izpildīt, jo teorētiski ir iespējama situācija, ka autentisks akts varētu būt pretējs agrākam spriedumam un ka autentiska akta spēkā esamību (pretstatā autentiskumam) varētu apstrīdēt aktu izdevušās valsts tiesās, pamatojoties uz kļūdu, sagrozījumu utt., — to var darīt arī tad, ja izpilde jau būtu uzsākta;

Regulas darbības joma

8. uzskata, ka Regulas darbības jomu nedrīkstētu attiecināt uz Regulā (EK) Nr. 4/2009 reglamentētajām uzturēšanas saistībām, taču atkārto, ka galīgajam mērķim ir jābūt visaptverošam normatīvam aktam, kas attiektos uz visiem šīs jomas regulējuma priekšmetiem;

9. kategoriski iebilst pret lēmuma atcelšanu uz šķīrējtiesām neattiecināt Regulas darbības jomu (pat pret daļēju tā atcelšanu);

10. uzskata, ka no Regulas 1. panta 2. punkta d) apakšpunkta skaidri izriet, ka Regulas darbības joma neattiecas ne tikai uz tiesvedību šķīrējtiesā, bet arī uz tiesas procedūrām, kurās vai nu pamatlietā, vai kā par iepriekš izlemjamu vai prejudiciālo jautājumu izskata piekritības šķīrējtiesai spēkā esamību un apjomu; vēl uzskata, ka 31. pants ir jāpapildina ar punktu, kurā būtu noteikts, ka spriedumu neatzīst, ja izcelsmes dalībvalsts tiesa, taisot nolēmumu un izlemjot jautājumu par šķīrējtiesas klauzulas spēkā esamību vai tvērumu, ir ignorējusi tās valsts šķīrējtiesas piekritību reglamentējošās kolīziju tiesības, kurā spriedumu lūdz izpildīt, ja vien izcelsmes dalībvalsts tiesas spriedums nebūtu tāds pats kā spriedums, kas būtu pieņemts saskaņā ar tās dalībvalsts tiesībām, kurā spriedumu lūdz izpildīt;

11. uzskata, ka šis jautājums arī ir jāpaskaidro apsvērumā;

Tiesas izvēle

12. aizstāv viedokli, ka "torpēdu" tiesvedības problēmas risinājums ir tiesu izvēles nolīgumā norādītās tiesas atbrīvošana no pienākuma apturēt tiesvedību saskaņā ar *lis pendens* principu; uzskata, ka atbrīvojums ir jāsaista ar prasību visus piekritības strīdus izvēlētajā tiesā izskatīt ātri pašus pirmos un ka šāda norma ir jānostiprina, apsvērumā uzsverot pušu autonomijas fundamentālo nozīmi;

13. uzskata, ka Regulā būtu jābūt jaunai normai, kurā būtu noteiktas iespējas īstenot tiesas izvēles vienošanās pretēji trešo pušu iebildumiem; pauž viedokli, ka ar šādu normu varētu noteikt, ka personu, kas nav līguma slēdzēja puse, saistīs ekskluzīva, saskaņā ar Regulu noslēgta tiesas izvēles vienošanās tikai tad, ja: a) vienošanās ir fiksēta rakstiskā dokumentā vai ir pierakstīta elektroniski; b) šī persona ir savlaicīgi un atbilstoši informēta par tiesvedības norises vietu; c) pārvadājumu līgumos izvēlētā tiesa atrodas i) tajā pašā vietā, kur pārvadātājs; ii) pārvadājuma līgumā noteiktajā kravas saņemšanas vietā; iii) pārvadājuma līgumā noteiktajā piegādes vietā vai iv) ostā, kurā kravu sākumā ielādē kuģī, vai ostā, kurā kravu beigās no kuģa izkrauj; uzskata, ka vēl ir jānosaka, ka visos citos gadījumos trešā puse ir tiesīga vērsties tiesā, kurai lieta ir pārējos gadījumos piekritīga saskaņā ar Regulu, ja vien pienākums šai pusei ievērot šādu piekritību neliekas acīmredzami netaisns;

Forum non conveniens

14. nolūkā izvairīties no problēmām, ar kurām tiesa saskārās lietā *Owusu v. Jackson* iesaka risinājumu, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 2201/2003 15. pantam, tādējādi dalībvalstu tiesas, kuras skata lietu pēc būtības, var apturēt tiesvedību, ja tās uzskata, ka citas dalībvalsts tiesa vai trešās valsts tiesa ir piemērotāka izskatīt lietu kopumā vai atsevišķu tās daļu, tādējādi pusēm dodot iespēju vērsties piemērotākajā tiesā vai sākotnējās piekritības tiesām iespēju ar pušu piekrišanu nodot lietu skatīšanai šajā tiesā; atzinīgi vērtē atbilstīgos ieteikumus Regulā par jurisdikciju, piemērojamām tiesībām, atzīšanu un lēmumu izpildi un autentiskajiem aktiem mantojumu lietās; atzinīgi vērtē atbilstīgos ieteikumus Regulā par jurisdikciju, piemērojamām tiesībām, atzīšanu un lēmumu izpildi un autentiskajiem aktiem mantojumu lietās ([1]);

Regulas darbība starptautisko tiesību sistēmā

15. uzskata, ka, no vienas puses, nepietiekami ir ņemts vērā jautājums par Regulas noteikumu atgriezeniskās iedarbības noteikšanu un ka bez pamatīgas izpētes, plašas apspriešanās un politiskajām debatēm, kurās Parlamentam ir jābūt vadošai lomai, šādas atgriezeniskās iedarbības noteikšana būtu priekšlaicīga, un mudina Komisiju sākt īstenot šo procesu; no otras puses, uzskata, ka, ņemot vērā lielo starp dalībvalstīm un tiešām valstīm noslēgto divpusējo nolīgumu skaitu, savstarpīguma un starptautiskās savstarpējās atzīšanas principu, risinājumam jābūt visaptverošam un ka tas vienlaikus jārod arī Hāgas konferencē, atsākot sarunas par starptautisko spriedumu konvenciju; norāda Komisijai darīt visu iespējamo, lai šo projektu — starptautisko privāto tiesību Svēto grālu — aktualizētu no jauna; mudina Komisiju izpētīt, cik lielā mērā Lugāno 2007. gada konvencija ([2]) varētu kalpot par paraugu un iedvesmas avotu šādai starptautiskai spriedumu konvencijai;

16. uzskata, ka starplaikā Kopienas noteikumus, ar kuriem reglamentē ekskluzīvo jurisdikciju lietās par in rem tiesībām uz nekustamo īpašumu vai tā īres tiesībām, varētu attiecināt arī uz trešā valstī uzsāktu tiesvedību;

17. aizstāv vajadzību Regulu grozīt, lai atgriezenisko norādi attiecinātu uz vienīgās tiesas izvēles klauzulu par labu trešo valstu tiesām;

18. uzskata, ka jautājums par tādas normas ieviešanu, kas ir pretēja spriedumam lietā *Owens Bank v. Bracco*, būtu jāanalizē citā pārskatā;

Fiziskas un juridiskas personas domicila definīcija

19. uzskata, ka būtu vēlams fizisko personu domicilu Eiropā definēt atsevišķi (to beigu beigās piemēro visiem Eiropas tiesību aktiem), lai īpaši novērstu situācijas, kurās personām var būt vairāk nekā viens domicils;

([1]) COM(2009)0154, 5. pants.
([2]) OV L 147, 10.6.2009., 5. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

20. nepiekrīt, ka Briseles I regulā sniedz uzņēmumu domicila vienotu definīciju, jo tik tālejošas sekas radoša definīcija ir jāapspriež un jānosaka saistībā ar attīstības stadijā esošajām Eiropas komerctiesībām;

Procentu likmes

21. uzskata, ka Regulas noteikumi būtu jāpieņem tādi, ar kuriem nepieļautu iespēju tiesai, kas izskata jautājumu par spriedumu izpildi, neņemt vērā izcelsmes valsts tiesas paredzētos noteikumus par procentu likmēm, to vietā piemērojot izpildes valsts procentu likmes, sākot tikai dienu, kad spēkā stājas ārkārtējā procedūrā izdotais, izpildi atļaujošais rīkojums;

Rūpnieciskais īpašums

22. uzskata — lai novērstu "torpēdu" tiesvedības problēmu, tiesa, kura saņem prasības pieteikumu otrā, ir jāatbrīvo no pienākuma apturēt tiesvedību saistībā ar *lis pendens* principu, ja lieta acīmredzami nav piekritīga tiesai, kura prasības pieteikumu saņem pirmā, tomēr noraida ideju, saskaņā ar kuru uz prasījumiem konstatēt negatīvu faktu vispār neattiecina hronoloģiskās prioritātes principu, jo šādi prasījumi var būt pamatoti no komerciālā viedokļa; tomēr uzskata, ka ar jurisdikciju saistītos jautājumus vislabāk varētu atrisināt, izstrādājot priekšlikumus radīt vienoto tiesāšanās sistēmu patentu lietās;

23. uzskata, ka terminoloģiskas neatbilstības starp Regulu (EK) Nr. 593/2008 (Roma I) ([1]) un Regulu (EK) Nr. 44/2001 būtu jānovērš, Briseles I regulas 15. panta 1. punktā definējot jēdzienu "uzņēmējs", kas iekļauts Romas I regulas 6. panta 1. punktā, un frāzi "izņemot līgumus, kas paredz apvienot ceļošanu un izmitināšanu par kopīgu cenu" Briseles I regulas 15. panta 3. punktā aizstājot ar norādi uz Komplekso ceļojumu direktīvu 90/314/EEK ([2]), kā tas ir darīts Romas I regulas 6. panta 4. punkta b) apakšpunktā;

Strīdu par individuālajiem darba līgumiem jurisdikcija

24. aicina Komisiju, ņemot vērā Tiesas judikatūru, apsvērt, vai risinājumu, kam nepieciešama lielāka juridiskā noteiktība un piemērota neaizsargātākās puses aizsardzība, nevarētu rast to darbinieku problēmai, kuri nestrādā tikai vienā dalībvalstī (piemēram, tālbraucēji šoferi, lidojuma apkalpes locekļi);

Personas tiesības

25. uzskata, ka *Shevill* lietā noteiktais princips ir jāprecizē; tāpēc uzskata — lai mazinātu tendenci, kas esot novērojama dažu valstu tiesās, atzīt teritoriālo jurisdikciju, kaut arī lietas piesaiste valstij, kuras tiesā ir iesniegts prasības pieteikums, ir vāja, ir jāpievieno apsvērums, kurā būtu paskaidrots, ka pārsvarā tiesas atzīst jurisdikciju tikai tad, ja pastāv pietiekama, būtiska vai nozīmīga piesaiste attiecīgajai valstij; uzskata, ka, pievienojot šādu apsvērumu, varētu palīdzētu labāk līdzsvarot iesaistīto personu intereses;

Pagaidu pasākumi

26. uzskata — lai nodrošinātu labākas iespējas vērsties tiesā, lēmumi par informācijas un pierādījumu ieguvi vai pieradījumu saglabāšanu ir jāapzīmē ar jēdzienu "pagaidu un aizsardzības pasākumi";

27. uzskata, ka Regulā papildus to tiesu jurisdikcijai, kurām lieta ir piekritīga pēc būtības, šādu pasākumu jurisdikcija ir jānosaka to dalībvalstu tiesās, kurās vajadzīgā informācija un pierādījumi atrodas;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regula (EK) Nr. 593/2008 par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.).

([2]) Padomes 1990. gada 13. jūnija Direktīva 90/314/EEK par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām (OV L 158, 23.6.1990., 59. lpp.).

28. uzskata, ka jēdziens "pagaidu pasākumi, tostarp aizsardzības pasākumi" ir jādefinē vienā no apsvērumiem ar tādiem terminiem, kādi ir lietoti *St Paul Dairy* lietā;

29. uzskata, ka *Van Udens* lietā formulētais dalījums starp lietām, kurās pagaidu pasākumu nosakošajai tiesai lieta ir piekritīga pēc būtības, un lietām, kurās šādai tiesai lieta nav piekritīga pēc būtības, jāaizstāj ar pārbaudi, kas ir balstīta uz jautājumu, vai pasākumi nepieciešami, papildinot tajā pašā dalībvalstī vai trešā dalībvalstī notikušu vai paredzētu tiesvedību (šajā gadījumā 31. pantā noteiktie ierobežojumi nav piemērojami) vai papildinot tiesvedību citā dalībvalstī (šajā gadījumā 31. pantā noteiktie ierobežojumi ir piemērojami);

30. mudina pievienot apsvērumu, lai novērstu sarežģījumus, kas radās saistībā ar *Van Uden* lietā noteikto prasību, ka jābūt "patiesai saiknei" ar tās valsts teritoriālo jurisdikciju, kuras tiesa nosaka šādu pasākumu, lai būtu saprotams, ka dalībvalstu tiesām, lemjot par tāda pagaidu pasākuma noteikšanu, atjaunošanu, mainīšanu vai atcelšanu, ko pieņem, papildinot tiesvedību citā dalībvalstī, ir jāņem vērā visi apstākļi, ieskaitot i) visus tās dalībvalsts tiesas paziņojumus attiecībā uz apskatāmo pasākumu vai līdzīga veida pasākumiem, kurā izskata pamatlietu, ii) to, vai pastāv patiesa saikne starp vajadzīgo pasākumu un tās dalībvalsts teritoriju, kurā vēlas veikt šo pasākumu, un iii) iespējamo pasākuma ietekmi uz citā dalībvalstī notiekošu vai paredzamu tiesvedību;

31. nepiekrīt Komisijas idejai, ka tiesai, kas skata pamatlietu, ir jābūt tiesīgai atcelt, mainīt vai pielāgot citas dalībvalsts tiesas noteiktus pasākumus, jo tas neatbilstu Regulā minētajam savstarpējās uzticības principam; vēl uzskata, ka nav skaidrs, uz kāda pamata dalībvalsts tiesa varētu pārskatīt citas jurisdikcijas tiesas pieņemtu nolēmumu un kādas ir šajā situācijā piemērojamās tiesības, un ka šāda pārskatīšana radītu praktiskas dabas problēmas, piemēram, attiecībā uz izmaksām;

Kolektīvā tiesiskā aizsardzība

32. uzsver, ka Komisijas topošajam dokumentam par kolektīvajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, iespējams, vajadzēs pievienot īpašās jurisdikcijas noteikumus kolektīvajām prasībām;

Citi jautājumi

33. uzskata — ņemot vērā īpašās ar starptautiskajām privātajām tiesībām saistītās grūtības, uzņēmumiem, iedzīvotājiem un starptautiskajām pusēm prāvā domātus Savienības kolīziju tiesību aktus un konsekventas judikatūras vajadzību, tagad ir īstais laiks izveidot atsevišķu Savienības Tiesas palātu, kurā skatītu prasības pieteikumus sniegt prejudiciālo nolēmumu starptautisko privāttiesību jomā;

*

* *

34. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

Mazākumtautību sieviešu sociālā integrācija

P7_TA(2010)0305

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par mazākumtautību sieviešu sociālo integrāciju (2010/2041(INI))

(2011/C 308 E/07)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. un 3. pantu,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību otro daļu, kurā Eiropas Savienībai noteikts pienākums apkarot diskrimināciju,

— ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības ([1]), Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ([2]), Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos ([3]), un Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīvu 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu ([4]),

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši 21. pantu,

— ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju ([5]), ANO Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu ([6]) un ANO Deklarāciju par to personu tiesībām, kuras pieder pie nacionālajām vai etniskajām, reliģiskajām un valodas minoritātēm ([7]),

— ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju,

— ņemot vērā Stokholmas programmu ([8]),

— ņemot vērā Lisabonas stratēģiju un pašreiz izstrādes posmā esošo ES stratēģiju laikposmam līdz 2020. gadam,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Lēmumu Nr. 1350/2007/EK, ar ko izveido otro Kopienas rīcības programmu veselības aizsardzības jomā (2008.–2013. gadam) ([9]),

— ņemot vērā 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par romu sieviešu stāvokli Eiropas Savienībā ([10]),

([1]) OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.
([2]) OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.
([3]) OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.
([4]) OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.
([5]) Pieņemta ar ANO Ģenerālās asamblejas 1948. gada 10. decembra Rezolūciju Nr. 217A (III).
([6]) Pieņemta ar ANO Ģenerālās asamblejas 1979. gada 18. decembra Rezolūciju Nr. 34/180.
([7]) Pieņemta ar ANO Ģenerālās asamblejas 1992. gada 18. decembra Rezolūciju Nr. 47/135.
([8]) Eiropas Savienības Padomes 2010. gada 3. marta dokuments Nr. 5731/10.
([9]) OV L 301, 20.11.2007., 3. lpp.
([10]) OV C 298 E, 8.12.2006., 283. lpp.

— ņemot vērā 2007. gada 27. septembra rezolūciju par vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības ([1]),

— ņemot vērā 2006. gada 24. oktobra rezolūciju par sieviešu imigrāciju: imigrantu loma un vieta Eiropas Savienībā ([2]),

— ņemot vērā 2009. gada 14. janvāra rezolūciju par stāvokli pamattiesību jomā Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam ([3]),

— ņemot vērā 2009. gada 6. maija rezolūciju par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus ([4]),

— ņemot vērā 2010. gada 10. februāra rezolūciju par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā (2009) ([5]),

— ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

— ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A7–0221/2010),

A. tā kā Līgumā par Eiropas Savienību un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ir noteiktas vērtības, kas ir ES pamatā, bet tā kā praksē ne visi ES iedzīvotāji var pilnā mērā gūt labumu no tām, jo īpaši mazākumtautību grupu sievietes, tostarp vardarbības, cilvēku tirdzniecības un nabadzības upuri; tā kā turklāt minētās vērtības ir kopīgas visu dalībvalstu sabiedrībās, kurās dominē plurālisms, nediskriminācija, iecietība, taisnīgums, solidaritāte un sieviešu un vīriešu līdztiesība;

B. tā kā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pantā ir aizliegta jebkāda veida diskriminācija, kuras pamatā ir piederība nacionālai minoritātei; tā kā tomēr vairāku mazākumtautību kopienu piederīgie, kas dzīvo ES, joprojām ir diskriminācijas, sociālās atstumtības un segregācijas upuri;

C. tā kā saņemt vienlīdzīgu attieksmi ir visu pilsoņu pamattiesības, nevis privilēģija, un tā kā tolerancei vajadzētu būt vispārējai vērtībai, nevis īpašai labvēlībai, ko izrāda tikai dažiem; tā kā visi diskriminācijas veidi ir jāapkaro vienlīdz stingri;

D. tā kā mazākumtautību sievietes ir nelabvēlīgākā situācijā ne tikai salīdzinājumā ar sieviešu vairākumu, bet arī ar mazākumtautību vīriešiem;

E. tā kā, lai īstenotu saskaņotu politiku mazākumtautību sieviešu sociālajai integrācijai, ir svarīgi izmantot visaptverošu ES pieeju, kura ietver pasākumus diskriminācijas apkarošanai un palīdz nodrošināt mājokļu, nodarbinātības, izglītības, veselības aprūpes un sociālo pakalpojumu pieejamību un sekmē pamattiesību ievērošanu;

F. tā kā nav vienotas juridiskas mazākumtautību grupu definīcijas; tā kā uz visiem ES iedzīvotājiem neatkarīgi no viņu situācijas ir jāattiecina ES integrācijas politika, kuras galvenie principi ir vienlīdzīgas iespējas un vienāda attieksme, kuru pamatā ir savstarpēja cieņa, izpratne un gatavība pieņemt citus;

([1]) OV C 219 E, 28.8.2008., 317. lpp.
([2]) OV C 313 E, 20.12.2006., 118. lpp.
([3]) OV C 46 E, 24.2.2010., 48. lpp.
([4]) Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0371.
([5]) Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0021.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

G. tā kā vienāda kvalitatīvas izglītības pieejamība visiem sekmē labāku iekļaušanos darba tirgū un vispārējo dzīves kvalitāti; tā kā tomēr dažās valstīs mazākumtautību pārstāvjiem nav pilnībā un ar vienlīdzīgiem nosacījumiem pieejama valsts vispārējā izglītības sistēma; tā kā, lai nodrošinātu demokrātiskas un atvērtas sabiedrības izveidi ES, izglītības sistēmās jāvalda tolerances un vienlīdzības vērtībām;

H. tā kā trešo valstu piederīgo integrācijas politika uzlabojas, ja lielāka uzmanība tiek pievērsta dzimumu līdztiesības principam, kas ir būtisks, lai nodrošinātu to, ka tiek ņemtas vērā mazākumtautību sieviešu grupu īpašās vajadzības;

I. tā kā imigrācijas un patvēruma politikai un tiesību aktiem šajā jomā ir jāveicina mazākumtautību grupu sieviešu integrācija;

J. tā kā, lai novērstu dažāda veida diskrimināciju, stereotipisku domāšanu, aizspriedumainu attieksmi un etnisko segregāciju, ir vajadzīga mērķtiecīga pieeja mazākumtautību sieviešu sociālajai integrācijai;

K. tā kā kultūras, tradīciju un/vai reliģiskajām atšķirībām nevajadzētu apgrūtināt mazākumtautību grupu sieviešu integrāciju;

L. tā kā viens no priekšnoteikumiem sieviešu un etnisko minoritāšu tiesību aizsargāšanai un veicināšanai ir konkrētu nepieciešamo datu vākšana un tā kā atbilstīgu statistikas datu trūkuma dēļ nav iespējams noteikt daudzas problēmas, tas nozīmē, ka netiek pieņemti mērķorientēti politiskie pasākumi;

M. tā kā ir plašs tādu pieejamo instrumentu un politikas virzienu klāsts, kuri ir piemēroti mazākumtautību grupu sieviešu integrācijai, bet tā kā dalībvalstu līmenī tos pietiekami neīsteno un Eiropas līmenī tos nepietiekami koordinē;

N. tā kā parasti mazākumtautību grupu sievietes tiek diskriminētas vairākos veidos un viņas pret sociālo atstumtību, nabadzību un smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, piemēram, cilvēku tirdzniecību un piespiedu sterilizāciju, ir neaizsargātākas nekā valsts pamatsabiedrības sievietes un mazākumtautību grupu vīrieši;

O. tā kā daudzām mazākumtautību sievietēm ir zemāks sociālekonomiskais statuss, kura dēļ praksē viņu pamattiesību ievērošana ir ierobežota un viņām nav pieejami resursi, tostarp reproduktīvās un seksuālās veselības aprūpes resursi, un viņām ir grūtāk iekļauties mītnes valsts sabiedrībā;

P. tā kā sieviešu veselības stāvoklis ietekmē ne tikai viņu pašu veselību, bet arī viņu bērnu veselību;

Q. tā kā sieviešu aktīva līdzdalība sabiedriskajā dzīvē un sekmīga integrācija labvēlīgi ietekmēs viņu bērnus un nākamās paaudzes;

R. tā kā mazākumtautību sieviešu sociālā atstumtība var ierobežot viņu ekonomisko neatkarību, un tas var vēlāk radīt tiešas un netiešas izmaksas pašvaldību un valstu budžetā;

S. tā kā mazākumtautību grupu sievietes, ja viņas ir mazāk integrētas nekā pārējās valsts pamatsabiedrības sievietes, ir neaizsargātākas no dažādām vīriešu vardarbības izpausmēm un ekspluatācijas;

T. tā kā sociālo integrāciju sekmētu mazākumtautību grupu sieviešu plašāka un regulāra apspriešanās vietējā, reģionālā, valstu un ES līmenī,

1. uzsver, ka nav vispārējas mazākumtautību grupu juridiskas definīcijas un ka šis jēdziens attiecas uz dažādām situācijām, ar kurām saskaras dažādas etniskās grupas ES dalībvalstīs;

2. aicina Komisiju un dalībvalstis, sadarbojoties ar NVO un pilsoniskās sabiedrības grupām, saskaņā ar dalībvalstu noteikumiem par personas datu aizsardzību regulāri apkopot un analizēt pēc dzimuma un etniskās piederības sadalītus datus par jautājumiem, kas saistīti ar sociālo integrāciju, piemēram, izglītības, darba tirgus, sociālās drošības, veselības aprūpes sistēmas un mājokļu pieejamību;

3. uzskata, ka ir ļoti svarīgi laikus īstenot pieņemtos tiesību aktus un tādējādi dalībvalstīs transponēt attiecīgās direktīvas; uzskata, ka ir vajadzīga strukturētāka ES, dalībvalstu, reģionālās un vietējās politikas saskaņošana mazākumtautību grupu jautājumos, lai panāktu ilgtspējīgu ietekmi un labāku ES, dalībvalstu, reģionālo un vietējo politiku minētajā jomā, un aicina visu līmeņu politikas veidotājus apspriesties ar sievietēm, kuru tiesības tiek ierobežotas, kā arī ar šo sieviešu kopienām un attiecīgās jomas organizācijām par politiku un pasākumiem, kuru mērķis ir uzlabot mazākumtautību sieviešu sociālo integrāciju;

4. norāda, ka ir svarīgi izglītot sabiedrību par dažādu kultūru līdzāspastāvēšanu un to, kāda ietekme ir diskriminācijai un aizspriedumiem; norāda, ka par efektīvu integrāciju ir atbildīgas gan mazākumtautības, gan valsts pamatsabiedrība, un ja mērķis ir nodrošināt sociālo vienotību, tad abām šīm pusēm jācenšas savstarpēji integrēties;

5. aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt pasākumus, kuru mērķis ir novērst mazākumtautību sieviešu prasmju pārāk zemu novērtēšanu, nodrošinot šīm sievietēm labāku darba tirgus pieejamību, tostarp augstas kvalitātes bērnu aprūpes pakalpojumu pieejamību par pieņemamu cenu, un nodrošinot piekļuvi izglītībai, apmācībai un arodizglītībai; aicina efektīvi īstenot politikas nostādnes, kas veltītas mazākumtautību grupu sievietēm, un ieviest skaidras un ātras procedūras prasmju un kvalifikācijas atzīšanai;

6. norāda, ka integrācijā svarīgi ir lomu modeļi, un atbalsta to dalībvalstu labākās prakses izplatīšanu, kurām ir lielāka pieredze sociālās atstumtības novēršanā; mudina politikas veidotājus ES, dalībvalstu, reģionālā un vietējā līmenī apspriesties ar mazākumtautību sieviešu organizācijām par politiku un pasākumiem, kuru mērķis ir sekmēt mazākumtautību sieviešu sociālo integrāciju; prasa, lai Komisija un dalībvalstis ierosina pasākumus, kas sekmētu starpkultūru un sociālkulturālo vidutāju darbību ES;

7. uzskata, ka integrācijas process jāsāk agrīnā vecumā, lai efektīvi nodrošinātu alternatīvas nabadzībai un sociālajai atstumtībai; tāpēc uzskata, ka jānodrošina iestāžu sistēma sociāliem un izglītības pasākumiem bērniem un ģimenēm kopienās, kas atbilstu reģionālām un personīgām vajadzībām, nodrošinot vienlīdzīgu piekļuvi augstas kvalitātes pakalpojumiem; tādēļ aicina Komisiju sniegt īpašu atbalstu programmām, kuru mērķis ir sekmēt integrāciju jau no agras bērnības;

8. aicina Komisiju, tai izmantojot Eiropas Sociālo fondu, un aicina dalībvalstis, tām izmantojot valstu sociālos fondus, veicināt īpaši mazākumtautību grupu sievietēm paredzētas uzņēmējdarbības iespējas, veicinot uzņēmējdarbības seminārus un darbseminārus un publicējot attīstības projektus;

9. aicina Komisiju un dalībvalstis sadarbībā ar NVO organizēt mazākumtautību sievietēm un plašai sabiedrībai domātas izpratnes veicināšanas kampaņas un nodrošināt attiecīgo noteikumu pilnīgu īstenošanu, lai apkarotu diskriminējošus kultūras ieradumus un patriarhālos lomu modeļus, novērstu polarizāciju un apkarotu dominējošos, ar dzimuma diskrimināciju saistītos stereotipus un aizspriedumainu attieksmi, jo to dēļ tiek pieļauta un turpinās vardarbība pret sievietēm, un nodrošināt, lai vardarbību neattaisnotu ar paražām, tradīcijām vai reliģiskiem apsvērumiem;

10. uzsver — lai mērķtiecīgas integrācijas politikas nostādnes būtu pamatotas, ir vajadzīgs vairāk starpnozaru pētījumu un rādītāju par diskriminācijas un sociālās atstumtības ietekmi uz mazākumtautību kopienu sievietēm ES teritorijā; šajā sakarībā mudina Komisiju, īpaši Pētniecības ĢD, finansēt šādus pētījumu projektus;

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

11. mudina mazākumtautību grupu sievietes aktīvi politiski un sociāli līdzdarboties visās sabiedriskās dzīves jomās, tostarp politiskās dzīves vadībā, izglītībā un kultūrā, lai novērstu pašreiz zemo pārstāvības līmeni;

12. norāda, ka sieviešu ekonomiskā neatkarība un iespēja darboties ekonomikā ir ļoti būtisks faktors, lai nodrošinātu viņu pilnīgu līdzdalību mītnes valsts pamatsabiedrībā;

13. aicina dalībvalstis ievērot visu sieviešu, tostarp mazākumtautību sieviešu, pamattiesības un jo īpaši nodrošināt viņām iespēju izmantot veselības aprūpes pakalpojumus, tiesiskās aizsardzības līdzekļus, juridiskās konsultācijas, kā arī saņemt juridisku informāciju un pajumti;

14. mudina Komisiju, dalībvalstis un reģionālās un vietējās varas iestādes aktīvi censties uzlabot un padarīt izglītību pieejamāku mazākumtautību grupu sievietēm un meitenēm, īpašu uzmanību pievēršot valodu apmācībai (jo sevišķi mītnes valsts oficiālo valodu apguvei), kā arī padarīt viņām pieejamāku mūžizglītību un augstāko izglītību, lai novērstu dzimuma dēļ radušās izglītības līmeņa atšķirības, kuras var novest pie izslēgšanas no darba tirgus un nabadzības;

15. uzsver, ka mazākumtautību grupu sievietēm ir vajadzīga informācija par veselības aprūpes pakalpojumiem dažādās valodās; uzsver, ka ir svarīgi sadarbībā ar mazākumtautību sieviešu grupām organizēt starpkultūru mācības veselības aprūpes pakalpojumu sniedzējiem;

Dzimumu līdztiesība

16. prasa, lai Komisija, lemjot par politikas virzieniem un pasākumiem sociālās integrācijas jomā, ņemtu vērā dzimumu līdztiesības principu;

17. aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai neatkarīgi no sieviešu juridiskā statusa, rases, vecuma, dzimumorientācijas, etniskās vai reliģiskās piederības nodrošinātu viņām iespēju izmantot atbalsta pakalpojumus, kas saistīti ar sieviešu aizsardzību no vardarbības dzimuma dēļ un šādas vardarbības novēršanu;

18. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka tiek pilnībā īstenoti spēkā esošie tiesību akti dzimumu līdztiesības un diskriminācijas novēršanas jomā, padarot pieejamus līdzekļus mērķtiecīgu mācību un izpratnes veicināšanas pasākumu organizēšanai par tiesībām, kas jau ir nodrošinātas mazākumtautību sievietēm, un to, kā viņām rīkoties šo tiesību pārkāpumu gadījumos;

19. aicina dalībvalstis nodrošināt aizsardzību upuriem, kuri cieš no diskriminācijas vairāku iemeslu dēļ un kuru vidū liela grupa ir mazākumtautību sievietes, tiesību sistēmu papildinot ar skaidrām normām un saistošiem noteikumiem par dažādu veidu diskrimināciju;

20. uzstāj, ka Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtam aktīvi jāpiedalās informācijas apkopošanā un tādu integrācijas problēmu pētīšanā, kuras attiecas uz mazākumtautību sievietēm, konsekventi piemērojot integrēto pieeju dzimumu līdztiesībai un veicinot prioritātes sociālās integrācijas jomā;

21. aicina Pamattiesību aģentūru iekļaut dzimumu līdztiesības un sieviešu tiesību transversālu perspektīvu visos daudzgadu programmas aspektos un tās turpmākajā darbībā, tostarp attiecībā uz etnisko diskrimināciju un romu pamattiesībām;

22. aicina Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu sistemātiski apkopot datus, kas sadalīti pēc dzimuma un etniskās piederības principa, kā arī citiem faktoriem, un paziņot rezultātus, sniedzot sadalījumu pēc dzimuma un etniskās piederības; uzsver, ka ir nepieciešami piemēroti informācijas vākšanas un datu aizsardzības mehānismi, lai nodrošinātu, ka tos neizmanto ļaunprātīgi, piemēram, rasistiskai policijas rīcībai;

23. norāda, ka dalībvalstu līdztiesības nodrošināšanas iestādēm ir būtiska loma, lai sniegtu atbalstu un palīdzību diskriminācijas upuriem un viņus informētu par viņu tiesībām un pienākumiem; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka to līdztiesības nodrošināšanas iestādes darbojas efektīvi un neatkarīgi, un piešķirt tām pietiekamus finanšu resursus un cilvēkresursus katra diskriminācijas veida, kā arī vairākveidu diskriminācijas novēršanai; aicina valstu līdztiesības nodrošināšanas iestādes izstrādāt instrumentus un apmācības programmas par dažādu veidu diskrimināciju, tostarp par mazākumtautību sieviešu īpašo stāvokli;

*

* *

24. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Sieviešu loma novecojošā sabiedrībā

P7_TA(2010)0306

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par sieviešu lomu novecojošā sabiedrībā (2009/2205(INI))

(2011/C 308 E/08)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas 2009. gada 29. aprīļa paziņojumu "Kā risināt ES iedzīvotāju novecošanas ietekmi (2009. gada ziņojums par novecošanu)" (COM(2009)0180),

— ņemot vērā Komisijas dienestu 2007. gada 11. maija darba dokumentu "Eiropas demogrāfiskā nākotne faktos un skaitļos" (SEC(2007)0638),

— ņemot vērā Komisijas 2007. gada 10. maija paziņojumu "Paaudžu solidaritātes veicināšana" (COM(2007)0244),

— ņemot vērā Eiropas Komisijas 2006. gada 12. oktobra paziņojumu "Eiropas demogrāfiskā nākotne – kā pārvērst problēmu par iespēju" (COM(2006)0571),

— ņemot vērā Komisijas 2006. gada 1. marta paziņojumu "Ceļvedis sieviešu un vīriešu līdztiesībā 2006–2010" (COM(2006)0092),

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, it īpaši tās 23. un 25. pantu par dzimumu līdztiesību un vecāka gadagājuma cilvēku tiesībām, kā arī hartas 34., 35. un 36. pantu, kuros ir īpaši noteiktas tiesības uz sociālo palīdzību un palīdzību mājokļa jomā, augstu cilvēku veselības aizsardzības līmeni un pieeju pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu, kurā ir minētas dalībvalstu kopējās vērtības, piemēram, plurālisms, nediskriminācija, tolerance, taisnīgums, solidaritāte un sieviešu un vīriešu līdztiesība,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 19. pantu, kurā ir minēta cīņa pret diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ,

— ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu, ko pieņēma Eiropadomes 2006. gada marta sanāksmē ([1]),

([1]) Biļetens ES 3-2006, I.13. punkts.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

— ņemot vērā SDD (Starptautiskās Darba organizācijas) Rekomendāciju par vecāka gadagājuma darba ņēmējiem R 162, 1980,

— ņemot vērā 1979. gada ANO Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (*CEDAW*),

— ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 3. februāra rezolūciju par nediskrimināciju ([1]), kas pamatojas uz dzimumu un paaudžu solidaritāti,

— ņemot vērā 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par Direktīvas 2002/73/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem, transponēšanu un piemērošanu ([2]),

— ņemot vērā 2008. gada 21. februāra rezolūciju par Eiropas demogrāfisko nākotni ([3]),

— ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

— ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A7–0237/2010),

A. tā kā sabiedrības novecošanos pārāk bieži uztver negatīvi, proti, kā darbaspēka vecuma struktūras problēmas un grūtības ilgstoši garantēt sociālo drošību un veselības aprūpi, kaut arī vecāka gadagājuma cilvēki ir uzskatāmi par ekonomisku resursu un pieredzes avotu un par neatsveramu atbalstu sabiedrībai un ģimenei, jo rūpējas par apgādājamām personām un darbojas kā konsultanti darba jomā, tāpēc ka viņiem ir plaša profesionālā pieredze, un arī kā palīgi lauku kopienu dzīvē;

B. tā kā Ceļvedī sieviešu un vīriešu līdztiesībā 2006.-2010. gadam ir uzsvērti trūkumi pilnīgas dzimumu līdztiesības nodrošināšanā un, kaut arī šā ceļveža izstrāde dažos gadījumos ir veicinājusi dzimumu līdztiesības programmas īstenošanu, kopējie rezultāti ir pieticīgi;

C. tā kā šābrīža ekonomiskā un sociālā krīze īpaši nopietni ietekmē sievietes, sevišķi gados vecākas sievietes, un tām sniegtos pakalpojumus, tādējādi palielinot nevienlīdzību un diskrimināciju ne tikai dzimuma dēļ, bet arī vecuma un veselības stāvokļa dēļ;

D. tā kā vecāka gadagājuma cilvēkiem salīdzinājumā ar pārējiem iedzīvotājiem ir lielāks risks būt trūcīgiem — 2008. gadā 27 ES dalībvalstīs aptuveni 19 % no vecāka gadagājuma cilvēkiem, kuriem bija 65 un vairāk gadu, bija trūcīgi, savukārt 2005. gadā šis rādītājs bija 19 % un 2000. gadā — 17 %, un tā kā sievietēm, kas ir vecākas par 65 gadiem, pastāv liela varbūtība būt trūcīgām (trūcīguma risks ir 22 %, proti, par pieciem procentpunktiem vairāk nekā vīriešu gadījumā);

E. tā kā ir paredzams, ka ES 27 dalībvalstu iedzīvotāji kļūs vecāki, pieaugot to iedzīvotāju īpatsvaram, kuriem ir 65 un vairāk gadu, no 17,1 % 2008. gadā līdz 30 % 2060. gadā un tajā pašā laikposmā — no 4,4 % līdz 12,1 % to cilvēku daļai, kuriem ir 80 un vairāk gadu;

F. tā kā ir paredzams, ka strādājošo iedzīvotāju skaits kļūs salīdzinoši mazāks, un tā kā aizvien svarīgāk ir darba tirgū iekļaut tādas grupas, kas šobrīd tajā nav aktīvas;

G. tā kā dzimums ir nozīmīgs faktors novecošanas procesā, jo sieviešu paredzamais dzīves ilgums ir aptuveni par sešiem gadiem ilgāks nekā vīriešu paredzamais dzīves ilgums un no statistikas datiem par ES 27 valstīm izriet, ka vīrieši dzīvo līdz 76 gadiem, bet sievietes — 82 gadiem, un tā kā saskaņā ar Eiropas Kopienu Statistikas biroja datiem atšķirība starp sieviešu un vīriešu veselīgas dzīves paredzamo ilgumu ir daudz mazāka — 61,6 gadi vīriešiem un 62,3 gadi sievietēm;

([1]) OV C 67 E, 12.03.2010., 31. lpp.
([2]) OV C 46 E, 24.02.2010., 95. lpp.
([3]) OV C 184 E, 6.8.2009., 75. lpp.

H. tā kā sievietēm ir lielāka iespējamība būt trūcīgām un saņemt ierobežotu pensiju, jo sevišķi tām sievietēm, kuras ir vecākas par 65 gadiem un kuras bieži vien saņem pensiju, kas tikai nedaudz pārsniedz iztikas minimumu, — tas notiek dažādu iemeslu dēļ: piemēram, lielās atšķirības starp sieviešu un vīriešu atalgojumu dēļ, kas tiešā veidā ietekmē pensijas apjomu; tādēļ, ka viņas ir uz laiku pārtraukušas vai beigušas strādāt, lai uzņemtos ģimenes rūpes, vai tāpēc, ka viņas ir strādājušas savu vīru uzņēmumos, galvenokārt tirdzniecības un lauksaimniecības nozarē, nesaņemot atalgojumu un neveicot maksājumu sociālās apdrošināšanas sistēmā, un tā kā attiecībā uz šīm sievietēm risks būt trūcīgām ir vēl lielāks,

1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par iedzīvotāju novecošanas ietekmes pārvarēšanu, bet pauž nožēlu, ka, šajā dokumentā ievietojot definīcijas, statistikas datus un situāciju aprakstus, pietiekami netika ņemti vērā vecāka gadagājuma cilvēku dzimumu nevienlīdzība, ko galvenokārt rada visā dzīves laikā piedzīvotā nevienlīdzība dzimuma dēļ;

2. uzskata par pareizu, ka Komisija galveno vērību ir pievērsusi stratēģijai ([1]), par ko lēmumu pieņēma Eiropadomes Stokholmas sanāksmē 2001. gadā un kas ir uzskatāma par ilgtermiņa pamatnostādni, kā risināt problēmas un izmantot iespējas, ko novecošana rada dalībvalstu sabiedrībās; uzskata par pareizu arī Paziņojumā izteikto priekšlikumu, ka attiecībā uz novecošanas problēmu un iespēju radīšanu ir jārod visaptverošs un daudznozaru risinājums, īpaši tādu izstrādājumu un pakalpojumu tirgu jomā, kas ir domāti vecāka gadagājuma cilvēku un apgādājamo personu neformālo aprūpētāju vajadzību apmierināšanai; aicina Komisiju īpaši aplūkot vecāka gada gājuma cilvēku patērētāju tiesību aizsardzību, jo viņus pārāk bieži maldina vai ļaunprātīgi izmanto;

3. aicina iestādes radīt pozitīvāku attieksmi pret novecošanu, kā arī uzlabot ES pilsoņu informētību par novecošanas jautājumiem un tās patieso ietekmi; mudina Komisiju strādāt pie attieksmes maiņas attiecībā uz novecošanos kā pret apgrūtinājumu, piemēram, uzsākot pētījumu par "sudraba" ekonomikas ietekmi un iespējām, ņemot vērā, ka vecāka gadagājuma sievietes ir aktīvas šīs ekonomikas dalībnieces; ļoti atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu 2012. gadu noteikt kā aktīvo vecumdienu un paaudžu savstarpējās solidaritātes gadu;

4. uzskata, ka visu dzīvi aptverošs risinājums, kura sakarībā ir ņemtas vērā saiknes starp novecošanu un dzimumu, ir iespēja novecošanas politikas jomā virzīties uz priekšu; uzskata par soli uz priekšu, lai sasniegtu lielāku sociālo integrāciju un kohēziju, uz vecumu un dzimumu balstītas pieejas pieņemšanu, saistībā ar ko vecuma un dzimuma aspektu vienlaicīga vērā ņemšana ir metode un instruments, bez kura nevar veidot politiku visās nozīmīgākajās jomās (ekonomika, sociālā joma, nodarbinātība, sabiedriskā veselība, pārtikas drošums, patērētāju tiesības, digitālā programma, lauku un pilsētu attīstība utt.);

Diskriminācijas vecuma dēļ novēršana

5. pieprasa pēc iespējas ātrāk pieņemt diskriminācijas novēršanas direktīvu;

6. atzīst, ka vecuma diskriminācija arī ir jānovērš ar efektīvākiem tiesu līdzekļiem un vieglāk pieejamām procedūrām, jo īpaši gadījumos, kad diskriminācija notiek profesionālajā dzīvē, attiecībā uz kuriem pastāv īpaši tiesību akti un kuros ļoti svarīgi atbalstīt indivīdu un izmeklēt apstākļus; tāpēc aicina dalībvalstis nodrošināt, ka vajadzīgie tiesību akti, ar kuru palīdzību novērš diskrimināciju vecuma dēļ un citas diskriminācijas formas, tiek efektīvi īstenoti;

7. pieprasa izstrādāt tādu novecošanas problēmas risinājumu, kas vairāk pamatotos uz tiesībām, lai vecāka gadagājuma cilvēki varētu rīkoties kā subjekti, kam ir tiesības, nevis tikt uztverti kā objekti;

8. lūdz vēl vairāk piešķirt resursus un vairāk pētīt, un izstrādāt pašreizējos uzraudzības mehānismus, jo diskrimināciju vecuma dēļ reti kad atzīst un novērš; atzīst, ka dalībvalstīs ir jābūt lielākai sapratnei, un atzinīgi vērtētu, ja Pamattiesību aģentūra un jaunais Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts dotu arī savu ieguldījumu;

([1]) Eiropadomes secinājumi 2001. gada 23. un 24. marta sanāksmē Stokholmā.

9. uzsver nepieciešamību atzīt vairākkārtējo diskrimināciju, ar kādu vecāka gadagājuma sievietes nereti saskaras dalībvalstu sabiedrībās, kurās viņas diskriminē vecuma, dzimuma, veselības stāvokļa un invaliditātes dēļ;

10. ir ļoti nobažījies par to, kādā mērā vairākkārt diskriminē visneaizsargātākās sieviešu grupas: sievietes imigrantes, sievietes invalīdes, homoseksuālās sievietes, sievietes etnisko minoritāšu pārstāves, sievietes ar zemu kvalifikāciju un vecāka gadagājuma sievietes, jo viņas diskriminē vecuma, dzimuma, etniskās piederības un seksuālās vai reliģiskās orientācijas dēļ, un pieprasa noteikt pozitīvās diskriminācijas pasākumus;

11. lūdz dalībvalstīm veikt pilnīgas kampaņas izpratnes veidošanai par to lielo nozīmi, kāda vecāka gadagājuma cilvēkiem ir sabiedrībā, un vajadzību iedrošināt vecāka gadagājuma sievietes būt aktīvām, cita starpā veicinot tirdzniecības mazās uzņēmējdarbības formas un amatniecību;

12. aicina Komisiju un dalībvalstis ņemt vērā īpašo situāciju ar vecāka gadagājuma sievietēm lesbietēm, biseksuālēm un transseksuālēm;

Darba un aprūpes apvienošana

13. aicina dalībvalstis ieviest jauna veida atvaļinājumus, lai varētu doties apmaksātā atvaļinājumā tādu pienākumu dēļ, kas nav saistīti ar bērna kopšanu, un veicināt līdzīgāku neapmaksātās aprūpes apjoma sadalījumu starp vīriešiem un sievietēm, jo neformāla aprūpe dzīves vietā ierobežo karjeras iespējas personām, kas nestrādā dzīves vietā; uzskata, ka šajā sakarībā viens no veidiem, kā mazināt vecāka gadagājuma sieviešu nabadzību, ir atbalstīt pasākumus, piemēram, nepilna laika darbu un darba vietas dalīšanu, tādējādi radot iespēju strādāt elastīga darba laika režīmā; šajā sakarībā tomēr uzsver, ka elastīga darba laika režīmā strādājošo darba ņēmēju tiesībām jābūt tādām pašām kā pilna darba laika darba ņēmēju tiesībām; norāda, ka vecāka gadagājuma sieviešu bezdarba problēma ir jārisina, lai sasniegtu stratēģijā "Eiropa 2020" noteiktos nodarbinātības mērķus;

14. lūdz dalībvalstis izstrādāt mehānismus, ar kuriem nodrošina pietiekami lielu tiesību uz pensiju uzkrājumu arī tādos gadījumos, kad aprūpētāja ienākumu līmenis aprūpes pienākumu dēļ kādu laiku ir zemāks, — situācija, kas galvenokārt attiecas uz sievietēm; lūdz Komisiju uzsākt pētījumu par to dažādo ietekmi, kāda dalībvalstu pensiju sistēmām ir uz sievietēm un vīriešiem;

15. aicina dalībvalstis, reformējot pensiju sistēmas un koriģējot pensionēšanās vecumu, ņemt vērā dzimumu aspektu, jo atšķiras abu dzimumu profesionālās dzīve raksturs un ir lielāka varbūtība, ka darba tirgū vecāka gadagājuma sievietes tiks diskriminētas;

16. aicina dalībvalstis veicināt savstarpēja atbalsta formas, ar kurām mazina atšķirību starp jauniem un vecākiem cilvēkiem, izmantojot jauno cilvēku entuziasmu un vecāku cilvēku pieredzi;

Veselība, aprūpe un sociālie pakalpojumi

17. pieprasa izstrādāt uz tiesībām balstītu risinājumu, lai vecāka gadagājuma cilvēki varētu aktīvi līdzdarboties lēmumu pieņemšanā par šiem cilvēkiem sniegtās aprūpes un sociālo pakalpojumu, un ārstēšanas veidu un formu, ja šādas iespējas pastāv; pieprasa īstenot uz pieprasījuma balstītu pieeju attiecībā uz visa veida aprūpes pakalpojumu sniegšanu, lai vecāka gadagājuma cilvēki varētu dzīvot patstāvīgi tik ilgi, cik to vien vēlas;

18. pieprasa veicināt tādu politikas virzienu īstenošanu, ar kuru palīdzību atbalstu sniedz pamatģimenes lokā, tādējādi ļaujot cilvēkiem izvēlēties, vai kopt vecāka gadagājuma ģimenes locekļus pašiem vai izmantot papildu sociālos pakalpojumus, — šāda aprūpe būtu jāatalgo vienādā mērā abos gadījumos;

19. uzsver, ka vecāka gadagājuma cilvēkiem vajadzētu būt netraucētām iespējām izmantot augstas kvalitātes un cenu ziņā pieejamus publiskus un privātus pakalpojumus un ka publisko un ka privāto pakalpojumu struktūrai vajadzētu būt tādai, lai pēc iespējas ilgāk varētu aprūpēt dzīves vietā;

20. uzskata, ka ir jāīsteno visaptveroša neformālo aprūpētāju, no kuriem lielākā daļa ir sievietes, atbalsta politika, saistībā ar kuru būtu definēts aprūpētāju statuss, pabalsti un tiesības uz sociālo drošību, sociālo un atbalsta pakalpojumu sniegšana, iespējas izmantot profesionālos aprūpes pakalpojumus u. c.;

21. uzsver, ka ar brīvprātīgo darbu vai neformālo aprūpi, ko bieži vien veic sievietes, nedrīkst kompensēt trūkumus sociālās aprūpes sistēmā, un lūdz veikt īstenus sociālos pasākumus, pateicoties kuriem sievietes varētu strādāt izvēlētajā apmaksātajā darbā;

22. prasa dalībvalstu līmenī izveidot atbalsta pasākumu kopumus, kuros būtu arī pasākumu programmas nodarbinātības iespēju veicināšanai, bezdarba ietekmes samazināšanai, kā arī cilvēku, kas vecāki par 50 gadiem, nodarbinātības līmeņa paaugstināšanai;

23. norāda, ka būtu jānodrošina aprūpes kvalitāte, lai uzlabotu gados vecāku cilvēku dzīves kvalitāti un arī lai novērstu fizisku, seksuālu, psiholoģisku un ekonomisku pārestību, kādu vecāka gadagājuma cilvēkiem nereti nodara; uzsver, ka cilvēkiem, kuri dzīvo sabiedriskās vai privātās vecāka gadagājuma cilvēku aprūpes iestādēs, vajadzētu būt tiesībām piedalīties šo iestāžu lēmumu pieņemšanas procesos, iesaistoties valdes un administrācijas struktūrās; uzskata, ka dalībvalstīm būtu jānodrošina pastāvīga apmācība personām, kuras privātajā un sabiedriskajā sektorā nodarbina kā vecāka gadagājuma cilvēku aprūpētājus, un regulāri būtu jāizvērtē viņu darbs, kā arī jāpanāk, ka šo cilvēku darbam tiek piešķirta lielāka ekonomiskā vērtība, tostarp apmaksas, apdrošināšanas un darba apstākļu ziņā;

24. aicina dalībvalstis stimulēt to, ka tiek nodrošināta apmācība par psiholoģisku un fizisku palīdzību vecāka gadagājuma cilvēkiem, kā arī par atbilstīgiem apstākļiem viņu uzturēšanai;

25. mudina padarīt aprūpes iestādes, kas parasti darbojas kā slimnīcas, par draudzīgāku vidi, piemērojot ģimenes modeli, lai tādējādi izvairītos no ievietošanas aprūpes iestādē;

26. ierosina, sākot īstenot Eiropas Rīcības plānu par Alcheimera slimību, pienācīgi ņemt vērā vecāka gadagājuma sieviešu lomu demences slimnieku aprūpē un piemērot šo plānu steidzami; vēl uzskata, ka ir nepieciešamas valstu programmas, lai varētu plānot pasākumus, ar kuriem uzlabo vecāka gadagājuma sieviešu dzīves kvalitāti; ierosina, paredzot un īstenojot šos pasākumus, apspriesties ar Alcheimera slimības apvienībām;

27. lūdz ņemt vērā dzimuma perspektīvu ārstnieciskajā diagnostikā, lai nodrošinātu, ka diagnozes ir precīzas un cilvēki saņem atbilstīgu ārstniecību un aprūpi; lūdz diagnostikas līdzekļus, medicīnas un aprūpes pakalpojumus neierobežot tikai kāda pacienta dzimuma un vecuma dēļ — vecāka gadagājuma sievietēm arī būtu jābūt tiesībām izmantot, piemēram, skrīningu krūšu, smadzeņu, plaušu un kolorektālā vēža diagnosticēšanai, kā arī sirds un asinsvadu skrīningu; turklāt prasa veltīt vairāk uzmanības to slimību profilaksei un ārstēšanai, kuras īpaši skar vecāka gadagājuma sievietes, piemēram, osteoporozei un reimatiskajam atrītam;

28. lūdz, izstrādājot ieteikumus par uzturu, izmantot dzimumu un vecuma perspektīvu; lūdz arī izmantot dzimuma un vecumu perspektīvu ieteikumos par pārtikas nekaitīgumu, piemēram, attiecībā uz produktu marķēšanu, veselīguma norādēm, *REACH* regulu un jauniem pārtikas produktiem;

29. norāda, ka gan tehnoloģijas, gan tehniskie uzlabojumi var būt svarīgi, lai sabiedrība pielāgotos novecojošo iedzīvotāju vajadzībām; pieprasa vairāk izmantot ciešā sadarbībā ar vecāka gadagājuma cilvēkiem izstrādātos jauninājumus, daži no kuriem ir vienkāršoti mobilie telefoni un vienkāršoti interneta pieslēgumi, viedsensori īpašos izstrādājumos, lai samazinātu negadījumu skaitu, dresēti suņi, kuri palīdz cilvēkiem, kas slimo ar atmiņas traucējumiem u.c., kā arī pieprasa īstenot īpaši izstrādātas un valstu atbalstītas programmas vecāka gadagājuma cilvēkiem, kuru pamatā ir mūžizglītība;

30. pieprasa pārbaudīt izstrādes stadijā esošās zāles ne tikai attiecībā uz vīriešu organismu, bet arī uz sieviešu;

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

31. ierosina veikt statistiskus apsekojumus par vardarbības pieaugumu pret vecāka gadagājuma cilvēkiem, lai pievērstu uzmanību šai smagajai problēmai, par kuru vecāka gadagājuma cilvēki parasti nav spējīgi ziņot, jo viņi uztver šo vardarbīgo attieksmi kā neizbēgami saistītu ar to, ka viņi ir veci un aprūpējami, kā arī, lai efektīvāk cīnītos pret pārestībām, no kurām cieš vecāka gadagājuma cilvēki, un šajā cīņā plašāk iesaistītu sabiedrību kopumā;

32. pieprasa izstrādāt vecāka gadagājuma sievietēm paredzētas kultūras un izglītības programmas un iesaistīt viņas vietējo kopienu iniciatīvās, lai tādējādi novērstu vecāka gadagājuma sieviešu atstumtību no sabiedrības;

Nākotnes uzdevumi

33. Lūdz Komisijai līdz 2011. gadam ierosināt rīcības plānu, kurā būtu:

— noskaidrota vajadzība pēc lielākiem resursiem, lai veiktu zinātniskus pētījumus novecošanas jomā,

— noteikti pasākumi, lai nodrošinātu aprūpes kvalitāti un aprūpētāju darba apstākļu kvalitāti;

— paredzētas izmaiņas, lai uzlabotu saskaņotību sociālās drošības jomā, tostarp pensiju shēmu, aprūpes atvaļinājumu un nepilnas slodzes darba laika risinājumu saskaņotību;

— minēta koncepcija no dzimumu viedokļa par vecuma izraisītām slimībām un pasākumiem, lai tās adekvāti atzītu un ārstētu;

— noteikts pienākums katru gadu ziņot par vecāka gadagājuma cilvēku tiesību pārkāpumiem, kā arī par ES un valstu līmenī veicamajiem pasākumiem, lai likvidētu tiešo un netiešo diskrimināciju; šā ziņojuma izstrādes pamatā ir Eiropas Savienības Pamattiesību hartas principi, un to veic Pamattiesību aģentūra iestāžu līmenī un valstu aģentūras dalībvalstīs;

— minēti ar likumdošanu nesaistīti pasākumi, ar kuriem risina diskriminācijas vecuma dēļ problēmu, piemēram, īstenojot izpratnes veidošanas kampaņas;

— ņemta vērā vecāka gadagājuma migrantu un lesbiešu, geju, biseksuāļu un transseksuāļu situācija;

— paredzēti pasākumi paaudžu solidaritātes veicināšanai, piemēram, plāni to sieviešu atbalstam, kuras aprūpē savus mazbērnus, kad vecāki ar nodarbinātību saistītu iemeslu dēļ to nevar darīt paši;

— noteikti pasākumi, kas dotu iespēju izmantot vecāka gadagājuma cilvēku zināšanas un darba pieredzi, piemēram, izveidojot vecāka gadagājuma cilvēku asociācijas, kurās konsultētu darba meklētājus;

— paredzēta apmaiņa ar paraugpraksēm;

34. lūdz Komisiju līdz 2012. gada beigām atjaunināt un uzlabot uzraudzības mehānismus attiecībā uz tādu jautājumu īstenošanu, kas ir saistīti ar pamattiesībām; pieprasa veicināt labāku izpratni par šiem bieži vien nepietiekami izmantotajiem mehānismiem, jo vecāka gadagājuma cilvēki kopumā un īpaši vecāka gadagājuma sievietes nezina savas tiesības;

35. apstiprina, ka ikvienam vīrietim un sievietei Eiropas Savienībā ir jābūt tiesībām saņemt atbilstošus, izmaksu ziņā pieejamus un kvalitatīvus sociālos un veselības vispārējas nozīmes pakalpojumus saskaņā ar viņu īpašajām vajadzībām un prioritātēm; aicina Komisiju izstrādāt direktīvas par pamatpakalpojumiem priekšlikumu, kurā būtu ņemta vērā arī situācija dalībvalstīs; uzsver, ka vecāka gadagājuma sievietes ir īpaši neaizsargātas, un aicina Komisiju apsvērt iespēju ieviest sistēmu, kurā ikvienam vīrietim un sievietei ES būtu nodrošinātas tiesības uz pamatienākumiem, kuru apmēru nosaka atbilstoši attiecīgās dalībvalsts dzīves līmenim;

36. aicina Komisiju censties nodrošināt, ka tiek noteikts Kopienas finansējums projektiem, kas saistīti ar, cita starpā, sociāli mazaizsargātām neprecētām sievietēm un vecāka gadagājuma sievietēm;

*

* *

37. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Žurnālistika un jaunie plašsaziņas līdzekļi — publiskās sfēras veidošana Eiropā

P7_TA(2010)0307

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par žurnālistiku un jaunajiem plašsaziņas līdzekļiem — sabiedriskās sfēras izveide Eiropā (2010/2015(INI))

(2011/C 308 E/09)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību II sadaļu,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11., 41. un 42. pantu,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 22. oktobrī parakstīto kopīgo deklarāciju "Partnerība informācijas sniegšanā par Eiropu" ([1]),

— ņemot vērā Komisijas 2008. gada 2. aprīļa paziņojumu "*"Debate Europe"* — izmantot D plāna par demokrātiju, dialogu un diskusijām pieredzi" (COM(2008)0158),

— ņemot vērā Komisijas 2008. gada 24. aprīļa paziņojumu "Informācijas sniegšana par Eiropu, izmantojot audiovizuālos līdzekļus" (SEC(2008)0506),

— ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra paziņojumu "Informācijas sniegšana par Eiropu, izmantojot internetu. Iedzīvotāju iesaistīšana" (SEC(2007)1742),

— ņemot vērā Komisijas 2007. gada 3. oktobra darba dokumentu "Priekšlikums iestāžu nolīgumam par partnerību komunikācijā par Eiropu" (COM(2007)0569),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Lēmumu Nr. 1904/2006/EK, ar ko laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam izveido programmu "Eiropa pilsoņiem", lai sekmētu aktīvu Eiropas pilsonību ([2]),

— ņemot vērā Komisijas 2006. gada 1. februāra paziņojumu "Baltā grāmata par Eiropas Savienības komunikācijas politiku" (COM(2006)0035),

— ņemot vērā 2006. gada 16. novembra rezolūciju par Balto grāmatu attiecībā uz Eiropas Savienības komunikācijas politiku ([3]),

([1]) OV C 13, 20.01.2009., 3. lpp.
([2]) OV L 378, 27.12.2006., 32. lpp.
([3]) OV C 314 E, 21.12.2006., 369. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

— ņemot vērā Komisijas 2005. gada 13. oktobra paziņojumu "Komisijas ieguldījums pārdomu laikā un pēc tā: D plāns — demokrātija, dialogs, diskusijas" (COM(2005)0494),

— ņemot vērā 2005. gada 12. maija rezolūciju par Eiropas Savienības informācijas un saziņas stratēģijas īstenošanu ([1]),

— ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

— ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu (A7-0223/2010),

A. tā kā iedzīvotāju piekļuve informācijai un saziņa starp politikas veidotājiem un vēlētājiem ir mūsu reprezentatīvo demokrātisko sabiedrību ļoti svarīgi elementi un būtisks priekšnoteikums tam, lai sabiedrība varētu īstenot savas tiesības pilnvērtīgi, apzināti un demokrātiski piedalīties attiecīgo dalībvalstu un visas ES sabiedriskajā dzīvē;

B. tā kā sabiedrībai ir tiesības būt informētai par ES un tās īpašajiem projektiem, kā arī paust savus uzskatus par ES un tikt uzklausītai; tā kā komunikācijas speciālistu uzdevums ir īpaši veicināt šādu dialogu;

C. tā kā Eiropas Parlamenta pēdējās vēlēšanas liecināja par to, ka nav mainījusies vēlētāju dalības mazināšanās tendence, un tas norāda uz vajadzību turpināt darbu pie plaisas mazināšanas starp ES un tās pilsoņiem;

D. tā kā ir skaidri pierādījumi tam, ka pilsoņi nav pietiekami informēti par ES politiku un citiem jautājumiem un tai pat laikā saskaņā ar dažādu Eirobarometra aptauju rezultātiem viņi vēlas saņemt vairāk informācijas; tā kā tās pašas aptaujas liecina, ka informācijas trūkums ir viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc cilvēki nepiedalās vēlēšanās un neuzticas ES iestādēm;

E. tā kā Lisabonas līgums ir devis Parlamentam vairāk pilnvaru saistībā ar ES lēmumu pieņemšanu un tādēļ ES iedzīvotāju informētība par ievēlēto pārstāvju darbu ir vēl jo svarīgāka;

F. tā kā ar Lisabonas līgumu tiek ieviesta jauna iespēja sabiedrībai piedalīties ES politikas veidošanā — Eiropas pilsoņu iniciatīva; tā kā piekļuve informācijai un izpratne par svarīgākajiem jautājumiem ir būtiski elementi, kas nodrošina Eiropas pilsoņu iniciatīvas panākumus;

G. tā kā sabiedriskā sfēra ir uzskatāma par vidi, kurā visi ES iedzīvotāji un visas dažādās iedzīvotāju grupas var skaidrāk izprast un pārrunāt politiskās nostādnes attiecībā uz sabiedrību, kā arī panākt, lai tās labāk atbilst viņu cerībām, un tā kā šajā sfērā ir jānodrošina ne tikai informācija, bet arī pārrobežu apspriešanās iespējas, vienlaikus veidojot izpratni par kopējām interesēm visā ES;

H. tā kā ar terminu "jaunie plašsaziņas līdzekļi" apzīmē informācijas un komunikācijas cipartehnoloģijas, kas izmantojamas tīklā; tā kā šīs jaunās tehnoloģijas veicina informācijas izplatīšanu un piedāvā dažādus tās ievades veidus, sekmējot diskusijas demokrātijas apstākļos; tā kā sociālie elektroniskie plašsaziņas līdzekļi rada jaunas sabiedrības formas, kuras fiziski ir izkliedētas, bet tās saista kopīga interese par noteiktu tematu un kuras var veidot jaunas starptautiskas sabiedriskās sfēras;

I. tā kā Eiropas Parlamenta 2009. gada vēlēšanu kampaņā izmantotās sociālo plašsaziņas līdzekļu platformas veiksmīgi palielināja aktīvo lietotāju skaitu, jo īpaši jauniešu vidū;

([1]) OV C 92 E, 20.4.2006., 403. lpp.

J. tā kā ir mainījies veids, kā jaunieši uztver un lieto plašsaziņas līdzekļus; tā kā jaunieši plaši un dažādi izmanto jaunās tehnoloģijas kā saziņas līdzekļus;

K. tā kā Eiropas sabiedriskās sfēras izveide ir cieši saistīta ar Eiropas vai starptautiska mēroga plašsaziņas līdzekļu struktūrām; tā kā pašlaik Eiropā nav vienotas sabiedriskās sfēras, bet ir ļoti aktīvas dalībvalstu sabiedriskās sfēras, starp kurām būtu jāveido sinerģija, izmantojot kā paraugu, piemēram, Francijas un Vācijas kopīgi veidoto TV kanālu *ARTE*;

L. tā kā saskaņā ar Amsterdamas līgumam pievienoto "Protokolu par sabiedriskās apraides sistēmu dalībvalstīs" ([1]) dalībvalstis pašas nosaka un reglamentē sabiedriskās apraides organizāciju kompetenci;

M. tā kā plašsaziņas līdzekļu tirgus tiesiskais regulējums katrā dalībvalstī ir ļoti atšķirīgs un tas ir jāņem vērā;

N. tā kā valstu plašsaziņas līdzekļiem un jo īpaši sabiedriskajām raidorganizācijām ir īpaša atbildība plaši informēt sabiedrību par politisko lēmumu pieņemšanas procesiem un pārvaldību, un tā būtu jāattiecina arī uz informācijas sniegšanu par ES jautājumiem;

O. tā kā, lai uzlabotu iedzīvotāju zināšanas par ES, skolu mācību programmās ir jāiekļauj informācija par ES;

P. tā kā žurnālistika ir svarīga demokrātijas mēraukla un tai būtu jāgarantē brīva piekļuve plašai viedokļu apmaiņai; tā kā plašsaziņas līdzekļiem un žurnālistikai ir būtiska nozīme Eiropas integrācijas procesā;

Q. tā kā ES, apliecinot dalībvalstu pilsoņiem savu leģimitāti, ir jāveicina tādu starptautisku plašsaziņas līdzekļu izveide, kuri spētu Eiropā radīt jaunu demokrātisku un neatkarīgu dimensiju, vienlaikus padarot stingrākas normas, kas nodrošina plurālismu un vēršas pret plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesību koncentrēšanos vienās rokās;

R. tā kā jaunu saziņas līdzekļu radītās izmaiņas ir skārušas visu žurnālistikas nozari un plašsaziņas līdzekļus, liekot pārskatīt ierastos paņēmienus, ko izmanto šajā jomā, un ļaujot ikvienam radīt un kopīgi lietot tīmekļa žurnālu saturu; tā kā sociālie tīkli ir kļuvuši par būtisku *Web 2.0* tehnoloģijas pazīmi un izmainījuši ieradumus, paverot jaunas informācijas sniegšanas iespējas, ņemot vērā to, ka aizvien vairāk žurnālistu izmanto šos tīklus kā informācijas avotu vai lai izplatītu informāciju; tā kā sociālos plašsaziņas līdzekļus bieži izmanto, veicot izpēti un gatavojot dažādus rakstus, un žurnālisti tajos publicē, kopīgi izmanto un popularizē savus materiālus,

1. uzskata, ka ES iestādēm pirmām kārtām ir jānosaka mērķis kopīgi izveidot Eiropas sabiedrisko sfēru, kurā nodrošina visiem ES pilsoņiem iespēju līdzdarboties un kuras pamatā ir brīva un bezmaksas piekļuve visai atklātajai Komisijas, Padomes un Parlamenta informācijai visās ES valodās;

2. atzinīgi vērtē Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo deklarāciju "Partnerība informācijas sniegšanā par Eiropu" un mudina ES iestādes ņemt vērā un ievērot šo deklarāciju;

3. uzskata, ka ES ziņu atspoguļojumam ir jāparādās visos iespējamos saziņas līdzekļos, jo īpaši plašsaziņas līdzekļos, un tam jābūt objektīvam, patiesam un neatkarīgam, kas ir galvenais priekšnoteikums Eiropas mēroga diskusiju un Eiropas sabiedriskās sfēras veidošanai;

([1]) OV C 340, 10.11.1997., 109. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

4. norāda, ka problēmas rada nevis tiešsaistes ziņu un informācijas trūkums par ES un tās iestādēm, bet gan tas, ka faktiski ir pieejams ļoti plašs informācijas klāsts bez sakārtotas prioritāras secības, kas var novest pie tā, ka pārlieku daudz informācijas rada pretēju efektu; norāda, ka visas iestādes ir izveidojušas savas ziņu platformas, kas tomēr nespēj piesaistīt plašu sabiedrības uzmanību, jo tās bieži vien nav pietiekami viegli uztveramas, pievilcīgas un saprotamas un daudzos gadījumos tajās lieto pārāk sarežģītu terminoloģiju, kas atbaida cilvēkus, kuriem ir sveša ES tematika; uzskata, ka šajās platformās ir jāizveido portāls, kurā varētu tuvāk iepazīties ar visu ES iestāžu darbību;

5. uzskata, ka saziņas pamatā jābūt patiesam dialogam starp sabiedrību un politikas veidotājiem un sabiedrības locekļu mierīgām politiskām debatēm; vēlas redzēt spēcīgāku savstarpējo dialogu, kura pamatā ir mazāk iestāžu paziņojumu, kas bieži vien ir nepievilcīgi un pārāk tālu no cilvēku ikdienas dzīves;

6. uzskata — lai komunikācija būtu efektīva, ir jāpierāda, ka politiskie lēmumi, kas pieņemti ES līmenī, tieši skar ES pilsoņu ikdienas dzīvi, jo viņiem ES joprojām ir abstrakts jēdziens, kam ir pārāk niecīga ietekme uz reālām problēmām un to risināšanu;

7. aicina Komisiju stiprināt tās komunikācijas politiku un, sākoties daudzgadu finanšu shēmas pārskatīšanai laika posmam pēc 2013. gada, noteikt to kā svarīgu prioritāti;

Dalībvalstis

8. atgādina, ka saskaņā ar jauno LES 12. pantu dalībvalstu parlamentiem ir iespēja agrāk nekā pirms tam iesaistīties ES politikas veidošanā, un vēlas, lai šāda iesaistīšanās veicinātu ES politiskās debates katrā valstī; uzsver, ka ir svarīgi iesaistīt dalībvalstu parlamentu deputātus ES politikas veidošanā, un atzinīgi vērtē tādas iniciatīvas kā dalībvalstu parlamentu deputātu dalība Eiropas Parlamenta komiteju sanāksmēs, izmantojot straumēšanu tīmeklī;

9. uzsver, ka politiskajām partijām ir svarīga loma sabiedriskās domas veidošanā saistībā ar Eiropas Savienības jautājumiem; norāda, ka tām ir vadoša loma debašu rosināšanā un Eiropas sabiedriskās sfēras izveidē; uzskata, ka partiju programmās lielāka vieta ir jāierāda Eiropas Savienības jautājumiem;

10. uzskata, ka pilsoniskās sabiedrības organizācijām ir svarīga loma debatēs par ES; uzskata, ka šo organizāciju lomu vajadzētu stiprināt, izmantojot mērķtiecīgus sadarbības projektus sabiedriskās komunikācijas jomā;

11. uzsver, ka katrā dalībvalstī ir jāizveido īpašs ES lietu birojs, kura uzdevums būtu skaidrot ES politikas nozīmi vietējā, reģionālā un valsts līmenī un kurš kalpotu iedzīvotājiem kā tiešs informācijas avots ES jautājumos;

12. uzsver, ka ir svarīgi, lai preses sekretāri Komisijas pārstāvniecībās un Parlamenta informācijas birojos dalībvalstīs būtu mediju eksperti, kuru uzdevums būtu aktīvi un redzami piedalīties valsts mēroga diskusijās par Eiropas Savienības jautājumiem;

13. norāda, ka jaunieši ir vairāk jāiepazīstina ar Eiropas integrācijas procesu, un attiecīgi aicina dalībvalstis un reģionus apsvērt iespēju pilnīgāk iekļaut ES jautājumus visās skolu mācību programmās — lai iepazīstinātu skolēnus ar ES iestādēm —, galveno uzmanību pievēršot ES izveides vēsturei, mērķiem un tās darbībai, un mudina ES līmenī veikt paraugprakses apmaiņu šajā jomā; uzskata, ka pilnīgai skolu iesaistīšanai ir būtiska nozīme ES komunikācijas politikas īstenošanā, lai piesaistītu jauniešu uzmanību un mudinātu viņus līdzdarboties;

Plašsaziņas līdzekļi un ES

14. atzinīgi vērtē Komisijas un Parlamenta veidotās apmācības programmas žurnālistiem par ES jautājumiem un aicina tās paplašināt atbilstīgi pieaugošajam pieprasījumam; pauž bažas par finanšu līdzekļu samazināšanu komunikācijas vajadzībām Eiropas Komisijas budžetā, jo īpaši pozīcijā "Informācija plašsaziņas līdzekļu programmām";

15. atzīst televīzijas kanāla *Euronews* svarīgo nozīmi, aicinot palielināt to valodu skaitu, kurās notiek pārraides, lai tas būtu pieejams visās ES dalībvalstu (un citu valstu) valodās un lai tas joprojām būtu neatkarīgas televīzijas žurnālistikas paraugs, ar ko veicina objektīvas informācijas sniegšanu ziņu raidījumos, kvalitatīvas politikas veidošanu un reklāmas pārredzamību;

16. uzsver, ka ir ārkārtīgi svarīgi ievērot plašsaziņas līdzekļu brīvību un redakcionālo neatkarību gan ES, gan valsts līmenī, jo īpaši valsts radio un televīzijas raidorganizāciju tiesības veidot pēc saviem uzskatiem atbilstīgas programmas, jo to neatkarībai ir būtiska vērtība Eiropas Savienībā un tās plašsaziņas līdzekļu vidē un ļoti svarīga nozīme brīvas, atvērtas un demokrātiskas sabiedrības uzplaukuma veicināšanā;

17. norāda, ka sociālajiem plašsaziņas līdzekļiem ir ļoti lielas iespējas uzrunāt jauniešus, un tādēļ mudina Komisiju un Parlamentu veicināt redakcionāli neatkarīgu plašsaziņas līdzekļu iespējas sniegt informāciju no valsts attālinātā veidā;

18. uzsver, ka, ņemot vērā plašsaziņas līdzekļu īpašo nozīmi demokrātiskās gribas un sabiedrības viedokļa veidošanā, ir vajadzīga uzticama informācija par politiku, tostarp jauno plašsaziņas līdzekļu jomā; uzsver, ka ir svarīgi veicināt sabiedrisko un privāto plašsaziņas līdzekļu partnerattiecības, lai uzrunātu plašāku sabiedrības loku;

19. mudina Komisiju un Parlamentu vēl vairāk veicināt personāla izglītošanu un apmācību komunikācijas prasmju jomā, šādi nodrošinot to, ka darbinieki spēj sazināties ar plašsaziņas līdzekļiem un sabiedrību, lai uzlabotu ES iestāžu sniegto informāciju un komunikāciju; uzskata, ka, pastiprināti pieņemot darbā mediju ekspertus, tiek būtiski veicināta šo prasību izpilde;

20. aicina Komisiju būt atvērtai pret visiem saziņas līdzekļiem, ciešāk sadarboties ar žurnālistiem un plašsaziņas līdzekļiem un atbalstīt visus projektus un pasākumus, kuru mērķis ir labāk informēt sabiedrību par ES jautājumiem;

21. ierosina Komisijai veicināt un finansēt paraugprakses apmaiņu ES jautājumu atspoguļošanas jomā starp raidorganizācijām un citiem mediju ekspertiem dažādās dalībvalstīs, tostarp sabiedrisko un privāto plašsaziņas līdzekļu jomas pārstāvju apmācību;

22. uzskata akreditēto žurnālistu skaita neseno samazināšanos Briselē par ārkārtīgi satraucošu faktu un uzskata, ka šāds stāvoklis nav nedz ES iestāžu, nedz Briselē akreditēto žurnālistu interesēs; tādēļ aicina ES iestādes — lai atbalstītu tos, kuri pašlaik strādā Briselē — ciešāk sadarboties ar preses pārstāvjiem Briselē un būt atvērtākām pret viņiem; šajā sakarībā ierosina veikt pasākumus, lai atvieglotu žurnālistu akreditēšanos;

23. atzinīgi vērtē to, ka daudzi plašsaziņas pakalpojumu sniedzēji un jo īpaši sabiedriskās raidorganizācijas ir devušas ievērojamu ieguldījumu jaunos interaktīvos un nelineāros plašsaziņas pakalpojumos, piedāvājot ziņu un aktuālo notikumu izklāstus saistībā ar Eiropas Savienības jautājumiem, jo īpaši internetā, un šādi galvenokārt uzrunājot tieši jauniešus;

24. atzīst, ka sabiedriskās raidorganizācijas nav vienīgais instruments, ko var izmantot, lai iedzīvotājiem sniegtu informāciju par ES, jo empīriski pierādījumi liecina, ka arī privātās raidorganizācijas ir ļoti svarīgs ES ziņu atspoguļošanas līdzeklis un tās var līdzdarboties Eiropas sabiedriskās sfēras izveidē un attīstībā;

25. atzinīgi vērtē izmēģinājuma projektu par dotācijām pārrobežu pētnieciskās žurnālistikas jomā; uzskata, ka izvērtēšanas grupas locekļu neatkarībai ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu redakcionālu neatkarību;

26. mudina īstenot ES iniciatīvu, lai izstrādātu apmācības programmas ES jautājumos, jo īpaši jaunajiem žurnālistiem; joprojām uzskata, ka ir jāveic pasākumi, lai mudinātu žurnālistus regulāri gatavot ziņojumus par ES iestāžu darbu; mudina dalībvalstis iekļaut skolu mācību programmās kursus žurnālistikā saistībā ar jauno plašsaziņas līdzekļus izmantošanu;

Sabiedriskie plašsaziņas līdzekļi

27. uzsver, ka saskaņā ar Amsterdamas līgumam pievienoto protokolu sabiedriskās apraides definēšana, organizēšana un finansēšana ietilpst dalībvalstu kompetencē; tādēļ mudina dalībvalstis attiecīgos gadījumos iekļaut informāciju par ES jautājumiem, ievērojot redakcionālās neatkarības un žurnālistu ētikas principus;

28. uzsver, ka valsts un reģionālajām raidorganizācijām ir īpašs pienākums informēt sabiedrību par politiku un politikas veidošanu ES līmenī; šajā sakarībā uzsver, ka sabiedriskajām raidorganizācijām kritiski un redakcionālā ziņā pilnīgi neatkarīgi jāizvērtē to sniegtā informācija par Eiropas Savienību un jāizvirza ambiciozi mērķi;

29. uzsver, ka dalībvalstīm būtu jānodrošina sabiedrisko raidorganizāciju neatkarība, un tajā pašā laikā uzsver, ka šo raidorganizāciju pienākums ir informēt par ES, ņemot vērā, ka tās sniedz sabiedrisku pakalpojumu, informējot un atbalstot iedzīvotājus un pilsonisko sabiedrību;

30. uzsver, ka sabiedriskajiem plašsaziņas līdzekļiem jāizmanto saziņas metodes, kas ir saistītas ar jaunajiem plašsaziņas līdzekļiem, lai, izmantojot atklātu sabiedrības līdzdalību, veicinātu uzticēšanos tiem; mudina sabiedriskās raidorganizācijas, izmantojot straumēšanu tīmeklī, veidot, piemēram, tiešsaistes forumus, kuros iedzīvotāji var sekot līdzi diskusijām dalībvalstu parlamentos un Eiropas Parlamentā, kā arī apmainīties viedokļiem par tām;

ES un vietējie plašsaziņas līdzekļi

31. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai ES iestādes savstarpēji sadarbotos komunikācijas uzlabošanas jomā; uzskata, ka ES iestādēm būtu jāpalīdz decentralizēt ES komunikācijas politiku, lai piešķirtu tai vietēju un reģionālu dimensiju, savstarpēji tuvinot dažādus saziņas līmeņus, un tām būtu jāmudina dalībvalstis sniegt sabiedrībai vairāk informācijas par ES jautājumiem;

32. aicina Komisiju turpināt vietējā līmeņa saziņas īstenošanas pieeju, lai veicinātu ES klātbūtni vietējā līmenī;

33. ņem vērā Komisijas darbu ar vietējiem radio un TV tīkliem, kā arī to finansējumu; norāda, ka raidorganizācijām ir jābūt redakcionāli pilnīgi neatkarīgām;

Eiropas Parlaments

34. ierosina Eiropas Parlamentā izveidot pagaidu darba grupu, kas pētītu jauno plašsaziņas līdzekļu pašreizējās iespējas un iesniegtu priekšlikumus, kā veidot attiecības starp dalībvalstu vai reģionālajiem parlamentiem un Eiropas Parlamentu;

35. atzīst dalībvalstu parlamentu pastiprināto lomu un līdz ar to arī Eiropas Parlamenta informācijas biroju nozīmību dalībvalstīs; tomēr norāda, ka, lai šo biroju darbs būtu labāk pamanāms, tiem jāpielāgo savi pamatuzdevumi, tajos ietverot attiecību stiprināšanu ar dalībvalstu parlamentiem, vietējām un reģionālām varas iestādēm un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem;

36. uzsver, ka EP informācijas birojiem ir jāpielāgojas vietējiem apstākļiem un jāsniedz sabiedrībai mērķtiecīga informācija par Parlamenta lēmumiem un darbību; ierosina apsvērt iespēju piešķirt informācijas birojiem lielāku rīcības brīvību, lemjot par to, kā labāk sazināties ar sabiedrību;

37. uzskata, ka Parlamenta informācijas birojiem dalībvalstīs būtu jāpanāk lielāka ietekme, iesaistot valsts, reģionālos un vietējos plašsaziņas līdzekļus; ierosina palielināt budžeta līdzekļus Parlamenta informācijas birojiem, lai nodrošinātu labāku saziņu;

38. uzskata, ka būtu jāveic novērtējums par tīmekļa TV kanālā *EuroparlTV* ieguldīto līdzekļu lietderību, pamatojoties uz reitingu un skatītāju skaita vispusīgu novērtējumu; uzskata, ka būtu jānodrošina *EuroparlTV* efektīvāka darbība, vēl vairāk integrējot to Parlamenta interneta stratēģijā un vienlaikus veicot attiecīgus pielāgojumus šā TV kanāla statusā, lai nodrošinātu tā redakcionālo neatkarību, kā arī nodrošinot pēc iespējas plašāku tā satura pieejamību TV kanālos un tiešsaistes plašsaziņas līdzekļos, kas vēlas to izmantot;

39. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Parlaments, piešķirot apbalvojumu par sasniegumiem žurnālistikā, ņem vērā arī jaunos plašsaziņas līdzekļus;

Žurnālistika un jaunie plašsaziņas līdzekļi

40. mudina žurnālistus un citus mediju ekspertus sanākt kopā, lai diskutētu par turpmāko žurnālistikas attīstību Eiropā;

41. uzsver, ka dalībvalstīm ir jāizstrādā praktiski īstenojamas koncepcijas tādiem ES plašsaziņas līdzekļiem, kuru darbība neaprobežojas tikai ar informācijas izplatīšanu, un jārada tiem iespējas pilnībā veicināt ES kultūras un valodu daudzveidību;

42. uzsver — lai gan sociālie tīkli ir salīdzinoši labs veids, kā ātri izplatīt informāciju, ne vienmēr var garantēt, ka šie tīkli ir pietiekami uzticams avots, un tos nevar uzskatīt par profesionāliem plašsaziņas līdzekļiem; uzsver, ka veids, kādā tiek apstrādāta informācija sociālo tīklu platformās, daudzos gadījumos var būt bīstams un tas var izraisīt nopietnus žurnālistu ētikas pārkāpumus; tādēļ, izmantojot šos jaunos saziņas līdzekļus, ir jāievēro piesardzība; uzsver, ka ir svarīgi izstrādāt ētikas kodeksu, kas būtu piemērojams jaunajiem plašsaziņas līdzekļiem;

43. norāda, ka pārmaiņas žurnālistu profesionālajā darbā veicina atvērtāku un apzinīgāku plašsaziņas līdzekļu veidošanos, nodrošinot arvien lielāku sabiedrības informētību, tomēr norāda, ka ir jāveic pasākumi, lai panāktu, ka tas notiek visas žurnālistikas interesēs un negatīvi neietekmē žurnālistu statusu;

44. uzsver, ka žurnālistiem un mediju ekspertiem jāseko līdzi attīstībai pastāvīgi mainīgajā darbības jomā un jāizmanto sociālo tīklu sniegtās iespējas, kas paplašina viņu zināšanu tīklus un atvieglo tā dēvēto tīmekļa pārraudzību (*web monitoring*); ar interesi novēro, ka, neraugoties uz sociālo tīklu neapturamo veidošanās procesu, žurnālistikai joprojām ir galvenā nozīme ziņu pārraidīšanā, jo žurnālisti izmanto šos ārkārtīgi daudzveidīgos tīklus, lai veiktu rūpīgu izpēti un pārbaudītu faktus, šādi radot jaunu līdzdarboties spējīgas žurnālistikas veidu un veicinot informācijas izplatību;

45. uzsver žurnālistu izšķirošo nozīmi mūsdienu sabiedrībā, kas saņem ārkārtīgi daudz informācijas, jo tikai žurnālisti var dot ievērojamu pievienoto vērtību informācijai, izmantojot savu profesionālismu, ētiku, prasmes un uzticamību, tādējādi piešķirot ziņu raidījumiem jēgu; norāda, ka plašsaziņas līdzekļu kvalitāti un neatkarību var garantēt tikai tad, ja izmanto stingrus profesionālos un sociālos standartus;

*

* *

46. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2010. gada 8. septembris

Cilvēktiesības Irānā, jo īpaši saistībā ar Sakineh Mohammadi-Ashtiani un Zahra Bahrami lietām

P7_TA(2010)0310

Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. septembra rezolūcija Eiropas Parlamenta rezolūcija par cilvēktiesību stāvokli Irānā, jo īpaši saistībā ar Sakineh Mohammadi Ashtiani un Zahra Bahrami lietu

(2011/C 308 E/10)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Irānu, proti, rezolūcijas par cilvēktiesību jautājumiem, jo īpaši 2009. gada 22. oktobra ([1]) un 2010. gada 10. februāra ([2]) rezolūciju,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja 2009. gada 9. oktobra paziņojumu saistībā ar Eiropas dienu pret nāvessodu, kā arī 2010. gada 11. augusta deklarāciju par bahajiešu līderu notiesāšanu,

— ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/ Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2010. gada 14. jūnija un 6. jūlija paziņojumu,

— ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra 2009. gada 23. septembra ziņojumu par cilvēktiesību stāvokli Irānas Islāma Republikā un ANO augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos 2010. gada 4. marta paziņojumu par Irānu,

— ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas pieņemtās rezolūcijas, jo īpaši Rezolūciju Nr. 62/149 un Rezolūciju Nr. 63/168 par moratoriju nāvessoda izpildei laikā līdz šā soda veida atcelšanai,

— ņemot vērā to, ka Irānas Islāma Republika ir parakstījusi Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (*ICCPR*), Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām (*ICESCR*), Konvenciju par jebkuras rasu diskriminācijas izskaušanu, kā arī Konvenciju par bērna tiesībām,

— ņemot vērā Vīnes 1963. gada Konvenciju par diplomātiskajiem un konsulārajiem sakariem,

— ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,

A. tā kā Irānai joprojām pieder bēdīgais pasaules rekords, jo tā ir valsts, kurā izpilda nāvessodu mazgadīgiem likumpārkāpējiem, un tā kā 2010. gadā vien nāvessods ir piespriests apmēram 2 000 cilvēku;

B. tā kā ir ziņojumi, ka tikai pēdējās nedēļās vien Mešhedas *Vahil Abad* cietumā nāvessods ir izpildīts vairāk nekā simt ieslodzītajiem ar narkotikām saistītu apsūdzību dēļ, un tā kā tuvākajās dienās nāvessoda izpildi gaida simtiem citu ieslodzīto; tā kā šāda masveida nāvessoda izpilde, turklāt pieņemot lēmumu lielā slepenībā, ir rupjš starptautisko tiesību pārkāpums;

C. tā kā pretēji Irānas augstāko tiesas iestāžu apgalvojumiem valstī joprojām piespriež tādu sodu kā nomētāšana ar akmeņiem, piemēram, *Sahineh Mohammadi Ashtiani* lietā saistībā ar apsūdzību "laulības pārkāpšanā", kā tas bija uzsvērts viņas "atzīšanās" paziņojumā, kuru 2010. gada 11. augustā pārraidīja televīzija;

([1]) Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0060.
([2]) Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0016.

D. tā kā *Sakineh Mohammadi-Ashtiani*, kuru apsūdzēja par to, ka viņai pēc vīra nāves bijušas divas intīmas ārpuslaulības attiecības, 2006. gadā Irānā notiesāja, piespriežot 99 sitienus ar pletni, un šo sodu tajā pašā gadā izpildīja;

E. tā kā viņu apsūdzēja arī par līdzdalību vīra nogalināšanā, tad attaisnoja, pirms tam apsūdzot laulības pārkāpšanā un piespriežot nomētāšanu ar akmeņiem;

F. tā kā nomētāšanu ar akmeņiem, kam vajadzēja notikt 2010. gada 9. jūlijā, Irānas varas iestādes starptautiskā spiediena rezultātā atlika;

G. tā kā, uzturot spēkā nāvessodu, kas tiek izpildīts, nomētājot ar akmeņiem, Irāna nepārprotami pārkāpj saistības, kas izriet no *ICCPR*; tā kā pavisam nesen, ANO Cilvēktiesību padomes vispārējā periodiskā pārskata laikā, Irāna ir piekritusi ievērot vismaz obligātos *ICCPR* standartus un noteikumus attiecībā uz nāvessodu, kamēr tas vēl ir spēkā;

H. tā kā 2010. gada augustā nāvessods par sodomiju tika piespriests astoņpadsmitgadīgajam *Ebrahim Hammadi*, kuram tajā brīdī bija tikai 16 gadi un kura atzīšanās, kā viņš apgalvo, tika panākta ar spīdzināšanu;

I. tā kā *Mohammad* Mostafaei, aizstāvības jurists abās šajās lietās, kas centies pievērst sabiedrības uzmanību minēto cilvēku stāvoklim, aresta draudu dēļ bija spiests pamest valsti un tā kā cilvēktiesību juristi, citu starpā Mohammed *Ali Dadkah, Mohammad Oliyifard, Mohammad Seifzadeh* un pat tādas ievērojamas personas kā Nobela prēmijas laureāte *Shirin Ebadi*, arvien biežāk sastopas ar vajāšanu no valsts puses, sākot ar pārmērīgu aplikšanu ar nodokļiem un beidzot ar draudiem dzīvībai un ģimenei;

J. tā kā cilvēktiesību juriste *Nasrin Sotoudeh*, kura izpelnījušies plašu atzinību par to, ka ir aizstāvējusi uz nāvi notiesātus nepilngadīgos un ieslodzītos pārliecības dēļ, 2010. gada 4. septembrī tika apcietināta un pret viņu izvirzīja apsūdzību par "pretvalstisku propagandu" un par "sazvērestību un pulcēšanos, lai grautu valsts drošību";

K. tā kā gadu pēc negodīgajām prezidenta vēlēšanām un plašajiem masveida protestiem, kas tām sekoja, simtiem manifestantu, žurnālistu un cilvēktiesību aktīvistu vai pat ar demonstrācijām nesaistītu pilsoņu joprojām atrodas cietumā, piemēram, Nīderlandes pilsone *Zahra Bahrami*;

L. tā kā Nīderlandes pilsone *Zahra Bahrami*, kas apmeklēja Irānu, lai apciemotu savu ģimeni, tika arestēta pēc 2009. gada 27. decembra protestiem *Achoura* laikā un bija spiesta TV kameru priekšā nožēlot grēkus, atzīstoties viņai inkriminētajās apsūdzībās;

M. tā kā starptautiskām cilvēktiesību organizācijām un Nīderlandes iestādēm ir liegta iespēja sazināties ar *Zahra Bahrami*;

N. tā kā Irānā joprojām ir plaši izplatīta ar spēku panākta atzīšanās, spīdzināšana un nežēlīga izturēšanās pret ieslodzītajiem, miega traucēšana, ieslodzījums vienatnē, slepena aizturēšana, nežēlīga, nehumāna un pazemojoša izturēšanās, fiziska, tostarp seksuāla, vardarbība, kā arī valsts pārstāvju nesodāmība, kas liek šaubīties par tiesas procesa taisnīgumu un pārredzamību šajā valstī;

O. tā kā aug to gadījumu skaits, kad miermīlīgiem cilvēktiesību aizstāvjiem izvirza apsūdzību *"moharabeh"* (sacelšanās pret Dievu), par ko iespējams piespriest nāvessodu, kā tas ir Cilvēktiesību ziņotāju komitejas (*CHRR*) locekles *Shiva Nazar Ahari* gadījumā, kuru tur apcietinājumā kopš 2009. gada 20. decembra un viņa gaida tiesu;

Trešdiena, 2010. gada 8. septembris

P. tā kā Irānā nerimst reliģisko un etnisko minoritāšu vajāšana; tā kā 2010. gada augustā organizācijas *Baha'i faith* septiņi vadītājiem — *Fariba Kamalabadi, Jamaloddin Khanjani, Afif Naeimi, Saeid Rezaie, Mahvash Sabet, Behrouz Tavakkoli* un *Vahid Tizfahm*, kas kopš 2008. gada atrodas ieslodzījumā tikai savu reliģisko uzskatu dēļ, — saistībā ar apsūdzību pretvalstiskā propagandā un spiegošanā piespriests 20 gadu cietumsods;

Q. tā kā joprojām turpinās opozīcijas politiķu *Mir-Hossein Mousavi* un *Mehdi Karrubi*, kā arī citu augsta ranga politisko partiju pārstāvju vajāšana; tā kā 2010. gada septembra sākumā bijušā prezidenta amata kandidāta *Mehdi Karroubi* dzīvesvietai ir uzbrukuši desmitiem bruņotu civildrēbēs ģērbtu cilvēku un šā uzbrukumu rezultāts ir grafiti izraibinātas sienas, vandalisma akti, izsisti logi un apšaude *Mehdi Karroubi* mājā; tā kā šie uzbrukumi notika pēc Revolucionārās gvardes komandiera *Mohammad Ali Jafari* izteikumiem, ka Irānas tauta sodīs "galvenos musinātājus", ar tiem domājot opozīcijas līderus;

R. tā kā cilvēki, kuri ir apvainoti noziegumu izdarīšanā, ir saistīti ar Irānas politisko opozīciju un Irānas tiesu iestādes uzskata, ka politiskās opozīcijas pārstāvji ir iesaistīti noziegumu izdarīšanā, tā sasniedzot mērķi pielīdzināt politisko opozīciju noziedzniekiem,

1. izsaka cieņas apliecinājumu visiem drosmīgajiem Irānas iedzīvotājiem, kuri cīnās par pamattiesību aizstāvību, cilvēktiesību un demokrātisko principu ievērošanu, aktīvi protestē pret nomētāšanu ar akmeņiem un citiem nežēlīgiem soda veidiem un vēlas dzīvot sabiedrībā, kurā nav represiju un iebiedēšanas;

2. stingri nosoda nāvessoda — nomētāšanas ar akmeņiem — piespriešanu *Sakineh Mohammadi-Ashtiani* un uzskata, ka neatkarīgi no faktiem nevar ne attaisnot nāvessodu, ko izpilda, nomētājot ar akmeņiem, ne ar to samierināties;

3. mudina Irānas varas iestādes atcelt spriedumus, kas pasludināti *Sakineh Mohammadi-Ashtiani*, un vispusīgi pārskatīt viņas lietu;

4. stingri uzstāj, lai Irānas valdība vēlreiz izskatītu *Zahra Bahrami* lietu, nekavējoties nodrošinātu, ka viņai ir pieejams advokāts un konsulārā palīdzība, atbrīvotu viņu vai nodrošinātu viņai taisnīgu tiesu; aicina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci baronesi *Catherine Ashton* risināt ar Irānas varas iestādēm jautājumu par *Zahra Bahrami* turēšanu apcietinājumā;

5. aicina Irānas valdību nepieļaut nāvessoda izpildi 18 gadus vecajam *Ebrahim Hamidi*, kurš ir apsūdzēts sodomijā, kā arī aicina Irānas Islāma Republiku beidzot atcelt nāvessodu par noziegumiem, kas pastrādāti pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas, un grozīt tiesību aktus, lai tos saskaņotu ar starptautiskajām cilvēktiesību konvencijām, kuras Irāna ir ratificējusi, tostarp Konvenciju par bērna tiesībām un *ICCPR*;

6. pauž dziļas bažas par to, ka Irāna līdz ar Afganistānu, Somāliju, Saūda Arābiju, Sudānu un Nigēriju joprojām ir to dažu valstu grupā, kurās joprojām izpilda nāvessodu, nomētājot ar akmeņiem; aicina Irānas parlamentu pieņemt tiesību aktus, ar kuriem tiktu aizliegta nežēlīgā un necilvēcīgā nomētāšanas ar akmeņiem prakse;

7. atkārtoti apliecina, ka Eiropas Parlaments ir pret nāvessodu, un aicina Irānas varas iestādes saskaņā ar ANO Ģenerālās asamblejas Rezolūcijām Nr. 62/149 un Nr. 63/168 noteikt moratoriju nāvessoda izpildei laikā līdz šā soda veida atcelšanai;

8. prasa nākamajā ANO Ģenerālās asamblejas sesijā iesniegt rezolūciju ar prasību visām valstīm, kurās joprojām izpilda nāvessodu, darīt ANO ģenerālsekretāram un sabiedrībai pieejamu visu informāciju par nāvessodiem un to izpildi tā, lai likvidētu valsts noslēpumu attiecībā uz nāvessodu, kas ir faktors ļoti daudzu nāvessodu izpildē;

9. ir pret to, ka abpusēji labprātīgas dzimumattiecības starp pieaugušajiem jebkādā veidā tiek atzītas par krimināInoziegumu, un mudina Irānas varas iestādes atcelt tiesību normas, kas par krimināli sodāmu nosaka "laulības pārkāpšanu" un homoseksualitāti;

10. mudina Irānas varas iestādes gan tiesību aktos, gan praksē izskaust jebkāda veida spīdzināšanu un citus nežēlīgus, necilvēcīgus un pazemojošus soda veidus un izturēšanos, kā arī nodrošināt taisnīgu tiesu un izbeigt cilvēktiesību pārkāpumu nesodāmības praksi;

11. aicina Irānas Islāma Republiku parakstīt un ratificēt ANO Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (*CEDAW*);

12. pauž dziļu nožēlu, ka tiesvedības process Irānā nav taisnīgs un pārredzams, un aicina Irānas varas iestādes garantēt taisnīgu un atklātu pārsūdzēšanas kārtību;

13. aicina Irānas varas iestādes nodrošināt Sarkanā Pusmēness organizācijai piekļuvi visiem ieslodzītajiem un ļaut starptautiskajām cilvēktiesību organizācijām novērot stāvokli valstī;

14. aicina Irānas varas iestādes nekavējoties atbrīvot visus ieslodzītos, kuri atrodas nebrīvē tikai tādēļ, ka ir piedalījušies miermīlīgos protestos un ir vēlējušies izmantot cilvēka pamattiesības, proti, vārda brīvību, un vēlreiz jo īpaši pauž prasību attaisnot septiņus bahajiešu līderus;

15. atgādina, ka domas, apziņas un reliģijas brīvība ir pamattiesības, kas saskaņā ar 18. pantu Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuru Irānas Islāma Republika ir parakstījusi un ratificējusi, ir jāgarantē jebkādos apstākļos;

16. prasa nekavējoties atbrīvot visus apcietinātos cilvēktiesību juristus;

17. pauž nopietnas bažas par to, ka Irānas varas iestādes ļaunprātīgi izmanto tiesu varu, lai vērstos pret cilvēktiesību aizstāvju kopienu un pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem, tostarp, piemēram, pret kampaņas "Miljons parakstu" dalībniekiem un studentu organizācijas *ADVAR* centrālās padomes locekļiem;

18. aicina Komisiju un Padomi saistībā ar Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu izstrādāt papildpasākumus, kas ļautu aktīvi aizsargāt Irānas cilvēktiesību aizstāvjus, un mudina dalībvalstis atbalstīt Eiropas Patvēruma pilsētas programmu;

19. prasa atjaunot pilnvaras ANO īpašajam referentam, kurš izmeklētu cilvēktiesību pārkāpumus un veicinātu to, ka pie atbildības tiek sauktas personas, kas ir vainojamas cilvēktiesību pārkāpumos Irānā;

20. prasa paplašināt to personu un organizāciju pašreizējo sarakstu, uz kurām attiecas aizliegums ieceļot ES un līdzekļu iesaldēšana, lai šajā sarakstā iekļautu tos, kas ir atbildīgi par cilvēktiesību pārkāpumiem, apspiešanu un brīvības ierobežošanu Irānā;

21. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos / Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, ANO Drošības padomei, ANO Cilvēktiesību komisijai, Irānas Augstākās tiesas priekšsēdētājam, kā arī Irānas Islāma Republikas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2010. gada 9. septembris

Tiesību aktu labāka izstrāde

P7_TA(2010)0311

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. septembra rezolūcija par tiesību aktu labāku izstrādi — Komisijas 15. ikgadējais ziņojums saskaņā ar Protokola par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu 9. pantu (2009/2142(INI))

(2011/C 308 E/11)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Iestāžu nolīgumu par tiesību aktu labāku izstrādi [1],

— ņemot vērā Iestāžu 2005. gada novembra dokumentu "Vienota pieeja ietekmes novērtējumam",

— ņemot vērā 2010. gada 9. februāra rezolūciju par pārskatīto Pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Komisijas attiecībām [2],

— ņemot vērā 2008. gada 21. oktobra rezolūciju par Komisijas ziņojumu "Tiesību aktu labāka izstrāde 2006" saskaņā ar Protokola par subsidiaritātes un proporcionalitātes principa piemērošanu 9. pantu (14. ikgadējais ziņojums) [3],

— ņemot vērā 2008. gada 21. oktobra un 2009. gada 24. aprīļa rezolūcijas par Komisijas 24. un 25. ikgadējo ziņojumu par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību [4],

— ņemot vērā Komisijas ziņojumu par subsidiaritāti un proporcionalitāti (15. ziņojums par tiesību aktu labāku izstrādi, 2007. gads) (COM(2008)0586),

— ņemot vērā Komisijas ziņojumu par subsidiaritāti un proporcionalitāti (16. ziņojums par tiesību aktu labāku izstrādi, 2008. gads) (COM(2009)0504),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Trešais labāka regulējuma stratēģiskais pārskats Eiropas Savienībā" (COM(2009)0015),

— ņemot vērā Komisijas darba dokumentu "Administratīvā sloga mazināšana Eiropas Savienībā — progresa ziņojums par 2008. gadu un perspektīvas 2009. gadam" (COM(2009)0016),

— ņemot vērā Komisijas darba dokumentu "Trešais progresa ziņojums par normatīvās vides vienkāršošanas stratēģiju" (COM(2009)0017),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Rīcības programma administratīvā sloga samazināšanai Eiropas Savienībā un samazinājuma plāni pa nozarēm un pasākumi 2009. gadā" (COM(2009)0544),

— ņemot vērā Komisijas pamatnostādnes par ietekmes novērtējumu (SEC(2009)0092),

— ņemot vērā Ietekmes novērtējuma padomes 2008. gada ziņojumu (SEC(2009)0055),

---

[1] OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.
[2] Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0009.
[3] OV C 15 E, 21.1.2010., 16. lpp.
[4] OV C 15 E, 21.1.2010., 21. lpp., un OV C 184 E, 8.7.2010., 114. lpp.

— ņemot vērā Ietekmes novērtējuma padomes 2009. gada ziņojumu (SEC(2010)1728),

— ņemot vērā Augsta līmeņa neatkarīgu ieinteresēto personu grupas 2009. gada 17. septembra ziņojumu par administratīvo slogu,

— ņemot vērā Konkurences padomes 2009. gada 4. decembra secinājumus,

— ņemot vērā Parlamentārās reformas darba grupas galīgo ziņojumu par 2007.–2009. gadu,

— ņemot Komiteju priekšsēdētāju konferences darba dokumentu "Ietekmes novērtējums: Eiropas Parlamenta pieredze",

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu regulai par pilsoņu iniciatīvu (COM(2010)0119),

— ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

— ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Konstitucionālo jautājumu komitejas atzinumu (A7-0215/2010),

A. tā kā subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa pareiza piemērošana ir nepieciešama sekmīgai Eiropas Savienības darbībai, kā arī tās iestāžu darbībai, lai attaisnotu ES pilsoņu, uzņēmumu, kas darbojas vienotajā tirgū, valstu un pašvaldību pārvaldes iestāžu cerības un nodrošinātu, ka lēmumu pieņemšana ir cik iespējams tuvināta pilsoņiem;

B. tā kā tiesību aktu labāka izstrāde ir kļuvusi par priekšnoteikumu sekmīgai Eiropas Savienības darbībai un var dot būtisku ieguldījumu, lai atgūtos no krīzes un panāktu ekonomisko izaugsmi;

C. tā kā jautājums par tiesību aktu labāku izstrādi būtu jāskata ne tikai saistībā ar Komisijas programmu par labāku regulējumu, bet arī vispārīgāk — saistībā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā;

D. tā kā Lisabonas līgumā ir paredzēts, ka Parlamentam likumdošanas procesā atbilstoši parastajai likumdošanas procedūrai ir tādas pašas pilnvaras kā Padomei;

E. tā kā Lisabonas līgumā ir paredzēta valstu parlamentu oficiāla iesaistīšana subsidiaritātes principa piemērošanas uzraudzībā;

F. tā kā tiesību aktu labāka izstrāde bija prioritārs jautājums iepriekšējai Komisijai un tam vajadzētu būt arī galvenajam tās jaunā sastāva uzdevumam;

G. tā kā labāks likumdošanas process Eiropas Savienībā ietver vairākus aspektus, piemēram, ietekmes novērtēšanu, lai samazinātu administratīvo slogu un vienkāršotu un saskaņotu spēkā esošos leģislatīvos aktus;

H. tā kā ļoti svarīgi ir leģislatīvo aktu priekšlikumus (tostarp ietekmes novērtējumus) sagatavot, konsultējoties ar visām ieinteresētajām personām, jo īpaši sociālajiem partneriem;

I. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 225. pantu Parlamentam ir iespēja prasīt, lai Komisija iesniedz piemērotu priekšlikumu par jautājumiem, saistībā ar kuriem, pēc Parlamenta domām, ir nepieciešams Savienības līmeņa tiesību akts Līgumu īstenošanai;

J. tā kā kopš 2005. gada darbojas programma Eiropas Savienības leģislatīvo aktu radītā administratīvā sloga samazināšanai un programmas mērķis ir līdz 2012. gadam šo slogu samazināt par 25 %;

K. tā kā viena no galvenajām sastāvdaļām šajā programmā ir administratīvo izdevumu sākotnējais novērtējums, pamatojoties uz tā saukto standarta izmaksu modeli;

L. tā kā spēkā esošo leģislatīvo aktu vienkāršošanai un saskaņošanai izmantotā pārstrādāšana un kodifikācija nodrošina skaidrāku priekšstatu par veicamām izmaiņām un to atbilstību;

M. tā kā ir ārkārtīgi svarīgi, lai dalībvalstis pareizi un laikus īstenotu Eiropas Savienības direktīvas, jo aizvien vēl problēma ir leģislatīvo aktu "uzlabošana", proti, tādu pienākumu noteikšana, kuri pārsniedz Eiropas tiesību aktu prasības;

N. tā kā ar Lisabonas līgumu ir aizstāta komitoloģijas sistēma, nosakot jaunu dalījumu deleģētos aktos un īstenošanas aktos;

O. tā kā ar Lisabonas līgumu ir ieviesta ES pilsoņu iniciatīva — jauns instruments, kas ļauj pilsoņiem ietekmēt Eiropas Savienības tiesību aktu izstrādāšanu;

P. tā kā Eiropas Savienības Pamattiesību hartā kā vienas no pilsoņu tiesībām ir minētas tiesības uz labu pārvaldību, ko var nodrošināt, tikai pamatojoties uz pārredzamiem un pilsoņiem saprotamiem tiesību aktiem,

Vispārējas piezīmes

1. uzsver, ka ļoti svarīgi ir izstrādāt vienkāršus, skaidrus tiesību aktus, ko ES pilsoņi var saprast;

2. uzsver, ka Eiropas iestādēm, izstrādājot priekšlikumus, ir jāņem vērā subsidiaritātes princips un proporcionalitātes princips un jāievēro kritēriji, kas noteikti Protokolā par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu, kurš pievienots Līgumam par Eiropas Savienības darbību;

3. uzsver, ka saskaņā ar minēto protokolu visos leģislatīvo aktu projektos jāiekļauj argumenti, kas ļauj secināt, ka mērķi labāk var sasniegt ar ES rīcību, un tas jāpamato ar kvalitatīviem un, kad vien iespējams, kvantitatīviem rādītājiem;

4. pauž stingru atbalstu labākam likumdošanas procesam, kura mērķis ir palielināt Eiropas Savienības leģislatīvo aktu pārredzamību, efektivitāti un saskaņotību; uzsver, ka kvalitatīvu likumdošanas priekšlikumu izstrādē izšķiroša nozīme ir Komisijai kā iestādei ar likumdošanas iniciatīvas pilnvarām; apņemas darīt visu, lai šos priekšlikumus izskatītu bez kavēšanās saskaņā ar attiecīgo likumdošanas procedūru; turklāt uzsver, ka liela nozīme ir sadarbībai ar dalībvalstīm, lai nodrošinātu leģislatīvo aktu pareizu īstenošanu;

5. ņem vērā Komisijas apņemšanos īstenot šo procesu — tā pausta vairākos dokumentos, jo īpaši Trešajā stratēģiskajā pārskatā par labāku regulējumu Eiropas Savienībā, kā arī to apliecina pasākumi, ko Komisija veic pašreiz; tajā pašā laikā atzīmē, ka plašāka sabiedrība joprojām nezina par šo programmu, un aicina Komisiju to popularizēt efektīvāk;

6. piekrīt Padomes 2009. gada 4. decembra secinājumu 3. un 15. punktā izteiktajiem apsvērumiem par kopējo atbildību likumdošanas uzlabošanā un visu šajā procesā iesaistīto iestāžu un privātpersonu atbildības pastiprināšanu;

7. atzīmē Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas dalību diskusijās par labāku likumdošanas procesu un administratīvā sloga samazināšanu, kā arī cer uz auglīgu sadarbību šajā jomā;

8. uzskata, ka 2003. gadā pieņemtais Iestāžu nolīgums par tiesību aktu labāku izstrādi ir jāpārskata, lai uzlabotu iestāžu sadarbību šajā plašajā jomā; vērš uzmanību uz attiecīgajiem punktiem 2010. gada 9. februāra rezolūcijā par Pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Komisijas attiecībām, īpaši uz kopīgo apņemšanos vienoties par izšķirošajām izmaiņām, sagatavojoties turpmākajām sarunām ar Ministru padomi, kuru mērķis ir Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu pielāgot jaunajiem Lisabonas līguma noteikumiem;

9. mudina Komisiju saskaņā ar politisko vienošanos, kura iekļauta Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. februāra rezolūcijā par pārskatīto Eiropas Parlamenta un Komisijas pamatnolīgumu, darīt visu iespējamo, lai likumdošanas procesā nodrošinātu vienādu attieksmi pret Parlamentu un Padomi un tādējādi īstenotu no Lisabonas līguma izrietošo principu par vienlīdzīgu attieksmi pret Parlamentu un Padomi, jo īpaši abas iestādes vienlaikus un plaši informējot par visiem notikumiem un pārmaiņām, kas ietekmē likumdošanas procesu, un nodrošinot tām vienlīdzīgas iespējas piedalīties sanāksmēs un saņemt priekšlikumus vai citu informāciju;

10. uzsver, ka leģislatīvo aktu vienkāršošanas process nedrīkst pazemināt standartus, kas noteikti spēkā esošajos leģislatīvajos aktos, un ka tāpēc šajā procesā jāapspriežas ar visām ieinteresētajām personām, tostarp sociālajiem partneriem;

11. atzinīgi vērtē dalībvalstu parlamentu ciešāku iesaistīšanos Eiropas likumdošanas procesā, jo īpaši uzraudzības procesā pār likumdošanas priekšlikumu atbilstību subsidiaritātes principam; uzsver, ka dalībvalstu parlamentiem, lai iesniegtu savu atzinumu, jāievēro astoņu nedēļu termiņš;

12. atzinīgi vērtē Komisijas rīcību, kuras mērķis ir nodrošināt efektīvu informācijas apmaiņu ar dalībvalstu parlamentiem, kā arī informēt par to Parlamentu un Padomi; mudina dalībvalstu parlamentus nošķirt atzinumus par subsidiaritātes principu no atzinumiem par Komisijas priekšlikumu būtību;

Ietekmes novērtējums

13. uzsver, ka Komisijai ir galvenā atbildība par ietekmes novērtējuma veikšanu; aicina pilnveidot pasākumus, ar kuriem garantē veiktās analīzes neatkarību un uzticamību; tajā pašā laikā apņemas arī turpmāk novērtēt ietekmi visiem būtiskajiem grozījumiem, kurus EP izdara Komisijas priekšlikumos;

14. šajā nolūkā aicina Komisiju regulāri sniegt Parlamentam un Padomei divu līdz četru lappušu apjoma kopsavilkumu par ietekmes novērtējumu, kuru tā veikusi un kuru papildina ar pilnu ietekmes novērtējumu, iesniedzot likumdošanas priekšlikumu;

15. mudina visas Parlamenta komitejas ierosināt diskusijas par Komisijas sagatavotu likumdošanas priekšlikumu, apmainoties viedokļiem ar Komisiju par ietekmes novērtējumu;

16. ņemot vērā iepriekšējo pieredzi, apsver nepieciešamību pārskatīt iestāžu Vienoto pieeju ietekmes novērtējumam un mudina visas iestādes izpildīt savas saistības par ietekmes novērtējumiem; vērš uzmanību uz secinājumiem Komiteju priekšsēdētāju konferences darba dokumentā, kuru tā pieņēmusi šajā sakarā; atbalsta Parlamenta komiteju iniciatīvas aicināt Komisiju iesniegt visus ietekmes novērtējumus, lai attiecīgās komitejas varētu tos pilnībā pārbaudīt jau sākumā un pirms pirmās viedokļu apmaiņas;

17. tajā pašā laikā atgādina Komisijai, ka visi jaunie priekšlikumi jāizvērtē, ņemot vērā visus tā ietekmes aspektus atbilstīgi integrētas pieejas principam, saskaņā ar kuru ir pilnībā jāizanalizē šo priekšlikumu ietekme uz tautsaimniecību, sabiedrību un vidi;

18. īpaši uzsver, ka jāizvērtē leģislatīvo aktu sociālā ietekme, tostarp ietekme uz Eiropas darba tirgu un dzīves standartiem; no jauna uzsver, ka rūpīgi jāizvērtē, kā leģislatīvie akti ietekmē uzņēmumus;

19. ierosina, ka Komisijai jāveic visu priekšlikumu ietekmes novērtējums, lai samazinātu administratīvo slogu, un tādējādi būtu iespējams izpētīt šo priekšlikumu iespējamo blakusietekmi;

20. norāda, ka, cenšoties panākt objektīvu ietekmes novērtējumu, Komisijai regulāri jāapspriežas ar visām ieinteresētajām personām, tostarp maziem un vidējiem uzņēmumiem; atzīst, ka ieinteresētās personas ir labāk jāinformē par iespēju piedalīties šajās apspriešanās, un aicina pagarināt astoņu nedēļu apspriešanās laikposmu; aicina Komisiju sagatavot un publicēt pārskatāmu sarakstu par attiecīgajā gadā plānotajiem ietekmes novērtējumiem, tādējādi dodot iespēju ieinteresētajām personām pienācīgi sagatavoties;

21. uzskata, ka objektīvi ietekmes novērtējumi ir ārkārtīgi svarīgs līdzeklis Komisijas priekšlikumu novērtēšanai, un tāpēc aicina rūpīgi apsvērt risinājumu, ja ietekmes novērtēšanu veic neatkarīga iestāde, kam tomēr jāatskaitās Parlamenta priekšā;

22. uzsver, ka pastāvīgi jāuzrauga ietekmes novērtējumu kvalitāte; atzinīgi vērtē Ietekmes novērtējuma padomes atzinumu par novērtējumu kvalitātes vispārēju uzlabošanos; atzīmē, ka minētā padome piemēro stingrākus vērtēšanas kritērijus; tomēr atzīmē, ka augstais tādu ietekmes novērtējumu īpatsvars (vairāk nekā 30 %), kurus šī padome sākotnēji noraidījusi, liecina — attiecīgajiem Komisijas dienestiem novērtējumu kvalitāte jāturpina uzlabot; aicina palielināt padomei pieejamo darbinieku skaitu;

23. atzinīgi vērtē Komisijas jaunās pamatnostādnes par ietekmes novērtēšanu un jo īpaši tajās ietvertos jautājumus par subsidiaritātes principu un proporcionalitātes principu; cer, ka jaunās pamatnostādnes palīdzēs būtiski uzlabot ietekmes novērtēšanu un tādējādi uzlabos likumdošanas priekšlikumu kvalitāti;

24. atzinīgi vērtē īpaši to, ka Komisijas jaunajās Ietekmes novērtējuma pamatnostādnēs tiek prasīts analizēt ietekmi, kāda varētu būt turpmākajiem leģislatīvajiem aktiem un administratīvajām iniciatīvām par MVU (MVU tests), un ka šādas analīzes rezultāti jāņem vērā, sagatavojot priekšlikumu projektus; uzsver, ka MVU testa regulāra piemērošana Komisijas ietekmes novērtējumos ir svarīgs pasākums, īstenojot Mazās uzņēmējdarbības aktu un tādējādi lielā mērā veicinot mazajiem un vidējiem uzņēmumiem labvēlīgu normatīvo vidi; aicina dalībvalstis piemērot MVU testu valsts līmenī;

25. mudina Komisiju precizēt "lietpratīgas regulēšanas" programmu, kas izklāstīta priekšsēdētāja *J. M. Barroso* politiskajās pamatnostādnēs, jo īpaši sakarā ar biežāku *ex-post* novērtēšanu, kā arī iekļaut šajā programmā kvantitatīvos rādītājus, sevišķi tos, kas saistīti ar nodomu samazināt birokrātisko slogu;

26. mudina Komisiju sistemātiski veikt pieņemto leģislatīvo aktu *ex-post* novērtējumus, lai cita starpā pārbaudītu, cik iespējams, attiecīgo ietekmes novērtējumu pareizību;

27. pieņem zināšanai, ka Revīzijas palāta ir vērtējusi ietekmes novērtēšanas sistēmu, un ar interesi gaida šā vērtējuma rezultātus;

Administratīvā sloga samazināšana

28. uzsver, ka svarīgi ir samazināt izmaksas uzņēmumiem, kuri darbojas Eiropas Savienībā, lai tādējādi radītu iespēju tiem iespēju sekmīgi pastāvēt grūtajos ekonomiskajos apstākļos un konkurēt pasaules mērogā; uzsver, ka jāuzlabo publiskās administratīvās procedūras; uzsver, ka, samazinot administratīvo slogu, galvenā uzmanība jāpievērš nevajadzīgām prasībām sniegt informāciju, un kā atbilstošu pilnībā atbalsta principu "tikai vienreiz", kas minēts Mazās uzņēmējdarbības aktā; uzsver, ka administratīvā sloga samazināšana uzņēmumiem nekādā ziņā nedrīkst radīt negatīvas sociālas vai ekoloģiskas sekas;

29. atzinīgi vērtē rezultātus, ko līdz šim guvusi Komisija, gatavojot priekšlikumus, kuri, tiklīdz būs pieņemti, dos iespēju līdz 2012. gadam samazināt administratīvo slogu pat par 33 %, kas pārsniedz iepriekšējo apņemšanos samazināt to par 25 %; atzīmē, ka tādējādi ietaupījumi var sasniegt EUR 40 miljardus ([1]);

30. vērš īpašu uzmanību uz panākumiem darbā ar Komisijas priekšlikumiem, kam ir vislielākais līdzekļu ietaupīšanas potenciāls (piemēram, mikrouzņēmumu atbrīvošana no ES grāmatvedības prasībām un PVN direktīvas grozīšana, lai atvieglotu rēķinu piesūtīšanu elektroniski); aicina dalībvalstis konstruktīvi sadarboties ar Padomi un nodrošināt pieņemto leģislatīvo aktu transponēšanu savos tiesību aktos;

31. atzīmē, ka administratīvā sloga izvērtēšanas sākotnējā programma izrādījusies laba, taču dārga metode; mudina Komisiju apsvērt administratīvā sloga izvērtēšanas tādas alternatīvas metodes (piemēram, apspriešanos ar ieinteresētajām personām), kuras īpašos gadījumos ļautu ātri novērst šo slogu;

32. uzsver, ka Standarta izmaksu modelim par administratīvā sloga vērtēšanu nav veikta neatkarīga novērtēšana;

33. tajā pašā laikā atzīmē, ka salīdzinoši neliels skaits (2008. gadā — 148) ierosinājumu ir iesniegti tiešsaistē, izmantojot īpašu tīmekļa vietni; uzskata, ka Komisijai informācija jāpublisko, lai tie, uz kuriem šis jautājums attiecas, varētu pievērst uzmanību pārmērīgajam administratīvajam slogam, ko radījuši Eiropas vai dalībvalstu tiesību akti;

34. piekrīt Komisijas atzinumam, ka elektroniskās saziņas līdzekļi ir ideāls instruments, lai samazinātu administratīvo slogu, un mudina to īstenot nodomus, kas izklāstīti e-Komisijas 2006.–2010. gada plānā, un īstenot i2010 stratēģijas nodomus, kuru mērķis ir modernizēt pārvaldi Eiropā;

35. mudina Komisiju arī turpmāk īstenot nozaru plānus, lai samazinātu administratīvo slogu; apņemas ātri izskatīt attiecīgos likumdošanas priekšlikumus;

36. atzīmē Augsta līmeņa neatkarīgu ieinteresēto personu grupas pozitīvo ieguldījumu jautājumu lemšanā saistībā ar Komisijas administratīvā sloga samazināšanas programmu; tomēr uzsver, ka grupas sastāvam jābūt sabalansētākam, tajā iekļaujot vairāk ekspertu, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, un iekļaujot ekspertus no citām dalībvalstīm; aicina šādi paplašinātas grupas pilnvaras pagarināt līdz 2013. gadam;

37. norāda, ka pilsoņi nespēj atšķirt administratīvo slogu, kas izriet no ES tiesību aktiem, no tā sloga, kuru rada dalībvalstu tiesību akti, un ka dalībvalstu administratīvais slogs veicina negatīva Eiropas Savienības tēla rašanos;

38. atzīmē, ka, cenšoties nodrošināt sloga samazināšanas programmas panākumus, ir nepieciešama aktīva Komisijas sadarbība ar dalībvalstīm, lai izvairītos no atšķirīgas interpretācijas un tā sauktās leģislatīvo aktu "uzlabošanas";

39. mudina dalībvalstis konsekventi īstenot to mērķus administratīvā sloga samazināšanai un cer uz turpmāku produktīvu sadarbību ar dalībvalstu parlamentiem šajā jomā;

40. mudina Komisiju, pamatojoties uz apspriešanos ar visām iesaistītajām personām, tostarp sociālajiem partneriem, un uz spēkā esošo leģislatīvo aktu *ex-post* novērtējumu, paplašināt Rīcības programmu administratīvā sloga samazināšanai Eiropas Savienībā, ietverot jaunas prioritārās jomas un citus leģislatīvus aktus; aicina Komisiju turpināt šo rīcības programmu pēc 2012. gada;

([1]) Sk. 6. lpp. dokumentā "Rīcības programmā administratīvā sloga samazināšanai Eiropas Savienībā un samazinājuma plāni pa nozarēm un pasākumi 2009. gadā" (COM(2009)0544).

Ceturtdiena, 2010. gada 9. septembris

Institucionālas un procesuālas piezīmes

41. atzinīgi vērtē Komisijas līdzšinējos centienus izvirzīt un sagatavot priekšlikumus par Eiropas leģislatīvo aktu vienkāršošanu un saskaņošanu; uzsver, ka jāsaglabā laba iestāžu sadarbība šajā jomā, jo īpaši attiecībā uz Komisijas atsauktajiem likumdošanas priekšlikumiem, kuri nav uzskatīti par nozīmīgiem;

42. mudina Komisiju turpināt izmantot leģislatīvo aktu kodifikāciju un iesniegt ziņojumu, kuru bija paredzēts sagatavot jau 2009. gadā un kurā būtu izklāstīti kodifikācijas programmas rezultāti pilnībā [1];

43. uzsver, ka, grozot leģislatīvo aktu, vienmēr jāizmanto pārstrādāšanas metode; tajā pašā laikā atzīst un respektē Komisijas tiesības, kas tai pienākas likumdošanas procesā;

44. norāda, ka uz citām iniciatīvām par leģislatīvo aktu vienkāršošanu attiecas parastā likumdošanas procedūra un attiecīgie termiņi; apliecina, ka EP pieliek visas pūles, lai Komisijas priekšlikumus izskatītu pēc iespējas īsākā termiņā;

45. vērš uzmanību uz to, ka Līgumā par Eiropas Savienības darbību [2] nepārprotami ir aizliegts Parlamentam un Padomei pieņemt leģislatīvos aktus, kuri nav paredzēti Līguma noteikumos par attiecīgo jomu;

46. brīdina, ka nevar atteikties no vajadzīgiem leģislatīvajiem aktiem, tos aizstājot ar ieteikuma rakstura dokumentiem vai citiem neleģislatīviem dokumentiem; uzskata, ka jebkurā gadījumā rūpīgi jāizvērtē šādas izvēles sekas saskaņā ar Līgumā noteiktajām tiesībām un dažādo attiecīgo institūciju lomu;

47. vienlaikus uzsver, ka ieteikuma tiesību instrumenti jālieto ar lielu piesardzību un ar pienācīgu pamatojumu, neskarot spēkā esošo leģislatīvo aktu juridisko noteiktību un skaidrību, un pēc apspriešanās ar Parlamentu, kā uzsvērts tā rezolūcijā par pārskatīto Pamatnolīgumu;

48. atzinīgi vērtē uzlaboto apmaiņu ar informāciju un dokumentiem, kuri saistīti ar īstenošanas pasākumiem (komitoloģiju), un īpaši atzinīgi vērtē to, ka tiek izmantota jaunā regulatīvā kontroles procedūra; pauž cerību, ka pāreja uz jauno sistēmu, kas ieviesta ar Lisabonas līgumu, notiks efektīvi un bez nepamatotas kavēšanās;

49. atzīmē arī vairākas citas institucionālas izmaiņas, kas ieviestas ar Lisabonas līgumu un kas ietekmēs likumdošanu Eiropas Savienībā; īpaši uzsver, cik nozīmīga ir Eiropas Savienības pilsoņu iniciatīva, kas var kļūt par Eiropas publisko debašu nozīmīgu aspektu, un atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu regulai par šo tematu; uzsver, ka Parlamentam un Komisijai cieši jāsadarbojas, lai izveidotu efektīvu un saprotamu instrumentu, kurā būs noteikts skaidrs pieņemamības kritērijs un kurš atbildīs ES likumdošanas procesa labajai praksei;

50. atbalsta Komisijas priekšlikumu izvērtēt *ex-ante* ierosinātās pilsoņu iniciatīvas pieņemamību jau tad, kad tā ir saņēmusi vienu trešo daļu no vajadzīgajiem atbalsta paziņojumiem, — tas ļaus novērst pilsoņu vilšanos gadījumā, ja iniciatīvas pasludina par nepieņemamām;

51. aicina Komisiju noteikt ne tikai termiņu oficiāli iesniegtas iniciatīvas izskatīšanai, bet arī termiņu, līdz kuram, ja iniciatīva ir pieņemama, Komisijai jāiesniedz likumdošanas priekšlikums;

---

[1] Sk. 5. iedaļu "Trešajā progresa ziņojumā par normatīvās vides vienkāršošanas stratēģiju" (COM(2009)0017).
[2] LESD 296. panta 3. punkts.

52. mudina Komisiju apstiprināt termiņus, kuros tā izpildīs Parlamenta prasības, kas izteiktas saskaņā ar LESD 225. pantu, un mudina Komisiju, to darot, īpaši ņemt vērā saskaņā ar Pamatnolīgumu noteiktās saistības sagatavot ziņojumu par pasākumiem, kas saistīti ar visām likumdošanas iniciatīvām un veikti trīs mēnešu laikā pēc likumdošanas iniciatīvas ziņojuma pieņemšanas, un iesniegt likumdošanas priekšlikumu vēlākais viena gada laikā;

53. aicina Komisiju, ņemot vērā līdzšinējās Parlamenta rezolūcijas par Savienības tiesību aktu piemērošanas uzraudzību, pilnībā izmantot savas tiesības saskaņā ar LESD 258. un 260. pantu, jo īpaši attiecībā uz gadījumiem, kad dalībvalstis nepaziņo par direktīvas transponēšanas pasākumiem;

54. norāda, ka tiesību aktu labāka izstrāde ir tieši saistīta ar Eiropas Savienības tiesību aktu īstenošanas uzraudzību;

55. cieši seko tam, kā tiek īstenots šādas uzraudzības ES izmēģinājuma projekts; ir nobažījies, ka ierosinātā sūdzību izskatīšanas metode varētu Komisiju padarīt pārāk atkarīgu no dalībvalstīm;

*

* *

56. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Romu stāvoklis Eiropā

P7_TA(2010)0312

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. septembra rezolūcija par romu stāvokli un pārvietošanās brīvību Eiropas Savienībā

(2011/C 308 E/12)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā ES Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 1., 8., 20., 21., 19., 24., 25., 35. un 45. pantu,

— ņemot vērā starptautiskās cilvēktiesības, jo īpaši Starptautisko Konvenciju par jebkuras rasu diskriminācijas izskaušanu, Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bērna tiesībām,

— ņemot vērā Eiropas konvencijas, kas aizsargā cilvēktiesības un pamatbrīvības, jo īpaši Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (ECHR) un ar to saistīto Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, Eiropas Sociālo hartu un attiecīgos Eiropas Sociālo tiesību komitejas ieteikumus, kā arī Eiropas Padomes Pamatkonvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. un 3. pantu, kuros noteiktas Eiropas Savienības pamattiesības un pamatprincipi, tostarp nediskriminēšanas un brīvas pārvietošanās principi,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 8., 9., 10., 16., 18., 19., 20., 21., 151., 153. un 157. pantu,

Ceturtdiena, 2010. gada 9. septembris

— ņemot vērā Parlamenta 2005. gada 28. aprīļa rezolūciju par romu stāvokli Eiropas Savienībā ([1]), 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par romu sieviešu stāvokli Eiropas Savienībā ([2]), 2007. gada 15. novembra rezolūciju par to, kā piemērojama Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā ([3]), 2008. gada 31. janvāra rezolūciju par Eiropas stratēģiju romu jautājumā ([4]), 2008. gada 10. jūlija rezolūciju par romu uzskaiti pēc etniskās piederības Itālijā ([5]), 2009. gada 11. marta rezolūciju par romu sociālo stāvokli un labāku piekļuvi ES darba tirgum ([6]), kā arī 2010. gada 25. marta rezolūciju par otro Eiropas romu samitu ([7]),

— ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības ([8]), Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ([9]), Padomes 2008. gada 28. novembra Pamatlēmumu 2008/913/TI par krimināltiesību izmantošanu cīņā pret noteiktiem rasisma un ksenofobijas veidiem un izpausmēm ([10]), Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā ([11]), kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ([12]),

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras publicētos ziņojumus ([13]) par romu jautājumu, rasismu un ksenofobiju ES dalībvalstīs 2009. gadā, kā arī Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra *Thomas Hammarberg* ziņojumus,

— ņemot vērā 2007. gada decembra un 2008. gada jūnija Eiropadomes secinājumus, Vispārējo lietu padomes 2008. gada decembra sanāksmes secinājumus un Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju aizsardzības padomes 2009. gada 8. jūnijā Luksemburgā pieņemtos secinājumus par romu integrāciju,

— ņemot vērā to, ka virkne dalībvalstu, kandidātvalstu un citu valstu, kurās ir pārstāvēts ievērojams skaits Savienības iestāžu, 2005. gadā pasludināja "Romu integrācijas desmitgadi" un izveidoja Romu izglītības fondu,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 24. oktobra rezolūciju par sieviešu imigrāciju: imigrantu loma un vieta Eiropas Savienībā ([14]),

— ņemot vērā 2008. gada 16. septembrī Briselē notikušā pirmā Eiropas romu samita un 2010. gada 8. aprīlī Kordovā notikušā otrā Eiropas romu samita secinājumus,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas gaidāmo ziņojumu par ES stratēģiju romu integrācijai, kuru ir paredzēts pabeigt 2010. gada beigās,

---

([1]) OV C 45 E, 23.2.2006., 129. lpp.
([2]) OV C 298 E, 8.12.2006., 283. lpp.
([3]) OV C 282 E, 6.11.2008., 428. lpp.
([4]) OV C 68 E, 21.3.2009., 31. lpp.
([5]) OV C 294 E, 3.12.2009., 54. lpp.
([6]) OV C 87 E, 1.4.2010., 60. lpp.
([7]) Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0085.
([8]) OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.
([9]) OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.
([10]) OV L 328, 6.12.2008., 55. lpp.
([11]) OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.
([12]) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.
([13]) Ziņojums par rasismu un ksenofobiju ES dalībvalstīs 2009. gadā; Apsekojums attiecībā uz minoritātēm un diskrimināciju Eiropas Savienībā, Statistikas biroja aktuālie dati, ziņojums: Romu stāvoklis 2009. gadā; ES romu tautības pilsoņu situācija, pārceļoties un apmetoties uz dzīvi citās ES dalībvalstīs; Romu un klejotāju tautu dzīvošanas apstākļi Eiropas Savienībā: salīdzinošs ziņojums.
([14]) OV C 313E, 20.12.2006., 118. lpp.

— ņemot vērā ANO Rasu diskriminācijas izskaušanas komitejas 77. sesijas (2010. gada 2.–27. augustā) pieņemtos ieteikumus,

— ņemot vērā Eiropas Padomes Eiropas Komisijas pret rasismu un neiecietību 2010. gada 15. jūnijā publicēto "Ceturto ziņojumu par Franciju",

— ņemot vērā romu integrācijas desmit vispārējos pamatprincipus,

— ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,

A. tā kā Eiropas Savienība ir dibināta, pamatojoties uz principiem, kas izklāstīti ES Pamattiesību hartā un ES līgumos, tostarp nediskriminēšanas principu, īpašām tiesībām uz ES pilsonību un tiesībām uz personas datu aizsardzību;

B. tā kā šos principus īsteno ar minētajām Direktīvām 2000/43/EK, 2000/78/EK, 2004/38/EK un 95/46/EK;

C. tā kā 10–12 miljoni Eiropas romu joprojām tiek sistemātiski smagi diskriminēti attiecībā uz izglītību (jo īpaši segregācija), mājokļiem (jo īpaši piespiedu izlikšanas no mājām un dzīves apstākļi, kas atpaliek no vispārējiem standartiem un bieži nozīmē dzīvi geto apstākļos), nodarbinātību (īpaši zems nodarbinātības līmenis) un vienlīdzīgu piekļuvi veselības aprūpei un citiem sabiedriskajiem pakalpojumiem un tā kā viņu politiskās līdzdalības līmenis ir pārsteidzoši zems;

D. tā kā vairākums Eiropas romu iedzīvotāju kļuva par ES pilsoņiem pēc 2004. un 2007. gada paplašināšanās, tādējādi iegūstot ES pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā;

E. tā kā īpaši neaizsargāti ir daudzi romi un viņu kopienas, kuri nolemj apmesties uz dzīvi citā Eiropas dalībvalstī, kuras valstspiederīgie viņi nav;

F. tā kā vairākās dalībvalstīs, tostarp pavisam nesen Francijā, ir notikušas romu repatriācijas un izraidīšanas, kad valdība laikā starp 2010. gada martu un augustu piespiedu kārtā vai "brīvprātīgi" izraidīja simtiem romu, kuri ir ES pilsoņi;

G. tā kā Francijas iestādes ir uzaicinājušas iekšlietu ministrus no Itālijas, Vācijas, Apvienotās Karalistes, Spānijas, Grieķijas, Kanādas un ASV, vēlāk arī no Beļģijas, kā arī Eiropas Komisijas pārstāvjus piedalīties sanāksmē, kas notiks septembrī Parīzē, lai apspriestu ES kompetencē esošus jautājumus, kas saistīti ar "imigrāciju" un brīvu pārvietošanos, bet uz kuru pārējās dalībvalstis nav uzaicinātas, un tā kā Itālijas iekšlietu ministrs ir paziņojis par nodomu panākt stingrākus ES noteikumus attiecībā uz imigrāciju un brīvu pārvietošanos, jo īpaši attiecībā uz romiem;

H. tā kā šādas rīcības sekas ir bijusi romu stigmatizācija un vispārējs antičigānisms politiskajā diskursā;

I. tā kā Lilles administratīvā tiesa ir apstiprinājusi agrāku 2010. gada 27. augusta tiesas lēmumu, atceļot izsūtīšanas orderus septiņiem romiem, jo valsts iestādes nav pierādījušas, ka viņi "apdraud sabiedrisko kārtību";

J. tā kā Eiropas Parlaments ir atkārtoti aicinājis Komisiju izstrādāt ES stratēģiju romu jautājumā, ar kuru visā Eiropā tiktu veicināti vienlīdzīgu iespēju un sociālās integrācijas principi;

Ceturtdiena, 2010. gada 9. septembris

K. tā kā ES rīcībā ir dažādi instrumenti, ko var izmantot romu atstumtības izskaušanai, piemēram, saistībā ar struktūrfondiem piedāvātā jaunā iespēja izmantot līdz 2 % no kopējā Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) finansējuma izdevumiem mājokļu jomā atstumto iedzīvotāju kopienām, kura stāsies spēkā 2010. gadā, vai arī pašreizējās iespējas, ko piedāvā Eiropas Sociālais fonds;

L. tā kā progress romu diskriminācijas izskaušanā, garantējot viņiem tiesības uz izglītību, nodarbinātību, veselību, mājokļiem un pārvietošanās brīvību dalībvalstīs, ir bijis nevienmērīgs un lēns un tā kā dalībvalstīs vajadzētu palielināt romu pārstāvību valdības struktūrās un valsts pārvaldē,

1. atgādina, ka Eiropas Savienība pirmkārt ir kopiena, kuras pamatā ir vērtības un principi atvērtas un integrētas sabiedrības, ES pilsonības uzturēšanai un veicināšanai, jo īpaši aizliedzot visas diskriminācijas formas;

2. uzsver visu ES pilsoņu un viņu ģimeņu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties visā ES, kas atbilstoši līgumiem ir viens no ES pilsonības fundamentālajiem aspektiem un tiek īstenotas ar Direktīvu 2004/38/EK, kura visām dalībvalstīm jāpiemēro un jāievēro;

3. pauž dziļas bažas saistībā ar Francijas iestāžu, kā arī citu dalībvalstu iestāžu veiktajiem pasākumiem pret romiem un nomadiem, paredzot viņu izraidīšanu; mudina iestādes nekavējoties pārtraukt jebkuras romu izraidīšanas, kā arī aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis izvirzīt tādu pašu prasību;

4. uzsver, ka masveida izraidīšana ir aizliegta ar Pamattiesību hartu un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un ka šādi pasākumi ir ES līgumu un tiesību aktu pārkāpums, kuru rezultātā notiek diskriminācija rases un etniskās piederības dēļ un tiek pārkāpta Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā;

5. pauž dziļas bažas jo īpaši par provocējošo un klaji diskriminējošo retoriku, kas romu repatriāciju laikā iezīmēja politisku diskursu, sagatavojot augsni rasistiskiem paziņojumiem un labējo ekstrēmistu grupu rīcībai; tādēļ atgādina politikas veidotājiem par viņu pienākumiem un noraida jebkurus apgalvojumus, kas saista minoritātes un imigrāciju ar kriminalitāti un rada diskriminējošus stereotipus;

6. šajā saistībā atgādina, ka Direktīvā 2004/38/EK pārvietošanās brīvības ierobežojumi un ES pilsoņu izraidīšana tiek uzskatīti tikai par izņēmumiem un šadiem pasākumiem ir noteikti konkrēti un skaidri ierobežojumi; jo īpaši lēmumi par izraidīšanu ir jāvērtē un jāpieņem individuāli, ņemot vērā personiskos apstākļus un nodrošinot procesuālās garantijas un pārsūdzību (28., 30. un 31. pants);

7. uzsver arī, ka saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK ekonomisko līdzekļu trūkums nekādos apstākļos nedrīkst būt par attaisnojumu ES pilsoņu automātiskai izraidīšanai (16. apsvērums, 14. pants) un ka pārvietošanās brīvības un uzturēšanās ierobežojumus, pamatojoties uz valsts politiku, sabiedrības drošību un sabiedrības veselību, drīkst noteikt, tikai vadoties pēc personas uzvedības, nevis pēc vispārējiem preventīviem apsvērumiem vai pēc etniskās vai nacionālās izcelsmes;

8. turklāt uzsver, ka izraidīto romu pirkstu nospiedumu ņemšana ir nelikumīga un ir pretrunā ES Pamattiesību hartai (tās 21. panta 1. un 2. punktam), ES līgumiem un ES tiesību aktiem, jo īpaši Direktīvām 2004/38/EK un 2000/43/EK, un šāda rīcība noved pie diskriminācijas etniskās vai nacionālās izcelsmes dēļ;

9. mudina dalībvalstis stingri ievērot savus ES tiesību aktos noteiktos pienākumus un izvairīties no nekonsekvences, piemērojot Brīvas pārvietošanās direktīvas prasības; atgādina, ka dalībvalstīm jau iepriekš ir izteikts aicinājums pārskatīt un atcelt tos tiesību aktus un pasākumus, kas tieši vai netieši diskriminē romus rases un etniskās piederības dēļ, un aicina Padomi un Komisiju uzraudzīt to, kā dalībvalstis, jo īpaši attiecībā uz romiem, piemēro līgumus un direktīvas par pretdiskriminācijas pasākumiem un pārvietošanās brīvību, un veikt vajadzīgos pasākumus, t.i., uzsākt pārkāpumu tiesvedību to neievērošanas gadījumā;

10. uzskata, ka romu stāvoklis Eiropā nekādi nevar ietekmēt ne Rumānijas un Bulgārijas gaidāmo pievienošanos Šengenas zonai, ne arī to pilsoņu tiesības;

11. ar nožēlu atzīmē, ka Eiropas Komisijas kā līgumu sargātājas reakcija ir bijusi novēlota un nepilnīga, lai pārbaudītu dalīvalstu pasākumu atbilstību ES primārajiem tiesību aktiem un ES tiesību aktiem, jo īpaši minētajām direktīvām par nediskriminēšanu, pārvietošanās brīvību un tiesībām uz personas datu aizsardzību; atkārtoti pauž bažas saistībā ar sekām, kādas var būt pašreizējam pienākumu sadalījumam attiecībā uz romu politiku starp Komisijas locekļiem, un prasa izveidot stingru horizontālu koordināciju, lai garantētu savlaicīgu un efektīvu reaģēšanu nākotnē;

12. aicina Komisiju stingri aizstāvēt ES Pamattiesību hartā un ES līgumos minētās vērtības un principus, kā arī nodrošināt ātru reaģēšanu, sniedzot pilnīgu analīzi par situāciju Francijā un visās dalībvalstīs par romu politikas atbilstību ES tiesību aktiem, tostarp pamatojoties uz NVO un romu pārstavju sniegto informāciju;

13. pauž dziļas bažas, ka, neraugoties uz jautājuma steidzamību, Komisija līdz šim nav atbildējusi uz Parlamenta 2008. gada janvāra un 2010. gada marta lūgumiem sagatavot sadarbībā ar dalībvalstīm Eiropas stratēģiju romu jautājumā; atkārtoti aicina Komisiju izstrādāt visaptverošu Eiropas stratēģiju romu integrācijai;

14. uzskata, ka ES un visas dalībvalstīs ir kopīgi atbildīgas par romu integrācijas veicināšanu un ka tādēļ ES līmenī nepieciešama visaptveroša pieeja ES romu stratēģijas formā, pamatojoties uz Kordovā notikušajā otrajā Eiropas romu samitā pieņemtajām saistībām, kas ir šādas:

— romu jautājumu iekļaušana Eiropas un dalībvalstu valstu politikā attiecībā uz pamatbrīvībām un aizsardzību pret rasismu, nabadzību un sociālo atstumtību;

— ceļveža uzlabošana integrētās platformas romu integrācijai izveidei, kā arī galveno prioritāro mērķu un rezultātu noteikšana;

— finansējuma nodrošināšana romiem ar pašreizējiem ES finanšu instrumentiem un palīdzība viņu sociālās integrācijas uzlabošanai, sekojot, kā tiek izlietoti resursi; jaunu kritēriju ieviešana, lai nodrošinātu finansējuma izlietojuma labāku atbilstību romu situācijai;

15. pauž dziļu nožēlu par politiskās gribas trūkumu, ko dalībvalstis izrādīja otrajā Eiropas romu samitā, kuru apmeklēja tikai trīs ministri, un aicina dalībvalstis atbalstīt konkrētus pasākumus, lai īstenotu saistības, ko uzņēmās prezidentūras trijotne, parakstot Romu samita kopējo deklarāciju;

16. uzskata, ka ir svarīgi izstrādāt kompleksu attīstības programmu, kura vienlaikus būtu vērsta uz visām saistītajām politikas jomām un ļautu veikt tūlītēju intervenci geto rajonos, kuros notiek cīņa ar nopietnām strukturālām nepilnībām; aicina Komisiju un dalībvalstis darbības programmu īstenošanas procesā nodrošināt vienlīdzīgu iespēju stingru ievērošanu, lai projektu īstenošana tieši vai netieši neveicinātu romu segregāciju un atstumšanu; uzsver, ka 2010. gada 10. februārī Parlaments pieņēma ziņojumu par Eiropas Reģionālās attīstības fondu attiecībā uz nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu atbalstam paredzētas mājokļu intervences atbilstību, un prasa steidzami īstenot pārskatīto regulu. lai dalībvalstis varētu efektīvi izmantot šo iespēju;

17. prasa efektīvi īstenot politiku, kas ir vērsta uz to romu sieviešu stāvokļa uzlabošanu, kuras cieš no dubultās diskriminācijas — kā romu tautības pārstāves un kā sievietes; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis sadarbībā ar NVO rīkot romu sievietēm un plašai sabiedrībai informācijas kampaņas un nodrošināt attiecīgo noteikumu pilnīgu īstenošanu, lai mazinātu diskriminējošās kultūras ieražas un patriarhālo lomu modeļus, izvairītos no polarizācijas, prevalējošiem seksistu stereotipiem un sociālās stigmatizācijas, kas veicina vardarbību pret sievietēm, un lai nepieļautu vardarbību ieražu, tradīciju vai reliģisku uzskatu dēļ;

18. izsaka bažas saistībā ar romu piespiedu repatriāciju uz valstīm Rietumbalkānos, kur viņiem var nākties saskarties ar bezpajumtniecību un diskrimināciju; aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis nodrošināt, ka tiek ievērotas romu pamattiesības, piemēram, nodrošinot attiecīgu palīdzību un uzraudzību;

19. mudina Padomi pieņemt kopēju nostāju par finansējumu no struktūrfondiem un pirmspievienošanās fondiem, apliecinot Eiropas politisko apņēmību veicināt romu integrāciju, un nodrošināt romu integrācijas vispārējo pamatprincipu ievērošanu, pārskatot attiecīgās rīcības programmas arī nākamajam plānošanas periodam; mudina Komisiju analizēt un izvērtēt pašreizējo sociālo ietekmi ieguldījumiem no pirmspievienošanās un struktūrfondiem nelabvēlīgos apstākļos esošu grupu atbalstam, izdarīt secinājumus un izstrādāt jaunas stratēģijas un noteikumus, ja tas šajā jomā ir nepieciešams;

20. prasa ES un dalībvalstīm mobilizēt attiecīgu finansējumu romu integrācijas projektiem, uzraudzīt šā finansējuma sadali starp dalībvalstīm, finansējuma izmantošanu un to, vai projekti tiek pienācīgi īstenoti, kā arī novērtēt projektu efektivitāti un aicina Komisiju un Padomi izstrādāt ziņojumu par šo jautājumu kopā ar attiecīgiem priekšlikumiem;

21. mudina ES iestādes iesaistīt romu kopienas no viszemākā līmeņa līdz starptautisku NVO līmenim visaptverošas romu politikas izstrādes procesā, aptverot visus aspektus, kas saistīti ar plānošanu, īstenošanu un uzraudzību, kā arī izmantot pieredzi, kas gūta "Romu integrācijas desmitgadē no 2005. līdz 2015. gadam", EDSO rīcības plānu un Eiropas Padomes, Apvienoto Nāciju Organizācijas un Eiropas Parlamenta rekomendācijas;

22. aicina atbildīgo komiteju sadarbībā ar dalībvalstu parlamentiem un pēc konsultēšanās ar Pamattiesību aģentūru, kurai vajadzētu sagatavot ziņojumu, kā arī NVO un iestādēm, kuras nodarbojas ar cilvēktiesību un romu jautājumiem, būt lietas kursā par šo jautājumu un sagatavot ziņojumu par romu situāciju Eiropā, par pamatu ņemot iepriekšējās Parlamenta rezolūcijas un ziņojumus; ES līmenī vajadzētu izveidot vienādranga novērtēšanas mehānismu, lai uzraudzītu un nodrošinātu dalībvalstu rīcības atbilstību;

23. mudina dalībvalstis strikti ievērot to saistības sakarā ar Starptautisko konvenciju par jebkuras rasu diskriminācijas izskaušanu, nekavējoties apstiprinot ANO Rasu diskriminācijas izskaušanas komitejas 77. sesijā pieņemtās rekomendācijas;

24. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu un kandidātvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājam, Eiropas Padomei un EDSO.

Ilgtermiņa aprūpe vecāka gadagājuma cilvēkiem

P7_TA(2010)0313

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. septembra rezolūcija par vecāka gadagājuma cilvēku ilgtermiņa aprūpi

(2011/C 308 E/13)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,

— ņemot vērā priekšlikumu direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas (COM(2008)0426),

— ņemot vērā 2010. gada 30. jūnija jautājumu Komisijai par vecāka gadagājuma cilvēku ilgtermiņa aprūpi (O-0102/2010 – B7-0457/2010),

— ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,

1. aicina dalībvalstis apsvērt pēdējo gadu laikā notikušās demogrāfiskās izmaiņas, jo īpaši iedzīvotāju novecošanos, kuras rezultātā palielinās budžeta izdevumi un ļoti daudzi iedzīvotāji pieprasa labāku veselības un sociālās aprūpes infrastruktūru; mudina dalībvalstis cīnīties pret vecāka gadagājuma cilvēku sociālo atstumtību un jebkāda veida diskrimināciju pēc vecuma;

2. atgādina dalībvalstīm, ka vienlīdzīgu iespēju nodrošināšana saņemt atbilstīgus veselības un aprūpes pakalpojumus ir viens no Eiropas solidaritātes modeļa pamatprincipiem;

3. atzīstot gan aprūpes kvalitātes, gan nepārtrauktības nozīmību, aicina dalībvalstis uzlabot, veicināt un atbalstīt visu to personu speciālās apmācības un atkārtotas iesaistīšanas pasākumus, kuras ilgtermiņā atbild par vecāka gadagājuma cilvēku aprūpi, aptverot arī neoficiālos aprūpētājus un tos, kam ir nepieciešamas profesionālā kvalifikācija; ar šādu apmācību var arī uzlabot šā svarīgā darba prestižu; mudina dalībvalstis atrisināt zemās samaksas par aprūpes darbu, personāla trūkuma, apmācības trūkuma vai neatbilstošas apmācības problēmu, kas apgrūtina aprūpes sniegšanu; norāda uz lielo ieguldījumu, ko aprūpes nodrošināšanā dod pilsoniskā sabiedrība, baznīca un žēlsirdības organizācijas;

4. norāda, cik svarīgi ir turpināt e-veselības aprūpes izstrādi, lai uzlabotu aprūpes sniegšanas produktivitāti un efektivitāti un atbalstītu arī neformālos aprūpētājus un pašus vecāka gadagājuma cilvēkus;

5. aicina Komisiju un dalībvalstis ņemt vērā neoficiālo aprūpētāju vajadzības — viņu sniegtās aprūpes vecāka gadagājuma cilvēkiem īpatsvars ir ievērojams — un veikt konkrētus pasākumus, lai šīs personas ar apmācību, atpūtas periodiem un profesionālās un ģimenes dzīves apvienošanas pasākumiem atbalstītu un saglabātu šajā darbā;

6. joprojām uzskata, ka visās dalībvalstīs jānodrošina to personu pamattiesības, kas saņem ilgtermiņa aprūpi, un tāpēc aicina dalībvalstis veltīt lielāku uzmanību nekā līdz šim pakalpojumu sniegšanas kvalitātes kritēriju īstenošanai un ievērošanai;

7. aicina dalībvalstis vecāka gadagājuma cilvēkiem sniegt visu to nepieciešamo atbalstu, lai nodrošinātu, ka viņiem savās mājās nav nepieciešama palīdzība, un apgādātu ar palīdzības līdzekļiem, ar kuriem viņi šajā vidē varētu labāk ar visu tikt galā, jo dzīve mājās ir labākā alternatīva ievietošanai aprūpes iestādēs;

8. aicina dalībvalstis valstu tiesību aktos reglamentēt profesionālās prasības tiem sociālajiem darbiniekiem, kas rūpējas par vecāka gadagājuma cilvēkiem, un izstrādāt un ieviest progresīvākās apmācības sistēmas, lai paaugstinātu to personu izglītības līmeni, kas strādā vecāka gadagājuma cilvēku aprūpes jomā, un līdz ar to uzlabotu piedāvāto pakalpojumu kvalitāti;

9. pauž nožēlu, ka daudzās dalībvalstīs geriatriskās medicīnas pakalpojumu sniegšanas finansējums un šo pakalpojumu apjoms gadu gaitā ir samazinājies un ka citu jomu speciālisti nav pietiekami apmācīti attiecībā uz vecāka gada gājuma cilvēku aprūpi; norāda, ka daudzos gadījumos iepriekšminēto iemeslu dēļ ir samazinājusies vecāka gadagājuma cilvēkiem sniegtās aprūpes kvalitāte un ka dažkārt to var uzskatīt par netaisnīgu šo personu diskrimināciju; aicina dalībvalstis šo situāciju uzraudzīt, lai vajadzības gadījumā palielinātu šai jomai piešķirto līdzekļu apjomu;

10. aicina dalībvalstis prioritārā kārtā atbalstīt paliatīvās aprūpes vienību izveidi dzīves vietās;

11. aicina Komisiju vākt datus un apkopot informāciju par institucionālo, vietējo un dzīves vietās sniegtās vecāka gadagājuma cilvēku aprūpes infrastruktūru katrā dalībvalstī;

12. aicina visiem aprūpes jomā noslēgtajiem līgumiem noteikt obligātus standartus, tostarp arī minimālo algu;

13. aicina Komisiju veikt plašākus pētījumus, lai noskaidrotu, cik ilgtermiņa aprūpē esošo vecāka gadagājuma cilvēku nāves gadījumi ir saistāmi ar nepietiekamu uzturu vai dehidratāciju;

14. aicina dalībvalstis izstrādāt vecāka gadagājuma cilvēkiem domātu informēšanas un novēršanas politiku, jo īpaši attiecībā uz pārtikas piedāvājuma klāstu un dehidratācijas draudu novēršanu;

15. norāda, ka ES vecāka gadagājuma cilvēku politika ir balstīta uz principu "sabiedrība visiem", kuru īstenojot, dalībvalstīm ir jānodrošina, ka dažāda vecuma cilvēkiem neatkarīgi no viņu vecuma ir neierobežotas iespējas aktīvi piedalīties sabiedrības dzīvē;

16. atbalsta tādu programmu ieviešanu, ar kurām vecāka gadagājuma cilvēkiem sociālo palīdzību un veselības aprūpi nodrošina dzīves vietās, vai arī atbalsta šādu programmu turpmāku darbību tajās valstīs, kurā tās jau pastāv, un to, ka tām ir jābūt vietējo varas iestāžu pārziņā;

17. aicina Komisiju izstrādā Zaļo grāmatu par sliktu izturēšanos pret vecāka gada gājuma cilvēkiem un viņu aizsardzību sabiedrībā un visās aprūpes iestādēs, tostarp īpašu uzmanību pievēršot slimnieku mobilitātei un 27 dalībvalstīs esošās paraugrpakses konkrētām detaļām;

18. aicina Komisiju sagatavot pētījumu, kurā būtu skaidrāk atspoguļotas vecāka gadagājuma cilvēku pieaugošās vajadzības pēc aprūpes un aplēsts paredzamais speciālistu piedāvājums laika periodā līdz 2020. gadam;

19. aicina dalībvalstis, piemērojot atklātās koordinācijas metodi, apmainīties ar informāciju, politikas idejām un paraugpraksi attiecībā uz ilgtermiņa aprūpes sniegšanu vecāka gada gājuma cilvēkiem, un jo īpaši attiecībā uz pasākumiem un obligātajiem profesionālajiem standartiem, lai:

a) mazinātu nevienlīdzību veselības aprūpes jomā un aizsargātu vecāka gadagājuma cilvēkus sabiedrībā un aprūpes iestādēs;

b) novērtu sliktu izturēšanos pret viņiem;

c) pieņemtu cilvēkresursu stratēģijas, kas ļautu mazināt personāla nepietiekamību

d) un palīdzētu izplatīt informāciju un sakaru tehnoloģijas, lai veicinātu (aprūpi ģimenēs un) vecāku gadagājuma cilvēku patstāvību,

20. mudina Komisiju veikt visu nepieciešamo, lai nodrošinātu pieņemamus veselības aprūpes standartus visiem Eiropas iedzīvotājiem neatkarīgi no viņu materiālajiem apstākļiem;

21. tā kā ES iedzīvotāju novecošanās process skar visas Savienības valstis, aicina dalībvalstis un Komisiju vispusīgi sadarboties, lai izstrādātu ilgtspējīgus ilgtermiņa aprūpes sistēmu finansēšanas mehānismus, tādējādi nodrošinot ilgtspējīgu sistēmu, kas nākotnē ļaus finansēt vecāka gada gājuma cilvēku aprūpi, un visu nepieciešamo aprūpes pakalpojumu pieejamību;

22. aicina apmainīties ar paraugpraksi attiecībā uz visefektīvākajiem līdzekļiem, kā veidot paaudžu attiecības, lai palielinātu ģimenes locekļu iesaistīšanos ilgtermiņa aprūpes risinājumos, kuru piemērošana ir izdevīga no vairākiem viedokļiem un ar kuriem var labāk apmierināt katras aprūpējamās personas vajadzības;

23. aicina izstrādāt integrētu aktīvās novecošanas stratēģiju, lai vecāka gadagājuma cilvēkus iesaistītu sociālajos un kultūras pasākumos;

24. aicina pieņemt nepieciešamos pasākumus, lai reaģētu uz būtisko vecāka gadagājuma cilvēku skaita pieaugumu, tādējādi nodrošinot viņiem vienlīdzīgas iespējas saņemt sociālos pakalpojumus;

25. aicina dalībvalstis mazināt slogu personām, kas aprūpē vecāka gadagājuma cilvēkus vai cilvēkus ar īpašām vajadzībām un, lai dotu aprūpes sniedzējiem iespēju uzņemties šo darbu, izveidot integrētas aprūpes sistēmas;

26. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Situācija saistībā ar Jordānas upi un jo īpaši saistībā ar teritoriju tās lejtecē

P7_TA(2010)0314

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. septembra rezolūcija par situāciju saistībā ar Jordānas upi un jo īpaši saistībā ar teritoriju tās lejtecē

(2011/C 308 E/14)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par Tuvajiem Austrumiem,

— ņemot vērā Izraēlas valsts un Jordānijas Hāšimītu Karalistes 1994. gada miera līgumu,

— ņemot vērā 2008. gada 13. jūlijā notikušā Parīzes samita Vidusjūrai kopīgo deklarāciju,

— ņemot vērā izraēliešu un palestīniešu 1995. gada pagaidu vienošanos par Jordānas Rietumkrastu un Gazas sektoru (Oslo II vienošanos), jo īpaši tās III pielikuma 12. un 40. pantu,

— ņemot vērā 1949. gada Ceturto Ženēvas konvenciju,

— ņemot vērā 1972. gada 16. novembrī parakstīto *UNESCO* Konvenciju par pasaules kultūras un dabas mantojuma aizsardzību,

Ceturtdiena, 2010. gada 9. septembris

— ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu parlamentārās asamblejas (*EMPA*) *ad hoc* komitejas enerģētikas, vides un ūdensapgādes jautājumos ieteikumus saistībā ar stāvokli Jordānas ielejā, kurus pieņēma Ammānā 2010. gada 12.–14. martā notikušajā *EMPA* sestajā plenārsēdē,

— ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,

A. tā kā Jordānas upe un jo īpaši tās lejtece ir vispārējas nozīmes kultūras teritorija, kura ir ļoti svarīga no vēstures, simbolikas, reliģijas, vides, lauksaimniecības un ekonomikas viedokļa Tuvajos Austrumos un arī ārpus šī reģiona;

B. tā kā Jordānas upei lielu postu ir nodarījusi pārmērīga tās resursu izmantošana, piesārņojums, slikta pārvaldība un reģionālās sadarbības trūkums; tā kā aprēķini liecina, ka Izraēla, Jordānija un Sīrija novirza 98 % no upes saldūdens resursiem, kā rezultātā upes bioloģiskā daudzveidība ir samazinājusies par 50 %;

C. tā kā tiek plānots, ka 2011. gada beigās sāks darboties jauni notekūdeņu attīrīšanas centri, lai attīrītu Jordānas upes lejasteci no piesārņojošajiem notekūdeņiem, kas tajā pašlaik atrodami; tā kā, ja paralēli šo attīrīšanas centru darbībai netiks izstrādātas saprātīgas un ilgtspējīgas ūdens apsaimniekošanas metodes un Jordāns upes lejastecei netiks piegādāti saldūdens resursi, gari upes posmi līdz 2011. gada beigām, iespējams, izžūs;

D. tā kā Jordānas upes un jo īpaši tās lejteces teritorijas atjaunošana ir ārkārtīgi nozīmīga izraēliešu, jordāniešu un palestīniešu vietējām kopienām, kuras saskaras ar līdzīgām ūdensapgādes problēmām, un tā var sniegt ievērojamu labumu no ekonomikas un uzticības veicināšanas viedokļa; tā kā aktīva sadarbība starp šīs problēmas skartajām valdībām, pilsoniskās sabiedrības organizācijām un vietējām kopienām var būt viens no lielākajiem ieguldījumiem reģionālā miera veidošanas procesā;

E. tā kā palestīniešu iedzīvotāji Jordānas Rietumkrastā saskaras ar ievērojamu ūdens trūkumu; tā kā palestīniešu lauksaimnieki skarbi izjūt apūdeņošanai nepieciešamā ūdens trūkumu, jo lielāko daļu šī ūdens izmanto Izraēla un Rietumkrastā apmetušies izraēlieši; tā kā pietiekamu ūdens resursu pieejamība ir būtiski svarīga, lai nākotnē pastāvētu dzīvotspējīga Palestīnas valsts;

F. tā kā ES finansējums palīdz mazināt vides problēmas, ar kurām nākas saskarties Jordānas upes lejasteces teritorijā,

1. vērš uzmanību uz postījumiem, kas nodarīti Jordānas upei un jo īpaši tās lejastecei, un pauž bažas šajā sakarībā;

2. aicina visu piekrastes valstu iestādes sadarboties un atjaunot Jordānas upi, izstrādājot un īstenojot tādu politiku, kuras galvenais mērķis ir panākt taustāmus rezultātus ūdens patēriņa mājturības un lauksaimniecības vajadzībām pārvaldes jomā, ūdens resursu saglabāšanas jomā un notekūdeņu, tostarp lauksaimniecības un rūpniecības notekūdeņu, apsaimniekošanas jomā, un nodrošināt, ka Jordānas upes lejastecē ieplūst pietiekams daudzums saldūdens;

3. atzinīgi vērtē sadarbību starp izraēliešu, jordāniešu un palestīniešu vietējām kopienām, kuras saskaras ar līdzīgām ūdensapgādes problēmām Jordānas upes lejasteces teritorijā; aicina Izraēlu un Jordāniju pilnīgi ievērot no to miera līguma izrietošās saistības attiecībā uz Jordānas upes atjaunošanu;

4. atzinīgi vērtē Izraēlas Vides ministrijas iniciatīvu izstrādāt ģenerālplānu Jordānas upes lejasteces teritorijas vides attīstībai; mudina Jordānijas valdību un Palestīniešu pašpārvaldi izstrādāt līdzīgas iniciatīvas nolūkā pieņem ģenerālplānus, lai atjaunotu tās upes daļas, kuras tek caur to teritorijām; uzsver, cik svarīgi ir, lai visas iesaistītās puses varētu piekļūt upei, un norāda, ka šādi ģenerālplāni varētu veidot pamatu visaptverošam reģionālam plānam Jordānas upes lejasteces teritorijas atjaunošanai un aizsardzībai;

5. atzinīgi vērtē modernu ūdens apsaimniekošanas metožu un tehnoloģiju izmantošanu Izraēlā un mudina nodrošināt šo metožu taisnīgu izmantošanu un attiecīgo tehnoloģiju nodošanu visām reģiona valstīm; aicina starptautisko kopienu, tostarp Eiropas Savienību, pastiprināt centienus, lai sniegtu papildu finansiālo un tehnisko atbalstu sadarbības projektiem šajā jomā;

6. aicina Izraēlas un Jordānijas valdības un Palestīniešu pašpārvaldi strādāt sadarbības garā, lai glābtu Jordānas upes lejasteci, un mudina tās ar Eiropas Savienības atbalstu izveidot Jordānas upes baseina komisiju, kurā varētu piedalīties arī citas piekrastes valstis;

7. aicina Padomi, Komisiju un ES dalībvalstis veicināt un atbalstīt visaptverošu plānu Jordānas upes nopostīšanas novēršanai un arī turpmāk sniegt finansiālu un tehnisku atbalstu Jordānas upes, jo īpaši tās lejasteces, atjaunošanai, tostarp Savienības Vidusjūrai darba kontekstā;

8. atkārtoti uzsver, ka jautājums par ūdens apsaimniekošanu, jo īpaši ūdens resursu taisnīgu sadali, ievērojot visu reģionā dzīvojošo cilvēku vajadzības, ir būtiski svarīgs ilgstošam mieram un stabilitātei Tuvajos Austrumos;

9. tajā pašā laikā uzskata, ka Eiropas kaimiņattiecību politikas rīcības plānos, kas sagatavoti kopā ar Izraēlu, Jordāniju un Palestīniešu pašpārvaldi, jāiekļauj skaidra un konkrēta atsauce uz šīs teritorijas atjaunošanas procesu; stingri mudina Komisijai uzsākt kopīgu pētījumu par Jordānas upi;

10. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Kvarteta īpašajam sūtnim Tuvajos Austrumos, Knesetam un Izraēlas valdībai, Jordānijas parlamentam un valdībai, Libānas parlamentam un valdībai, Palestīniešu nacionālās pašpārvaldes priekšsēdētājam, Palestīniešu likumdevējai padomei, kā arī Sīrijas parlamentam un valdībai.

Kenijas atturēšanās arestēt Sudānas prezidentu *Omar al-Bashir*

P7_TA(2010)0315

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. septembra rezolūcija par Keniju: neizmantotā iespēja arestēt prezidentu *Omar al-Bashir*

(2011/C 308 E/15)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Dārfūras krīzi Sudānā,

— ņemot vērā Starptautiskās Krimināltiesas (*ICC*) pieņemtos lēmumus par Sudānas prezidenta *Omar al-Bashir* apcietināšanu par viņa izdarītajiem noziegumiem pret cilvēci un par īstenoto genocīdu,

— ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1593(2005),

— ņemot vērā ES augstās pārstāves *Catherine Ashton* 2010. gada 22. jūlija un 2010. gada 20. augusta paziņojumus, kuros attiecīgi Čadai un Kenijai pausta prasība sadarboties ar *ICC*,

— ņemot vērā *ICC* Pirmstiesas izmeklēšanas palātas 2010. gada 27. augusta lēmumu Nr. ICC-02/05-01/09, kurā tā informē ANO Drošības padomi un Romas statūtu dalībvalstu asambleju par *Omar al-Bashir* uzturēšanos Kenijas Republikas teritorijā,

— ņemot vērā Romas statūtus,

— ņemot vērā daudzos ES un Āfrikas valstu partnerattiecību nolīgumus, piemēram, Kotonū nolīgumu, kuros teikts, ka tirdzniecība un palīdzības sniegšana ir atkarīga no nosacījumiem ievērot tiesiskumu;

— ņemot vērā Āfrikas Savienības dibināšanas dokumenta 4. pantu, kurā noraidīta nesodāmība,

— ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,

A. tā kā Kenijas valdība, zinot, ka *ICC* pret Sudānas prezidentu *Omar al-Bashir* ir izvirzījusi apsūdzību, uzaicināja viņu piedalīties 2010. gada 27. augustā rīkotajā ceremonijā, kuras laikā tika izsludināta Kenijas konstitūcija;

B. tā kā *ICC* 2009. gada 4. martā izdeva starptautisku orderi prezidenta *al-Bashir* apcietināšanai par noziegumiem, kas vērsti pret cilvēci (slepkavībām, iznīcināšanu, deportāciju, spīdzināšanu un izvarošanu), un par kara noziegumiem (uzbrukumu plānošanu pret civiliedzīvotājiem, laupīšanu) un tā kā uz prezidentu *al-Bashir* attiecas arī 2010. gada 12. jūlijā pieņemtais lēmums, kurā viņš apsūdzēts par "genocīdu, kas izdarīts nogalinot, par genocīdu, nodarot nopietnus fiziskus vai garīgus ievainojumus, un par genocīdu, kas izdarīts, ar nodomu radot mērķgrupām tādus dzīves apstākļus, kuri plānoti, lai fiziski iznīcinātu attiecīgo grupu";

C. tā kā Kenija, kā arī citas Āfrikas valstis — pēc skaita 31 valsts — ir Romas statūtu parakstītājvalstis un tā kā statūtos šīm valstīm ir noteikts pienākums apcietināt jebkuru personu, kuru *ICC* ir izsludinājusi meklēšanā, un nogādāt šo personu Tiesai, vai neuzņemt viņu šo valstu teritorijā;

D. tā kā valstīm, kuras ir ratificējušas ANO 1948. gada Konvenciju par genocīdu, ir pienākums sadarboties ar *ICC* pat tad, ja tās nav Romas statūtu parakstītājvalstis;

E. tā kā ANO dalībvalsts Sudāna pastāvīgi ir atteikusies sadarboties ar *ICC*, tādējādi liedzot miljoniem cietušo, kas piedzīvojuši kara šausmas Sudānā un it īpaši Dārfūras reģionā, noskaidrot patiesību un panākt taisnīgumu;

F. tā kā Kenijas ministru prezidents ir atzinis, ka prezidenta *al-Bashir* uzaicināšana bija kļūda un Kenijas iestāžu neizmantotā iespēja viņu arestēt uzskatāma par Kenijas starptautisko saistību nopietnu pārkāpumu, un tādējādi nav ievēroti ne tikai Romas statūti, bet arī Kenijas valsts tiesību akti, tostarp jaunā konstitūcija, kurā ir noteikta starptautisko tiesību tieša piemērojamība;

G. tā kā iepriekšējais ANO ģenerālsekretārs un pašreizējais vidutājs Kenijas krīzes jautājumā *Kofi Annan* ir pieprasījis, lai Kenija ieņemtu skaidru nostāju pret *ICC* un atkārtoti apstiprinātu tai savas saistības;

H. tā kā Kenijai ir nepārprotams pienākums sadarboties ar *ICC* jautājumos, kas saistīti ar šādu apcietināšanas lēmumu izpildi, un šis pienākums noteikts gan ANO Drošības padomes Rezolūcijā Nr. 1593, kurā ANO Drošības padome prasa visām dalībvalstīm un attiecīgām reģionālām un citām starptautiskām organizācijām pilnībā sadarboties ar *ICC*, gan arī 87. pantā Tiesas statūtos, kuru viena no parakstītājvalstīm ir Kenijas Republika;

I. tā kā prezidents *al-Bashir* ir apmeklējis Čadu, kas arī ir *ICC* dibināšanas nolīguma parakstītājvalsts un tomēr nav pildījusi saistības;

J. tā kā kopš brīža, kad Sudānas prezidentam tika izvirzīta apsūdzība, viņš ir apmeklējis arī Ēģipti, Lībiju, Saūda Arābiju, Eritreju, Kataru, Zimbabvi un Etiopiju;

K. tā kā 2009. gada jūlijā Āfrikas Savienība tik tiešām paziņoja, ka tās dalībvalstis atsakās sadarboties, kā paredzēts statūtu 98. pantā, un tā kā tā vairākkārt pauda šādu nostāju pēc apsūdzības izvirzīšanas *Omar al-Bashir* par genocīda noziegumiem, bet pēc tam, vienprātīgi pieņemot rezolūciju augstākā līmeņa sanāksmē, kas notika 2010. gada 27. jūlijā Kampalā, aicināja ANO Drošības padomi saskaņā ar statūtu 16. pantu atcelt pret Sudānas prezidentu vērstās apsūdzības;

L. paužot nožēlu par to, ka Āfrikas Savienība atsakās ļaut izveidot *ICC* biroju Āfrikas Savienībā un draud sodīt tās Āfrikas valstis, kas neievēro šo Āfrikas Savienības lēmumu;

M. tā kā ir jāsaņem sods par genocīdu, noziegumiem pret cilvēci un kara noziegumiem un tā kā prezidenta *al-Bashir* lietas izskatīšana ir nozīmīgs precedents, cenšoties apkarot amatā esošu valdības vadītāju nesodāmību,

1. pauž nožēlu par Kenijas lēmumu uzaicināt prezidentu *Omar al-Bashir* piedalīties jaunās konstitūcijas parakstīšanā, kas iezīmē jauna demokrātiskas valdīšanas laikmeta sākumu valstī;

2. aicina starptautiskās kopienas pārstāvjus, tostarp visas Āfrikas valstis, nodrošināt pilnīgu atbildību par izdarītajiem noziegumiem, it īpaši tiem, kas pastrādāti Sudānā, pārkāpjot starptautiskās tiesības;

3. aicina to Āfrikas valstu vadītājus un valdības, kuras parakstījušas Romas statūtus, ievērot saistības un sadarboties ar *ICC*, izmeklējot kara noziegumus, noziegumus, kas vērsti pret cilvēci, vai genocīdu;

4. uzsver, ka *ICC* ir pienākums izmantot tās jurisdikciju objektīvi un universāli, tostarp arī rietumvalstīs, un ka *ICC* pieņemto lēmumu ievērošana būtiski ietekmē uzticēšanos tai un tās turpmāko rīcību;

5. pauž nožēlu, ka dažas ANO Drošības padomes dalībvalstis nav parakstījušas Romas statūtus, ar kuriem izveido *ICC*;

6. pauž nožēlu par Āfrikas Savienības (ĀS) un Arābu līgas pieņemto nostāju, atsakoties sadarboties ar *ICC*, un aicina Eiropas Savienības augsto pārstāvi darīt visu nepieciešamo, lai nodrošinātu šā jautājuma iekļaušanu nākamās ĀS un ES augstākā līmeņa sanāksmes darba kārtībā;

7. aicina Āfrikas Savienību pārskatīt tās nostāju un vērsties pret nesodāmību, netaisnību, kara noziegumiem, noziegumiem, kas vērsti pret cilvēci, un genocīdu;

8. prasa pārtraukt nesodāmību par visiem noziegumiem, kas izdarīti kara laikā Sudānā, un cer, ka papildus nepieciešamībai atjaunot taisnīgumu, tiesiskumu un godāt minētajos noziegumos cietušās personas prezidents *al-Bashir* drīzumā tiks nogādāts *ICC* Hāgā, kur viņš varēs izmantot starptautiskajos tiesību aktos noteiktās tiesības;

9. aicina Kenijas prezidentu un valdību atkārtoti apstiprināt savas saistības un sadarbību ar *ICC*, tostarp arī attiecībā uz vardarbību, kas sekoja pēc 2007. un 2008. gada vēlēšanām;

10. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Āfrikas Savienības iestādēm, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Drošības padomei, Starptautiskajai Krimināltiesai, Kenijas valdībai un visiem *IGAD* parlamentiem un valdībām.

Ceturtdiena, 2010. gada 9. septembris

Cilvēktiesības Sīrijā, īpaši Haythan Al-Maleh lieta

P7_TA(2010)0316

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. septembra rezolūcija par stāvokli cilvēktiesību jomā Sīrijā, it īpaši par *Haythan Al-Maleh* lietu

(2011/C 308 E/16)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Sīriju un it īpaši 2005. gada 8. septembra rezolūciju par politiski ieslodzītajiem Sīrijā [1], 2006. gada 15. jūnija rezolūciju par cilvēktiesībām Sīrijā [2], 2007. gada 24. maija rezolūciju par cilvēktiesībām Sīrijā [3] un 2009. gada 17. septembra rezolūciju par Sīriju: *Muhannad Al-Hassani* lieta [4],

— ņemot vērā ziņojumu, kurā iekļauti Parlamenta 2006. gada 10. oktobrī pieņemtie ieteikumi Padomei par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu asociācijas nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Sīrijas Arābu Republiku, no otras puses,

— ņemot vērā 2010. gada 17. jūnijā pieņemto ziņojumu par ES politiku cilvēktiesību aizstāvju atbalstam,

— ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,

— ņemot vērā to, ka Sīrija ir parakstījusi 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (*ICCPR*),

— ņemot vērā ANO 1975. gada Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu, kuru Sīrija ratificēja 2004. gada 18. septembrī,

— ņemot vērā ANO 1998. gada Deklarāciju par cilvēktiesību aizstāvjiem,

— ņemot vērā Eiropas Savienības vadlīnijas par cilvēktiesību aizstāvjiem,

— ņemot vērā 2008. gada 13. jūlijā Parīzē notikušās Vidusjūras reģionam veltītās augstākā līmeņa sanāksmes kopīgo deklarāciju,

— ņemot vērā augstās pārstāves *Catherine Ashton* 2010. gada 27. jūlija deklarāciju par cilvēktiesību pārkāpumiem Sīrijā,

— ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,

A. ņemot vērā Eiropas Savienības un Sīrijas politiskās, ekonomiskās un kultūras saites;

B. tā kā *Haythan Al-Maleh*, 80 gadus vecu sīriešu advokātu cilvēktiesību jomā, 2009. gada 14. oktobrī arestēja Galvenā Izlūkošanas dienesta darbinieki, tā kā viņu turēja ieslodzījumā bez tiesībām sazināties līdz nopratināšanai 2009. gada 20. oktobrī, ko veica militārais prokurors, un tā kā Damaskas Otrā militārā tiesa, neraugoties uz to, ka civiliedzīvotāju tiesāšanai nevajadzētu būt militāro tribunālu kompetencē, 2010. gada 4. jūlijā saskaņā ar Sīrijas Krimināl kodeksa 285. un 286. pantu viņam piesprieda trīs gadu cietumsodu, pamatojoties uz "tādu nepatiesu un pārspīlētu ziņu izplatīšanu, kas vājina nacionālo pašapziņu";

---

[1] OV C 193 E, 17.8.2006., 349. lpp.
[2] OV C 300 E, 9.12.2006., 519. lpp.
[3] OV C 102 E, 24.4.2008., 485. lpp.
[4] OV C 224 E, 19.8.2010., 32. lpp.

C. tā kā saskaņā ar to misiju ziņojumiem, kuras starptautiskās pilsoniskās sabiedrības organizācijas organizējušas tiesas procesu uzraudzībai, *Haythan Al-Maleh* tiesas procesā netika ievēroti starptautiskie taisnīguma standarti, tostarp tiesības tikt uzskatītam par nevainīgu un tiesības uz aizstāvību;

D. tā kā *Haythan Al-Maleh*, kam ir artrīts, diabēts un vairogdziedzera problēmas, tiek liegta regulāra piekļuve ārstniecības līdzekļiem; tā kā viņa veselības stāvoklis 2010. gada vasarā ir būtiski pasliktinājies;

E. tā kā šajā valstī ieslodzījumā tiek turēti arī citi prominenti sīriešu cilvēktiesību aizstāvji, tai skaitā *Muhannad Al-Hassani* un *Ali Al-Abdullah*;

F. tā kā *Haythan Al-Maleh* kriminālvajāšana un notiesāšana par apsūdzībām, kas saistītas ar publiskiem paziņojumiem attiecībā uz tiesību un politisko sistēmu Sīrijā, un *Muhannad Al- Hassani* notiesāšana par apsūdzībām, kas saistītas ar viņa kā advokāta profesionālo darbību, tostarp novērojumiem un ziņojumiem par publiskām lietas iztiesāšanām Valsts drošības tiesā, savā ziņā ir sodīšana par to, ka viņi īstenojuši savas likumīgās tiesības uz vārda brīvību, kuras paredzētas Sīrijas parakstītajā *ICCPR*;

G. tā kā Sīrijas varas iestādes pret cilvēktiesību aizstāvjiem valstī regulāri izmanto aizskaršanas, pārvietošanās brīvības ierobežošanas un patvaļīgas apcietināšanas praksi; tā kā šī prakse ir pretrunā Sīrijas būtiskajai lomai reģionā;

H. tā kā Ārkārtas stāvokļa likuma pastāvīga piemērošana būtiski ierobežo pilsoņu tiesības uz vārda, biedrošanās un pulcēšanās brīvību;

I. tā kā vēl aizvien nav parakstīts asociācijas nolīgums starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Sīrijas Arābu Republiku, no otras puses; tā kā šā nolīguma parakstīšana kavējas pēc Sīrijas puses lūguma kopš 2009. gada oktobra; tā kā cilvēktiesību ievērošana ir būtiska šā nolīguma daļa;

J. tā kā Savienības Vidusjūrai dalībvalstu partnerība pamatojas uz saistībām pilnībā ievērot demokrātiskos principus, cilvēktiesības un pamatbrīvības, kā to paredz starptautiskās cilvēktiesības,

1. pauž dziļas bažas par *Haythan Al-Maleh* stāvokli un aicina Sīrijas varas iestādes nekavējoties un bez nosacījumiem viņu atbrīvot un visādā ziņā garantēt viņa fizisko un garīgo labklājību;

2. aicina Sīrijas valdību saskaņā ar valsts konstitūciju un valsts starptautiskajām saistībām no jauna izskatīt visu pārliecības dēļ ieslodzīto personu lietas un nekavējoties atbrīvot visus šos ieslodzītos, tai skaitā *Muhannad Al-Hassani*, *Ali Al-Abdullah*, *Anour Al-Bunni* un *Kamal Labwani*;

3. aicina Sīrijas varas iestādes izbeigt cilvēktiesību aizstāvju un viņu ģimenes locekļu jebkādu vajāšanu un aizskaršanu un nodrošināt to, ka cilvēktiesību aizstāvji var darboties netraucēti un bez iebiedēšanas;

4. aicina Sīrijas varas iestādes ievērot starptautiskos cilvēktiesību standartus un starptautiskās saistības, ko šī valsts ir brīvprātīgi apņēmusies ievērot un kas garantē viedokļa un vārda brīvību un tiesības uz taisnīgu tiesas procesu, kā arī nodrošināt labu izturēšanos pret aizturētajiem un to, ka viņi netiek pakļauti spīdzināšanai vai citāda veida sliktas izturēšanās praksei un ka viņiem tiek nodrošināta pienācīga, regulāra un neierobežota iespēja tikties ar ģimenes locekļiem, advokātiem un ārstiem;

5. aicina Sīrijas varas iestādes nodrošināt pārredzamu tiesu sistēmas darbību, īpašu uzmanību pievēršot Valsts augstākajai drošības tiesai;

6. atkārtoti prasa atcelt Sīrijā ārkārtas stāvokli, ko noteica vairāk nekā pirms 40 gadiem;

7. uzskata gaidāmo asociācijas nolīguma noslēgšanu par būtisku iespēju Sīrijā novērst pašreizējos cilvēktiesību pārkāpumus un stiprināt reformu procesu; aicina Padomi un Komisiju pilnībā izmantot šo būtiski svarīgo sviru, pieņemot divpusēju rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā, kurā būtu skaidri izklāstīti specifiskie uzlabojumi, kas šajā jomā tiek sagaidīti no Sīrijas varas iestādēm;

8. uzsver, ka saskaņā ar LESD 218. pantu Parlamentam jābūt pilnībā informētam par visiem posmiem sarunās par starptautiskiem nolīgumiem; tādēļ aicina Komisiju ziņot Parlamentam par stāvoklis sarunās ar Sīrijas varas iestādēm par asociācijas nolīguma parakstīšanu;

9. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības un Sīrijas dialoga turpināšanu un cer, ka pašreizējie centieni šajā jomā novedīs ne tikai pie ekonomiskās un sociālās situācijas uzlabošanās Sīrijā, bet arī pie uzlabojumiem politiskajā situācijā un cilvēktiesību ievērošanā;

10. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ES augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, kā arī Sīrijas Arābu Republikas valdībai un parlamentam.

Pārredzama procesa trūkums un iespējami apstrīdams saturs saistībā ar Tirdzniecības nolīgumu viltojumu novēršanas jomā (ACTA)

P7_TA(2010)0317

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. septembra deklarācija par pārredzama procesa trūkumu un iespējami apstrīdamu saturu saistībā ar Tirdzniecības nolīgumu viltojumu novēršanas jomā (ACTA)

(2011/C 308 E/17)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta 123. pantu,

A. tā kā pašlaik notiek sarunas par Tirdzniecības nolīgumu viltojumu novēršanas jomā (*ACTA*);

B. tā kā Parlamenta lomu koplēmuma procedūrā attiecībā uz komerclietām un piekļuvi sarunu dokumentiem garantē Lisabonas līgums;

1. uzskata, ka ierosinātajam nolīgumam nevajadzētu netieši uzspiest ES tiesību aktu saskaņošanu autortiesību, patentu un preču zīmju jomā un ka būtu jāievēro subsidiaritātes princips;

2. apliecina, ka Komisijai būtu nekavējoties jāpadara publiski pieejami visi dokumenti saistībā ar notiekošajām sarunām;

3. uzskata, ka ierosinātajam nolīgumam nebūtu jāuzspiež ierobežojumi tiesvedībā un jāvājina pamattiesības, piemēram, vārda brīvība un tiesības uz privāto dzīvi;

4. uzsver, ka, ja jau ir ieviesti civiltiesiski pasākumi, pirms krimināl sankciju ieviešanas ir jāizvērtē ekonomiskais un ar jauninājumiem saistītais risks;

5. uzskata, ka interneta pakalpojumu sniedzējiem par datiem, ko tie pārraida vai izvieto ar savu pakalpojumu starpniecību, nebūtu jāuzņemas atbildība tādā mērā, kas liktu veikt šādu datu iepriekšēja uzraudzību vai filtrēšanu;

6. norāda, ka jebkuri pasākumi ar mērķi stiprināt pārrobežu kontroles un preču konfiscēšanas pilnvaras nedrīkst ierobežot likumīgu, pieejamu un drošu zāļu vispārēju pieejamību;

7. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem [1] Komisijai, Padomei un dalībvalstu parlamentiem.

[1] Parakstītāju saraksts publicēts 2010. gada 9. septembra protokola 1. pielikumā (P7_PV(2010)09-09(ANN1)).

Eiropas gada vardarbības pret sievietēm apkarošanai noteikšana

P7_TA(2010)0318

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. septembra deklarācija par Eiropas gada vardarbības pret sievietēm apkarošanai noteikšanu

(2011/C 308 E/18)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta 123. pantu,

A. tā kā termins "vardarbība pret sievietēm" apzīmē visus pret sieviešu dzimuma personām vērstos vardarbības aktus, kas sievietēm nodara vai var nodarīt kaitējumu vai fiziskas, seksuālas vai psiholoģiskas ciešanas, tostarp draudus par šādiem aktiem, brīvības ierobežošanu vai patvaļīgu atņemšanu gan sabiedriskajā, gan privātajā dzīvē;

B. tā kā vardarbība pret sievietēm ir nopietns šķērslis sieviešu un vīriešu līdztiesības panākšanā un ir viens no visizplatītākajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kas nepazīst ne ģeogrāfiskus, ne ekonomiskus, ne kulturālus vai sociālus šķēršļus;

C. tā kā vardarbība ir kritiska problēma Eiropas Savienībā, kurā 20 % līdz 25 % sieviešu pieaugušo dzīves laikā cieš no fiziskas vardarbības un kurā vairāk nekā 10 % no tām ir seksuālas vardarbības upuri;

D. tā kā Parlaments vairākas reizes prasīja Eiropas gada vardarbības pret sievietēm apkarošanai noteikšanu, jo īpaši 2009. gada rezolūcijas par Sieviešu un vīriešu līdztiesību pieņemšanas laikā;

1. uzsver, ka sieviešu un vīriešu līdztiesības panākšanai ir būtiski apkarot vardarbību pret sievietēm;

2. prasa Komisijai turpmāko piecu gadu laikā noteikt vienu gadu kā Eiropas gadu vardarbības pret sievietēm apkarošanai;

3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem [1] Komisijai.

[1] Parakstītāju saraksts publicēts 2010. gada 9. septembra protokola 2. pielikumā (P7_PV(2010)09-09(ANN2)).

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Pieprasījums atcelt Viktor Uspakich deputāta imunitāti

P7_TA(2010)0296

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra lēmums par pieprasījumu atcelt Viktor Uspakich deputāta imunitāti (2009/2147(IMM))

(2011/C 308 E/19)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā pieprasījumu atcelt *Viktor Uspaskich* deputāta imunitāti, ko 2009. gada 14. jūlijā nosūtījušas Lietuvas tiesībsargājošās iestādes un par kuru paziņoja plenārsēdē 2009. gada 7. oktobrī,

— ņemot vērā *Viktor Uspaskich* paskaidrojumus, kurus viņš sniedza saskaņā ar Reglamenta 7. panta 3. punktu,

— ņemot vērā Līgumiem pievienotā 7. Protokola par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti 8. un 9. pantu,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija un 1986. gada 10. jūlija spriedumu [1],

— ņemot vērā Lietuvas Republikas Konstitūcijas 62. pantu,

— ņemot vērā Reglamenta 6. panta 2. punktu un 7. pantu,

— ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7–0244/2010),

A. tā kā pret Eiropas Parlamenta deputātu *Viktor Uspaskich* ir uzsākts kriminālprocess un tā kā viņš Viļņas apgabaltiesā ierosinātā tiesas procesā ir apsūdzēts par noziedzīgiem nodarījumiem pēc Lietuvas kriminālkodeksa 24. panta ceturtās daļas un 222. panta pirmās daļas, 220. panta pirmās daļas, 24. panta ceturtās daļas un 220. panta pirmās daļas, 205. panta pirmās daļas, kā arī pēc 24. panta ceturtās daļas un 205. panta pirmās daļas;

[1] Spriedums lietā 101/63, *Wagner* pret *Fohrmann* un *Krier (Recueil,* 195. lpp.), kā arī spriedums lietā 149/85, *Wybot* pret *Faure and Others* (*Recueil,* 2391. lpp.).

B. tā kā saskaņā ar Protokola par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti 9. pantu Eiropas Parlamenta deputātiem Eiropas Parlamenta sesiju laikā savas pilsonības valstu teritorijā ir tāda pati imunitāte, kāda ir piešķirta viņu valsts parlamenta deputātiem, tā kā uz imunitāti nevar atsaukties, ja deputātu aiztur noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī, un tā kā imunitāte neliedz Eiropas Parlamentam izmantot savas tiesības atcelt imunitāti kādam no parlamenta deputātiem;

C. tā kā pret V. *Uspaskich* izvirzītās apsūdzības nav saistītas ar viņa pausto viedokli vai balsojumu, ko viņš veic, pildot savus Eiropas Parlamenta deputāta pienākumus;

D. tā kā saskaņā ar Lietuvas Republikas Konstitūcijas 62. pantu Lietuvas parlamenta (Seims) deputātu nedrīkst saukt pie kriminālatbildības, aizturēt vai kā citādi ierobežot viņa brīvību, ja tam nav piekritis Seims;

E. tā kā 62. pantā vēl ir noteikts, ka Seima deputātu nedrīkst sodīt par balsošanu un uzstāšanos Seimā, kaut arī viņš saskaņā ar vispārējo kriminālprocesu ir saucams pie atbildības par personas goda un cieņas aizskārumu vai apmelošanu;

F. tā kā V. *Uspaskich* pamatā ir apsūdzēts par nepatiesu datu ierakstīšanu grāmatvedības reģistros attiecībā uz politiskas partijas finansēšanu laikposmā pirms viņa ievēlēšanas Eiropas Parlamentā;

G. tā kā nav sniegti nekādi pārliecinoši pierādījumi par jebkādu tendenciozu vēršanos pret V. *Uspaskich* (*fumus persecutionis*) un tā kā noziedzīgajiem nodarījumiem, kuros V. *Uspaskich* ir apsūdzēts, nav nekādas saistības ar viņa darbību Eiropas Parlamentā;

H. tā kā nav nekādu šķēršļu viņa imunitātes atcelšanai,

1. nolemj atcelt *Viktor Uspaskich* imunitāti;

2. uzdod priekšsēdētājam nekavējoties nosūtīt šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu kompetentajai Lietuvas Republikas iestādei.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Darba ņēmēju brīva pārvietošanās Eiropas Savienībā ***I

P7_TA(2010)0291

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (kodifikācija) (COM(2010)0204 – C7-0112/2010 – 2010/0110(COD))

(2011/C 308 E/20)

(Parastā likumdošanas procedūra– kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu (COM(2010)0204) Eiropas Parlamentam un Padomei,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 46. pantu, saskaņā ar kuru Komisija ir iesniegusi priekšlikumu Eiropas Parlamentam (C7–0112/2010),

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,

— ņemot vērā priekšsēdētājam adresētos dalībvalstu parlamentu pamatotos atzinumus par akta projekta atbilstību subsidiaritātes principam,

— ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 14. jūlija atzinumu,

— ņemot vērā 1994. gada 20. decembra nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ([1]),

— ņemot vērā Reglamenta 86. un 55. pantu,

— ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0222/2010),

A. tā kā no Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinuma izriet, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai pašreizējo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,

1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;

2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

([1]) OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

P7_TC1-COD(2010)0110

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 7. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. …/2011, par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (kodifikācija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. …/2011)

Euro monētu autentiskuma noteikšana un rīkošanās ar apgrozībai nederīgām euro monētām ***I

P7_TA(2010)0292

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par euro monētu autentiskuma noteikšanu un rīkošanos ar apgrozībai nederīgām euro monētām (COM(2009)0459 – C7-0207/2009 – 2009/0128(COD))

(2011/C 308 E/21)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2009)0459),

— ņemot vērā EK līguma 123. panta 4. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0207/2009),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665) un tā papildinājumu (COM(2010)0147),

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 133. pantu,

— ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2009. gada 16. novembra atzinumu [1],

— ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

— ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0212/2010),

1. pieņem turpmāk tekstā izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;

2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai to aizstāt ar citu tekstu;

3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

---

[1] OV C 284, 25.11.2009., 6. lpp.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

P7_TC1-COD(2009)0128

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 7. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. …/2010 par euro monētu autentiskuma noteikšanu un rīkošanos ar apgrozībai nederīgām euro monētām

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 1210/2010)

Makrofinansiālais atbalsts Moldovas Republikai ***I

P7_TA(2010)0293

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par makrofinansiālo atbalstu Moldovas Republikai (COM(2010)0302 – C7-0144/2010 – 2010/0162(COD))

(2011/C 308 E/22)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0302),

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 212. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0144/2010),

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,

— ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

— ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu (A7-0242/2010),

1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;

2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;

3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2010)0162

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 7. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. …/2010/ES par makrofinansiālo atbalstu Moldovas Republikai

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Lēmumam Nr. 938/2010/ES)

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

Kopīgā muitas tarifa nodokļu piemērošanas Madeiras un Azoru salās apturēšana uz laiku *

P7_TA(2010)0294

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko uz laiku atliek kopīgā muitas tarifa autonomo nodokļu piemērošanu dažu rūpniecības ražojumu importam Madeiras un Azoru salu autonomajos apgabalos (09109/2010 – C7-0106/2010 – 2009/0125(CNS))

(2011/C 308 E/23)

(Īpašā likumdošanas procedūra - atkārtota apspriešanās)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Padomes projektu (09109/2010),

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2009)0370),

— ņemot vērā 2010. gada 20. janvāra nostāju ([1]),

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir atkārtoti apspriedusies (C7-0106/2010),

— ņemot vērā Reglamenta 55. pantu un 59. panta 3. punktu,

— ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu (A7-0232/2010),

1. apstiprina grozīto Padomes projektu;

2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt savu priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 293. panta 2. punktu;

3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;

4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt apspriešanai iesniegto tekstu;

5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

PADOMES PROJEKTS	PARLAMENTA IZDARĪTIE GROZĪJUMI

Grozījums Nr. 1

Regulas projekts
6.a pants – 2. punkts

2. Līdzko Komisija ir pieņēmusi deleģēto aktu, tā par to paziņo Padomei.	2. Tiklīdz Komisija ir pieņēmusi deleģētu aktu, tā par to paziņo ***Eiropas Parlamentam un*** Padomei.

([1]) Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0002.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

PADOMES PROJEKTS	PARLAMENTA IZDARĪTIE GROZĪJUMI
Grozījums Nr. 2	
Regulas projekts **6.b pants – 2. punkts**	
2. Ja Padome ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu, vai tā paredz atsaukt pilnvaru deleģēšanu, tā cenšas informēt Komisiju pietiekamu laiku pirms galīgā lēmuma pieņemšanas, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas, kā arī šīs atsaukšanas iespējamos iemeslus.	2. Ja Padome ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu, vai tā paredz atsaukt pilnvaru deleģēšanu, tā cenšas informēt ***Eiropas Parlamentu un*** Komisiju pietiekamu laiku pirms galīgā lēmuma pieņemšanas, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas, kā arī šīs atsaukšanas iespējamos iemeslus.
Grozījums Nr. 3	
Regulas projekts **6.c pants – 2. punkts**	
1. Padome var izteikt iebildumus pret deleģētiem aktiem trīs mēnešu laikā no paziņošanas dienas.	1. Padome var izteikt iebildumus pret deleģētiem aktiem trīs mēnešu laikā no paziņošanas dienas. ***Ja Padome plāno izteikt iebildumus, tā pietiekamu laiku pirms sava galīgā lēmuma pieņemšanas cenšas informēt Eiropas Parlamentu, norādot deleģēto aktu, pret kuru tā plāno iebilst, un iespējamos iebilšanas iemeslus.***

Budžeta grozījuma Nr. 2/2010 projekts: BEREC (Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādes birojs)

P7_TA(2010)0295

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par Padomes nostāju par Eiropas Savienības 2010. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 2/2010 projektu, III iedaļa – Komisija (12583/2010 – C7-0194/2010 – 2010/2046(BUD))

(2011/C 308 E/24)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 314. pantu, kā arī Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 106.a pantu,

— ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ([1]), un jo īpaši tās 37. un 38. pantu,

— ņemot vērā Eiropas Savienības 2010. gada vispārējo budžetu, ko galīgajā variantā pieņēma 2009. gada 17. decembrī ([2]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ([3]),

— ņemot vērā Eiropas Savienības 2010. gada budžeta grozījuma Nr. 2/2010 projektu, ko Komisija iesniedza 2010. gada 19. martā (COM (2010)0108),

([1]) OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.
([2]) OV L 64, 12.3.2010.
([3]) OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

— ņemot vērā komisāra *Janusz Lewandowski* 2010. gada 9. jūlija vēstuli priekšsēdētājam *J. Buzek*,

— ņemot vērā Padomes nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 2/2010 projektu, ko Padome sagatavoja 2010. gada 26. jūlijā (12583/2010 – C7–0194/2010),

— ņemot vērā Reglamenta 75.b un 75.e pantu,

— ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7–0240/2010),

A. tā kā Padomes nostāja attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 2/2010 projektu skar *BEREC* (Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestāde) biroju;

B. tā kā budžeta grozījuma Nr. 2/2010 projekts ir paredzēts, lai šo korekciju oficiāli iekļautu 2010. gada budžetā;

C. tā kā Padome 2010. gada 26. jūlijā pieņēma savu nostāju,

1. pieņem zināšanai Budžeta grozījuma Nr. 2/2010 projektu;

2. apstiprina Padomes nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 2/2010 projektu bez grozījumiem un uzdod priekšsēdētājam paziņot, ka budžeta grozījums Nr. 3/2010 ir pieņemts galīgajā variantā, kā arī nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;

3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Nolīgums starp ES un Japānu par savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās ***

P7_TA(2010)0297

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Japānu par savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās (05308/2010 – C7-0029/2010 – 2009/0188(NLE))

(2011/C 308 E/25)

(Piekrišanas procedūra)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (05308/2010),

— ņemot vērā projektu Nolīgumam starp Eiropas Savienību un Japānu par savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās (15915/2009),

— ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 82. panta 1. punkta otrās daļas d) apakšpunktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0029/2010),

— ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,

— ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A7-0209/2010),

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;

2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu un Japānas valdībām un parlamentiem.

ES un Korejas brīvās tirdzniecības nolīguma divpusējā drošības klauzula ***I

P7_TA(2010)0301

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko īsteno ES un Korejas brīvās tirdzniecības nolīguma divpusējo drošības klauzulu (COM(2010)0049 – C7-0025/2010 – 2010/0032(COD))

(2011/C 308 E/26)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

2010. gada 7. septembrī priekšlikums tika grozīts šādi ([1]):

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS
Grozījums Nr. 1	
Regulas priekšlikums **3.a apsvērums (jauns)**	
	(3a) Tirdzniecības šķēršļi tirdzniecības partnera iekšzemes tirgū parasti atbalsta eksportu no attiecīgā tirgus uz ārvalstīm, un ja šis eksports ir uz Eiropas Savienību, šie šķēršļi var radīt nosacījumus drošības klauzulas piemērošanai.
Grozījums Nr. 2	
Regulas priekšlikums **5. apsvērums**	
(5) Drošības pasākumi apsverami tikai tad, ja attiecīgo preci importē Savienībā tādos palielinātos daudzumos un ar tādiem nosacījumiem, ka rodas nopietns kaitējums vai nopietna kaitējuma draudi Savienības ražotājiem, kuri ražo līdzīgas vai tieši konkurējošas preces, kā paredzēts nolīguma 3. nodaļas 3.1. pantā.	(5) Drošības pasākumi apsverami tikai tad, ja attiecīgo preci importē Savienībā tādos palielinātos daudzumos ***vai attiecīgā saimnieciskā darbība pieaug tādos apmēros*** un ar tādiem nosacījumiem, ka rodas nopietns kaitējums vai nopietna kaitējuma draudi Savienības ražotājiem, kuri ražo līdzīgas vai tieši konkurējošas preces, ***vai saimnieciskajai darbībai***, kā paredzēts nolīguma 3. nodaļas 3.1. pantā.
Grozījums Nr. 3	
Regulas priekšlikums **5.a apsvērums (jauns)**	
	(5a) Nopietns kaitējums vai nopietna kaitējuma draudi Savienības ražotājiem var rasties arī tad, ja netiek ievērotas nolīguma 13. nodaļā minētās īpašās saistības, jo īpaši nolīgumā paredzētie sociālie un vides standarti, un tādēļ var būt nepieciešams piemērot aizsargpasākumus.

([1]) Jautājums tad tika nodots atpakaļ izskatīšanai komitejā saskaņā ar Reglamenta 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0210/2010).

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS
Grozījums Nr. 4	
Regulas priekšlikums **5.b apsvērums (jauns)**	
	(5b) Tas, vai ir nodarīts nopietns kaitējums vai arī pastāv nopietna kaitējuma draudi Savienības ražotājiem vai noteiktām Savienības ekonomikas nozarēm atkarīgs arī no tā, vai tiek ievēroti nolīguma noteikumi par tirdzniecības ārpustarifa šķēršļiem. Šis apsvērums varētu būt pamats, lai piemērotu aizsargpasākumus.
Grozījums Nr. 5	
Regulas priekšlikums **6.a apsvērums (jauns)**	
	(6a) Nolīguma pārraudzību un pārskatīšanu un, vajadzības gadījumā, aizsargpasākumu piemērošanu būtu jāveic pēc iespējas pārredzamāk un iesaistot pilsonisko sabiedrību. Tādēļ visos procesa posmos būtu jāiekļauj Vietējā padomdevēju grupa un Pilsoniskās sabiedrības forums.
Grozījums Nr. 6	
Regulas priekšlikums **6.b apsvērums (jauns)**	
	(6b) Komisijai katru gadu būtu jāiesniedz ziņojums par nolīguma piemērošanu un īstenošanu un aizsargpasākumu piemērošanu. Ja kļūst skaidrs, ka aizsargpasākumi nav pietiekami, Komisijai būtu jāiesniedz visaptverošs priekšlikums par stingrākiem aizsargpasākumiem, piemēram, daudzuma ierobežojumiem, kvotām, importa atļauju noteikumiem vai citiem korektīviem pasākumiem.
Grozījums Nr. 7	
Regulas priekšlikums **7.a apsvērums (jauns)**	
	(7a) Tādēļ ir ļoti svarīgi, sākot ar dienu, kad minētais nolīgums stājas spēkā, saņemt uzticamus statistikas datus par visu Korejas Republikas importu ES, lai varētu noteikt, vai pastāv nopietna kaitējuma draudi Savienības ražošanas nozarei kopumā vai tās noteiktām apakšnozarēm.
Grozījums Nr. 8	
Regulas priekšlikums **13.a apsvērums (jauns)**	
	(13a) Cieša uzraudzība un regulāri vērtējumi atvieglos un padarīs īsāku procedūru uzsākšanu un izmeklēšanas fāzi. Tādēļ Komisijai vajadzētu regulāri uzraudzīt importa un eksporta statistiku un, sākot no spēkā stāšanās dienas, vērtēt nolīguma ietekmi uz dažādām nozarēm.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 9

Regulas priekšlikums
13.b apsvērums (jauns)

	(13b) Komisijai, dalībvalstīm un Savienības ražotājiem no nolīguma spēkā stāšanās dienas būtu nepārtraukti jāuzrauga un jāizvērtē nolīgumā iekļauto jutīgo preču kategoriju importa un eksporta statistikas dati, lai laicīgi varētu konstatēt nopietnu kaitējumu vai nopietna kaitējuma draudus Savienības ražotājiem.

Grozījums Nr. 10

Regulas priekšlikums
13.c apsvērums (jauns)

	(13c) Lai nodrošinātu Protokola par nolīguma jēdziena "noteiktas izcelsmes ražojumi" definīciju un administratīvās sadarbības metodēm (turpmāk tekstā "izcelsmes noteikumu protokols") 14. pantā (Muitas nodokļu atmaksa vai atbrīvojums no tiem) minēto mehānismu efektīvu darbību un informācijas vispusīgu apmaiņu ar attiecīgām ieinteresētām personām, ir nepieciešams ieviest noteiktas procedūras.

Grozījums Nr. 11

Regulas priekšlikums
13.d un e apsvērums (jauns)

	(13d) Tā kā piecus gadus pēc nolīguma stāšanās spēkā nevarēs ierobežot muitas nodokļu atmaksu, iespējams, ka ar šo regulu būs jāpiemēro aizsargpasākumi, ja nodokļu atmaksas vai nodokļu atbrīvojuma dēļ radīsies nopietns kaitējums vai nopietna kaitējuma draudi Savienības ražotājiem. Tādēļ no pirmās nolīguma spēkā stāšanās dienas Komisijai būtu īpaši cieši jāuzrauga, jo īpaši jutīgās nozarēs, trešo valstu izcelsmes sastāvdaļu vai materiālu īpatsvars importētajās precēs no Korejas Republikas, tā izmaiņas un šo izmaiņu ietekme uz tirgus situāciju.
	(13e) Tāpēc Komisijai no nolīguma spēkā stāšanās dienas būtu cieši jāuzrauga Korejas un trešo personu statistika un jāizveido to preču saraksts, kuras var ietekmēt nodokļu atmaksa.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 12

Regulas priekšlikums
13.f apsvērums (jauns)

	(13f) Ja Komisijas izmeklēšanā konstatē, ka Nolīgums radījis kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, tad vienīgi saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi [1] (EGF regula) pieņem, ka:
	(a) "globalizācijas izraisītas lielas strukturālas izmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos", kā minēts EGF regulas 1. panta 1. punktā, nozīmē arī Korejas importa uz ES pieaugumu vai ES eksporta uz Koreju nepietiekamu pieaugumu;
	(b) darbinieku skaita samazināšana autorūpniecības nozarē:
	— "ievērojami negatīvi ietekmē reģionālo vai vietējo ekonomiku" un "īpaši negatīvi ietekmē nodarbinātību un vietējo ekonomiku", kā attiecīgi minēts EGF regulas 1. panta 1. punktā un 2. panta c) apakšpunktā; un
	— ir "izņēmuma gadījumi", kā minēts EGF regulas 2. panta c) apakšpunktā.
	[1] OV L 406, 30.12.2006., 1.lpp.

Grozījums Nr. 13

Regulas priekšlikums
13.g apsvērums (jauns)

	(13g) Lai nepieļautu nopietnu kaitējumu vai nopietna kaitējuma draudus Savienības ražotājiem vai Savienības ekonomikas nozarēm, Komisijai būtu cieši jāuzrauga ražošanas jauda tajās trešās valstīs, kurās ražotās sastāvdaļas vai materiālus iekļauj nolīgumā minētajās precēs, kā arī tas, kā šajās valstīs ievēro Starptautiskās Darba organizācijas un ANO standartus sociālajā, darba apstākļu un vides jomā.

Grozījums Nr. 14

Regulas priekšlikums
13.h līdz j apsvērums (jauns)

	(13h) Nolīguma 11. nodaļas 11.1.2. pantā minēta prasība, ka puses savās teritorijās saglabā visaptverošus konkurences tiesību aktus, ar kuriem efektīvi novērš ierobežojošas vienošanās, saskaņotu darbību un viena vai vairāku uzņēmumu dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS
	(13i) Nolīguma 11. nodaļas 11.6.2. pantā paredzēts pienākums pusēm sadarboties izpildes nodrošināšanā un konkurences tiesību aktu īstenošanā, tostarp izmantojot sadarbību izpildes jomā, paziņojumus, apspriedes un nekonfidenciālas informācijas apmaiņu, pamatojoties uz 2009. gada 23. maijā parakstīto Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Korejas Republikas valdību par sadarbību cīņā pret darbībām, kas vērstas pret konkurenci ("Sadarbības nolīgums").
	(13j) Sadarbības nolīguma mērķis ir sekmēt abu pušu konkurences tiesību aktu efektīvu īstenošanu, veicinot pušu konkurences iestāžu sadarbību un koordināciju.

Grozījums Nr. 15

Regulas priekšlikums
14. apsvērums

(14) ***Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar*** Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību,	***(14) Nolīguma divpusējās drošības klauzulas īstenošana paredz, ka Komisijai jāpieņem vienoti nosacījumi pagaidu un galīgo aizsargpasākumu pieņemšanai, kontroles pasākumu piemērošanai un izmeklēšanas un procedūras izbeigšanai bez pasākumu noteikšanas. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 291. pantu normas un vispārīgos principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kas attiecas uz Komisijas ieviešanas pilnvaru piemērošanu, nosaka jau iepriekš ar regulu, kuru pieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Līdz šīs jaunās regulas pieņemšanai turpina piemērot*** Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību, ***izņemot regulatīvo kontroles procedūru, kura nav piemērojama,***

Grozījums Nr. 16

Regulas priekšlikums
14.a apsvērums (jauns)

	(14a) Šo regulu būtu jāpiemēro vienīgi Eiropas Savienībā un Korejas Republikā ražotām precēm. To nebūtu jāpiemēro precēm, detaļām vai sastāvdaļām, kuru ražošana ir pasūtīta ārējām rūpnieciskajām zonām, piemēram, Kesonas rūpnieciskajam kompleksam. Lai šīs regulas darbības jomu varētu paplašināt, iekļaujot ārējām rūpnieciskajām zonām pasūtītās preces, tā būtu jāgroza saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Paplašinot regulas darbības jomu, būtu jānodrošina, ka nolīguma 13. nodaļā minētās saistības tiek ievērotas arī ārējās rūpnieciskajās zonās.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 17

Regulas priekšlikums
1. pants – a apakšpunkts

(a) "Savienības ražošanas nozare" ir līdzīgu vai tieši konkurējošu preču Savienības ražotāji kopumā, kas darbojas Savienības teritorijā, vai arī tādi Savienības ražotāji, kuru ražotas līdzīgas vai tieši konkurējošas preces kopā veido lielāko daļu no šādām Savienībā ražotām precēm;	(a) "Savienības ražošanas nozare" ir līdzīgu vai tieši konkurējošu preču Savienības ražotāji kopumā, kas darbojas Savienības teritorijā, vai arī tādi Savienības ražotāji, kuru ražotas līdzīgas vai tieši konkurējošas preces kopā veido lielāko daļu no šādām Savienībā ražotām precēm***. Ja līdzīga vai tieši konkurējoša prece ir tikai viena no vairākām precēm, kuras ražo Savienības ražošanas nozares uzņēmumi, ražošanas nozari definē kā līdzīgas vai tieši konkurējošas preces ražošanas īpašas darbības***;

Grozījums Nr. 18

Regulas priekšlikums
1. pants – c apakšpunkts

(c) "nopietna kaitējuma draudi" ir nopietns kaitējums, kas nav novēršams; nopietna kaitējuma draudus nosaka, pamatojoties uz faktiem, nevis tikai uz apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maznozīmīgu iespēju;	(c) "nopietna kaitējuma draudi" ir nopietns kaitējums, kas nav novēršams; nopietna kaitējuma draudus nosaka, pamatojoties uz ***pārbaudāmiem*** faktiem, nevis tikai uz apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maznozīmīgu iespēju; ***nopietna kaitējuma draudu noteikšanā cita starpā ir jāņem vērā saskaņā ar 4. panta 5. punktā noteiktajiem faktoriem veiktās prognozes, aprēķini un analīze;***

Grozījums Nr. 19

Regulas priekšlikums
1. pants – ea apakšpunkts (jauns)

	(ea) "ieinteresētā persona" ir tāda persona, ko ietekmē noteikta ražojuma imports;

Grozījums Nr. 20

Regulas priekšlikums
1. pants – eb apakšpunkts (jauns)

	(eb) "preces" ir Eiropas Savienībā un Korejas Republikā ražotas preces. Jēdzienā neietilpst preces vai sastāvdaļas, kuru ražošana pasūtīta citu valstu rūpnieciskajām zonām. Lai šīs regulas darbības jomu varētu paplašināt, iekļaujot citu valstu rūpnieciskajām zonām pasūtītās preces, to groza saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru;

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 21

Regulas priekšlikums
1. pants – ec apakšpunkts (jauns)

	(ec) "tādi nosacījumi, kas rada nopietnu kaitējumu vai nopietna kaitējuma draudus" ir tādi faktori kā trešās valsts ražošanas jauda, tirgus ietilpības izmantošanas rādītāji, valūtas prakse un darba apstākļi attiecībā uz attiecīgās preces sastāvdaļu un materiālu ražošanu;

Grozījums Nr. 22

Regulas priekšlikums
1. pants – ed apakšpunkts (jauns)

	(ed) "reģions(-i)" ir viena vai vairākas Savienības dalībvalstis.

Grozījums Nr. 23

Regulas priekšlikums
2. pants – 1. punkts

1. Aizsargpasākumus var paredzēt saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti šajā regulā, ja, samazinot vai atceļot muitas nodokli saskaņā ar šo nolīgumu, Korejas izcelsmes preces tiek importētas Savienībā tādā palielinātā apjomā absolūtā izteiksmē vai attiecībā pret iekšzemes ražošanu, un ar tādiem nosacījumiem, ka rodas nopietns kaitējums vai nopietna kaitējuma draudi Savienības nozarei, kas ražo līdzīgas vai tieši konkurējošas preces.	1. Aizsargpasākumus var paredzēt saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti šajā regulā, ja, samazinot vai atceļot muitas nodokli saskaņā ar šo nolīgumu, Korejas izcelsmes preces ***vai saimnieciskā darbība*** tiek importētas Savienībā tādā palielinātā apjomā absolūtā izteiksmē vai attiecībā pret iekšzemes ražošanu, un ar tādiem nosacījumiem, ka rodas nopietns kaitējums vai nopietna kaitējuma draudi Savienības nozarei, kas ražo līdzīgas vai tieši konkurējošas preces ***vai kas veic līdzīgu vai tieši konkurējošu darbību***.

Grozījums Nr. 24

Regulas priekšlikums
2. pants – 1.a punkts (jauns)

	1.a Ja, galvenokārt pamatojoties uz 4. panta 5. punktā minētajiem faktoriem, izrādās, ka vienā vai vairākos Savienības reģionos stāvoklis atbilst nosacījumiem, lai tiktu pieņemti 2. panta 1. punktā paredzētie pasākumi, Komisija, izvērtējusi alternatīvus risinājumus, izņēmuma kārtā var atļaut īstenot kontroles vai aizsargpasākumus attiecīgajā reģionā, ja tā uzskata, ka šādi pasākumi, ko īsteno tādā līmenī, ir piemērotāki, nekā pasākumi, ko īsteno visā Savienībā.
	Pasākumiem jābūt īslaicīgiem un pēc iespējas mazāk jāiejaucas iekšējā tirgus darbībā. Tos pieņem saskaņā ar 2. panta 2. punkta noteikumiem.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 25

Regulas priekšlikums
2. pants – 2.a un 2.b punkts (jauns)

	2.a Lai aizsargpasākumus izmantotu efektīvi, Komisija (Eiropas Kopienu Statistikas birojs) Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ikgadēju uzraudzības pārskatu par jaunākajiem statistikas datiem attiecībā uz nolīguma izraisītu Korejas importa ietekmi uz jutīgām ES nozarēm;
	2.b Ja Savienības ražošanas nozare ziņo Komisijai par pierādītiem nopietna kaitējuma draudiem, Komisija var apsvērt uzraudzības paplašināšanu citām nozarēm (ieinteresētajām personām), kuras skar šī ietekme.

Grozījums Nr. 26

Regulas priekšlikums
2.a pants (jauns)

	2.a pants
	Uzraudzība
	Komisija uzrauga Korejas ražojumu importa un eksporta statistiku, kā arī sadarbojas un regulāri apmainās datiem ar dalībvalstu un Savienības ražošanas nozares pārstāvjiem. Komisija nodrošina, ka dalībvalstis rūpīgi sniedz pareizus un kvalitatīvus statistikas datus.
	Komisija no nolīguma spēkā stāšanās dienas cieši uzrauga Korejas un trešo personu statistiku un prognozes par ražojumiem, kurus var ietekmēt nodokļu atmaksa.

Grozījums Nr. 27

Regulas priekšlikums
3. pants – 1. punkts

1. Izmeklēšanu sāk pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pēc Komisijas pašiniciatīvas, ja Komisija uzskata, ka ir pietiekami daudz pierādījumu, kuri pamatotu šādu izmeklēšanas sākšanu.	1. Izmeklēšanu sāk pēc dalībvalsts***, Eiropas Parlamenta, Vietējās padomdevēju grupas, jebkuras fiziskas vai juridiskas personas vai asociācijas, kas nav juridiska persona un kas rīkojas Savienības ražošanas nozares vārdā, pārstāvot vismaz 25 % no tās,*** pieprasījuma vai pēc Komisijas pašiniciatīvas, ja Komisija uzskata, ka ir pietiekami daudz ***prima facie*** pierādījumu, ***kuri konstatēti, pamatojoties uz 4. panta 5. punktā noteiktajiem faktoriem un*** kuri pamatotu šādu izmeklēšanas sākšanu.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 28

Regulas priekšlikums
3. pants – 1.a punkts (jauns)

	1.a Prasībā uzsākt izmeklēšanu iekļauj pierādījumu, ka ir ievēroti aizsargpasākumu piemērošanas nosacījumi 2. panta 1. punkta nozīmē. Prasībā parasti iekļauj šādu informāciju: preces importa pieauguma tempu un apjomu absolūtā un relatīvā izteiksmē, pieaugušā importa aizņemto iekšzemes tirgus daļu, pārdošanas apjoma, ražošanas, ražīguma un jaudas izmantošanas, peļņas un zaudējumu, kā arī nodarbinātības izmaiņas.

Grozījums Nr. 29

Regulas priekšlikums
3. pants – 1.b punkts (jauns)

	1.b Piemērojot 1. punktu, piecus gadus pēc šā nolīguma stāšanās spēkā Komisija pievērš īpašu uzmanību Korejas Republikas gatavo ražojumu importa pieaugumam Eiropas Savienībā, ja šāds pieaugums var būt saistīts ar to, ka gatavajos ražojumos arvien vairāk izmantotas detaļas vai sastāvdaļas, kas Korejas Republikā importētas no trešām valstīm, kuras nav noslēgušas brīvās tirdzniecības nolīgumu ar Eiropas Savienību un kurām piemēro muitas nodokļu atmaksas vai muitas nodokļu atbrīvojuma noteikumus.

Grozījums Nr. 30

Regulas priekšlikums
3. pants – 2. punkts

2. Dalībvalstis informē Komisiju, ja šķiet, ka tendences attiecībā uz importu no Korejas Republikas liecina, ka aizsargpasākumi ir vajadzīgi. Minētā informācija ietver pieejamos pierādījumus, kas noteikti, pamatojoties uz 4. pantā minētajiem kritērijiem. Komisija triju darba dienu laikā ***nodod*** minēto informāciju visām dalībvalstīm.	2. Dalībvalstis ***vai Savienības ražošanas nozares pārstāvji*** informē Komisiju, ja šķiet, ka tendences attiecībā uz importu no Korejas Republikas liecina, ka aizsargpasākumi ir vajadzīgi. Minētā informācija ietver pieejamos pierādījumus, kas noteikti, pamatojoties uz 4. panta ***5. punktā*** minētajiem kritērijiem. Komisija triju darba dienu laikā ***augšupielādē*** minēto informāciju ***uz tiešsaistes platformu, kas minēta 9. pantā (tiešsaistes platforma) un nosūta paziņojumu par augšupielādi*** visām dalībvalstīm***, Savienības ražošanas nozarei un Eiropas Parlamentam***.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 31

Regulas priekšlikums
3. pants – 3. punkts

3. Apspriešanās ar dalībvalstīm notiek astoņu darba dienu laikā pēc tam, kad Komisija ir nosūtījusi informāciju ***dalībvalstīm***, kā paredzēts 2. punktā, komitejas ietvaros, kas minēta 10. pantā, pamatojoties uz procedūru, kas minēta 11. panta 1. punktā. Ja pēc apspriešanas izrādās, ka ir pietiekami pierādījumi, kas pamato procedūras sākšanu, Komisija publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Procedūru sāk mēneša laikā pēc ***informācijas saņemšanas no*** dalībvalsts.	3. Apspriešanās ar dalībvalstīm notiek astoņu darba dienu laikā pēc tam, kad Komisija ir nosūtījusi informāciju, kā paredzēts 2. punktā, komitejas ietvaros, kas minēta 10. pantā, pamatojoties uz procedūru, kas minēta 11. panta 1. punktā. Ja pēc apspriešanās izrādās, ka ir pietiekami pierādījumi, ***kas noteikti, pamatojoties uz 4. panta 5. punktā minētajiem kritērijiem un*** kas pamato procedūras uzsākšanu, Komisija publicē paziņojumu ***tiešsaistes platformā un*** *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Procedūru sāk mēneša laikā pēc dalībvalsts***, Eiropas Parlamenta vai Savienības ražošanas nozares pārstāvju pieprasījuma***.

Grozījums Nr. 32

Regulas priekšlikums
3. pants – 4.a punkts (jauns)

	4.a Pierādījumus, kas iegūti, lai uzsāktu procedūru saskaņā ar nolīgumam pievienotā izcelsmes noteikumu protokola 14. panta 2. punktu (Muitas nodokļu atmaksa vai atbrīvojums no tiem), var izmantot arī izmeklēšanā, lai piemērotu aizsargpasākumus, ja izpildīti šajā pantā minētie nosacījumi.

Grozījums Nr. 33

Regulas priekšlikums
4. pants – 1. punkts

1. Pēc procedūras sākšanas Komisija sāk izmeklēšanu.	1. Pēc procedūras sākšanas Komisija sāk izmeklēšanu. ***Izmeklēšanas laikposms, kas minēts 4. panta 3. punktā, sākas dienā, kad lēmumu par tās uzsākšanu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.***

Grozījums Nr. 34

Regulas priekšlikums
4. pants – 2. punkts

2. Komisija drīkst pieprasīt, lai dalībvalstis tai nodrošina informāciju, un tās veic visus vajadzīgos pasākumus, lai apmierinātu jebkuru šādu prasību. Ja šī informācija izraisa vispārēju interesi vai arī tās nosūtīšanu pieprasa kāda dalībvalsts, Komisija to ***nosūta visām dalībvalstīm***, ja šī informācija nav konfidenciāla. Ja šī informācija ir konfidenciāla, Komisija ***nosūta*** informācijas nekonfidenciālu kopsavilkumu.	2. Komisija drīkst pieprasīt, lai dalībvalstis tai nodrošina informāciju, un tās veic visus vajadzīgos pasākumus, lai apmierinātu jebkuru šādu prasību. Ja šī informācija izraisa vispārēju interesi vai arī tās nosūtīšanu pieprasa kāda dalībvalsts, ***Eiropas Parlaments vai Savienības ražošanas nozares pārstāvji,*** Komisija to ***augšupielādē uz tiešsaistes platformu***, ja šī informācija nav konfidenciāla. Ja šī informācija ir konfidenciāla, Komisija ***augšupielādē*** informācijas nekonfidenciālu kopsavilkumu.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 35

Regulas priekšlikums
4. pants – 3. punkts

3. ***Ja vien iespējams, izmeklēšanu*** pabeidz ***sešu mēnešu*** laikā pēc izmeklēšanas sākšanas. ***Ārkārtas apstākļos, ko Komisija pienācīgi pamato, šo termiņu var pagarināt vēl par trim mēnešiem.***	3. ***Izmeklēšanu*** pabeidz ***200 dienu*** laikā pēc izmeklēšanas sākšanas.

Grozījums Nr. 36

Regulas priekšlikums
4. pants – 5. punkts

5. Šajā izmeklēšanā Komisija novērtē visus objektīvi un kvantitatīvi nosakāmos atbilstošos faktorus, kuri ietekmē situāciju Savienības nozarē, jo īpaši attiecīgās preces importa pieauguma tempu un apjomu absolūtā un relatīvā izteiksmē, pieaugušā importa aizņemto iekšzemes tirgus daļu, pārdošanas apjomu, ražošanas, ražīguma, jaudu izmantošanas, peļņas un zaudējumu un nodarbinātības izmaiņas.	5. Šajā izmeklēšanā Komisija novērtē visus objektīvi un kvantitatīvi nosakāmos atbilstošos faktorus, kuri ietekmē situāciju Savienības nozarē, jo īpaši attiecīgās preces importa pieauguma tempu un apjomu absolūtā un relatīvā izteiksmē, pieaugušā importa aizņemto iekšzemes tirgus daļu, pārdošanas apjomu, ražošanas, ražīguma, jaudu izmantošanas, peļņas un zaudējumu un nodarbinātības izmaiņas. ***Šis uzskaitījums nav izsmeļošs, un Komisija kaitējuma noteikšanā var ņemt vērā citus atbilstīgus faktorus, piemēram, akciju, cenu, izmantotā kapitāla peļņu, naudas plūsmu un citus faktorus, kas izraisa vai var izraisīt nopietnu kaitējumu vai rada nopietna kaitējuma draudus. Ja trešās valstīs ražotas sastāvdaļas parasti aizņem ievērojamu daļu no attiecīgās preces ražošanas izmaksām, Komisija arī izvērtē trešās valsts ražošanas jaudu, tirgus ietilpības izmantošanas rādītājus, valūtas praksi un darba apstākļus, ņemot vērā Savienības ražošanas nozares stāvokli.***

Grozījums Nr. 37

Regulas priekšlikums
4. pants – 5.a punkts (jauns)

	5.a Turklāt izmeklēšanā Komisija izvērtē, kā Korejas Republika ievēro nolīguma 13. nodaļā paredzētos sociālos un vides standartus un kā tas ietekmē cenu veidošanu un negodīgas konkurences priekšrocības, kas var radīt nopietnu kaitējumu vai nopietna kaitējuma draudus ražotājiem vai noteiktām ekonomikas nozarēm Eiropas Savienībā.

Grozījums Nr. 38

Regulas priekšlikums
4. pants – 5.b punkts (jauns)

	5.b Izmeklēšanā Komisija izvērtē arī to, kā tiek ievēroti nolīguma noteikumi par ārpustarifa šķēršļiem tirdzniecībai un vai tas nerada nopietnu kaitējumu vai nopietna kaitējuma draudus ražotājiem vai noteiktām ekonomikas nozarēm Eiropas Savienībā.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 39

Regulas priekšlikums
4. pants – 6. punkts

6. Ieinteresētās personas, kas pieteikušās saskaņā ar 3. panta 4. punkta b) apakšpunktu, un Korejas Republikas pārstāvji pēc rakstiska lūguma var pārbaudīt visu informāciju, kas Komisijai darīta zināma izmeklēšanas saistībā, izņemot iekšējo dokumentāciju, ko sagatavojušas Savienības vai tās dalībvalstu iestādes, ar nosacījumu, ka šī informācija ir būtiska viņu lietas izklāstā un nav konfidenciāla 9. panta nozīmē, un ja Komisija to izmanto izmeklēšanā. Ieinteresētās personas, kas pieteikušās, var Komisijai darīt zināmus savus viedokļus par attiecīgo informāciju. Minēto viedokli ***var ņemt*** vērā, ja ir pietiekami pierādījumi.	6. Ieinteresētās personas, kas pieteikušās saskaņā ar 3. panta 4. punkta b) apakšpunktu, un Korejas Republikas pārstāvji pēc rakstiska lūguma var pārbaudīt visu informāciju, kas Komisijai darīta zināma izmeklēšanas saistībā, izņemot iekšējo dokumentāciju, ko sagatavojušas Savienības vai tās dalībvalstu iestādes, ar nosacījumu, ka šī informācija ir būtiska viņu lietas izklāstā un nav konfidenciāla 9. panta nozīmē, un ja Komisija to izmanto izmeklēšanā. Ieinteresētās personas, kas pieteikušās, var Komisijai darīt zināmus savus viedokļus par attiecīgo informāciju. Minēto viedokli ***ņem*** vērā, ja ir pietiekami pierādījumi.

Grozījums Nr. 40

Regulas priekšlikums
4. pants – 7. punkts

7. Komisija ***var uzklausīt*** ieinteresētās personas. Šīs personas uzklausa, ja tās termiņā, kas noteikts Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicētajā paziņojumā, iesniegušas rakstisku pieteikumu ar norādi, ka izmeklēšanas iznākums faktiski var ietekmēt šīs personas un ka pastāv ***īpaši*** iemesli tās uzklausīt.	7. Komisija ***uzklausa*** ieinteresētās personas. Šīs personas uzklausa, ja tās termiņā, kas noteikts Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicētajā paziņojumā, iesniegušas rakstisku pieteikumu ar norādi, ka izmeklēšanas iznākums faktiski var ietekmēt šīs personas un ka pastāv iemesli tās uzklausīt. ***Komisija šīs personas uzklausa arī turpmāk, ja ir īpašs pamatojums to darīt.***

Grozījums Nr. 41

Regulas priekšlikums
4.a pants (jauns)

	4.a pants ***Kontroles pasākumi*** ***1. Ja Korejas izcelsmes preces importa tendences liecina, ka varētu rasties viena no 2. pantā minētājām situācijām, minētās preces importu var pakļaut iepriekšējai Eiropas Savienības kontrolei.*** ***2. Lēmumu par kontroles veikšanu pieņem Komisija saskaņā ar 11. panta 1. punktā noteikto procedūru.*** ***3. Kontroles pasākumi ir spēkā ierobežotu laiku. Ja vien nav paredzēts citādi, tie zaudē spēku otrā sešu mēnešu perioda beigās pēc pirmajiem sešiem mēnešiem, kurā šie pasākumi ieviesti.*** ***4. Vajadzības gadījumā kontroles pasākumus var attiecināt tikai uz vienu vai vairākiem Savienības reģioniem.***

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 42

Regulas priekšlikums
5. pants – 1. punkts

1. Pagaidu aizsargpasākumus piemēro kritiskos apstākļos, ja kavēšanās radītu zaudējumus, kurus būtu grūti labot, saskaņā ar iepriekšēju nolēmumu, ka pastāv ***skaidri*** pierādījumi tam, ka muitas nodokļa mazināšanas vai likvidēšanas rezultātā saskaņā ar nolīgumu Korejas Republikas izcelsmes preču imports ir pieaudzis un ka šis imports rada nopietnu kaitējumu vai tā draudus iekšzemes nozarei. Pagaidu pasākumus pieņem, pamatojoties uz procedūru, kas minēta 11. panta 1. punktā.	1. Pagaidu aizsargpasākumus piemēro kritiskos apstākļos, ja kavēšanās radītu zaudējumus, kurus būtu grūti labot, saskaņā ar iepriekšēju nolēmumu, ***kas pamatojas uz 4. panta 5. punktā minētajiem kritērijiem un nosaka,*** ka pastāv ***pietiekami*** pierādījumi tam, ka muitas nodokļa mazināšanas vai likvidēšanas rezultātā saskaņā ar nolīgumu Korejas Republikas izcelsmes preču imports ir pieaudzis un ka šis imports rada nopietnu kaitējumu vai tā draudus iekšzemes nozarei. Pagaidu pasākumus pieņem, pamatojoties uz procedūru, kas minēta 11. panta 1. punktā.

Grozījums Nr. 43

Regulas priekšlikums
5. pants – 2. punkts

2. Ja dalībvalsts pieprasa Komisijas tūlītēju iejaukšanos un ja ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi, Komisija piecu darba dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas pieņem lēmumu.	2. Ja dalībvalsts***, Eiropas Parlaments vai Savienības ražošanas nozare*** pieprasa Komisijas tūlītēju iejaukšanos un ja ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi, Komisija piecu darba dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas pieņem lēmumu. ***Izmeklēšanas laikposms, kā noteikts 4. panta 3. punktā, sākas dienā, kad ir pieņemts lēmums par pagaidu aizsargpasākumu uzsākšanu.***

Grozījums Nr. 44

Regulas priekšlikums
5. pants – 4.a punkts (jauns)

	4a. Šajā pantā minētos pasākumus piemēro visiem ražojumiem, kas laisti brīvā apritē pēc tam, kad šie pasākumi stājušies spēkā. Tomēr šādi pasākumi neierobežo to ražojumu laišanu brīvā apritē, kas ir jau ceļā uz Savienību, ar noteikumu, ka šo ražojumu galamērķi nevar mainīt.

Grozījums Nr. 45

Regulas priekšlikums
6. pants

Ja divpusēji aizsargpasākumi ***nav vajadzīgi***, izmeklēšanu un procedūru izbeidz, pamatojoties uz ***11,2. panta*** 1. punktā minēto procedūru.	***1.*** Ja divpusēji aizsargpasākumi ***neatbilst šīs regulas prasībām***, izmeklēšanu un procedūru izbeidz, pamatojoties uz ***11. panta 1. punktā*** minēto procedūru. ***2. Neskarot 1. punktu, ja Eiropas Parlaments iebilst pret to, ka lēmuma projektā neparedz divpusējo aizsargpasākumu piemērošanu, Komisija pārskata lēmuma projektu, tāpēc ka pretējā gadījumā attiecīgais lēmums būtu pretrunā ar likumdevēja nodomu. Ņemot vērā iebilduma iemeslus un jau aizsāktās procedūras termiņu, Komisija var iesniegt komitejai jaunu lēmuma projektu vai iesniegt priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei saskaņā ar Līgumu. Komisija informē Eiropas Parlamentu, Padomi un attiecīgo komiteju par plānoto rīcību un par iemesliem, kas to nosaka.***

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS
	3. Komisija publicē ziņojumu, kurā sniedz konstatējumu un pamatotus secinājumus, kas izdarīti par visiem attiecīgajiem faktiskajiem un juridiskajiem jautājumiem, pienācīgi ņemot vērā konfidenciālas informācijas aizsardzību 9. panta nozīmē.

Grozījums Nr. 46

Regulas priekšlikums
7. pants

Ja galīgie konstatētie fakti liecina, ka ir vērojami 2. panta 1. punktā izklāstītie apstākļi, lēmumu par galīgo divpusējo aizsargpasākumu noteikšanu pieņem saskaņā ar ***11,2. panta*** 1. punktā minēto procedūru.	Ja galīgie konstatētie fakti liecina, ka ir vērojami 1. panta 1. punktā izklāstītie apstākļi, lēmumu par galīgo divpusējo aizsargpasākumu noteikšanu pieņem saskaņā ar ***11. panta 1. punktā*** minēto procedūru.
	Komisija, pienācīgi ņemot vērā noteikumus par konfidenciālas informācijas aizsardzību 9. panta nozīmē, publisko ziņojumu ar to būtisko faktu un apsvērumu kopsavilkumu, kas attiecas uz aizsargpasākumu noteikšanu.

Grozījums Nr. 47

Regulas priekšlikums
8. pants – 1.a punkts (jauns)

	1.a Aizsargpasākums saglabājas spēkā termiņa pagarinājumā tik ilgi, kamēr nav zināms pārskatīšanas iznākums.

Grozījums Nr. 48

Regulas priekšlikums
9. pants – 1.a punkts (jauns)

	1.a Komisija nodrošina, lai visi izmeklēšanai vajadzīgie dati un statistika būtu pieejami, saprotami, pārredzami un pārbaudāmi. Tiklīdz pieņemts nepieciešamais tehniskais regulējums, Komisija apņemas izveidot ar paroli nodrošinātu tiešsaistes platformu, par kuru tā ir atbildīga un kurā tiek izplatīta visa nekonfidenciālā informācija šā panta nozīmē. Dalībvalstīm, reģistrētiem Savienības ražošanas nozares pārstāvjiem, Vietējai padomdevēju grupai un Eiropas Parlamentam pēc pieprasījuma jāsaņem piekļuve minētajai tiešsaistes platformai. Attiecīgajā informācijā iekļauj statistikas datus, kas palīdz iegūt pierādījumus par atbilstību 2. panta 1. punktā minētajām prasībām, kā arī jebkuru citu izmeklēšanā noderīgu informāciju.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS
	Šajā tiešsaistes platformā saņemto informāciju izmanto tikai mērķim, kuram tā pieprasīta. Bez informācijas sniedzēja īpašas atļaujas neizpauž nedz konfidenciālu informāciju, kas saņemta saskaņā ar šo regulu, nedz arī konfidenciāli sniegtu informāciju.

Grozījums Nr. 49

Regulas priekšlikums
10. pants

Komisijai palīdz komiteja, kas paredzēta 4. panta 1. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 260/2009 par kopējiem importa noteikumiem. ***Regulas (EK) Nr. 260/2009 4. pantu piemēro mutatis mutandis.***	Komisijai palīdz komiteja, kas paredzēta 4. panta 1. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 260/2009 par kopējiem importa noteikumiem.

Grozījums Nr. 50

Regulas priekšlikums
10.a pants (jauns)

	10.a pants
	Ziņojums
	1. Komisija publicē gada ziņojumu par nolīguma piemērošanu un īstenošanu. Ziņojumā iekļauj informāciju par to iestāžu darbību, kurām ir jāuzrauga nolīguma īstenošana un no tā izrietošo saistību, tostarp saistību par tirdzniecības šķēršļiem, ievērošana.
	2. Īpašās ziņojuma nodaļās apskata nolīguma 13. nodaļā minēto saistību ievērošanu un Vietējās padomdevēju grupas un Pilsoniskās sabiedrības foruma darbības.
	3. Ziņojumā iekļauj arī statistikas kopsavilkumu un tirdzniecības attiecību ar Koreju attīstības izklāstu. Īpaši jāmin nodokļu atmaksas uzraudzības rezultāti.
	4. Eiropas Parlaments vai Padome mēneša laikā var uzaicināt Komisiju uz ad hoc sanāksmi kompetentajā Eiropas Parlamenta vai Padomes komitejā, lai informētu vai paskaidrotu jebkuru jautājumu saistībā ar nolīguma īstenošanu.

Grozījums Nr. 51

Regulas priekšlikums
11. pants – 2. punkts

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.	***svītrots***

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 52

Regulas priekšlikums
11. pants – 3. punkts

3. Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir viens mēnesis.	***svītrots***

Grozījums Nr. 53

Regulas priekšlikums
11.a pants (jauns)

	11.a pants
	Ziņošana
	1. Komisija publicē gada ziņojumu par drošības klauzulas piemērošanu un darbību. Ziņojumā iekļauj kopsavilkumu par prasībām uzsākt procedūru, izmeklēšanu un tās secinājumus, izmeklēšanas un procedūras izbeigšanu bez pasākumu veikšanas, pagaidu aizsargpasākumu noteikšanu vai galīgo pasākumu noteikšanu un pamatojumu katram lēmumam šajos jautājumos, pievienojot kopsavilkumu ar attiecīgo informāciju un faktu izklāstu.
	2. Ziņojumā iekļauj arī statistikas kopsavilkumu un tirdzniecības attiecību ar Koreju attīstības izklāstu. Īpaši jāmin nodokļu atmaksas uzraudzības rezultāti.
	3. Eiropas Parlaments vai Padome viena mēneša laikā var uzaicināt Komisiju uz ad hoc sanāksmi kompetentajā Eiropas Parlamenta vai Padomes komitejā, lai informētu vai paskaidrotu jebkuru jautājumu saistībā ar drošības klauzulas piemērošanu, nodokļu atmaksu vai nolīgumu kopumā.

Grozījums Nr. 54

Regulas priekšlikums
11.b pants (jauns)

	11.b pants
	Izcelsmes noteikumu protokola 14. panta piemērošanas procedūra
	1. Lai piemērotu nolīgumam pievienotā Izcelsmes noteikumu protokola 14. pantu (Muitas nodokļu atmaksa vai atbrīvojums no tiem), Komisija cieši uzrauga importa un eksporta statistikas izmaiņas gan vērtības ziņā, gan vajadzības gadījumā arī kvantitātes ziņā un regulāri dalās ar šiem datiem ar Eiropas Parlamentu, Padomi un attiecīgajām Savienības ražošanas nozarēm, kā arī ziņo par saviem konstatējumiem. Uzraudzība sākas no pagaidu piemērošanas brīža, un datus sniedz ik pēc diviem mēnešiem.

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS
	Papildus Izcelsmes noteikumu protokola 14.1. pantā iekļautajām tarifu pozīcijām Komisija sadarbībā ar Savienības ražošanas nozari sagatavo sarakstu ar galvenajām tarifu pozīcijām, kas nav specifiskas autorūpniecības nozarei, bet ir būtiskas automobiļu ražošanai un citām saistītām nozarēm. Veic īpašu uzraudzību, kā noteikts Izcelsmes noteikumu protokola 14.1. pantā.
	2. Komisija pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas nekavējoties pārbauda, vai ir izpildīti nosacījumi, lai piemērotu izcelsmes noteikumu protokola 14. pantu, un 10 darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas ziņo par saviem konstatējumiem. Pēc apspriešanās ar īpašo komiteju, kas minēta Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 3. punkta trešajā daļā, Komisija pieprasa apspriešanos ar Koreju vienmēr, kad ir izpildīti Izcelsmes noteikumu protokola 14. panta nosacījumi. Komisija uzskata, ka nosacījumi ir izpildīti, ja, cita starpā, ir sasniegtas šā panta 3. punktā minētās robežvērtības.
	3. Piemērojot Izcelsmes noteikumu protokola 14. panta 2.1. punkta a) apakšpunktu, atšķirību 10 procentpunktu apmērā uzskata par "nozīmīgu", vērtējot Korejā importēto daļu vai sastāvdaļu daudzuma pieaugumu salīdzinājumā ar gatavo ražojumu eksporta pieaugumu no Korejas uz ES. Piemērojot Izcelsmes noteikumu protokola 14. panta 2.1. punkta b) apakšpunktu, atšķirību 10 % apmērā uzskata par "nozīmīgu", vērtējot no Korejas uz ES eksportēto gatavo ražojumu daudzuma pieaugumu absolūtos skaitļos vai attiecībā pret vietējo ražošanu. Pieaugumu, kas nesasniedz minētās robežvērtības, arī var uzskatīt par "nozīmīgu", katru situāciju vērtējot atsevišķi.

Zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzība ***II

P7_TA(2010)0308

Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. septembra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (06106/1/2010 – C7-0147/2010 – 2008/0211(COD))

(2011/C 308 E/27)

(Parastā likumdošanas procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (06106/1/2010 – C7-0147/2010),

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0543),

— ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. panta 1. punktu, atbilstīgi kuram Komisija iesniedza priekšlikumu Parlamentam (C6-0391/2008),

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665),

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu un 114. panta 1. punktu,

— ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ([1]),

— ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2009. gada 13. maija atzinumu ([2]),

— ņemot vērā Reglamenta 70. un 72. pantu,

— ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A7-0230/2010),

1. apstiprina Padomes nostāju;

2. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar Padomes nostāju;

3. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;

4. uzdod ģenerālsekretāram parakstīt aktu, pēc tam, kad ir pārbaudīts, ka pilnībā pabeigtas visas procedūras, un, vienojoties ar Padomes ģenerālsekretāru, publicēt to *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;

5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

([1]) OV C 212 E, 5.8.2010., 170. lpp.
([2]) OV C 277, 17.11.2009., 51. lpp.

Trešdiena, 2010. gada 8. septembris

Dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes *

P7_TA(2010)0309

Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnēm — stratēģijas "Eiropa 2020" integrēto pamatnostādņu II daļa (COM(2010)0193 – C7-0111/2010 – 2010/0115(NLE))

(2011/C 308 E/28)

(Apspriešanās)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2010)0193),

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 148. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ir apspriedusies ar Parlamentu (C7-0111/2010),

— ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

— ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesību komitejas atzinumus (A7–0235/2010),

1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;

2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 293. panta 2. punktu;

3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;

4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;

5. atkārtoti izsaka pastāvīgo aicinājumu Komisijai un Padomei nodrošināt, ka Parlamentam, veicot dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņu pilnīgo pārskatīšanu, ir pietiekams laiks, kas jebkurā gadījumā nav mazāks par 5 mēnešiem, lai tas īstenotu tā konsultatīvo uzdevumu, kas noteikts LESD 148. panta 2. punktā;

6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1

Lēmuma priekšlikums
1.a apsvērums (jauns)

	(1a) Līguma par Eiropas Savienības darbību 157. panta 3. punkts paredz, ka Eiropas Parlaments un Padome nosaka pasākumus, lai nodrošinātu to, ka nodarbinātības un profesiju jautājumos ir ievērots princips, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, tostarp arī princips, ka tie par vienādu vai vienādi vērtīgu darbu saņem vienādu darba samaksu.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 2

Lēmuma priekšlikums
2. apsvērums

(2) Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 3. punktā noteikts, ka Savienība apkaro sociālo atstumtību un diskrimināciju un veicina sociālo taisnīgumu un aizsardzību, un ir paredzētas Savienības iniciatīvas, lai nodrošinātu dalībvalstu sociālās politikas koordinēšanu. Līguma par Eiropas Savienības darbību 9. pantā noteikts, ka, nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, Savienība ņem vērā prasības, kas saistītas ar atbilstīga sociālās aizsardzības līmeņa nodrošināšanu ***un*** ar sociālās atstumtības apkarošanu.	(2) Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 3. punktā noteikts, ka Savienība ***mēģina panākt pilnīgu nodarbinātību un sociālo progresu,*** apkaro sociālo atstumtību un diskrimināciju un veicina sociālo taisnīgumu un aizsardzību, un ir paredzētas Savienības iniciatīvas, lai nodrošinātu dalībvalstu sociālās politikas koordinēšanu. Līguma par Eiropas Savienības darbību 9. pantā noteikts, ka, nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, Savienība ņem vērā prasības, kas saistītas ar ***augsta nodarbinātības līmeņa veicināšanu***, atbilstīga sociālās aizsardzības līmeņa nodrošināšanu***,*** sociālās atstumtības apkarošanu ***un augstu izglītības un apmācības līmeni***.

Grozījums Nr. 3

Lēmuma priekšlikums
2.a apsvērums (jauns)

	(2a) Līguma par Eiropas Savienības darbību 8. pantā noteikts, ka, veicot savas darbības, Savienība tiecas novērst nevienlīdzību starp sievietēm un vīriešiem un sekmēt vienlīdzību. Ar šā līguma 10. pantu tiek papildināts, ka, nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, Savienība tiecas apkarot diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ. Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā minēts, ka Eiropas sabiedrībai raksturīgs plurālisms, tolerance, taisnīgums, solidaritāte, nediskriminācija, kā arī sieviešu un vīriešu līdztiesība.

Grozījums Nr. 4

Lēmuma priekšlikums
4. apsvērums

(4) Lisabonas stratēģija, kuru sāka 2000. gadā, tika balstīta uz atziņu, ka ES nepieciešams palielināt ražīgumu un konkurētspēju, kā arī ***veicināt*** sociālo kohēziju, ņemot vērā pasaules mēroga konkurenci, tehnoloģiskās izmaiņas un sabiedrības novecošanu. Lisabonas stratēģiju atjaunoja 2005. gadā pēc starpposma pārskatīšanas, kā rezultātā lielāka uzmanība tika veltīta izaugsmei, vairāk un labākām darbavietām.	(4) Lisabonas stratēģija, kuru sāka 2000. gadā, tika balstīta uz atziņu, ka ES nepieciešams palielināt ***uz zināšanām balstīto*** ražīgumu un konkurētspēju***,*** kā arī ***atjaunot nosacījumus pilnīgai nodarbinātībai, vienlaikus veicinot*** sociālo ***un reģionālo*** kohēziju, ņemot vērā pasaules mēroga konkurenci, tehnoloģiskās izmaiņas un sabiedrības novecošanu. Lisabonas stratēģiju atjaunoja 2005. gadā pēc starpposma pārskatīšanas, kā rezultātā lielāka uzmanība tika veltīta izaugsmei, vairāk un labākām darbavietām.

Trešdiena, 2010. gada 8. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 5
Lēmuma priekšlikums
5. apsvērums

(5) Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības ***stratēģija palīdzēja panākt konsensu par*** vispārēju ES ekonomikas un nodarbinātības politikas ievirzi. Saskaņā ar šo stratēģiju Padome 2005. gadā pieņēma vispārējās ekonomikas politikas pamatnostādnes un nodarbinātības pamatnostādnes, bet 2008. gadā tās pārskatīja. Divdesmit četras pamatnostādnes veidoja pamatu valstu reformu programmām, nosakot galvenās makroekonomikas, mikroekonomikas un darba tirgus reformu prioritātes visai ES kopumā. Tomēr pieredze liecina, ka pamatnostādnēs prioritātes nebija ***noteiktas pietiekami skaidri*** un ***saikne starp tām būtu varējusi būt ciešāka. Tas ierobežoja to ietekmi uz valstu politikas izstrādi***.	(5) Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības ***stratēģijai bija jāpalīdz noteikt*** vispārēju ES ekonomikas un nodarbinātības politikas ievirzi. Saskaņā ar šo stratēģiju Padome 2005. gadā pieņēma vispārējās ekonomikas politikas pamatnostādnes un nodarbinātības pamatnostādnes, bet 2008. gadā tās pārskatīja. Divdesmit četras pamatnostādnes veidoja pamatu valstu reformu programmām, nosakot galvenās makroekonomikas, mikroekonomikas un darba tirgus reformu prioritātes visai ES kopumā. Tomēr pieredze liecina, ka pamatnostādnēs nebija ***noteikti pietiekami saistoši mērķi visu Eiropas Savienībā dzīvojošo cilvēku līdzdalībai sociālajā, politiskajā un kultūras dzīvē un ilgtspējīgai ekonomikai un ka*** prioritātes ***bija ciešāk jāsaista viena ar otru. Tādējādi stratēģijas pamatmērķus nevarēja sasniegt, jo arī dalībvalstis neiesaistījās pamatnostādņu īstenošanā.***

Grozījums Nr. 6
Lēmuma priekšlikums
5.a apsvērums (jauns)

	(5a) Neatkarīgi no jaunajām ES likumdošanas iniciatīvām, kas koncentrējas uz sociālajām jomām, Eiropas Savienībai ievērojami jāuzlabo jau izstrādātā politika dažādās jomās un to īstenošana.

Grozījums Nr. 7
Lēmuma priekšlikums
6. apsvērums

(6) Finanšu un ekonomikas krīze, kas sākās 2008. gadā, bija par iemeslu ievērojamam darbavietu un potenciālā ražošanas apjoma samazinājumam, un tās rezultātā dramatiski pasliktinājās publisko finanšu stāvoklis. Tomēr Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns daļēji ar koordinētu fiskālo stimulu***, euro kalpojot par makroekonomiskās stabilitātes garantu,*** palīdzēja dalībvalstīm rast risinājumu krīzei. Tādējādi krīze ***pierādīja***, ka Savienības politikas jomu koordinēšana var dot būtiskus rezultātus, ja to stiprina un efektīvi pielieto. Tāpat krīze ***uzsvēra*** dalībvalstu ekonomikas un darba tirgu ciešo savstarpējo atkarību.	(6) Finanšu un ekonomikas krīze, kas sākās 2008. gadā, bija par iemeslu ievērojamam darbavietu un potenciālā ražošanas apjoma samazinājumam, un tās rezultātā dramatiski pasliktinājās publisko finanšu stāvoklis. Tomēr Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns daļēji ar koordinētu fiskālo stimulu palīdzēja dalībvalstīm rast risinājumu krīzei. Krīze***, kas aizvien turpinās, skaidri parāda, ka nav efektīvu līdzekļu, kā savlaicīgi reaģēt uz tās pazīmēm, un*** tādējādi ***parāda***, ka Savienības politikas jomu koordinēšana var dot būtiskus rezultātus, ja to stiprina un efektīvi pielieto***, vienlaicīgi ievērojot subsidiaritātes principu***. Tāpat krīze ***skaidri parāda*** dalībvalstu ekonomikas un darba tirgu ciešo savstarpējo atkarību***, kā rezultātā iekšējā tirgus iespēju pilnīga izmantošana ir arī viens no galvenajiem veidiem, kā palielināt Eiropas konkurētspēju, kas rada nepieciešamību nopietni pārskatīt mehānismus, attiecībā uz kuriem nodarbinātības un sociālo mērķu sasniegšana arī turpmāk būtu saistoši uzdevumi***.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 8

Lēmuma priekšlikums
7. apsvērums

(7) Komisija ierosināja izveidot jaunu stratēģiju nākamajai desmitgadei – stratēģiju Eiropa 2020, lai ES varētu izkļūt no krīzes spēcīgāka un vērst savu ekonomiku uz ***gudru, ilgtspējīgu*** un integrējošu izaugsmi. Attiecīgajās pamatnostādnēs iekļautie ***pieci*** pamatmērķi ir kopīgi mērķi, uz kuriem balstās dalībvalstu un Savienības darbība. Dalībvalstīm būtu ***jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai izpildītu*** valsts ***mērķus un novērstu vājās vietas, kas ierobežo izaugsmi***.	(7) Komisija ierosināja izveidot jaunu stratēģiju nākamajai desmitgadei — stratēģiju Eiropa 2020, lai ES varētu izkļūt no krīzes spēcīgāka***, kā arī efektīvāk atrisināt turpmākās pārmaiņas un krīzes*** un vērst savu ekonomiku uz ***dzīvotspējīgu, ekoloģiski un ekonomiski noturīgu*** un integrējošu ekonomisko darbību, ***kurai raksturīga augsta līmeņa nodarbinātība, produktivitāte un sociālā kohēzija***. Attiecīgajās pamatnostādnēs iekļautie pamatmērķi ir kopīgi mērķi, uz kuriem balstās dalībvalstu un Savienības darbība. Dalībvalstīm būtu ***jāapņemas izpildīt*** valsts ***mērķus. Tām būtu jākoncentrējas uz nodarbinātības palielināšanu, jānovērš izaugsmes šķēršļi, kurus rada tiesību akti, birokrātija un resursu nepareiza sadale valsts līmenī.***

Grozījums Nr. 9

Lēmuma priekšlikums
8. apsvērums

(8) Visaptverošo ekonomikas krīzes "pārvarēšanas stratēģiju" ietvaros dalībvalstīm ***būtu*** jāīsteno ***tālejošas reformu programmas***, lai ***panāktu*** makroekonomikas stabilitāti un publisko finanšu ilgtspējību, uzlabotu konkurētspēju, mazinātu makroekonomikas nelīdzsvarotību un uzlabotu darba tirgus darbību. Fiskālā stimula atcelšana būtu jāīsteno un jākoordinē ***saskaņā ar*** Stabilitātes un izaugsmes ***paktu***.	(8) Visaptverošo ekonomikas krīzes "pārvarēšanas stratēģiju" ***un visaptverošu izaugsmes nosacījumu radīšanas stratēģiju*** ietvaros dalībvalstīm ***ir*** jāīsteno ***un jāpatur spēkā strukturālas reformas***, ***kas paredzētas***, lai ***nodrošinātu*** makroekonomikas stabilitāti***, vairāk labāku darbavietu veicināšanu*** un publisko finanšu ilgtspējību, uzlabotu konkurētspēju ***un ražīgumu***, mazinātu makroekonomikas nelīdzsvarotību***, stiprinātu sociālo kohēziju, cīnītos pret nabadzību*** un uzlabotu darba tirgus darbību. Fiskālā stimula ***pakāpeniska*** atcelšana būtu ***jāsāk nekavējoties pēc tam, kad ekonomikā atsākas noturīga atlabšana, tā*** jāīsteno un jākoordinē ***cita starpā*** Stabilitātes un izaugsmes ***pakta ietvaros. Tomēr, lai praksē panāktu ilgtspējīgas ekonomikas un sociālās kohēzijas mērķus, jāpārvar galvenās makroekonomikas neatbilstības un būtiskās atšķirības starp dalībvalstīm.***

Grozījums Nr. 10

Lēmuma priekšlikums
8.a apsvērums (jauns)

	(8a) Eiropa 2020 jābūt stratēģijai, kas galveno uzmanību pievērš cilvēkiem un vides aizsardzībai, palīdz pārvarēt krīzi, novērš jaunu ekonomisko un sociālo sabrukumu, tiek cieši saskaņota ar strukturālo un kohēzijas politiku un vidējā un ilgtermiņā stimulē Eiropas ekonomiku un risina darba tirgus problēmas, kas saistītas ar sabiedrības novecošanu.

Trešdiena, 2010. gada 8. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 11

Lēmuma priekšlikums
9. apsvērums

(9) Stratēģijas Eiropa 2020 ietvaros dalībvalstīm būtu jāīsteno reformas, kuru mērķis ir "gudra izaugsme", proti, izaugsme, kas pamatojas uz zināšanām un inovāciju. Reformām *būtu jābūt* vērstām uz izglītības kvalitātes uzlabošanu, tās pieejamības nodrošināšanu visiem un pētniecības, ***kā arī*** uzņēmumu snieguma stiprināšanu, lai veicinātu inovāciju un zināšanu nodošanu visā ***ES***. Ar tām būtu jāveicina uzņēmējdarbība un jāpalīdz radošas idejas pārvērst inovatīvos produktos, pakalpojumos un procesos, kas var radīt izaugsmi, kvalitatīvas darbavietas, teritoriālo, ekonomikas un sociālo kohēziju, kā arī palīdzēt risināt Eiropas un visas pasaules mēroga sabiedrības problēmas. Šajā kontekstā būtiski ir maksimāli likt lietā informācijas un komunikācijas tehnoloģijas.	(9) Stratēģijas Eiropa 2020 ietvaros dalībvalstīm būtu jāīsteno reformas, kuru mērķis ir "gudra izaugsme", proti, izaugsme, kas pamatojas uz zināšanām un inovāciju. Reformām *vajadzētu būt* vērstām uz izglītības kvalitātes uzlabošanu, tās pieejamības nodrošināšanu visiem, ***samazinot to cilvēku skaitu, kas nepabeidz savu izglītību vai apmācības, apliecinot katras personas tiesības uz mūžizglītību, lai tiktu atzītas*** un ***sertificētas zināšanas un*** pētniecības un uzņēmumu snieguma stiprināšanu, lai veicinātu inovāciju un zināšanu nodošanu visā ***Eiropas Savienībā, lai palīdzētu likvidēt reģionālās atšķirības un novērstu intelektuālā darbaspēka emigrāciju***. Ar tām būtu jāveicina uzņēmējdarbība***, mazo*** un ***vidējo uzņēmumu (MVU) attīstība, kā arī*** jāpalīdz radošas idejas pārvērst inovatīvos produktos, ***novatoriskos un sociāli vērtīgos*** pakalpojumos un procesos, kas var radīt izaugsmi, kvalitatīvas ***un noturīgas*** darbavietas, teritoriālo, ekonomikas un sociālo kohēziju, kā arī palīdzēt risināt Eiropas un visas pasaules mēroga sabiedrības problēmas. Šajā kontekstā būtiski ir maksimāli likt lietā informācijas un komunikācijas tehnoloģijas.

Grozījums Nr. 12

Lēmuma priekšlikums
9.a apsvērums (jauns)

	(9a) Lai veicinātu ekonomikas izaugsmi, dalībvalstīm būtu jācīnās pret pasākumiem, kas to palēnina, t. i., pret birokrātiskajiem šķēršļiem, pārmērīgu reglamentāciju un standartizāciju, augstiem nodokļiem un protekcionisma izpausmēm.

Grozījums Nr. 13

Lēmuma priekšlikums
9.b apsvērums (jauns)

	(9b) Lai nodrošinātu ES vispārējos makroekonomikas rezultātus, galvenais nosacījums ir spēcīga un efektīva vienotā tirgus izveidošana; ekonomikas un monetārās savienības uzticamībai īpaši svarīgi ir, lai tiktu nodrošināti panākumi ekonomikā, atjaunota izaugsme un radītas jaunas darba iespējas.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 60

Lēmuma priekšlikums
9.c apsvērums (jauns)

	(9c) Izstrādājot un īstenojot valsts reformu programmas, kuru pamatā ir pielikumā norādītās pamatnostādnes, dalībvalstīm būtu jānodrošina nodarbinātības un sociālās politikas efektīva pārvaldība. Visā programmu izstrādāšanas, īstenošanas, uzraudzības un novērtēšanas, kā arī mērķu un rādītāju noteikšanas procesā būtu cieši jāiesaista ieinteresētās aprindas reģionālajā un vietējā līmenī, tostarp tos, kurus skar stratēģijas ES 2020 dažādi aspekti, parlamentārās struktūras un sociālie partneri. Dalībvalstīm būtu stingri jāpārrauga, kāda ir saskaņā ar attiecīgajām valstu programmām īstenoto reformu ietekme uz nodarbinātību un sociālo jomu.

Grozījums Nr. 14

Lēmuma priekšlikums
10. apsvērums

(10) Tāpat dalībvalstīm savās reformu programmās būtu jāpievēršas "ilgtspējīgai attīstībai". Ilgtspējīga attīstība nozīmē, ka tiek veidota ilgtspējīga un konkurētspējīga ekonomika, kurā efektīvi tiek izlietoti resursi, izmaksas un ieguvumi tiek sadalīti taisnīgi, tiek izmantota Eiropas vadošā loma jaunu procesu un tehnoloģiju, tostarp *zaļo* tehnoloģiju izstrādes jomā. Dalībvalstīm būtu jāīsteno vajadzīgās reformas, lai mazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas un efektīvi izmantotu resursus. Tāpat tām būtu jāuzlabo sava uzņēmējdarbības vide, jāstimulē ***zaļo*** darbavietu radīšana un jāmodernizē ražošanas bāze.	(10) Tāpat dalībvalstīm savās reformu programmās ***un, pamatojoties uz pienācīgām darbavietām,*** būtu jāpievēršas "ilgtspējīgai izaugsmei". Ilgtspējīga izaugsme nozīmē, ka tiek veidota ilgtspējīga un konkurētspējīga ekonomika, kurā efektīvi tiek izlietoti resursi, izmaksas un ieguvumi tiek sadalīti taisnīgi, ***piešķirot pietiekamu finansējumu pārstrukturēšanai,*** *un* tiek izmantota Eiropas vadošā loma jaunu procesu un tehnoloģiju, tostarp *videi nekaitīgu* tehnoloģiju izstrādes jomā***, radot vairāk darbavietu. Šīs tehnoloģijas cik vien iespējams būtu jādara pieejamas visiem uzņēmumiem, tai skaitā mikrouzņēmumiem un MVU.*** Dalībvalstīm būtu jāīsteno vajadzīgās reformas, lai mazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas un efektīvi izmantotu resursus. Tāpat tām būtu jāuzlabo sava uzņēmējdarbības vide, jāstimulē ***noturīgu*** darbavietu radīšana ***gan vecās, gan jaunās ekonomikas nozarēs, tostarp nodrošinot apmācību un prasmju iegūšanu, kas nepieciešama šādām darbavietām,*** un jāmodernizē ražošanas bāze***, jo īpaši konversijas jomā***.

Grozījums Nr. 15

Lēmuma priekšlikums
11. apsvērums

(11) Dalībvalstu reformu programmām jābūt vērstām arī uz "integrējošu izaugsmi". Integrējoša izaugsme nozīmē to, ka tiek veidota vienota sabiedrība, kurā cilvēki spēj paredzēt un pārvaldīt pārmaiņas, tādējādi aktīvi piedaloties sabiedrībā un ekonomikā. Tādēļ ar dalībvalstu reformām būtu jānodrošina visiem piekļuve un iespējas visos dzīves posmos, lai tādējādi samazinātu nabadzību un sociālo atstumtību, likvidējot šķēršļus dalībai darba tirgū, jo īpaši sievietēm, gados vecākiem darbiniekiem, jauniešiem, ***invalīdiem un*** likumīgiem migrantiem. ***Ar tām*** būtu arī jāpanāk, ka ekonomikas izaugsmes ieguvumi nonāk pie visiem pilsoņiem visos reģionos. Tādēļ dalībvalstu reformu programmu pamatā *būtu jābūt* darba tirgu efektīvas darbības nodrošināšanai, izmantojot ieguldījumus sekmīgā darba maiņā, ***attiecīgo*** prasmju attīstīšanu, darba kvalitātes	(11) Dalībvalstu reformu programmām jābūt vērstām arī uz "integrējošu izaugsmi". Integrējoša izaugsme nozīmē to, ka tiek veidota vienota sabiedrība, kurā cilvēki spēj paredzēt ***jo īpaši ar jaunajām tehnoloģijām, automatizāciju un datorizāciju saistītās*** pārmaiņas un ***tās*** pārvaldīt, tādējādi aktīvi piedaloties sabiedrībā un ekonomikā. Tādēļ ar dalībvalstu reformām būtu jānodrošina visiem piekļuve un iespējas visos dzīves posmos, lai tādējādi samazinātu nabadzību un sociālo atstumtību, likvidējot šķēršļus dalībai darba tirgū, jo īpaši sievietēm, gados vecākiem darbiniekiem, jauniešiem, ***aprūpētājiem, invalīdiem, nekvalificētiem darba ņēmējiem, minoritāšu pārstāvjiem, jo īpaši romu tautības pārstāvjiem,*** likumīgiem migrantiem ***un tiem, kas nespēj iesaistīties darba tirgū. Izveidojot attiecīgus mehānismus, dalībvalstīm*** būtu arī jāpanāk, ka ekonomikas

Trešdiena, 2010. gada 8. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS
paaugstināšanu un cīņu pret sadrumstalotību, strukturālo bezdarbu un pasivitāti, nodrošinot adekvātu, ilgtspējīgu sociālo aizsardzību un aktīvu iekļaušanu, lai mazinātu nabadzību.	izaugsmes ieguvumi nonāk pie visiem pilsoņiem visos reģionos. Tādēļ dalībvalstu reformu programmu pamatā *vajadzētu būt* darba tirgu efektīvas darbības nodrošināšanai, izmantojot ieguldījumus sekmīgā darba maiņā, ***mācību sistēmas un to*** prasmju attīstīšanu***, kas atbilst darba tirgus vajadzībām***, darba kvalitātes paaugstināšanu, ***dzimumu līdztiesību*** un cīņu pret sadrumstalotību***, garantējot darba ņēmēju drošību visos nodarbinātības veidos, kā arī cīņu pret diskrimināciju***, strukturālo bezdarbu***, jo īpaši jauniešu bezdarbu,*** un pasivitāti, nodrošinot adekvātu, ilgtspējīgu sociālo aizsardzību un aktīvu iekļaušanu, lai mazinātu nabadzību.

Grozījums Nr. 16

Lēmuma priekšlikums
11.a apsvērums (jauns)

	(11a) Saistībā ar "integrējošas izaugsmes" mērķi dalībvalstīm pēc Komisijas iniciatīvas būtu jānosaka atbilstošs tiesiskais regulējums jaunajiem darba veidiem. Šādā regulējumā būtu jāņem vērā elastīgu nodarbinātības veidu nodrošināšana, izvairoties no darba tirgus sadrumstalošanas un garantējot individuālo un kolektīvo darba tiesību visaptverošu aizsardzību, tostarp darba un privātās dzīves savienošanu, kā arī atbilstošu sociālo drošību darba ņēmējiem.

Grozījums Nr. 61

Lēmuma priekšlikums
11.b apsvērums (jauns)

	(11b) Dalībvalstu reformu programmas būtu jāveic ar mērķi sekmēt nodarbinātību palielinošu izaugsmi, kura balstītos uz pienācīgas kvalitātes nodarbinātību, kā to popularizē SDO, un "laba darba" koncepciju kā pamatprincipiem, un šie principi būtu gan darbavietu radīšanas, gan darba tirgus integrācijas pamatā. Šai sakarībā būtu jānodrošina un jānostiprina vienlīdzīga attieksme un vienāda atalgojuma princips par vienlīdzīgu darbu vienā darba vietā, kā tas paredzēts LESD 18. un 157. pantā. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš arī nabadzības samazināšanai trūcīgo strādājošo vidū, kuru skaits pieaug, kā arī bērnu nabadzības apkarošanai.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 17

Lēmuma priekšlikums
12. apsvērums

(12) ES un dalībvalstu strukturālās reformas var dot efektīvu ieguldījumu izaugsmē un nodarbinātībā, ja ar tām stiprina ES konkurētspēju pasaules ekonomikā, paver jaunas iespējas Eiropas eksportētājiem un rada konkurētspējīgu piekļuvi būtiskam importam. Tādēļ reformās būtu jāņem vērā to ārējās konkurētspējas aspekti, lai veicinātu ***Eiropas*** izaugsmi un dalību atvērtos un godīgos tirgos visā pasaulē.	(12) ES un dalībvalstu strukturālās reformas var efektīvi dot ieguldījumu ***kvalitatīvā*** izaugsmē un ***noturīgā un kvalitatīvā*** nodarbinātībā***,*** ja ar tām ***adekvāti risina ekonomikas un finanšu krīzi, kas aizvienturpinās, un tādējādi*** stiprina ES konkurētspēju pasaules ekonomikā, paver jaunas iespējas Eiropas eksportētājiem un rada konkurētspējīgu piekļuvi būtiskam importam. Tādēļ reformās būtu jāņem vērā to ārējās konkurētspējas aspekti, lai veicinātu izaugsmi ***Eiropas Savienībā*** un dalību atvērtos un godīgos tirgos visā pasaulē***, ES cenšoties starptautiskajā līmenī stingri uzraudzīt tirgus dalībniekus, kuri būtiski ietekmē nodarbinātību, darbaspēka mobilitāti un sociālās jomas finanšu produktus, piemēram, pensijas***.

Grozījums Nr. 18

Lēmuma priekšlikums
13. apsvērums

(13) Stratēģija Eiropa 2020 jāstiprina ar integrētu politikas kopumu, kuru dalībvalstīm būtu jāīsteno ***pilnībā*** un ***vienotā tempā***, lai panāktu koordinētu strukturālo reformu pozitīvu papildu ietekmi.	(13) Stratēģija Eiropa 2020 jāstiprina ar integrētu politikas kopumu, kuru dalībvalstīm būtu ***efektīvi*** jāīsteno***, ņemot vērā situāciju katrā valstī un to īpašās problēmas***, lai panāktu koordinētu strukturālo reformu pozitīvu papildu ietekmi. ***Būtu jānodrošina dalībvalstu veikto pasākumu vienotība ekonomikas, nodarbinātības un sociālajā jomā.***

Grozījums Nr. 19

Lēmuma priekšlikums
13.a apsvērums (jauns)

	(13a) Dzimumu vienlīdzības un darbaspēka nodrošināšanai darba tirgū ir svarīgi radīt apstākļus, lai sievietes un jaunietes varētu sākt strādāt nozarēs, kurās ir vīriešu pārsvars, un lai lauztu stereotipus, kuri joprojām pastāv šādās profesijās. Visos ar Eiropa 2020 stratēģiju saistītajos politikas virzienos un pasākumos būtu jāņem vērā dzimumu līdztiesības jautājumi un tālab ar tiem aktīvi jāveicina iespēju vienlīdzība un dzimumu līdztiesība. Tas attiecas arī uz iniciatīvām, kuru mērķis ir uzlabot sieviešu tiesības un cīnīties pret sieviešu diskrimināciju. Būtu jāpārskata sociālās aizsardzības sistēmas, lai atceltu elementus, kas sekmē dzimumu nevienlīdzību. Būtu jānodrošina labāki darba apstākļi nozarēs, kurās strādā daudz sieviešu. Būtu jārisina piespiedu nepilnas slodzes nodarbinātības jautājumu. Būtu jāstiprina dzimumu līdztiesība apmācības un izglītības jomās. Līdz 2020. gadam darba samaksas atšķirības starp dzimumiem būtu jāsamazina līdz 0–5 %. Arvien labāks nodrošinājums ar visiem pieejamiem, cenu ziņā pieņemamiem, elastīgiem un augstas kvalitātes aprūpes pakalpojumiem, jo īpaši attiecībā uz piekļuvi bērnu aprūpes iestādēm, ir svarīgs veids, lai atvieglotu un veicinātu šo procesu virzībā uz dzimumu līdztiesību.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS
Grozījums Nr. 20 **Lēmuma priekšlikums** **13.b apsvērums (jauns)**	
	(13b) Plānojot un īstenojot ES finansējumu, tostarp Eiropas Sociālā fonda, Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Eiropas kohēzijas fonda finansējumu, dalībvalstīm būtu jāņem vērā stratēģija Eiropa 2020, un jo īpaši tās sociālie un nodarbinātības aspekti. Lai īstenotu stratēģijā Eiropa 2020 izvirzīto gudras, iekļaujošas un videi draudzīgas izaugsmes savstarpēji saistītos mērķus un lai efektīvāk atbalstītu nelabvēlīgā situācijā esošos mikroreģionus un visneaizsargātākās iedzīvotāju grupas, kas atrodas sarežģītā un neizdevīgā stāvoklī, ir ārkārtīgi svarīgi vairāk izmantot dažādo pieejamo finanšu instrumentu mijiedarbību un papildināmību. ES finansējumam jāpalīdz samazināt administratīvais slogs un jāatvieglo ilgtermiņa pasākumu īstenošana.
Grozījums Nr. 62 **Lēmuma priekšlikums** **13.c apsvērums (jauns)**	
	(13c) Ņemot vērā, cik svarīga nozīme ir kohēzijas politikai nodarbinātības atbalstīšanā un sociālajā integrācijā un reģionu atbalstīšanā, ļaujot tiem pārvarēt sociālās un saimnieciskās grūtības un samazināt būtiskas atšķirības, kā arī noregulēt reģionālās īpatnības, dalībvalstīm būtu jāsadarbojas, lai saskaņotu, papildinātu, koordinētu un pielāgotu atsevišķu valstu mērķus, gan valsts iekšienē, gan starp valstīm tā, ka tiek samazināta ekonomiskās attīstības neatbilstība starp reģioniem.
Grozījums Nr. 21 **Lēmuma priekšlikums** **14. apsvērums**	
(14) Lai gan šīs pamatnostādnes ir adresētas dalībvalstīm, stratēģija Eiropa 2020 būtu jāīsteno partnerībā ar visām valstu, reģionālajām un vietējām iestādēm, cieši iesaistot parlamentus, kā arī sociālos partnerus un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus, kas dod ieguldījumu valsts reformu programmu izstrādē, to īstenošanā un vispārējā saziņā stratēģijas sakarā.	(14) Lai gan šīs pamatnostādnes ir adresētas dalībvalstīm, stratēģija Eiropa 2020 būtu jāīsteno partnerībā ar visām valstu, reģionālajām un vietējām iestādēm, cieši iesaistot parlamentus, kā arī sociālos partnerus un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus, kas dod ieguldījumu valsts reformu programmu izstrādē, to īstenošanā un vispārējā saziņā stratēģijas sakarā***, jo sociālajam politikām jāatbilst vietējiem apstākļiem un vēlmēm***.
Grozījums Nr. 22 **Lēmuma priekšlikums** **14.a apsvērums (jauns)**	
	(14a) Lai nodrošinātu nodarbinātības politikas pamatnostādņu īstenošanu dalībvalstīs, būtu jāuzlabo atklātās koordinācijas metode, jo šobrīd tās nozīme dalībvalstīs ir pārāk neliela.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 23

Lēmuma priekšlikums
15. apsvērums

(15) Stratēģiju Eiropa 2020 stiprina ***mazāks skaits pamatnostādņu***, ar kurām aizstāj iepriekšējo divdesmit četru pamatnostādņu kopumu un saskaņotā veidā pievēršas nodarbinātības un vispārējās ekonomikas politikas jautājumiem. Dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes, kas ir pievienotas šim lēmumam, ir cieši saistītas ar dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas pamatnostādnēm, kas ir pievienotas Padomes […] Ieteikumam […]. Kopā tās veido stratēģijas Eiropa 2020 integrētās pamatnostādnes.	(15) Stratēģiju Eiropa 2020 stiprina ***pamatnostādnes***, ar kurām aizstāj iepriekšējo divdesmit četru pamatnostādņu kopumu un saskaņotā veidā pievēršas nodarbinātības***, sociālās kohēzijas nostiprināšanas*** un vispārējās ekonomikas politikas jautājumiem. Dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes, kas ir pievienotas šim lēmumam, ir cieši saistītas ar dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas pamatnostādnēm, kas ir pievienotas Padomes […] Ieteikumam […]. Kopā tās veido stratēģijas Eiropa 2020 integrētās pamatnostādnes.

Grozījums Nr. 24

Lēmuma priekšlikums
16. apsvērums

(16) Šajās jaunajās integrētajās pamatnostādnēs ir atspoguļoti Eiropadomes secinājumi. Tajās dalībvalstīm tiek sniegti precīzi norādījumi par valsts reformu programmu noteikšanu un reformu īstenošanu, atspoguļojot savstarpējo atkarību un ņemot vērā Stabilitātes un izaugsmes paktu. Šīs pamatnostādnes būs pamatā visiem atsevišķiem ieteikumiem, kurus Padome var adresēt dalībvalstīm. Tās būs pamatā arī Vienotā nodarbinātības ziņojuma izveidei, kuru Padome un Komisija ik gadu nosūtīs Eiropadomei.	(16) Šajās jaunajās integrētajās pamatnostādnēs ir atspoguļoti Eiropadomes secinājumi. Tajās ir dota precīza ievirze dalībvalstīm, kā noteikt savas valsts reformu programmas un īstenot reformas, atspoguļojot savstarpējo atkarību un ņemot vērā Stabilitātes un izaugsmes paktu. Šīs pamatnostādnes būs pamatā visiem atsevišķiem ieteikumiem, kurus Padome var adresēt dalībvalstīm***, ņemot vērā dalībvalstu atšķirīgo sākotnējo situāciju***. Tās būs pamatā arī Vienotā nodarbinātības ziņojuma izveidei, kuru Padome un Komisija ik gadu nosūtīs Eiropadomei.

Grozījums Nr. 63

Lēmuma priekšlikums
16.a apsvērums (jauns)

	(16a) Dalībvalstis, nosakot savus nacionālos mērķus un apakšmērķus, vadās no attiecīgajās pamatnostādnēs iekļautajiem pamatmērķiem un īpašu uzmanību pievērš nodarbinātības palielināšanai un vismazāk aizsargāto grupu, tostarp jauniešu, bezdarba samazināšanai, izglītības līmeņa paaugstināšanai, priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas rādītāju samazināšanai un cilvēku paglābšanai no nabadzības. Būtu stingri jāpārrauga šo mērķu un apakšmērķu īstenošanas panākumi un jānovērtē tie salīdzinājumā ar stratēģijas Eiropa 2020 mērķiem, un vajadzības gadījumā, pārskatot nodarbinātības pamatnostādnes, šie mērķi būtu jāpārstrādā vai jāpapildina ar citiem mērķiem vai apakšmērķiem.

Grozījums Nr. 25

Lēmuma priekšlikums
17. apsvērums

(17) ***Kaut arī šīs pamatnostādnes ir jāizstrādā katru gadu***, ***tām*** būtu visumā jāsaglabājas nemainīgām ***līdz 2014. gadam, lai nodrošinātu, ka galvenā uzmanība tiek veltīta īstenošanai.***	(17) ***Šīm pamatnostādnēm līdz 2020. gadam*** būtu visumā jāsaglabājas nemainīgām***, lai pienācīgi varētu pārskatīt tajās noteikto mērķu īstenošanu. Sasniegto mērķu novērtējums būtu jāveic reizi trijos gados.***

Trešdiena, 2010. gada 8. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS
Grozījums Nr. 26 **Lēmuma priekšlikums** **17.a apsvērums (jauns)**	
	(17a) Līdz tam tiek veikta un kritiski izvērtēta pieņemto pasākumu un to rezultātu zinātniskā analīze,
Grozījums Nr. 27 **Lēmuma priekšlikums** **2. pants**	
Pielikumā izklāstītās pamatnostādnes ***ņem vērā*** dalībvalstu nodarbinātības ***politikā, par ko ziņo*** valsts reformu ***programmās. Dalībvalstīm būtu jāizstrādā reformu*** programmas, ***kas ir saskanīgas*** ar mērķiem, kas izklāstīti ***stratēģijas Eiropa 2020 integrētajās*** pamatnostādnēs.	Pielikumā izklāstītās pamatnostādnes un valsts reformu ***programmas tiek īstenotas, izstrādājot*** dalībvalstu nodarbinātības ***politiku. Rūpīgi jāuzrauga kā*** valsts reformu programmas, ***kurām jābūt saskanīgām*** ar mērķiem, kas izklāstīti ***šajās*** pamatnostādnēs***, ietekmē nodarbinātību un sociālo jomu***.
Grozījums Nr. 28 **Lēmuma priekšlikums** **2.a pants (jauns)**	
	2.a pants
	Izstrādājot un īstenojot valsts reformu programmas, kuru pamatā ir pielikumā norādītās pamatnostādnes, dalībvalstis nodrošina nodarbinātības un sociālās politikas efektīvu pārvaldību. Visā programmu izstrādāšanas, īstenošanas, uzraudzības un novērtēšanas, kā arī mērķu un rādītāju noteikšanas procesā cieši tiek iesaistītas ieinteresētās aprindas reģionālajā un vietējā līmenī, tostarp tās, kurus skar stratēģijas Eiropa 2020 dažādi aspekti, parlamentārās struktūras un sociālie partneri.
	Balstoties uz pielikumā norādītajiem ES pamatmērķiem, tiek izstrādāti attiecīgi pakārtoti mērķi un panākto rezultātu rādītāji, kā arī valsts līmeņa mērķi, rādītāji un rezultātu apkopojumi. Dalībvalsts papildus pamatnostādnēm un ieteikumiem, ko Padome paredzējusi īpaši katrai valstij atsevišķi, ņem vērā šos mērķus un rādītājus.
	Dalībvalstis cieši pārrauga, kāda ir saskaņā ar attiecīgajām valstu programmām īstenoto reformu ietekme uz nodarbinātību un sociālo jomu.
	Sagatavojot ziņojumus par pielikumā norādīto pamatnostādņu piemērošanu, dalībvalstis ievēro struktūru, par kuru panākta vienošanās Savienības līmenī un iekļauj vienus un tos pašus elementus, lai nodrošinātu skaidrību, pārredzamību un salīdzināmību visas dalībvalstīs.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 29

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 7. pamatnostādne – virsraksts

7. pamatnostādne – ***dalības darba tirgū palielināšana*** un ***strukturālā*** bezdarba samazināšana	7. pamatnostādne – ***vairāk*** un ***labāku darba vietu radīšana,*** bezdarba samazināšana ***un dalības darba tirgū palielināšana, panākot, ka nodarbināti ir 75 % no darba spējīgajiem iedzīvotājiem***

Grozījums Nr. 30

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 7. pamatnostādne – 1. punkts (jauns)

	Dalībvalstis noteiks savus valsts mērķus, paredzot līdz 2020. gadam panākt, ka nodarbinātības rādītājs sieviešu un vīriešu vidū ir 75 %, paturot prātā mērķi par pilnīgu nodarbinātību, jo īpaši panākot lielāku jauniešu, gados vecāku darba ņēmēju, mazkvalificētu darbinieku un invalīdu, minoritāšu, jo īpaši romu tautības pārstāvju dalību un likumīgo migrantu labāku integrāciju. Dalībvalstis savus valsts mērķus nosaka tā, ka 15 līdz 24 gadu vecu nodarbināto vai izglītības un apmācības procesā esošo sieviešu un vīriešu skaits tiek palielināts vismaz līdz 90 %.
	Dalībvalstis līdz 2014. gadam paaugstinās nodarbinātības līmeni par 10 %, īpašu uzmanību veltot konkrētām iedzīvotāju grupām:
	— ***jauniešiem vecumā no 15 līdz 25 gadiem;***
	— ***gados vecākiem darba ņēmējiem vecumā no 50 līdz 64 gadiem;***
	— ***sievietēm;***
	— ***nekvalificētiem darba ņēmējiem;***
	— ***invalīdiem;***
	— ***migrantu ģimeņu pārstāvjiem.***
	Ilgstošo bezdarbnieku skaits būtu jāsamazina par 10 %.

Grozījums Nr. 31

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 7. pamatnostādne – 1. punkts

Dalībvalstīm būtu savā darba tirgus politikā jāintegrē elastdrošības principi, kurus apstiprinājusi Eiropadome, un tie jāpiemēro, pilnībā izmantojot Eiropas Sociālā fonda atbalstu, nolūkā palielināt dalību darba tirgū un cīnīties pret tā sadrumstalotību un ekonomisko pasivitāti, dzimumu nevienlīdzību, vienlaikus mazinot strukturālo bezdarbu. Elastīguma un sociālās drošības veicināšanas pasākumiem būtu jābūt gan līdzsvarotiem, gan savstarpēji pastiprinošiem. Tādēļ dalībvalstīm būtu ***jāievieš elastīgi un uzticami darba līgumi, aktīva*** darba ***tirgus politika, efektīva mūžizglītība, darba mobilitātes veicināšanas politika un adekvātas sociālā nodrošinājuma***	***Lai īstenotu šo mērķi, dalībvalstis apņemas veicināt izaugsmi un tādējādi radīt jaunas pienācīgas darbavietas, kā arī palielināt īpaši MVU ekonomikas inovāciju potenciālu un atbrīvot rūpniecību no administratīvām un ar koplīgumu nesaistītām barjerām. Tālab*** dalībvalstīm būtu ***jāizstrādā regulatīvi un atbalstoši instrumenti, ņemot vērā uzņēmējdarbības un darba ņēmēju tiesību daudzveidību, lai visiem uzņēmumiem radītu vienādus konkurences un atbalsta noteikumus. Lai atvieglotu sieviešu un jauniešu piekļuvi*** darba ***tirgum, ņemot vērā demogrāfiskās problēmas, jārada priekšnosacījumi pietiekamām bērnu aprūpes iespējām, lai katram bērnam***

Trešdiena, 2010. gada 8. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS
sistēmas, lai garantētu drošību darba maiņas laikā, kā arī skaidri noteiktas tiesības un pienākumi bezdarbniekiem ***aktīvi meklēt darbu.***	pirmsskolas vecumā varētu nodrošināt aprūpes vietu ārpus ģimenes, kā arī, sadarbojoties ar sociālajiem partneriem, jāizveido priekšnosacījumi arī tam, lai katram jaunietim četru mēnešu laikā pēc skolas pabeigšanas nodrošinātu darbavietu vai turpmākas profesionālās apmācības, vai mācību vietu. Ilgstoša bezdarba gadījumā bezdarbniekiem ***būtu jāpiedāvā nodarbinātību veicinoši pasākumi, kuru kvantitatīvajiem mērķiem vajadzētu būt vērstiem uz profilaktiskas darba tirgus politikas nostiprināšanu. Tādēļ vismaz 25 % ilgstošu bezdarbnieku būtu jāpiedalās kādā no aktīviem darba tirgus pasākumiem, piemēram, padziļinātā apmācībā, izglītībā un/vai jāmaina profesija.***

Grozījums Nr. 32

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 7. pamatnostādne – 2. punkts

Dalībvalstīm būtu ***jāintensificē sociālais dialogs*** un ***jānovērš*** darba tirgus ***sadrumstalošana, izmantojot pasākumus, ar kuriem pievēršas pagaidu un*** nepastāvīgai nodarbinātībai, nepietiekamai nodarbinātībai ***un nedeklarētam darbam. Profesionālā mobilitāte*** būtu ***jāatalgo. Darba vietu kvalitātei*** un nodarbinātības ***apstākļiem*** būtu ***jāpievēršas, cīnoties pret iestigšanu zemās algās un nodrošinot adekvātu sociālo nodrošinājumu arī tiem, kam ir pastāvīgi līgumi, un pašnodarbinātajiem.*** Nodarbinātības ***dienesti*** būtu ***jānostiprina*** un ***jādara pieejami*** visiem, tostarp jauniešiem un ***tiem, kam draud bezdarbs, izmantojot personalizētus pakalpojumus, kas vērsti uz tiem, kas atrodas vistālāk no*** darba tirgus.	Dalībvalstīm sa***darbībā ar sociālajiem partneriem*** būtu ***jāpaaugstina nodarbinātības līmenis, izmantojot aktivizēšanas pasākumus, it sevišķi pasākumus, kas paredzēti jauniešiem, mazkvalificētām personām un personām, kurām nepieciešama īpaša aizsardzība un/vai atbalsts, sniedzot konsultāciju pakalpojumus*** un ***nodrošinot izglītību un profesionālo sagatavošanu, kas pielāgota*** darba tirgus ***vajadzībām. Dalībvalstīm būtu jānodrošina un jānostiprina vienlīdzīga attieksme un jāievēro vienāda atalgojuma princips par vienādu darbu vienā darbavietā, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību 18. un 157. pantā. Jāpievēršas arī darbavietu kvalitātei, samazinot trūcīgu strādājošo skaitu. Turklāt dalībvalstīm, īstenojot atbilstīgas programmas, būtu jāpalielina likumīgo migrantu nodarbinātības iespējas. Ir jāīsteno arī pastāvīgi centieni un inovatīvas programmas, tostarp jāpiedāvā subsidētas darbavietas, lai darba tirgū integrētu invalīdus. Dalībvalstīm būtu arī jālikvidē šķēršļi, kas apgrūtina jaunpienācēju iekļūšanu darba tirgū, jāatbalsta darbavietu radīšana, jāveicina sociālā inovācija un jāuzlabo darbā iekārtošanas pakalpojumu, tostarp valsts nodarbinātības dienestu pakalpojumu kvalitāte un efektivitāte.*** Nodarbinātības ***dienestiem jāpiedāvā apmācības un darbaudzināšanas programmas, jo īpaši informācijas un komunikācijas tehnoloģiju jomā, kā arī jānodrošina darba meklētāju jo īpaši gados vecāku cilvēku, likumīgo migrantu, etnisko minoritāšu un invalīdu*** piekļuve ***ātrdarbīgam internetam, lai tādējādi optimizētu darba meklēšanu. Šajā sakarībā jāatbalsta individuālās un kolektīvās pašnodarbinātības veidus, izmantojot sociālās ekonomikas uzņēmumus. Būtu jāveic īpaši pasākumi, lai cīnītos pret sieviešu pārsvaru slikti apmaksātās darbavietās, un efektīvāk jāveicina sieviešu*** nodarbinātība ***vadošos amatos, lai novērstu darba tirgus sadrumstalošanu dzimumu aspekta dēļ. Jo īpaši noteikumi par darba laiku būtu jāpielāgo tā, lai ļautu noteikt darba laiku, kas atbilstu nepieciešamībai savienot ģimenes dzīvi un profesionālo darbību, kā arī nodrošinātu elastīgāku pāreju no nodarbinātības uz dzīves posmu, kurā tiek saņemta pensija. Dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai veicinātu tēvu iesaistīšanos bērnu aprūpē, un jāpārskata valstu nodokļu sistēmas, lai tās attīstītu nodarbinātību. Lai spētu efektīvāk***

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS
	reaģēt uz ražošanas cikliem, būtu labāk jāpiemēro ārējās un iekšējās elastdrošības stratēģijas elastīguma veicināšanai, izmantojot aktīvu darba tirgus politiku un adekvātas sociālās drošības sistēmas, kas pieejamas visiem darba ņēmējiem neatkarīgi no nodarbinātības veida, lai darbavietu maiņa neradītu nesamērīgus finansiālus izdevumus. Jāuzsver, ka elastība bez sociālās drošības nevar ilgtermiņā palielināt nodarbinātības līmeni. Šīs stratēģijas būtu jāpapildina ar skaidru apņemšanos aktīvi atbalstīt darba meklējumus. Jaunas darba organizācijas formas, piemēram, netipiski pagaidu darbi, nepilna darba laika darbi un tāldarbs vai darba ņēmēju mobilitāte nedrīkst pasliktināt situāciju individuālo un kolektīvo darba tiesību jomā un iesaistīto personu sociālo aizsardzību. Būtu jānodrošina, lai jaunās nodarbinātības formas netiktu veidotas uz oficiālo darba līgumu (pilnas slodzes, pastāvīgs darbs) rēķina. Turklāt jācenšas cīnīties pret nedeklarētu nodarbinātību, izmantojot efektīvus pasākumus darba tiesību uzraudzībai un īstenošanai. Gan veidojot jaunas darba vietas, gan veicot darba tirgus integrāciju, jāņem vērā pienācīgas kvalitātes nodarbinātības koncepcija, ko atbalsta SDO, un jābalstās uz "labu darbavietu" principu. Lai uzlabotu darba tirgus darbību un rādītājus, dalībvalstīm valsts politikas izstrādē būtu jāveicina sociālā partnerība un aktīvi jāiesaista sociālie partneri un pilnībā jāievēro viņu tiesības slēgt un īstenot koplīgumus atbilstīgi valsts tiesību aktiem un praksei.

Trešdiena, 2010. gada 8. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 33
Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 7. pamatnostādne – 2.a punkts (jauns)

	Ir ārkārtīgi svarīgi radīt augstas kvalitātes darbavietas, kas ir vajadzīgas arī ilgtermiņā un rada augstu pievienoto vērtību. Tāpēc ir būtiski, lai izglītības un nodarbinātības politika atbalstītu ekonomikas struktūras izmaiņas. Parasti ekonomiskās krīzes laikā zaudētās darbavietas attiecīgajās nozarēs netiek atgūtas iepriekšējā līmenī. Tāpēc izglītības sistēmai elastīgi jāreaģē uz darba tirgus prasībām atbilstīgi jaunajai ekonomikas struktūrai. Nodarbinātības politikai jānodrošina darba ņēmējiem pēc iespējas vienkāršāka darbavietas maiņa uz citu ekonomikas nozari un citu darba tirgus stāvokli. Tāpēc vairāk nekā jebkad iepriekš kā sākuma punkts jāizmanto ilgtermiņa mērķi un jāpievērš lielāka uzmanība saskaņotiem pasākumiem uzņēmējdarbības, izglītības un nodarbinātības politikas jomā.

Grozījums Nr. 34
Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 7. pamatnostādne – 3. punkts

Lai vairotu ***konkurētspēju un palielinātu dalību darba tirgū, jo īpaši mazkvalificēto personu vidū, un saskaņā ar ekonomikas politikas 2. pamatnostādni, dalībvalstīm būtu jāpārskata nodokļu un pabalstu sistēmas un valsts dienestu iespējas sniegt vajadzīgo atbalstu. Dalībvalstīm būtu jāpalielina darbaspēka dalība, izmantojot politiku aktīvas novecošanas, dzimumu līdztiesības un vienlīdzīgas darba samaksas un jauniešu, invalīdu, likumīgo migrantu un citu neaizsargāto grupu integrācijas darba tirgū veicināšanai. Darba un privātās dzīves sabalansētības politikai, kurā paredzēta pieejama aprūpe un inovācija darba organizācijā,*** *būtu jābūt* vērstai ***uz nodarbinātības rādītāju palielināšanu, jo īpaši starp jauniešiem, gados vecākiem darbiniekiem un sievietēm, īpaši noturot augsti kvalificētas sievietes amatos zinātnes un tehnikas jomās.*** Dalībvalstīm būtu ***arī jālikvidē šķēršļi jaunpienācēju iekļūšanai darba tirgū, jāatbalsta pašnodarbinātība un darba vietu radīšana cita starpā tādās jomās kā videi draudzīga nodarbinātība un aprūpe, un jāveicina sociālā inovācija. Šajā sakarībā būtu pilnībā jāizmanto Eiropas Sociālā fonda resursi,*** lai, ***īstenojot pasākumus, kas vērsti uz personīgo prasmju uzlabošanu un kvalitātes prasību izpildi attiecībā uz pirmo darbavietu,*** vairotu ***nodarbinātības iespējas un darbavietu kvalitāti. Profesionālās mobilitātes veicināšanai ir nepieciešams, lai dalībvalstis uzlabotu cilvēku mobilitātes spēju Eiropas Savienībā, paredzot stimulus. Šā mērķa īstenošanas nolūkā jāpārbauda un, ja iespējams, jāvienkāršo Eiropas Sociālā fonda subsīdiju saņemšanas noteikumi. Valstu budžeti un ES budžets, tajā skaitā arī Eiropas Sociālais fonds un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds, ir jāsaskaņo un jāpielāgo tā, lai darbaspēku sagatavotu ilgtspējīgai ekonomikai. Ņemot to vērā,*** dalībvalstīm būtu ***jāveic pasākumi, publicējot informāciju par šo līdzekļu izmantošanas mērķi un nosacījumiem.***

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 35

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 7. pamatnostādne – 3.a punkts (jauns)

	Dalībvalstīm būtu jāpopularizē ES mikrofinansēšanas instruments kā piemērs ekonomikas un sociālo pasākumu apvienošanai, lai veicinātu izaugsmi ekonomikas un nodarbinātības jomā.
	Dalībvalstu un ES mikrofinansēšanas iniciatīvām būtu jāpapildina īpašas mācību un padomdošanas programmas un sociālo pabalstu shēmas, kas nodrošina minimālos ienākumus pirmajā gadā pēc uzņēmuma dibināšanas, lai uzņēmējdarbība kļūtu par reālu risinājumu.

Grozījums Nr. 36

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 7. pamatnostādne – 3.b punkts (jauns)

	Dalībvalstīm būtu arī jānodrošina atbalsts un jāveicina ieguldījumi vispārējas nozīmes sociālo pakalpojumu, tostarp nodarbinātības, veselības aprūpes un mājokļu pakalpojumu jomā, kas pienācīgi jāfinansē.

Grozījums Nr. 37

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 7. pamatnostādne – 4. punkts

ES pamatmērķis, uz kuru balstoties, dalībvalstis noteiks savus valsts mērķus, paredz līdz 2020. gadam panākt, ka nodarbinātības rādītājs sieviešu un vīriešu vecumā 20-64 gadiem vidū ir 75 %, tostarp panākot lielāku jauniešu, gados vecāku darbinieku un mazkvalificētu strādnieku dalību un likumīgo migrantu labāku integrāciju.	***svītrots***

Grozījums Nr. 38

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 8. pamatnostādne – virsraksts

8. pamatnostādne – ***kvalificēta darbaspēka izveide, reaģēšana uz darba tirgus vajadzībām, darba*** kvalitātes veicināšana un ***mūžizglītība***	8. pamatnostādne – darbavietu kvalitātes un ***mūžizglītības*** veicināšana, ***pienācīgas kvalitātes nodarbinātības nostiprināšana un kvalificēta darbaspēka veidošana***

Grozījums Nr. 39

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 8. pamatnostādne – 1. punkts (jauns)

	Dalībvalstis nosaka valsts mērķus, lai laikā līdz 2020. gadam panāktu, ka priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas rādītājs ir mazāks par 10 %, vienlaikus vismaz līdz 40 % palielinot to iedzīvotāju īpatsvaru vecumā no 30 līdz 34 gadiem, kas ir ieguvuši augstāko vai tai līdzvērtīgu izglītību.

Trešdiena, 2010. gada 8. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 40

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 8. pamatnostādne – 1. punkts

Dalībvalstīm būtu jāveicina ražīgums un iespējas atrast darbu, nodrošinot adekvātu zināšanu un prasmju piedāvājumu, kas atbilst pašreizējam un turpmākam pieprasījumam darba ***tirgū. Kvalitatīva sākotnējā izglītība un pievilcīga arodapmācība jāpapildina*** ar efektīviem stimuliem mūžizglītībai***, otrām iespējām, iespēju radīšanu ikvienam pieaugušajam pakāpties soli tālāk savā kvalifikācijā, kā arī ar mērķtiecīgu*** migrācijas un integrācijas ***politiku.*** Dalībvalstīm būtu jāizstrādā sistēmas iegūto zināšanu atzīšanai***, jānovērš šķēršļi darbinieku profesionālai un ģeogrāfiskai mobilitātei, jāveicina transversālu*** zināšanu ***un radošu ideju apgūšana un jo īpaši jākoncentrē pasākumi uz palīdzību mazkvalificētajiem darbiniekiem un gados vecāku darbinieku nodarbinātības iespēju palielināšanu, vienlaikus stiprinot augsti kvalificētu darbinieku, tostarp pētnieku, apmācību, prasmes un pieredzi.***	***Augstas kvalitātes sākotnējās izglītības nodrošināšana, kā arī pievilcīga arodapmācība, kas palīdz darba ņēmējiem pielāgot savu kvalifikāciju*** darba ***tirgus vajadzībām, ir dalībvalstu svarīgākā prioritāte. Tās jāpapildina ar atkārtotām iespējām un*** efektīviem stimuliem mūžizglītībai, ***turklāt sociālie partneri tiek aicināti nodrošināt arī tam nepieciešamos laika resursus, kā arī finansiāli atbalstīt arodapmācības piedāvājumus. Dalībvalstīm jo īpaši būtu jāsamazina to personu skaits, kas priekšlaicīgi pamet skolu, panākot, ka tie veido mazāk par 10 % no skolēnu skaita, kā arī jāpapildina*** migrācijas un integrācijas ***politika ar valodas apmācības un sociālo zinātņu piedāvājumiem.*** Dalībvalstīm būtu jāizstrādā ***arī*** sistēmas iegūto ***kvalifikāciju*** un zināšanu atzīšanai.

Grozījums Nr. 41

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 8. pamatnostādne – 2. punkts

Sadarbībā ar sociālajiem partneriem un uzņēmumiem dalībvalstīm būtu jāuzlabo mācību pieejamība, jāstiprina izglītība un profesionālā orientācija, to apvienojot ar sistemātisku informāciju par jaunām darba vietām un ***iespējām,*** jāveicina uzņēmējdarbība un ***jāvairo*** iespējas iepriekš paredzēt, kādas ***prasmes būs nepieciešamas. Ieguldījums cilvēkresursu attīstībā***, ***prasmju uzlabošana un dalība mūžizglītības programmās*** būtu ***jāveicina*** ar vienotiem finanšu ieguldījumiem, ko veic valdības***, atsevišķas personas*** un darba devēji. ***Lai atbalstītu jauniešus un jo īpaši tos, kuri nestrādā un*** nemācās, dalībvalstīm ***sadarbībā ar sociālajiem partneriem būtu jāīsteno programmas, lai palīdzētu tiem, kas nesen beiguši skolu, atrast pirmo darbu vai tālākas*** izglītības ***vai apmācības iespējas, tostarp izmantojot apmaksātu stažēšanos, kā arī strauji jāreaģē, kad jaunieši kļūst par bezdarbniekiem. Kvalifikācijas līmeņa paaugstināšanas un vajadzību paredzēšanas politikas regulārai uzraudzībai būtu jāpalīdz noteikt jomas, kurās nepieciešami uzlabojumi, un jāuzlabo izglītības un apmācības sistēmu reaģēšana uz darba tirgus vajadzībām. Dalībvalstīm savu mērķu atbalstam būtu pilnībā jāizmanto ES līdzekļi.***	Sadarbībā ar sociālajiem partneriem un uzņēmumiem dalībvalstīm būtu jāuzlabo mācību ***, tostarp arodapmācību*** pieejamība, jāstiprina izglītība un profesionālā orientācija, to apvienojot ar sistemātisku informāciju par jaunām darba vietām un ***attiecīgiem pasākumiem, lai atbalstītu to izveidošanu*** un ***iespējas***, jāveicina uzņēmējdarbība ***, MVU attīstība*** un ***jāuzlabo*** iespējas iepriekš paredzēt, kādas ***būs kvalitātes prasības. Cilvēkresursu attīstība, kvalifikāciju paaugstināšana un apmācības*** būtu ***jāfinansē*** ar vienotiem finanšu ieguldījumiem, ko veic darba devēji un valdības. ***Jebkurā laikā jānodrošina piekļuve kvalitatīvai vispārējai izglītībai un arodapmācībai, kā arī personu, kas priekšlaicīgi pamet skolu, iespējas atkal iekļauties izglītības sistēmā***. Dalībvalstīm ***ieguldījumi*** izglītības ***sistēmā būtu jāveic tā, lai īstenotu mērķi paaugstināt strādājošo kvalifikācijas līmeni, ņemot vērā neobligātas un neoficiālas mācības. Tādējādi reformām, īpaši tām, kas saistītas ar nodarbinātības iespējām, vajadzētu būt vērstām uz to, lai ar tālākizglītības starpniecību vai, izmantojot zināšanas informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) jomā, nodrošinātu tādu pamatkompetenču iegūšanu, kas nepieciešamas ikvienam nodarbinātajam panākumu gūšanai uz zinātnes sasniegumiem balstītā ražošanas sistēmā. Būtu jāveic pasākumi, lai panāktu, ka jauniešu un skolotāju mobilitāte mācību nolūkos kļūst par normu. Dalībvalstīm būtu jāpalielina vispārējās izglītības un arodapmācības sistēmu un apmācības sistēmu, kas nav saistītas ar arodu, atvērtība un būtiskums visu vecumu cilvēkiem, īpaši veidojot valstu kvalifikācijas sistēmas, ar kurām iespējami elastīgi mācīšanās veidi un uzlabojot vispārējās izglītības***

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS
	un arodapmācības iestāžu un darba vides partnerības, lai būtiski palielinātu augstāka līmeņa akadēmiskās izglītības un profesionālo kvalifikāciju ieguvēju skaitu.

Grozījums Nr. 42

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 8. pamatnostādne – 2.a punkts (jauns)

	Kvalifikācijas līmeņa paaugstināšanas un vajadzību paredzēšanas politikas regulārai uzraudzībai būtu jāpalīdz noteikt jomas, kurās nepieciešami uzlabojumi, un jāuzlabo izglītības un apmācības sistēmu reaģēšana uz darba tirgus vajadzībām. Dalībvalstīm pilnībā jāmobilizē ES līdzekļi šo mērķu atbalstīšanai.

Grozījums Nr. 43

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 8.a pamatnostādne (jauna)

	8.a pamatnostādne — sociālās un ekonomiskās kohēzijas politikas nostiprināšana nodarbinātības atbalstam
	Dalībvalstis apņemas piemērot, papildināt, koordinēt un pielāgot valsts mērķus tā, lai samazinātu ekonomikas attīstības nelīdzsvarotību starp reģioniem, kā arī saskaņot šos mērķus savā starpā.
	Dalībvalstis apzinās, ka kohēzijas politika ir efektīvs instruments, kas atbalsta pamatnostādnes, nevis ir pakārtots tām un ko izmanto reģionālo īpatnību noregulēšanai, atbalstot reģionus sociāli ekonomisko grūtību pārvarēšanā un būtisku atšķirību novēršanā.
	Integrētas pieejas, daudzlīmeņu pārvaldības un partnerības principiem būtu jākļūst par stratēģijas pārvaldības un īstenošanas stūrakmeni, tā kā īstenošanai reģionālajā un vietējā līmenī ir izšķiroša nozīme kā virzošajam spēkam, lai no stratēģijas ekonomikas un sociālajā jomā gūtu labumu arī neskaitāmi Eiropas Savienībā dzīvojoši un strādājoši tirgus dalībnieki, jo īpaši MVU.
	Tādēļ kohēzijas politika ir ne tikai pastāvīgu finansiālo piešķīrumu avots, bet arī spēcīgs ekonomikas attīstības un tādējādi arī nodarbinātības veicināšanas instruments visu Eiropas Savienības reģionu ekonomikas attīstībai.
	Dalībvalstīm būtu vairāk jāiegulda transportā, enerģētikā, telekomunikācijās un IT infrastruktūrā un pilnībā jāizmanto Eiropas struktūrfondi.

Trešdiena, 2010. gada 8. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS
	Potenciālo ieguvēju piedalīšanos Eiropas Savienības līdzfinansētajās programmās būtu jāveicina, vienkāršojot piegāžu sistēmas.
	Lai to panāktu, dalībvalstīm, izmantojot integrētu pieeju, būtu jāpanāk sinerģija starp to kohēzijas politiku un citām nozaru politikas jomām — kohēzijas veicināšanu nevar uzskatīt par izmaksu faktoru, jo tās īstenošanas rezultātā dalībvalstis kļūst spēcīgākas, tā ļauj attīstīties neizmantotam potenciālam, mazina strukturālas atšķirības starp valstīm un reģioniem, veicina ES reģionu izaugsmi un uzlabo to konkurētspēju globalizētā pasaulē, līdzsvaro globālās ekonomikas krīzes ietekmi un rada Eiropas Savienības sociālo kapitālu.

Grozījums Nr. 44

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 9. pamatnostādne – virsraksts un 1. punkts

9. pamatnostādne izglītības un apmācības sistēmu snieguma uzlabošana visos līmeņos un līdzdalības augstākajā izglītībā palielināšana	***svītrots***
Lai nodrošinātu piekļuvi kvalitatīvai izglītībai un apmācībai un uzlabotu izglītības rezultātus, dalībvalstīm būtu jāveic efektīvi ieguldījumi izglītības un apmācību sistēmās, jo īpaši, lai uzlabotu ES darbaspēka prasmju līmeni, kas tam ļautu pielāgoties strauji mainīgajām modernā darba tirgus vajadzībām. Darbībai būtu jāaptver visus posmus (no mācībām agrā bērnībā un skolā līdz augstākai izglītībai, arodizglītībai un apmācībai, kā arī pieaugušo mācībām), ņemot vērā arī mācīšanos neformāla kontekstā. Reformām būtu jābūt vērstām uz to pamatzināšanu apgūšanu, kādas nepieciešamas ikvienam, lai sekmīgi darbotos uz zināšanām balstītā ekonomikā, jo īpaši attiecībā uz iespējām atrast darbu, turpmāku mācīšanos vai IKT prasmēm. Būtu jāveic pasākumi, lai panāktu, ka jauniešu un skolotāju mobilitāte mācību nolūkos kļūst par normu. Dalībvalstīm būtu jāpalielina izglītības sistēmu atvērtība un būtiskums, īpaši veidojot valstu kvalifikācijas sistēmas, kas radītu elastīgas mācību iespējas, un veidojot izglītības/apmācības un darba vides partnerības. Būtu jāpadara pievilcīgāka skolotāja profesija. Augstākajai izglītībai būtu jākļūst atvērtākai netradicionāliem zināšanu apguvējiem, un būtu jāpalielina to personu skaits, kas iegūst augstāko vai tai līdzvērtīgu izglītību. Lai samazinātu to jauniešu skaitu, kas nestrādā un nemācās, dalībvalstīm būtu jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai novērstu priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu.	

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 45

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 9. pamatnostādne –2. punkts

ES pamatmērķis, uz kuru balstoties, dalībvalstis noteiks savus valsts mērķus, ir samazināt priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas rādītāju līdz 10 %, vienlaikus laikposmā līdz 2020. gadam vismaz līdz 40 % palielinot to iedzīvotāju īpatsvaru vecumā no 30 līdz 34 gadiem, kas ir ieguvuši augstāko vai tai līdzvērtīgu izglītību.	***svītrots***

Grozījums Nr. 46

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 10. pamatnostādne – virsraksts

10. pamatnostādne – sociālās *iekļaušanas* veicināšana un ***cīņa ar nabadzību***	10. pamatnostādne – ***nabadzības apkarošana*** un sociālās *integrācijas* veicināšana

Grozījums Nr. 47

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 10. pamatnostādne – 1. punkts (jauns)

	Dalībvalstis noteiks valsts mērķus par 25 % samazināt to Eiropas iedzīvotāju skaitu, kas dzīvo zem valstī noteiktā nabadzības sliekšņa, tādējādi paglābjot no nabadzības vairāk nekā 20 miljonus cilvēku, jo īpaši ar nodarbinātības un izglītības politikas pasākumiem.

Grozījums Nr. 48

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 10. pamatnostādne – 1. punkts

Dalībvalstu pasākumiem nabadzības samazināšanas jomā ***būtu jābūt vērstiem uz to, lai veicinātu*** pilnīgu līdzdalību sabiedrībā un ekonomikā un ***palielinātu*** nodarbinātības iespējas, ***pilnībā izmantojot*** Eiropas ***Sociālo fondu. Pasākumos galvenā uzmanība*** būtu jāpievērš ***arī*** vienlīdzīgu iespēju ***radīšanai, nodrošinot piekļuvi*** izmaksu ziņā pieejamiem, ilgtspējīgiem un augstas kvalitātes pakalpojumiem un publiskiem pakalpojumiem (tostarp pakalpojumiem tiešsaistē saskaņā ar 4. pamatnostādni) un jo īpaši veselības ***aprūpei.*** Dalībvalstīm būtu ***jāveic efektīvi diskriminācijas novēršanas pasākumi. Tāpat***, lai cīnītos pret sociālo atstumtību, radītu iespējas cilvēkiem un veicinātu dalību darba tirgū, ***būtu*** jāstiprina sociālās *aizsardzības* sistēmas***, mūžizglītība*** un aktīvas iekļaušanas politika, lai cilvēkiem radītu iespējas dažādos dzīves posmos ***un*** pasargātu viņus no atstumtības riska. Jāmodernizē ***sociālās apdrošināšanas*** un pensiju sistēmas, lai ***panāktu,*** ka tās var pilnībā īstenot, lai ***nodrošinātu adekvātu*** ienākumu ***atbalstu*** un piekļuvi veselības aprūpei, tādējādi ***panākot sociālo kohēziju*** un vienlaikus ***saglabājot finanšu*** ilgtspējību. Pabalstu ***sistēmās galvenā uzmanība*** būtu ***jāpievērš*** ienākumu ***drošībai*** darba maiņas laikā un ***nabadzības samazināšanai***, jo īpaši to grupu vidū, kurām pastāv sociālās atstumtības risks, piemēram, ģimenēm, kurās ir tikai viens no vecākiem, minoritātēm, invalīdiem, bērniem un jauniešiem, gados vecākām sievietēm un vīriešiem, likumīgajiem migrantiem un bezpajumtniekiem. ***Tāpat*** dalībvalstīm būtu aktīvi jāveicina sociālā ***ekonomika un sociālā inovācija visneaizsargātāko*** sabiedrības ***slāņu atbalstam***.	***Nabadzības apkarošana un izskaušana joprojām ir būtiska problēma. Lai īstenotu šo mērķi, ir jārada iespējas, lai cilvēki no visiem sociālajiem slāņiem varētu iekļauties darba tirgū vai atgriezties tajā neatkarīgi no dzīvesvietas vai izglītības līmeņa. Ir būtiski nodrošināt līdzsvaru starp pietiekamas drošības sajūtas radīšanu cilvēkos un viņu motivācijas strādāt un pelnīt saglabāšanu. Šā mērķa panākšanai dalībvalstīm būtu jācenšas samazināt nabadzību, tostarp nodarbināto cilvēku nabadzību, pēc cilvēku pašu izvēles veicināt*** pilnīgu līdzdalību ***politikā,*** sabiedrībā***, mākslā*** un ekonomikā***, kā arī paplašināt*** nodarbinātības iespējas, ***un šajā sakarībā jāizmanto*** Eiropas ***Sociālais fonds. Dalībvalstīm*** būtu jāpievērš ***īpaša uzmanība trūcīgo darba ņēmēju kategorijai, kas kļūst arvien lielāka. Lai noteiktu konkrētus mērķus nabadzības apkarošanai, ir skaidri jāformulē nabadzības jēdziens. Jāpaplašina standarta definīcija, ka nabadzība sākas, ja ienākumi ir mazāki par 60 % no vidējiem ienākumiem valstī. Nabadzību nevar konstatēt saskaņā ar tik vienpusīgu rādītāju. Turklāt jānodrošina*** vienlīdzīgu iespēju ***radīšana, kā arī piekļuve*** izmaksu ziņā pieejamiem, ilgtspējīgiem un augstas kvalitātes pakalpojumiem un publiskiem pakalpojumiem (tostarp pakalpojumiem tiešsaistē saskaņā ar 4. pamatnostādni) un ***tas, ka tiek saglabāta*** jo īpaši ***sociālā nodarbinātība,*** veselības ***un pajumtes jomas, nodrošinot, ka tās ir pieejamas arī mazāk aizsargātām un vājākām iedzīvotāju grupām.*** Dalībvalstīm būtu ***arī jānodrošina, lai sabiedrisko dienestu sniegtā mutiskā vai rakstiskā informācija būtu skaidra un pilnīga un lai tiesību piešķiršanas atteikuma gadījumā tiktu atklāts iemesls, minot attiecīgās personas pārsūdzības iespējas. Attiecībā uz visa veida***

Trešdiena, 2010. gada 8. septembris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS
	darba attiecībām dalībvalstīs par juridiski saistošu būtu jāpadara pamatprincips, ka nedrīkst būt diskriminācija starp vīriešiem un sievietēm, ja tiem ir vienāda izglītību un tie ir nodarbināti vienādā veidā. Lai cīnītos pret sociālo atstumtību, radītu iespējas cilvēkiem ***aktīvi darboties sabiedrībā*** un veicinātu dalību darba tirgū, ***vēl vairāk ir*** jāstiprina sociālās *drošības* sistēmas un aktīvas iekļaušanas politika, lai cilvēkiem radītu iespējas ***un darba perspektīvas*** dažādos dzīves posmos, pasargātu viņus no atstumtības riska ***un sniegtu atbalstu saistībā ar kvalitatīvu darbu, jo īpaši tiem, kuriem ir vismazākās iespējas iekļauties darba tirgū. Tāpēc saskaņā ar aktīvu darba tirgus politiku ir jāizstrādā efektīvas pieejas tiem, kuri nav iekļāvušies darba tirgū apmācības trūkuma dēļ. Vienlaikus*** jāmodernizē ***sociālās drošības*** un pensiju sistēmas ***tā, lai tās varētu pilnībā izmantot*** ienākumu ***atbalstam virs nabadzības sliekšņa, padarītu iespējamu dalību sociālajā dzīvē*** un piekļuvi veselības aprūpei, vienlaikus ***saglabājot šo sistēmu*** ilgtspējību. Pabalstu ***sistēmām*** būtu ***jāgarantē*** ienākumu ***drošība*** darba maiņas laikā un ***jāsamazina nabadzība,*** jo īpaši to grupu vidū, kurām pastāv sociālās atstumtības risks, piemēram, ģimenēm, kurās ir tikai viens no vecākiem, minoritātēm, invalīdiem, bērniem un jauniešiem, gados vecākām sievietēm un vīriešiem, likumīgajiem migrantiem un bezpajumtniekiem. ***Jo īpaši dalībvalstīm jācenšas novērst bērnu nabadzība, veicot attiecīgus pasākumus tā, ka bērni netiek ierobežoti attīstībā un, uzsākot darbu, nenonāk mazāk priviliģētā situācijā brīvas attīstības traucējumu dēļ, kas saistīti ar nabadzību. Ir īpaši svarīgi nodrošināt vienlīdzīgu piekļuvi izglītībai un vienlīdzīgas iespējas bērniem no nelabvēlīgām ģimenēm, lai viņus nākotnē pasargātu no sociālās atstumtības. Lai nostiprinātu ienākumu drošību dažādos dzīves posmos, dalībvalstīm būtu jānodrošina adekvāti minimālie ienākumi, kam būtu jābūt virs nabadzības sliekšņa saskaņā ar dažādajām dalībvalstu praksēm, koplīgumiem un tiesību aktiem.*** Tāpat dalībvalstīm būtu aktīvi jāveicina sociālā ekonomika un ***sociālās inovācijas, kuru mērķis ir novērst dažādus sociālos apdraudējumus, ar ko cilvēki saskaras dzīves laikā, jo īpaši visneaizsargātākajam*** sabiedrības ***slānim piederīgie, kā arī aktīvi jāīsteno pieņemtie pret diskrimināciju vērstie tiesību akti. Pastiprinot valsts finanšu noturīgumu, dalībvalstīm īpaša uzmanība būtu jāpievērš pozitīvajai ietekmei, kādu uzlabojumi sociālajā kohēzijā atstāj uz valstu budžetiem. Samazinot nabadzību un iesaistot***

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS	GROZĪJUMS
	arvien vairāk iedzīvotāju, samazinās izdevumi sociālajā jomā un palielinās ienākumi no nodokļiem. Dalībvalstīm būtu jānodrošina augsti obligātie darba kvalitātes standarti, lai izskaustu strādājošo nabadzību.

Grozījums Nr. 49

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 10. pamatnostādne – 1.a punkts (jauns)

	Sociālās aizsardzības sistēmas, tajā skaitā pensijas un veselības aprūpe, būtu jānostiprina un jāmodernizē, nodrošinot to sociālo atbilstību, finansiālo ilgtspējību un spēju reaģēt uz mainīgajām prasībām, vienlaikus visiem iedzīvotājiem Eiropas Savienībā nodrošinot pienācīgu aizsardzību sociālās nedrošības, piemēram, veselības problēmu, bezdarba vai nabadzības gadījumā.
	Dalībvalstīm būtu jāuzlabo sociālās aizsardzības nosacījumi īstermiņa darba līgumos, kas lielākoties skar sievietes un jo īpaši grūtnieces.

Grozījums Nr. 50

Lēmuma priekšlikums
Pielikums – 10. pamatnostādne – 2. punkts

ES pamatmērķis, uz kuru balstoties, dalībvalstis noteiks savus valsts mērķus, ir par 25 % samazināt to Eiropas iedzīvotāju skaitu, kas dzīvo zem valstī noteiktā nabadzības sliekšņa, tādējādi paglābjot no nabadzības vairāk nekā 20 miljonus cilvēku.	***svītrots***

Paziņojums Nr. Saturs *(turpinājums)* Lappuse

2011/C 308 E/18 Eiropas gada vardarbības pret sievietēm apkarošanai noteikšana

Eiropas Parlamenta 2010. gada 9. septembra deklarācija par Eiropas gada vardarbības pret sievietēm apkarošanai noteikšanu 89

II *Informācija*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

2011/C 308 E/19 Pieprasījums atcelt Viktor Uspakich deputāta imunitāti

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra lēmums par pieprasījumu atcelt Viktor Uspakich deputāta imunitāti (2009/2147(IMM)) 90

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2010. gada 7. septembris

2011/C 308 E/20 Darba ņēmēju brīva pārvietošanās Eiropas Savienībā ***I

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (kodifikācija) (COM(2010)0204 – C7-0112/2010 – 2010/0110(COD)) 92

P7_TC1-COD(2010)0110

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 7. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (kodifikācija) 93

2011/C 308 E/21 Euro monētu autentiskuma noteikšana un rīkošanās ar apgrozībai nederīgām euro monētām ***I

Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par euro monētu autentiskuma noteikšanu un rīkošanos ar apgrozībai nederīgām euro monētām (COM(2009)0459 – C7-0207/2009 – 2009/0128(COD)) 93

P7_TC1-COD(2009)0128

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 7. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2010 par euro monētu autentiskuma noteikšanu un rīkošanos ar apgrozībai nederīgām euro monētām 94

LV

(Turpinājums nākamajā lappusē)

Paziņojums Nr.	Saturs *(turpinājums)*	Lappuse
2011/C 308 E/22	Makrofinansiālais atbalsts Moldovas Republikai ***I	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par makrofinansiālo atbalstu Moldovas Republikai (COM(2010)0302 – C7-0144/2010 – 2010/0162(COD))	94
	P7_TC1-COD(2010)0162	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 7. septembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. .../2010/ES par makrofinansiālo atbalstu Moldovas Republikai	94
2011/C 308 E/23	Kopīgā muitas tarifa nodokļu piemērošanas Madeiras un Azoru salās apturēšana uz laiku *	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko uz laiku atliek kopīgā muitas tarifa autonomo nodokļu piemērošanu dažu rūpniecības ražojumu importam Madeiras un Azoru salu autonomajos apgabalos (09109/2010 – C7-0106/2010 – 2009/0125(CNS))	95
2011/C 308 E/24	Budžeta grozījuma Nr. 2/2010 projekts: BEREC (Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādes birojs)	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūcija par Padomes nostāju par Eiropas Savienības 2010. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 2/2010 projektu, III iedaļa – Komisija (12583/2010 – C7-0194/2010 – 2010/2046(BUD))	96
2011/C 308 E/25	Nolīgums starp ES un Japānu par savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās ***	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. septembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Japānu par savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās (05308/2010 – C7-0029/2010 – 2009/0188(NLE))	97
2011/C 308 E/26	ES un Korejas brīvās tirdzniecības nolīguma divpusējā drošības klauzula ***I	
	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko īsteno ES un Korejas brīvās tirdzniecības nolīguma divpusējo drošības klauzulu (COM(2010)0049 – C7-0025/2010 – 2010/0032(COD))	98
	Trešdiena, 2010. gada 8. septembris	
2011/C 308 E/27	Zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzība ***II	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. septembra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par zinātnes vajadzībām izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (06106/1/2010 – C7-0147/2010 – 2008/0211(COD))	115
2011/C 308 E/28	Dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes *	
	Eiropas Parlamenta 2010. gada 8. septembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnēm — stratēģijas "Eiropa 2020" integrēto pamatnostādņu II daļa (COM(2010)0193 – C7-0111/2010 – 2010/0115(NLE))	116

Izmantoto simbolu saraksts

*	Apspriežu procedūra
**I	Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
**II	Sadarbības procedūra: otrais lasījums
***	Piekrišanas procedūra
***I	Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
***II	Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
***III	Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ▌.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ‖.

LV

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – *Publiskā iepirkuma līgumu konkursi*, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – *Konkursi*	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex **(http://eur-lex.europa.eu) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.**

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: http://europa.eu

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV